

Budapest,
2005. június 17.,
péntek

81. szám

Ára: 3565,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
2005: LI. tv.	Az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2003. évi XCI. törvény módosításáról	3880
2005: LII. tv.	A megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben előírt kötelezettségek végrehajtása céljából a Magyar Köztársaság, valamint a Csatorna-szigetek, a Man-sziget és a függő vagy társult karibi területek között aláírt Megállapodások megerősítéséről és kihirdetéséről	3880
54/2005. (VI. 17.) FVM r.	A Nemzeti Vidékfejlesztési Terv alapján a központi költségvetés, valamint az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap Garancia Részlege társfinanszírozásában megvalósuló, a félig önálló mezőgazdasági üzemek szerkezetének átalakításához nyújtott támogatás igénybevételének részletes szabályairól szóló 145/2004. (IX. 30.) FVM rendelet módosításáról	4011
44/2005. (VI. 17.) GKM r.	Az Országos Vasúti Szabályzat II. kötetének kiadásáról szóló 18/1998. (VII. 3.) KHVM rendelet módosításáról	4012
11/2005. (VI. 17.) IM–BM–PM e. r.	Az igazságügyi szakértők díjazásáról szóló 3/1986. (II. 21.) IM rendelet módosításáról	4040
12/2005. (VI. 17.) KvVM r.	A fokozottan védett növény-, illetve állatfajok élőhelyén és élőhelye körüli korlátozás elrendelésének részletes szabályairól.	4041
22/2005. (VI. 17.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	4042
23/2005. (VI. 17.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	4050
1062/2005. (VI. 17.) Korm. h.	A Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány, az 1956-os Magyar Forradalom Történetének Dokumentációs és Kutatóintézete Közalapítvány és a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány Alapító Okiratának módosításáról	4059
	A Kormány törvényalkotási programja az Országgyűlés 2005. évi őszi ülészakára	4060

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2005. évi LI. törvény

az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2003. évi XCI. törvény módosításáról*

1. § Az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2003. évi XCI. törvény 223. §-ának (1)–(3) és (6) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az adóellenőrzés során a munkáltató terhére utólagos adómegállapítás keretében munkavégzés alapjául szolgáló szerződés színleltté minősítése, illetőleg a munkaszerződés-kötés nélküli foglalkoztatás miatt visszamenőleg megállapított adó- és társadalombiztosítási kötelezettség – beleértve a színlelt szerződések alapján jogosulatlanul gyakorolt ÁFA-levonási jog – tárgyában hozott határozat nem hajtható végre, amennyiben a kötelezett a munkaszerződés-kötés nélküli foglalkoztatás vagy a munkavégzés alapjául szolgáló színlelt szerződés helyett a munkavégzés alapjául szolgáló jogviszonyra vonatkozó foglalkoztatási jogszabályokat alkalmazza, és e szerződés alapján foglalkoztatottat a Tbj. 5. §-ának (1) bekezdése a) pontjában foglalt biztosítottként 2006. június 30-ig nyilvántartásba veszi.

(2) A munkaszerződés-kötés nélküli foglalkoztatás, illetőleg a színlelt szerződés helyett a munkavégzés alapjául szolgáló jogviszonyra vonatkozó foglalkoztatási jogszabályok alkalmazásáról, és a foglalkoztatottak társadalombiztosítási nyilvántartásba vételének tényéről a kötelezett 2006. július 31-ig az (1) bekezdésben meghatározott kedvezmény elvesztésének terhével köteles az ellenőrzést végző adóhatóságot értesíteni. Az adóhatóság a bejelentés valóságtartalmát utóellenőrzés keretében vizsgálja meg.

(3) A munkáltató terhére megállapított fizetési kötelezettség alóli mentesüléshez az (1) bekezdésben megjelölt feltételeket nem kell teljesítenie a munkáltatónak, ha az utólagos adómegállapítás alapjául szolgáló jogviszony a munkaügyi, illetőleg az adóellenőrzéstől függetlenül 2006. június 30-ig megszűnt. A jogviszony megszűnéséről a munkáltató 2006. július 31-ig az (1) bekezdésben meghatározott kedvezmény elvesztésének terhével köteles az ellenőrzést végző adóhatóságot értesíteni.”

„(6) Azoknál a munkáltatóknál, amelyeknél 2006. július 1-jét követően kerül sor adóellenőrzésre és az ellenőrzés a társadalombiztosítási, adójogi bejelentési, nyilvántartási, bevallási, levonási és befizetési kötelezettségekre vonatkozó rendelkezések betartása tekintetében nem tesz megállapítást, a 2006. július 1-jét megelőző időszakot e paragrafusban foglaltak tekintetében nem vizsgálja.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. május 30-i ülésnapján fogadta el.

2. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2003. évi XCI. törvény 223. §-ának (4) bekezdése, valamint az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2003. évi XCI. törvény módosításáról szóló 2004. évi LVIII. törvény.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2005. évi LII. törvény

a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben előírt kötelezettségek végrehajtása céljából a Magyar Köztársaság, valamint a Csatorna-szigetek, a Man-sziget és a függő vagy társult karibi területek között aláírt Megállapodások megerősítéséről és kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben előírt kötelezettségek végrehajtása céljából a Magyar Köztársaság, valamint a Csatorna-szigetek (Guernsey és Jersey), a Man-sziget, a Holland Antillák, Aruba, továbbá az Egyesült Királyság karibi tengeren túli területei (Anguilla, a Brit Virgin-szigetek, a Kajmán-szigetek, Montserrat és a Turks és Caicos Szigetek) képviselői által levélváltás útján aláírt Megállapodásokat e törvénnyel megerősíti és kihirdeti.

2. § Az 1. § szerinti Megállapodások magyar nyelvű szövegét az e törvény I–X. számú melléklete tartalmazza.

3. § (1) E törvény 2005. július 1. napján lép hatályba.

(2) Amennyiben a jelen törvény IV–X. számú melléklete szerinti Megállapodások bármelyikének a hatálybalépésről rendelkező cikkében megállapított harmincadik nap az e törvény hatálybalépésének napját követő időpontra esik, a Megállapodásban foglaltakat 2005. július hó 1. napjától ideiglenesen alkalmazni kell.

4. § E törvény végrehajtásáról a pénzügyminiszter gondoskodik.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. május 30-i ülésnapján fogadta el.

I. számú melléklet a 2005. évi LII. törvényhez

**MEGÁLLAPODÁS
LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM
ADÓZTATÁSÁRÓL ÉS ANNAK IDEIGLENES ALKALMAZÁSÁRÓL
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS GUERNSEY KÖZÖTT**

A. Levél a Magyar Köztársaság Kormányától

Tisztelt Uram!

Engedje meg, hogy a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az automatikus információcserét alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” és a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az átmeneti időszakban forrásadót (withholding tax) alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” című szövegekre hivatkozzam, amelyek a sziget hatóságaival a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I. és II. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7408/04 FISC 58) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodásra, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az e megállapodás hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodás hatályba lépéséig a Magyar Köztársaság és Guernsey 2005. január 1-jétől vagy – amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik – a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően átmenetileg, a belföldi jogszabályi feltételeknek megfelelően, e megállapodást alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy – amennyiben Kormánya a fentieket elfogadhatónak tartja – e levél, illetve annak az Ön részéről történő megerősítése együttesen alkossa a Magyar Köztársaság és Guernsey közötti megállapodás szövegét.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság részéről

Kelt Budapesten, 2004. április 30-án.

B. Levél Guernsey-től

Tisztelt Uram!

Megtiszteltetés számomra, hogy igazolhatom levelének mai dátummal történő kézhezvételét, amely a következőképpen szól:

„Tisztelt Uram!

Engedje meg, hogy a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az automatikus információcserét alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” és a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az átmeneti időszakban forrásadót (withholding tax) alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” című szövegekre hivatkozzam, amelyek a sziget hatóságaival a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I. és II. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7408/04 FISC 58) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodásra, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az e megállapodás hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodás hatályba lépéséig a Magyar Köztársaság és Guernsey 2005. január 1-jétől vagy – amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik – a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően, a belföldi jogszabályi feltételeknek megfelelően, átmenetileg e megállapodást alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy – amennyiben Kormánya a fentieket elfogadhatónak tartja – e levél, illetve annak az Ön részéről való megerősítése együttesen alkossa a Magyar Köztársaság és Guernsey közötti megállapodás szövegét.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet."

Megerősíthetem, hogy Guernsey egyetért levele tartalmával.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

Guernsey részéről

Kelt St. Peter Port-ban, 2004. november 19-én.

1. függelék

A MEGTAKARÍTÁSOK ADÓZTATÁSÁRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPODÁS
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS GUERNSEY KÖZÖTT

MIVEL:

- (1) Az Európai Unió Tanácsának („a Tanács”) a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003/48/EGK irányelve („az irányelv”) 17. cikke előírja, hogy 2004. január 1-je előtt a tagállamoknak el kell fogadni és közzé kell tenni az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges, 2005. január 1-jétől alkalmazandó törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, feltéve, hogy
 - „i. a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Marinhoi Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Közösséggel létrejött megállapodásoknak megfelelően az ezen irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz;
 - ii. minden megállapodás vagy más olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden érintett függő vagy társult terület ugyanezen időponttól kezdve az ezen irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcserét alkalmaz (vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglaltakkal megegyező módon forrásadót (withholding tax) alkalmaz)”.
- (2) Guernsey EU-hoz fűződő viszonyát az Egyesült Királyság Európai Közösséghez történő csatlakozásáról szóló szerződés 3. jegyzőkönyve határozza meg. E jegyzőkönyv értelmében Guernsey nem része az EU adóztatási területének.
- (3) Guernsey tudomásul veszi, hogy – bár az EU-tagállamok végső célja az egymás közötti, kamatfizetésekre vonatkozó információcsere révén a kifizetett kamatok azon tagállamban való effektív megadóztatása, amelyben a haszonhúzó adóügyi illetőséggel rendelkezik– három tagállam, nevezetesen Ausztria, Belgium és Luxemburg egy átmeneti időszakban nem köteles részt venni az információcserében, hanem e tagállamok az irányelv hatálya alá tartozó, megtakarításokból származó jövedelemre forrásadót (withholding tax) alkalmaznak.
- (4) Az irányelvben említett forrásadó (withholding tax) a Guernsey nemzeti jogszabályaiban „retention tax”-ként (jelentése szintén forrásadó) szerepel. Ezért e megállapodás alkalmazásában e két fogalmat szinonimaként, ugyanolyan értelemben kell használni (forrásadó – withholding tax/retention tax).
- (5) Guernsey elfogadta, hogy 2005. január 1-jei hatállyal forrásadót (retention tax) alkalmaz, feltéve, hogy a tagállamok elfogadták az irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, és az irányelv 17. cikkének, illetve ezen megállapodás 17. cikke (2) bekezdésének feltételei általában véve teljesültek.
- (6) Guernsey elfogadta, hogy az irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint, az átmeneti időszakot követően az irányelv II. fejezetében előírtakkal azonos módon automatikus információcserét alkalmaz.

- (7) Guernsey rendelkezik a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó olyan jogszabályokkal, amelyek hatályukat tekintve egyenértékűnek tekintendők az irányelv 2. és 6. cikkében említett EK-jogszabályokkal.

Guernsey és a Magyar Köztársaság (a továbbiakban: „a szerződő fél” vagy „a szerződő felek”, kivéve ha a szövegkörnyezet mást indokol),

megállapodtak abban, hogy megkötik a következő – kizárólag a szerződő felek kötelezettségeit tartalmazó – megállapodást, amely a következőket írja elő:

- a) automatikus információcserét a Magyar Köztársaság illetékes hatósága részéről a Guernsey illetékes hatósága számára, egy tagállam illetékes hatósága számára biztosított információcserével megegyező módon;
- b) forrásadó (retention tax) alkalmazását Guernsey-n az irányelv 10. cikkében meghatározott átmeneti időszakban az irányelv 11. és 12. cikkében előírtakkal megegyező időponttól és feltételekkel;
- c) automatikus információcserét a Guernsey illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára, az irányelv 13. cikkével összhangban;
- d) a forrásadóból (retention tax) származó bevétel 75%-ának átutalását Guernsey illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára;

az egyik szerződő fél területén alapított kifizető által a másik szerződő fél területén illetőséggel bíró személy számára történő kamatkifizetések tekintetében.

E megállapodás alkalmazásában az „illetékes hatóság” – amennyiben azt a szerződő felekre alkalmazzák – Magyar Köztársaság esetében az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt, Guernsey esetében pedig „the Administrator of Income Tax”-t jelenti.

1. cikk

A forrásadó kifizető által történő levonása

Guernsey-n honos kifizető által végzett, az e megállapodás 8. cikkében meghatározott kamatkifizetések, amelyet az e megállapodás 5. cikke szerinti – Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró – haszonhúzó számára kell kifizetni, e megállapodás 3. cikkére is figyelemmel, az e megállapodás 14. cikkében említett átmeneti időszak alatt, és az e megállapodás 15. cikkében meghatározott időponttól kezdődően a kamatfizetés összegéből levonandó forrásadó hatálya alá tartoznak. A forrásadó (retention tax) mértéke az átmeneti időszak első három évében 15%, a következő három évben 20%, ezt követően pedig 35%.

2. cikk

A kifizető adatszolgáltatása

- (1) A Magyar Köztársaságban honos kifizető által az e megállapodás 5. cikke szerinti, Guernsey-n illetőséggel bíró haszonhúzók számára történő – az e megállapodás 8. cikkében meghatározott – kamatkifizetések esetén, vagy abban az esetben, ha e megállapodás 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazandó, a kifizető adatot szolgáltat az illetékes hatóság számára, a következőkről:

- a) a haszonhúzónak az e megállapodás 6. cikkének megfelelően megállapított személyazonossága és illetősége;

- b) a kifizető neve és címe;
- c) a haszonhúzó folyószámlaszáma vagy ennek hiányában a kamatot eredményező követelés meghatározása;
- d) az ezen megállapodás 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott, kamatkifizetésre vonatkozó információ. A kifizető által kötelezően szolgáltatott, kamatkifizetésre vonatkozó információ minimális adattartalmát azonban bármely szerződő fél a kamat vagy a jövedelem teljes összegére, valamint az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére korlátozhatja;

és a Magyar Köztársaság teljesíti e cikk (2) bekezdésében foglaltakat.

- (2) Az adóév végét követő hat hónapon belül a Magyar Köztársaság illetékes hatósága automatikusan megküldi Guernsey illetékes hatóságának az e cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett, az adott év során teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt.

3. cikk

A forrásadó-eljárás alóli kivételek

- (1) Az ezen megállapodás 1. cikkének megfelelően forrásadót (retention tax) kivető Guernsey előírja a következő eljárások egyikének vagy mindegyikének alkalmazását annak érdekében, hogy a haszonhúzók a forrásadó alóli mentességet kérelmezhessenek:
 - a) az e megállapodás 5. cikke szerinti haszonhúzó számára a megállapodás 1. cikkében meghatározott forrásadó (retention tax) elkerülését lehetővé tévő eljárást, amely alapján a haszonhúzó a kifizető számára kifejezetten engedélyezi, hogy a kamatkifizetésekről beszámoljon azon szerződő fél illetékes hatóságának, ahol a kifizetőt alapították. Ez az engedély minden, a kifizető által a haszonhúzó felé teljesített kamatkifizetésre vonatkozik;
 - b) olyan eljárást, amely biztosítja a forrásadó (retention tax) alóli mentességet abban az esetben, ha a haszonhúzó a kifizetőjének bemutat egy, a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság által a nevére kiállított igazolást e cikk (2) bekezdésének megfelelően.
- (2) A haszonhúzó kérelmére a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság igazolást állít ki, amely a következőket tartalmazza:
 - i. a haszonhúzó nevét, lakcímét és adó- vagy egyéb azonosító számát, ennek hiányában születési idejét és helyét;
 - ii. a kifizető nevét és címét;
 - iii. a haszonhúzó folyószámlaszámát vagy ennek hiányában az értékpapír azonosító jelét.

Az ilyen igazolás három évet meg nem haladó időszakra érvényes. Az igazolást bármely azt kérelmező haszonhúzó részére a kérelmet követő két hónapon belül ki kell állítani.

- (3) Amennyiben e cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazandó, Guernsey-nek a kifizető honossága szerint illetékes hatósága a 2. cikk (1) bekezdésében említett információt közli a Magyar Köztársaságnak a haszonhúzó illetősége szerint illetékes hatóságával. Az adott évben teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt évente legalább egyszer, a szerződő fél jogszabályai szerint megállapított adóév végét követő hat hónapon belül automatikusan közölni kell.

*4. cikk**A forrásadó (retention tax) megállapításának alapja*

- (1) A Guernsey-n honos kifizető e megállapodás 1. cikkével összhangban a következőképpen vet ki forrásadót (retention tax):
- a) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: a kifizetett vagy jóváírt kamat bruttó összegére;
 - b) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének b) vagy d) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: e bekezdés b) és d) pontjában említett kamat vagy jövedelem összegére, vagy a kedvezményezett által viselt azonos összegű fizetési kötelezettség kivetésével az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére;
 - c) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: az e bekezdésben említett kamat összegére;
 - d) e megállapodás 8. cikk (4) bekezdése szerinti kamatkifizetés esetén: a 7. cikk (2) bekezdésében említett jogalany minden egyes olyan tagja részére elszámolható kamat összegére, amelyek az 5. cikk (1) bekezdésének feltételeit teljesítik;
 - e) amennyiben Guernsey él az e megállapodás 8. cikk (5) bekezdésében foglalt választási lehetőséggel: az éves szinten megállapított kamat összegére.
- (2) E cikk (1) bekezdés a) és b) pontja alkalmazásában a forrásadót (retention tax) a haszonhúzó követelésének fennállása időtartamával arányosan kell levonni. Ha a kifizető a rendelkezésre bocsátott információ alapján nem tudja meghatározni a fennállás időtartamát, akkor úgy kezeli a haszonhúzót, mintha annak követelése a fennállása teljes időtartama alatt létezett volna, kivéve, ha ez utóbbi bizonyítékot szolgáltat a szerzés időpontjára vonatkozóan.
- (3) A forrásadónak (retention tax) Guernsey által történő kivetése nem zárja ki, hogy a haszonhúzó adóügyi illetősége szerinti másik szerződő fél a jövedelmet nemzeti joga szerint megadóztassa.
- (4) Az átmeneti időszak alatt Guernsey előírhatja, hogy e megállapodás 7. cikk (2) bekezdésében említett, a másik szerződő fél területén alapított jogalanynak kamatot kifizető vagy kamatot jóváíró gazdasági szereplőt – az említett jogalany helyett – kifizetőnek kell tekinteni, és e kamatra a gazdasági szereplőnek forrásadót (retention tax) kell kivetnie, kivéve ha a jogalany hivatalosan hozzájárul ahhoz, hogy nevét, címét és a neki kifizetett vagy a részére jóváírt kamat teljes összegét e megállapodás 7. cikk (2) bekezdés utolsó albekezdésének megfelelően közöljék.

*5. cikk**A haszonhúzó fogalmának meghatározása*

- (1) Ezen irányelv alkalmazásában „haszonhúzó”: bármely természetes személy, aki kamatkifizetésben részesül, vagy bármely természetes személy, akinek részére kamatkifizetést írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá. A természetes személy nem tekinthető haszonhúzónak, amennyiben:

- a) e megállapodás 7. cikk (1) bekezdése értelmében kifizetőként jár el;
 - b) egy jogi személy, egy a nyeresége után a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adózó jogalany, egy a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV, vagy egy egyenértékű, Guernsey-n alapított kollektív befektetési vállalkozás, vagy egy az e megállapodás 7. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany nevében jár el, és az utóbbi esetében a kamatkifizetést végrehajtó gazdasági szereplővel közli az említett jogalany nevét és címét, és, amely ezen információt közli a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával;
 - c) más haszonhúzó természetes személy nevében jár el, és közli a kifizetővel e haszonhúzó azonosítási adatait.
- (2) Amennyiben a kifizetőnek olyan információ van a birtokában, amely arra utal, hogy a kamatkifizetésben részesülő természetes személy vagy akinek részére a kamatot jóváírják esetleg nem a haszonhúzó, valamint amennyiben sem e cikk (1) bekezdésének a) pontja, sem (1) bekezdésének b) pontja nem alkalmazható, a kifizető köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó azonosítási adatainak megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, a kérdéses természetes személyt tekinti haszonhúzónak.

6. cikk

A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

- (1) Saját területén minden fél elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzóknak és azok illetőségének e megállapodás értelmében történő azonosítását. Az ilyen eljárásoknak meg kell felelniük a (2) és (3) bekezdésben megállapított minimumszabályoknak.
- (2) A kifizető a minimumszabályok alapján megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát; a minimumszabályok aszerint, hogy mikor jött létre az ügyleti kapcsolat a kifizető és a kamat kedvezményezettje között, a következőképpen alakulnak:
- a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből áll, – a Magyar Köztársaság esetén különösen a kifizető honossága szerinti országban hatályban lévő rendelkezések, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv, Guernsey esetén pedig az azzal egyenértékű jogszabályok alapján – a rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
 - b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok alapján – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből, valamint – amennyiben ilyen van – az adóügyi illetősége szerinti tagállam által kiadott adóazonosító számából áll. Ezen adatokat a haszonhúzó által bemutatott útlevél vagy hivatalos személyazonosító igazolvány alapján kell megállapítani. Amennyiben a lakcím ezen útlevélben vagy ezen hivatalos személyazonosító igazolványban nincs feltüntetve, azt a haszonhúzó által bemutatott bármilyen más, a személyazonosságot igazoló okmány alapján kell megállapítani. Amennyiben az adóazonosító szám nem szerepel a haszonhúzó által bemutatott útlevélben, hivatalos személyazonosító igazolványban vagy személyazonosságot

igazoló bármilyen más okmányban – beleértve lehetőség szerint az adóügyi illetőségre vonatkozó igazolást –, a személyazonossági adatokat a haszonhúzó útlevele vagy hivatalos személyazonosító igazolványa alapján ki kell egészíteni annak születési idejével és helyével.

- (3) A kifizető a haszonhúzó illetőségét a minimumszabályok alapján állapítja meg, amelyek aszerint változnak, hogy mikor jön létre a szerződéses jogviszony a kifizető és a kamat kedvezményezettje között. A következőkben megállapított feltételekre is figyelemmel a haszonhúzót abban a tagállamban kell illetőséggel rendelkezőnek tekinteni, ahol állandó lakóhelye található:
- a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét, a Magyar Köztársaság esetén különösen az illetősége szerinti államban hatályban lévő rendelkezések, valamint a 91/308/EGK irányelv, Guernsey esetén pedig egyenértékű jogszabályok alapján rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
 - b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét az útlevélben, a hivatalos személyazonosító igazolványban vagy szükség esetén a haszonhúzó személyazonosságát igazoló, általa bemutatott bármely más okmányban szereplő lakcím alapján, a következő eljárás szerint állapítja meg: valamely tagállam által kibocsátott útlevelet vagy személyazonosító igazolványt bemutató olyan természetes személyekre vonatkozóan, akik kijelentik, hogy egy harmadik országban bírnak illetőséggel, az illetőséget azon harmadik ország illetékes hatósága által kibocsátott illetőségigazolás alapján kell megállapítani, amelyben a természetes személy állítása szerint illetőséggel bír. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti országnak tekinteni, amely az útlevelet vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította.

7. cikk

A kifizető fogalmának meghatározása

- (1) E megállapodás alkalmazásában „kifizető”: azon gazdasági szereplő, amely közvetlenül a haszonhúzó javára kamatot fizet vagy ír jóvá függetlenül attól, hogy a gazdasági szereplő a kamatot eredményező követelés kötelezettje, vagy a gazdasági szereplő a kötelezett, illetve a haszonhúzó által kamat fizetésével vagy kamat jóváírásával megbízott.
- (2) Minden olyan a szerződő fél területén honos jogalanyt, amelynek kamatot fizetnek ki, vagy kamatot írnak jóvá a haszonhúzó javára, az ilyen kifizetéskor, illetve jóváíráskor szintén kifizetőnek kell tekinteni. E rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a gazdasági szereplő az e jogalany által bemutatott hivatalos okirat alapján alappal feltételezi, hogy:
- a) e jogalany egy jogi személy, az e cikk (5) bekezdésben említett jogi személyek kivételével; vagy
 - b) annak nyereségei a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adóznak; vagy
 - c) az egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően elismert ÁÉKBV, vagy egy azzal egyenértékű, Guernsey-n honos kollektív befektetési vállalkozás.

Az ilyen, másik szerződő fél területén honos és e bekezdés alapján kifizetőnek minősülő jogalanynak kamatot fizető vagy annak kamatot jóváíró gazdasági szereplő, közli a jogalany nevét és címét, valamint a jogalanynak kifizetett vagy részére jóváírt kamat teljes összegét a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával, amely ezen információt továbbítja azon szerződő fél illetékes hatóságához, amelynek területén a jogalany honos.

- (3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jogalany azonban választhatja, hogy e megállapodás alkalmazásában ÁÉKBV-ként vagy a (2) bekezdés c) pontjában említett egyenértékű vállalkozásként kezeljék. E választási lehetőség gyakorlásához olyan igazolás szükséges, amelyet a jogalany honossága szerinti szerződő fél állít ki, és amelyet e jogalany mutat be a gazdasági szereplőnek. A szerződő fél a területén honos jogalanyokra vonatkozóan megállapítja e választási lehetőség szabályait.
- (4) Amennyiben a gazdasági szereplő és e cikk (2) bekezdésében említett jogalany ugyanazon szerződő fél területén honos, e szerződő fél megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogalany megfeleljen az e megállapodás rendelkezéseinek, amikor kifizetőként jár el.
- (5) Az e cikk (2) bekezdés a) pontja alól mentesülő jogi személyek a következők:
- a) Finnországban: avoin yhtiö (Ay) és kommandiittiyhtiö (Ky) / öppet bolag és kommanditbolag;
- b) Svédországban: handelsbolag (HB) és kommanditbolag (KB).

8. cikk

A kamatkifizetés fogalmának meghatározása

- (1) E megállapodás alkalmazásában „kamatkifizetés”:
- a) valamennyi, követeléshez kapcsolódó, kifizetett vagy számlára jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy jelzáloggal biztosított-e, vagy jogot ad-e a kötelezett nyereségében való részesedésre, különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adósságlevelekből – beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat – származó jövedelmek; a késedelmes teljesítéshez kapcsolódó büntető kamatok nem tekintendők kamatkifizetésnek;
- b) az a) pontban említett követelések értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat;
- c) a kamatkifizetésekből közvetlenül vagy egy, az e megállapodás 7. cikk (2) bekezdésében említett jogalanyon keresztül közvetetten kapott jövedelmek, amelyeket a következők osztanak ki:
- i. egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV;
- ii. az i. pontban meghatározottal egyenértékű, Guernsey-n honos kollektív befektetési vállalkozás;
- iii. e megállapodás 7. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
- iv. az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és Guernsey területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások;

- d) a következő vállalkozások és jogalanyok részvényeinek vagy üzletrészeinek értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek közvetlenül vagy közvetve más kollektív befektetési vállalkozásokon vagy a következőkben említett jogalanyokon keresztül az a) pontban említett követelések formájában meglévő eszközeik több mint 40%-át befektetik:
- i. egy, a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV;
 - ii. az i. pontban meghatározottal egyenértékű, Guernsey-n honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - iii. e megállapodás 7. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - iv. az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és Guernsey területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.

A szerződő felek azonban választhatják azt, hogy e cikk (1) bekezdés d) pontjában szereplő jövedelmet csak olyan mértékig tekintik kamatnak, amíg az ilyen jövedelem megfelel az e cikk (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti kamatkifizetésekből közvetlenül vagy közvetetten eredő nyereségeknek.

- (2) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés c) és d) pontja tekintetében nem rendelkezik a kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (3) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés d) pontja tekintetében nem rendelkezik információval a követelésbe, illetve az említett bekezdés meghatározása szerinti részvényekbe vagy üzletrészekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40% felettinek kell tekinteni. Amennyiben a kifizető nem tudja meghatározni a haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részvények vagy üzletrészek értékesítéséből, visszatérítéséből vagy visszaváltásából eredő jövedelemnek.
- (4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésben meghatározott kamatot egy, az e megállapodás 7. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany számlájára fizetik ki vagy írják jóvá, és ez a jogalany az e megállapodás 7. cikkének (3) bekezdése alapján nem jogosult választásra, akkor az ilyen kamatot az ilyen jogalany általi kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (5) E cikk (1) bekezdésének b) és d) pontja tekintetében a szerződő felek választhatják azt, hogy a területükön lévő kifizetőktől megkövetelik, hogy a kamatot egy legfeljebb egy éves időszakon keresztül éves szinten állapítsák meg, és ezt az éves szinten megállapított kamatot kamatkifizetesként kezeljék akkor is, ha ezen időszakban nem történik értékesítés, visszaváltás vagy visszatérítés.
- (6) E cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjától eltérve a szerződő felek választhatják azt, hogy a kamatkifizetés fogalmából kizárják bármely, e rendelkezésekben említett, saját területükön alapított vállalkozásoktól vagy jogalanyoktól eredő jövedelmet, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett követelésekbe való befektetése nem haladja meg eszközeik 15%-át. Hasonlóképpen, e cikk (4) bekezdésétől eltérve, a szerződő felek választhatják azt, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett kamatkifizetés fogalmából kizárják az e megállapodás 7. cikke (2) bekezdésében említett, területükön alapított olyan jogalanyok számlájára kifizetett vagy arra jóváírt kamatot, amelyek nem jogosultak a 7. cikk (3) bekezdése alapján való választásra, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett követelésekbe való befektetése nem haladja meg eszközeik 15%-át.

Az egyik szerződő fél által gyakorolt ilyen választás a másik szerződő félre is kötelező érvényű.

- (7) Az e cikk (1) bekezdés d) pontjában, valamint a (3) bekezdésben említett százalékos arány 2011. január 1-jétől 25%.
- (8) Az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában, valamint (6) bekezdésében említett százalékos arányt az érintett vállalkozások vagy jogalanyok alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott befektetési politikájára, vagy ezek hiányában az érintett vállalkozások vagy jogalanyok eszközeinek tényleges összetételére való hivatkozással kell meghatározni.

9. cikk

A forrásadóból (retention tax) származó bevétel megosztása

- (1) Guernsey visszatartja az e megállapodás alapján levont forrásadó (retention tax) 25%-át, a bevétel fennmaradó 75%-át pedig átutalja a másik szerződő félnek.
- (2) E megállapodás 4. cikke (4) bekezdésének megfelelően forrásadót (retention tax) kivető Guernsey a bevétel 25%-át visszatartja, 75%-át pedig az e cikk (1) bekezdése szerint végrehajtott átutalásokkal arányosan átutalja a Magyar Köztársaság részére.
- (3) Az ilyen átutalásokra minden évben egy összegben kerül sor, legkésőbb Guernsey jogszabályai által megállapított adóév végétől számított hat hónapon belül.
- (4) A forrásadót (retention tax) kivető Guernsey megteszi a bevétel-megosztási rendszer megfelelő működéséhez szükséges intézkedéseket.

10. cikk

A kettős adóztatás kiküszöbölése

- (1) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél a következő rendelkezésekkel összhangban biztosítja minden – Guernsey által az e megállapodásban említett forrásadó (retention tax) kivétele okán esetlegesen felmerülő – kettős adóztatás kiküszöbölését:
- amennyiben a haszonhúzó javára jóváírt kamat Guernsey forrásadó (retention tax) tárgyát képezte, a másik szerződő fél – nemzeti jogával összhangban – a forrásadó összegével megegyező adójóváírást biztosít. Amennyiben ez az összeg meghaladja a másik szerződő fél nemzeti joga szerint fizetendő adó összegét, e szerződő fél a forrásadó (retention tax) többletösszegét visszafizeti a haszonhúzónak;
 - amennyiben az e megállapodás 4. cikkében említett forrásadón (retention tax) felül a haszonhúzó javára jóváírt kamatot bármely egyéb típusú forrásadó (withholding tax/retention tax) terheli, és az adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél – nemzeti jogával vagy a kettős adózási egyezményekkel összhangban – adójóváírást biztosít az ilyen jellegű forrásadókra (withholding tax/retention tax), az ilyen jellegű forrásadót (withholding tax/retention tax) az e cikk i. albekezdésében meghatározott eljárás alkalmazása előtt jóvá kell írni.
- (2) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél az e cikk (1) bekezdésében említett adójóváírási rendszert az e megállapodás 1. cikkében említett forrásadó (retention tax)-visszatérítéssel helyettesítheti.

*11. cikk**A hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokra vonatkozó átmeneti rendelkezések*

- (1) Az e megállapodás 14. cikkében említett átmeneti időszak alatt, de legkésőbb 2010. december 31-ig nem tekinthetők a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok, amelyek először 2001. március 1. előtt kerültek kibocsátásra, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a 80/390/EGK tanácsi irányelv szerint az illetékes hatóságok vagy harmadik országok felelős hatóságai ezen időpont előtt jóváhagyták, feltéve, hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat. Amennyiben azonban az átmeneti időszak 2010. december 31. után is folytatódik, e cikk rendelkezéseit csak az olyan hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok tekintetében kell tovább alkalmazni:
- amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és
 - amelyeknél a kifizető a forrásadót (retention tax) alkalmazó tagállamban honos, és e kifizető egy másik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó részére fizet kamatot vagy közvetlenül annak javára kamatkifizetést ír jóvá.

Amennyiben egy kormány vagy egy, az e megállapodás mellékletében meghatározottak szerint hatóságként eljáró vagy egy nemzetközi szerződés által elismert kapcsolódó jogalany által kibocsátott, a korábbiakban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét – amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll – az e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek kell tekinteni.

Amennyiben a második albekezdés által nem szabályozott bármely más kibocsátó által kibocsátott, fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

- (2) E cikk nem akadályozza a szerződő feleket abban, hogy az (1) bekezdésben említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból származó bevételeket nemzeti joguknak megfelelően adóztassák.

*12. cikk**Kölcsönös egyeztetési eljárás*

Amennyiben a felek között nehézségek vagy kétségek merülnek fel e megállapodás végrehajtását vagy értelmezését illetően, a szerződő felek törekednek arra, hogy az ügyet kölcsönös egyeztetéssel oldják meg.

*13. cikk**Titoktartás*

- (1) Bármely szerződő fél illetékes hatósága által megküldött vagy részére szolgáltatott minden információt titokban kell tartani.

- (2) Valamely szerződő fél illetékes hatósága részére szolgáltatott információ – a másik szerződő fél előzetes, írásbeli hozzájárulása nélkül – kizárólag a közvetlen adózás céljából használható fel.
- (3) A szolgáltatott információ kizárólag a közvetlen adózás szempontjából érintett személyek vagy hatóságok számára tehető hozzáférhetővé, valamint kizárólag e személyek vagy hatóságok által és kizárólag ilyen célokra, illetve felügyeleti célokra – ideértve bármely fellebbezés kérdésében való döntést – használható fel. E célok érdekében az információ hozzáférhetővé tehető nyilvános bírósági eljárás vagy egyéb igazságszolgáltatási eljárás során.
- (4) Amennyiben valamely szerződő fél illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik szerződő fél illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy másik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető szerződő fél illetékes hatósága az információt szolgáltató szerződő fél illetékes hatóságának beleegyezésével továbbíthatja az információt e másik tagállam illetékes hatóságának.

14. cikk

Átmeneti időszak

Az irányelv 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak végén Guernsey köteles megszüntetni a forrásadónak (retention tax) és a bevétel megosztásának az ebben a megállapodásban előírt alkalmazását, és a másik szerződő fél tekintetében az irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon köteles az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni. Amennyiben az átmeneti időszak során Guernsey úgy dönt, hogy az irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon alkalmazza az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket, úgy ettől kezdve nem alkalmazhatja az e megállapodás 9. cikkében meghatározott forrásadót (withholding tax/retention tax) és a bevétel megosztását.

15. cikk

Hatálybalépés

Az e megállapodás 17. cikkében foglalt rendelkezésekre is figyelemmel ez a megállapodás 2005. január 1-jén lép hatályba.

16. cikk

Megszűnés

- (1) E megállapodás mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő fél a megállapodást fel nem mondja.
- (2) E megállapodást bármely szerződő fél felmondhatja a másik félhez címzett, írásbeli felmondó nyilatkozat útján; a felmondó nyilatkozatnak meg kell határoznia a felmondáshoz vezető körülményeket. Ilyen esetben e megállapodás hatálya a felmondó nyilatkozat kézbesítésétől számított 12 hónap múlva szűnik meg.

17. cikk

Az alkalmazás és az alkalmazás felfüggesztése

- (1) E megállapodás alkalmazásának feltétele, hogy az Európai Unió minden egyes tagállama, az Amerikai Egyesült Államok, Svájc, Andorra, Liechtenstein, Monaco és San Marino, valamint az Európai Közösség tagállamainak vonatkozó függő és társult területei külön-külön olyan intézkedéseket fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak az irányelvben vagy az e megállapodásban foglaltakkal, illetve megegyeznek azokkal, valamint a végrehajtásra azonos időpontot írnak elő.
- (2) A szerződő felek az e megállapodás 15. cikkében említett időpontot legalább hat hónappal megelőzően közös megegyezéssel megállapítják, hogy az (1) bekezdésben lefektetett feltételek a vonatkozó intézkedések – az egyes tagállamokban, a fent nevezett harmadik országokban és az érintett függő vagy társult területeken történő – hatályba lépésének időpontjaira tekintettel megvalósulnak-e.
- (3) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e megállapodás 12. cikkében előírt kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, azonnali hatállyal felfüggesztheti e megállapodás vagy annak bármely részének alkalmazását, amennyiben az irányelvet az európai közösségi joggal összhangban átmenetileg vagy állandó jelleggel a továbbiakban nem kell alkalmazni, illetve ha valamely tagállam felfüggeszti végrehajtási jogszabályainak alkalmazását. A megállapodás újra alkalmazandó, amint a felfüggesztéshez vezető körülmények megszűnnek.
- (4) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e megállapodás 12. cikkében kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, felfüggesztheti e megállapodás alkalmazását, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott valamely harmadik ország vagy terület az ebben a bekezdésben foglalt intézkedések alkalmazását időközben megszünteti. Az alkalmazás felfüggesztésére csak az értesítést követő két hónapot követően kerülhet sor. A megállapodás újra alkalmazandó, amint a kérdéses harmadik ország vagy terület az intézkedések alkalmazását újra megkezdi.

Készült magyar és angol nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

MELLÉKLET

A 11. cikkben említett kapcsolódó szervezetek jegyzéke

E megállapodás 11. cikkének alkalmazásában a következő szervezetek tekintendők „*hatóságként eljáró, vagy nemzetközi szerződés által elismert szerepű kapcsolódó szervezetnek*”.

AZ EURÓPAI UNIÓN BELÜLI SZERVEZETEK:**Belgium**

Vlaams Gewest (Flamand Régió)
Région wallonne (Vallon Régió)
Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsszel Régió)
Communauté française (Francia Közösség)
Vlaamse Gemeenschap (Flamand Közösség)
Deutschsprachige Gemeinschaft (Német Ajkú Közösség)

Spanyolország

Xunta de Galicia (Galícia regionális kormánya)
Junta de Andalucía (Andalúzia regionális kormánya)
Junta de Extremadura (Extremadura regionális kormánya)
Junta de Castilla- La Mancha (Castilla- La Mancha regionális kormánya)
Junta de Castilla- León (Castilla- León regionális kormánya)
Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormánya)
Govern de les Illes Balears (a Baleár-szigetek kormánya)
Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya)
Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya)
Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa)
Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya)
Gobierno de Murcia (Murcia kormánya)
Gobierno de Madrid (Madrid kormánya)
Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (az autonóm baszkföldi közösség kormánya)
Diputación General de Guipúzcoa (Guipúzcoa regionális tanácsa)
Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya/Bizkaia regionális tanácsa)
Diputación General de Alava (Alava regionális tanácsa)
Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa)
Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa)
Cabildo Insular de Gran Canaria (a Kanári-szigetek sziget tanácsa)

Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife szigetének tanácsa)

Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet)

Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete)

Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)

Görögország

Îñãá íéoi ùò Òçë Æëëí éíú íé pí ÅëëÜäí ò (Nemzeti Távközlési Szervezet)

Îñãá íéoi ùò Óäçñí ãñùì ù í ÅëëÜäí ò (Nemzeti Vasútszervezet)

Äçì üóéá Åëë- Æñçöç Çë Æëëí éí ÿ (Állami Villamosenergia-vállalat)

Franciaország

La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Társadalmi Adósságtörlesztési Pénztár)

L'Agence française de développement (AFD) (Francia Fejlesztési Ügynökség)

Réseau Ferré de France (RFF) (Francia Vasúthálózat)

Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nemzeti Autópálya Pénztár)

Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Párizsi Kórházak Köztámogatása)

Charbonnages de France (CDF) (Franciaországi Széntanács)

Entreprise minière et chimique (EMC) (Bányászati és Vegyészeti Vállalat)

Olaszország

Régiók

Megyék

Járások

Cassa Depositi e Prestiti (Betéti- és Kölcsönpenztár)

Lettország

Paðvaldîbas (helyi önkormányzatok)

Lengyelország

gminy (falvak)

powiaty (kerületek)

województwa (megyék)

zmi¹ zki gmin (falvak társulásai)

powiatów (kerületek társulásai)

województw (megyék társulásai)

miasto stołeczne Warszawa (Varsó főváros)

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Mezőgazdasági Szerkezetátalakítási és Modernizációs Ügynökség)

Agencja Nieruchomości Rolnych (Mezőgazdasági Tulajdon Ügynökség)

Portugália

Região Autónoma da Madeira (Madeira autonóm régiója)

Região Autónoma dos Açores (Açores autonóm régiója)

Törvényhatóságok

Szlovákia

mestá a obce (törvényhatóságok)

Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság)

Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Útkezelő Alap)

Slovenské elektrárne (Szlovák Erőművek)

Vodohospodárska výstavba (Vízgazdasági Építő Társaság)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK:

Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD)

AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK

Ázsiai Fejlesztési Bank

Afrikai Fejlesztési Bank

Világbank / IBRD / IMF

Nemzetközi Pénzügyi Társaság

Amerika-közi Fejlesztési Bank

Európa Tanácsi Szociális Fejlesztési Alap

EURATOM

Európai Közösség

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andoki Fejlesztési Társaság)

Eurofirma

Európai Szén- és Acélközösség

Északi Beruházási Bank

Karibi Fejlesztési Bank

A 11. cikk rendelkezései nem sértik a Szerződő Feleknek a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetlegesen fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásait.

HARMADIK ORSZÁGOK SZERVEZETEI:

Szervezetek, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

- 1) A nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervnek minősül.
- 2) Az ilyen közjogi szerv olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javak és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz.
- 3) Az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó.
- 4) Az érintett állam garantálni tudja, hogy az ilyen közjogi szervezet bruttósítási záradék esetén nem fog lejárat előtti visszaváltást eszközölni.

A JELEN MELLÉKLET MÓDOSÍTÁSÁNAK FELTÉTELEI:

Az ebben a mellékletben felsorolt kapcsolódó szervezetek listája kölcsönös megegyezéssel módosítható.

II. számú melléklet a 2005. évi LII. törvényhez

MEGÁLLAPODÁS
LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM
ADÓZTATÁSÁRÓL ÉS ANNAK IDEIGLENES ALKALMAZÁSÁRÓL
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS JERSEY KÖZÖTT

A. Levél a Magyar Köztársaság Kormányától

Tisztelt Uram!

Engedje meg, hogy a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az automatikus információcserét alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” és a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az átmeneti időszakban forrásadót (withholding tax) alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” című szövegekre hivatkozzam, amelyek a sziget hatóságaival a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I. és II. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7408/04 FISC 58) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodásra, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az e megállapodás hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodás hatályba lépéséig a Magyar Köztársaság és Jersey 2005. január 1-jétől vagy – amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik – a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően átmenetileg, a belföldi jogszabályi feltételeknek megfelelően, e megállapodást alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy – amennyiben Kormánya a fentieket elfogadhatónak tartja – e levél, illetve annak az Ön részéről történő megerősítése együttesen alkossa a Magyar Köztársaság és Jersey közötti megállapodás szövegét.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság részéről

Kelt Budapest, 2004. április hó 30-án.

B. Levél Jersey-től

Tisztelt Uram!

Megtiszteltetés számomra, hogy igazolhatom levelének mai dátummal történő kézhezvételét, amely a következőképpen szól:

„Tisztelt Uram!

Engedje meg, hogy a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az automatikus információcserét alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” és a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az átmeneti időszakban forrásadót (withholding tax) alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” című szövegekre hivatkozzam, amelyek a sziget hatóságaival a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I. és II. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7408/04 FISC 58) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodásra, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az e megállapodás hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodás hatályba lépéséig a Magyar Köztársaság és Jersey 2005. január 1-jétől vagy – amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik – a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően, a belföldi jogszabályi feltételeknek megfelelően, átmenetileg e megállapodást alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy – amennyiben Kormánya a fentieket elfogadhatónak tartja – e levél, illetve annak az Ön részéről való megerősítése együttesen alkossa a Magyar Köztársaság és Jersey közötti megállapodás szövegét.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet."

Megerősíthetem, hogy Jersey egyetért levele tartalmával.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

Jersey részéről

Kelt St. Helier-ben, 2004. 11. 19.

1. függelék

A MEGTAKARÍTÁSOK ADÓZTATÁSÁRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPODÁS JERSEY
ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT

MIVEL:

- (1) Az Európai Unió Tanácsának („a Tanács”) a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003/48/EGK irányelve („az irányelv”) 17. cikke előírja, hogy 2004. január 1-je előtt a tagállamoknak el kell fogadni és közzé kell tenni az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges, 2005. január 1-jétől alkalmazandó törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, feltéve, hogy
 - „i. a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Marinhoi Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Közösséggel létrejött megállapodásoknak megfelelően az ezen irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz;
 - ii. minden megállapodás vagy más olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden érintett függő vagy társult terület ugyanezen időponttól kezdve az ezen irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcserét alkalmaz (vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglaltakkal megegyező módon forrásadót (withholding tax) alkalmaz)”.
- (2) Jersey EU-hoz fűződő viszonyát az Egyesült Királyság Európai Közösséghez történő csatlakozásáról szóló szerződés 3. jegyzőkönyve határozza meg. E jegyzőkönyv értelmében Jersey nem része az EU adóztatási területének.
- (3) Jersey tudomásul veszi, hogy – bár az EU-tagállamok végső célja az egymás közötti, kamatfizetésekre vonatkozó információcsere révén a kifizetett kamatok azon tagállamban való effektív megadóztatása, amelyben a haszonhúzó adóügyi illetőséggel rendelkezik – három tagállam, nevezetesen Ausztria, Belgium és Luxemburg egy átmeneti időszakban nem köteles részt venni az információcserében, hanem e tagállamok az irányelv hatálya alá tartozó, megtakarításokból származó jövedelemre forrásadót (withholding tax) alkalmaznak.
- (4) Az irányelvben említett forrásadó (withholding tax) a Jersey nemzeti jogszabályaiban „retention tax”-ként (jelentése szintén forrásadó) szerepel. Ezért e megállapodás alkalmazásában e két fogalmat szinonimaként, ugyanolyan értelemben kell használni (forrásadó – withholding tax/retention tax).
- (5) Jersey elfogadta, hogy 2005. január 1-jei hatállyal forrásadót (retention tax) alkalmaz, feltéve, hogy a tagállamok elfogadták az irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, és az irányelv 17. cikkének, illetve ezen megállapodás 17. cikke (2) bekezdésének feltételei általában véve teljesültek.
- (6) Jersey elfogadta, hogy az irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint, az átmeneti időszakot követően az irányelv II. fejezetében előírtakkal azonos módon automatikus információcserét alkalmaz.
- (7) Jersey rendelkezik a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó olyan jogszabályokkal, amelyek hatályukat tekintve egyenértékűnek tekintendők az irányelv 2. és 6. cikkében említett EK-jogszabályokkal.

Jersey és a Magyar Köztársaság (a továbbiakban: „a szerződő fél” vagy „a szerződő felek”, kivéve ha a szövegkörnyezet mást indokol),

megállapodtak abban, hogy megkötik a következő – kizárólag a szerződő felek kötelezettségeit tartalmazó – megállapodást, amely a következőket írja elő:

- a) automatikus információcserét a Magyar Köztársaság illetékes hatósága részéről a Jersey illetékes hatósága számára, egy tagállam illetékes hatósága számára biztosított információcserével megegyező módon;
- b) forrásadó (retention tax) alkalmazását Jersey-n az irányelv 10. cikkében meghatározott átmeneti időszakban az irányelv 11. és 12. cikkében előírtakkal megegyező időponttól és feltételekkel;
- c) automatikus információcserét a Jersey illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára, az irányelv 13. cikkével összhangban;
- d) a forrásadóból (retention tax) származó bevétel 75%-ának átutalását Jersey illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára;

az egyik szerződő fél területén alapított kifizető által a másik szerződő fél területén illetőséggel bíró személy számára történő kamatkifizetések tekintetében.

E megállapodás alkalmazásában az „illetékes hatóság” – amennyiben azt a szerződő felekre alkalmazzák – Magyar Köztársaság esetében az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt, Jersey esetében pedig „the Comptroller of Income Tax”-t jelenti.

1. cikk

A forrásadó kifizető által történő levonása

Jersey-n honos kifizető által végzett, az e megállapodás 8. cikkében meghatározott kamatkifizetések, amelyet az e megállapodás 5. cikke szerinti – Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró – haszonhúzó számára kell kifizetni, e megállapodás 3. cikkére is figyelemmel, az e megállapodás 14. cikkében említett átmeneti időszak alatt, és az e megállapodás 15. cikkében meghatározott időponttól kezdődően a kamatfizetés összegéből levonandó forrásadó hatálya alá tartoznak. A forrásadó (retention tax) mértéke az átmeneti időszak első három évében 15%, a következő három évben 20%, ezt követően pedig 35%.

2. cikk

A kifizető adatszolgáltatása

(1) A Magyar Köztársaságban honos kifizető által az e megállapodás 5. cikke szerinti, Jersey-n illetőséggel bíró haszonhúzók számára történő – az e megállapodás 8. cikkében meghatározott – kamatkifizetések esetén, vagy abban az esetben, ha e megállapodás 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazandó, a kifizető adatot szolgáltat az illetékes hatóság számára, a következőkről:

- a) a haszonhúzónak az e megállapodás 6. cikkének megfelelően megállapított személyazonossága és illetősége;
- b) a kifizető neve és címe;
- c) a haszonhúzó folyószámlaszáma vagy ennek hiányában a kamatot eredményező követelés meghatározása;

- d) az ezen megállapodás 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott, kamatkifizetésre vonatkozó információ. A kifizető által kötelezően szolgáltatott, kamatkifizetésre vonatkozó információ minimális adattartalmát azonban bármely szerződő fél a kamat vagy a jövedelem teljes összegére, valamint az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére korlátozhatja;

és a Magyar Köztársaság teljesíti e cikk (2) bekezdésében foglaltakat.

- (2) Az adóév végét követő hat hónapon belül a Magyar Köztársaság illetékes hatósága automatikusan megküldi Jersey illetékes hatóságának az e cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett, az adott év során teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt.

3. cikk

A forrásadó-eljárás alóli kivételek

- (1) Az ezen megállapodás 1. cikkének megfelelően forrásadót (retention tax) kivető Jersey előírja a következő eljárások egyikének vagy mindegyikének alkalmazását annak érdekében, hogy a haszonhúzó a forrásadó alóli mentességet kérelmezhesse:
- a) az e megállapodás 5. cikke szerinti haszonhúzó számára a megállapodás 1. cikkében meghatározott forrásadó (retention tax) elkerülését lehetővé tévő eljárást, amely alapján a haszonhúzó a kifizető számára kifejezetten engedélyezi, hogy a kamatkifizetésekről beszámoljon azon szerződő fél illetékes hatóságának, ahol a kifizetőt alapították. Ez az engedély minden, a kifizető által a haszonhúzó felé teljesített kamatkifizetésre vonatkozik;
 - b) olyan eljárást, amely biztosítja a forrásadó (retention tax) alóli mentességet abban az esetben, ha a haszonhúzó a kifizetőjének bemutat egy, a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság által a nevére kiállított igazolást e cikk (2) bekezdésének megfelelően.
- (2) A haszonhúzó kérelmére a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság igazolást állít ki, amely a következőket tartalmazza:
- i. a haszonhúzó nevét, lakcímét és adó- vagy egyéb azonosító számát, ennek hiányában születési idejét és helyét;
 - ii. a kifizető nevét és címét;
 - iii. a haszonhúzó folyószámlaszámát vagy ennek hiányában az értékpapír azonosító jelét.

Az ilyen igazolás három évet meg nem haladó időszakra érvényes. Az igazolást bármely azt kérelmező haszonhúzó részére a kérelmet követő két hónapon belül ki kell állítani.

- (3) Amennyiben e cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazandó, Jersey-nek a kifizető honossága szerint illetékes hatósága a 2. cikk (1) bekezdésében említett információt közli a Magyar Köztársaságnak a haszonhúzó illetősége szerint illetékes hatóságával. Az adott évben teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt évente legalább egyszer, a szerződő fél jogszabályai szerint megállapított adóév végét követő hat hónapon belül automatikusan közölni kell.

*4. cikk**A forrásadó (retention tax) megállapításának alapja*

- (1) A Jersey-n honos kifizető e megállapodás 1. cikkével összhangban a következőképpen vet ki forrásadót (retention tax):
 - a) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: a kifizetett vagy jóváírt kamat bruttó összegére;
 - b) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének b) vagy d) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: e bekezdés b) és d) pontjában említett kamat vagy jövedelem összegére, vagy a kedvezményezett által viselt azonos összegű fizetési kötelezettség kivetésével az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére;
 - c) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: az e bekezdésben említett kamat összegére;
 - d) e megállapodás 8. cikk (4) bekezdése szerinti kamatkifizetés esetén: a 7. cikk (2) bekezdésében említett jogalany minden egyes olyan tagja részére elszámolható kamat összegére, amelyek az 5. cikk (1) bekezdésének feltételeit teljesítik;
 - e) amennyiben Jersey él az e megállapodás 8. cikk (5) bekezdésében foglalt választási lehetőséggel: az éves szinten megállapított kamat összegére.
- (2) E cikk (1) bekezdés a) és b) pontja alkalmazásában a forrásadót (retention tax) a haszonhúzó követelésének fennállása időtartamával arányosan kell levonni. Ha a kifizető a rendelkezésére bocsátott információ alapján nem tudja meghatározni a fennállás időtartamát, akkor úgy kezeli a haszonhúzót, mintha annak követelése a fennállása teljes időtartama alatt létezett volna, kivéve, ha ez utóbbi bizonyítékot szolgáltat a szerzés időpontjára vonatkozóan.
- (3) A forrásadónak (retention tax) Jersey által történő kivetése nem zárja ki, hogy a haszonhúzó adóügyi illetősége szerinti másik szerződő fél a jövedelmet nemzeti joga szerint megadóztassa.
- (4) Az átmeneti időszak alatt Jersey előírhatja, hogy e megállapodás 7. cikk (2) bekezdésében említett, a másik szerződő fél területén alapított jogalanynak kamatot kifizető vagy kamatot jóváíró gazdasági szereplőt – az említett jogalany helyett – kifizetőnek kell tekinteni, és e kamatra a gazdasági szereplőnek forrásadót (retention tax) kell kivetnie, kivéve ha a jogalany hivatalosan hozzájárul ahhoz, hogy nevét, címét és a neki kifizetett vagy a részére jóváírt kamat teljes összegét e megállapodás 7. cikk (2) bekezdés utolsó albekezdésének megfelelően közöljék.

*5. cikk**A haszonhúzó fogalmának meghatározása*

- (1) Ezen irányelv alkalmazásában „haszonhúzó”: bármely természetes személy, aki kamatkifizetésben részesül, vagy bármely természetes személy, akinek részére kamatkifizetést írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá. A természetes személy nem tekinthető haszonhúzónak, amennyiben:
 - a) e megállapodás 7. cikk (1) bekezdése értelmében kifizetőként jár el;

- b) egy jogi személy, egy a nyeresége után a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adózó jogalany, egy a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV, vagy egy egyenértékű, Jersey-n alapított kollektív befektetési vállalkozás, vagy egy az e megállapodás 7. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany nevében jár el, és az utóbbi esetében a kamatkifizetést végrehajtó gazdasági szereplővel közli az említett jogalany nevét és címét, és, amely ezen információt közli a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával;
 - c) más haszonhúzó természetes személy nevében jár el, és közli a kifizetővel e haszonhúzó azonosítási adatait.
- (2) Amennyiben a kifizetőnek olyan információ van a birtokában, amely arra utal, hogy a kamatkifizetésben részesülő természetes személy vagy akinek részére a kamatot jóváírják esetleg nem a haszonhúzó, valamint amennyiben sem e cikk (1) bekezdésének a) pontja, sem (1) bekezdésének b) pontja nem alkalmazható, a kifizető köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó azonosítási adatainak megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, a kérdéses természetes személyt tekinti haszonhúzónak.

6. cikk

A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

- (1) Saját területén minden fél elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzóknak és azok illetőségének e megállapodás értelmében történő azonosítását. Az ilyen eljárásoknak meg kell felelniük a (2) és (3) bekezdésben megállapított minimumszabályoknak.
- (2) A kifizető a minimumszabályok alapján megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát; a minimumszabályok aszerint, hogy mikor jött létre az ügyleti kapcsolat a kifizető és a kamat kedvezményezettje között, a következőképpen alakulnak:
- a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből áll, – a Magyar Köztársaság esetén különösen a kifizető honossága szerinti országban hatályban lévő rendelkezések, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv, Jersey esetén pedig az azzal egyenértékű jogszabályok alapján – a rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
 - b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok alapján – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből, valamint – amennyiben ilyen van – az adóügyi illetősége szerinti tagállam által kiadott adóazonosító számából áll. Ezen adatokat a haszonhúzó által bemutatott útlevél vagy hivatalos személyazonosító igazolvány alapján kell megállapítani. Amennyiben a lakcím ezen útlevélben vagy ezen hivatalos személyazonosító igazolványban nincs feltüntetve, azt a haszonhúzó által bemutatott bármilyen más, a személyazonosságot igazoló okmány alapján kell megállapítani. Amennyiben az adóazonosító szám nem szerepel a haszonhúzó által bemutatott útlevélben, hivatalos személyazonosító igazolványban vagy személyazonosságot igazoló bármilyen más okmányban – beleértve lehetőség szerint az adóügyi illetőségre vonatkozó igazolást –, a személyazonossági adatokat a haszonhúzó útlevele vagy hivatalos személyazonosító igazolványa alapján ki kell egészíteni annak születési idejével és helyével.

- (3) A kifizető a haszonhúzó illetőségét a minimumszabályok alapján állapítja meg, amelyek aszerint változnak, hogy mikor jön létre a szerződéses jogviszony a kifizető és a kamat kedvezményezettje között. A következőkben megállapított feltételekre is figyelemmel a haszonhúzót abban a tagállamban kell illetőséggel rendelkezőnek tekinteni, ahol állandó lakóhelye található:
- a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét, a Magyar Köztársaság esetén különösen az illetősége szerinti államban hatályban lévő rendelkezések, valamint a 91/308/EGK irányelv, Jersey esetén pedig egyenértékű jogszabályok alapján rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
 - b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét az útlevélben, a hivatalos személyazonosító igazolványban vagy szükség esetén a haszonhúzó személyazonosságát igazoló, általa bemutatott bármely más okmányban szereplő lakcím alapján, a következő eljárás szerint állapítja meg: valamely tagállam által kibocsátott útlevelet vagy személyazonosító igazolványt bemutató olyan természetes személyekre vonatkozóan, akik kijelentik, hogy egy harmadik országban bírnak illetőséggel, az illetőséget azon harmadik ország illetékes hatósága által kibocsátott illetőségigazolás alapján kell megállapítani, amelyben a természetes személy állítása szerint illetőséggel bír. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti országnak tekinteni, amely az útlevelet vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította.

7. cikk

A kifizető fogalmának meghatározása

- (1) E megállapodás alkalmazásában „kifizető”: azon gazdasági szereplő, amely közvetlenül a haszonhúzó javára kamatot fizet vagy ír jóvá függetlenül attól, hogy a gazdasági szereplő a kamatot eredményező követelés kötelezettje, vagy a gazdasági szereplő a kötelezett, illetve a haszonhúzó által kamat fizetésével vagy kamat jóváírásával megbízott.
- (2) Minden olyan a szerződő fél területén honos jogalanyt, amelynek kamatot fizetnek ki, vagy kamatot írnak jóvá a haszonhúzó javára, az ilyen kifizetéskor, illetve jóváíráskor szintén kifizetőnek kell tekinteni. E rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a gazdasági szereplő az e jogalany által bemutatott hivatalos okirat alapján alappal feltételezi, hogy:
 - a) e jogalany egy jogi személy, az e cikk (5) bekezdésben említett jogi személyek kivételével; vagy
 - b) annak nyereségei a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adóznak; vagy
 - c) az egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően elismert ÁÉKBV, vagy egy azzal egyenértékű, Jersey-n honos kollektív befektetési vállalkozás.

Az ilyen, másik szerződő fél területén honos és e bekezdés alapján kifizetőnek minősülő jogalany kamatot fizető vagy annak kamatot jóváíró gazdasági szereplő, közli a jogalany nevét és címét, valamint a jogalany kamatot fizetett vagy részére jóváírt kamat teljes összegét a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával, amely ezen információt továbbítja azon szerződő fél illetékes hatóságához, amelynek területén a jogalany honos.

- (3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jogalany azonban választhatja, hogy e megállapodás alkalmazásában ÁÉKBV-ként vagy a (2) bekezdés c) pontjában említett egyenértékű vállalkozásként kezeljék. E választási lehetőség gyakorlásához olyan igazolás szükséges, amelyet a jogalany honossága szerinti szerződő fél állít ki, és amelyet e jogalany mutat be a gazdasági szereplőnek. A szerződő fél a területén honos jogalanyokra vonatkozóan megállapítja e választási lehetőség szabályait.
- (4) Amennyiben a gazdasági szereplő és e cikk (2) bekezdésében említett jogalany ugyanazon szerződő fél területén honos, e szerződő fél megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogalany megfeleljen az e megállapodás rendelkezéseinek, amikor kifizetőként jár el.
- (5) Az e cikk (2) bekezdés a) pontja alól mentesülő jogi személyek a következők:
- a) Finnországban: avoin yhtiö (Ay) és kommandiittiyhtiö (Ky) / öppet bolag és kommanditbolag;
 - b) Svédországban: handelsbolag (HB) és kommanditbolag (KB).

8. cikk

A kamatkifizetés fogalmának meghatározása

- (1) E megállapodás alkalmazásában „kamatkifizetés”:
- a) valamennyi, követeléshez kapcsolódó, kifizetett vagy számlára jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy jelzáloggal biztosított-e, vagy jogot ad-e a kötelezett nyereségében való részesedésre, különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adósságlevelekből – beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat – származó jövedelmek; a késedelmes teljesítéshez kapcsolódó büntető kamatok nem tekintendők kamatkifizetésnek;
 - b) az a) pontban említett követelések értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat;
 - c) a kamatkifizetésekből közvetlenül vagy egy, az e megállapodás 7. cikk (2) bekezdésében említett jogalanyon keresztül közvetetten kapott jövedelmek, amelyeket a következők osztanak ki:
 - i. egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV;
 - ii. az i. pontban meghatározottal egyenértékű, Jersey-n honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - iii. e megállapodás 7. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - iv. az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és Jersey területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások;
 - d) a következő vállalkozások és jogalanyok részvényeinek vagy üzletrészeinek értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek közvetlenül vagy közvetve más kollektív befektetési vállalkozásokon vagy a következőkben említett jogalanyokon keresztül az a) pontban említett követelések formájában meglévő eszközeik több mint 40%-át befektetik:

- i. egy, a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV;
- ii. az i. pontban meghatározottal egyenértékű, Jersey-ben honos kollektív befektetési vállalkozás;
- iii. e megállapodás 7. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
- iv. az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és Jersey területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.

A szerződő felek azonban választhatják azt, hogy e cikk (1) bekezdés d) pontjában szereplő jövedelmet csak olyan mértékig tekintik kamatnak, amíg az ilyen jövedelem megfelel az e cikk (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti kamatkifizetésekből közvetlenül vagy közvetetten eredő nyereséseknek.

- (2) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés c) és d) pontja tekintetében nem rendelkezik a kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (3) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés d) pontja tekintetében nem rendelkezik információval a követelésbe, illetve az említett bekezdés meghatározása szerinti részvényekbe vagy üzletrészekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40% felettinek kell tekinteni. Amennyiben a kifizető nem tudja meghatározni a haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részvények vagy üzletrészek értékesítéséből, visszatérítéséből vagy visszaváltásából eredő jövedelemnek.
- (4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésben meghatározott kamatot egy, az e megállapodás 7. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany számlájára fizetik ki vagy írják jóvá, és ez a jogalany az e megállapodás 7. cikkének (3) bekezdése alapján nem jogosult választásra, akkor az ilyen kamatot az ilyen jogalany általi kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (5) E cikk (1) bekezdésének b) és d) pontja tekintetében a szerződő felek választhatják azt, hogy a területükön lévő kifizetőktől megkövetelik, hogy a kamatot egy legfeljebb egy éves időszakon keresztül éves szinten állapítsák meg, és ezt az éves szinten megállapított kamatot kamatkifizetésként kezeljék akkor is, ha ezen időszakban nem történik értékesítés, visszaváltás vagy visszatérítés.
- (6) E cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjától eltérve a szerződő felek választhatják azt, hogy a kamatkifizetés fogalmából kizárnak bármely, e rendelkezésekben említett, saját területükön alapított vállalkozásoktól vagy jogalanyoktól eredő jövedelmet, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett követelésekbe való befektetése nem haladja meg eszközeik 15%-át. Hasonlóképpen, e cikk (4) bekezdésétől eltérve, a szerződő felek választhatják azt, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett kamatkifizetés fogalmából kizárják az e megállapodás 7. cikke (2) bekezdésében említett, területükön alapított olyan jogalanyok számlájára kifizetett vagy arra jóváírt kamatot, amelyek nem jogosultak a 7. cikk (3) bekezdése alapján való választásra, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett követelésekbe való befektetése nem haladja meg eszközeik 15%-át.

Az egyik szerződő fél által gyakorolt ilyen választás a másik szerződő félre is kötelező érvényű.

- (7) Az e cikk (1) bekezdés d) pontjában, valamint a (3) bekezdésben említett százalékos arány 2011. január 1-jétől 25%.

- (8) Az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában, valamint (6) bekezdésében említett százalékos arányt az érintett vállalkozások vagy jogalanyok alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott befektetési politikájára, vagy ezek hiányában az érintett vállalkozások vagy jogalanyok eszközeinek tényleges összetételére való hivatkozással kell meghatározni.

9. cikk

A forrásadóból (retention tax) származó bevétel megosztása

- (1) Jersey visszatartja az e megállapodás alapján levont forrásadó (retention tax) 25%-át, a bevétel fennmaradó 75%-át pedig átutalja a másik szerződő félnek.
- (2) E megállapodás 4. cikke (4) bekezdésének megfelelően forrásadót (retention tax) kivető Jersey a bevétel 25%-át visszatartja, 75%-át pedig az e cikk (1) bekezdése szerint végrehajtott átutalásokkal arányosan átutalja a Magyar Köztársaság részére.
- (3) Az ilyen átutalásokra minden évben egy összegben kerül sor, legkésőbb Jersey jogszabályai által megállapított adóév végétől számított hat hónapon belül.
- (4) A forrásadót (retention tax) kivető Jersey megteszi a bevétel-megosztási rendszer megfelelő működéséhez szükséges intézkedéseket.

10. cikk

A kettős adóztatás kiküszöbölése

- (1) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél a következő rendelkezésekkel összhangban biztosítja minden – Jersey által az e megállapodásban említett forrásadó (retention tax) kivetése okán esetlegesen felmerülő – kettős adóztatás kiküszöbölését:
- amennyiben a haszonhúzó javára jóváírt kamat Jersey forrásadó (retention tax) tárgyát képezte, a másik szerződő fél – nemzeti jogával összhangban – a forrásadó összegével megegyező adójóváírást biztosít. Amennyiben ez az összeg meghaladja a másik szerződő fél nemzeti joga szerint fizetendő adó összegét, e szerződő fél a forrásadó (retention tax) többletösszegét visszafizeti a haszonhúzóknak;
 - amennyiben az e megállapodás 4. cikkében említett forrásadón (retention tax) felül a haszonhúzó javára jóváírt kamatot bármely egyéb típusú forrásadó (withholding tax/retention tax) terheli, és az adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél – nemzeti jogával vagy a kettős adózási egyezményekkel összhangban – adójóváírást biztosít az ilyen jellegű forrásadókra (withholding tax/retention tax), az ilyen jellegű forrásadót (withholding tax/retention tax) az e cikk i. albekezdésében meghatározott eljárás alkalmazása előtt jóvá kell írni.
- (2) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél az e cikk (1) bekezdésében említett adójóváírási rendszert az e megállapodás 1. cikkében említett forrásadó (retention tax) - visszatérítéssel helyettesítheti.

11. cikk

A hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

- (1) Az e megállapodás 14. cikkében említett átmeneti időszak alatt, de legkésőbb 2010. december 31-ig nem tekinthetők a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok,

amelyek először 2001. március 1. előtt kerültek kibocsátásra, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a 80/390/EGK tanácsi irányelv szerint az illetékes hatóságok vagy harmadik országok felelős hatóságai ezen időpont előtt jóváhagyták, feltéve, hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat. Amennyiben azonban az átmeneti időszak 2010. december 31. után is folytatódik, e cikk rendelkezéseit csak az olyan hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok tekintetében kell tovább alkalmazni:

- amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és
- amelyeknél a kifizető a forrásadót (retention tax) alkalmazó tagállamban honos, és e kifizető egy másik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó részére fizet kamatot vagy közvetlenül annak javára kamatkifizetést ír jóvá.

Amennyiben egy kormány vagy egy, az e megállapodás mellékletében meghatározottak szerint hatóságként eljáró vagy egy nemzetközi szerződés által elismert kapcsolódó jogalany által kibocsátott, a korábbiakban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét – amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll – az e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek kell tekinteni.

Amennyiben a második albekezdés által nem szabályozott bármely más kibocsátó által kibocsátott, fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

- (2) E cikk nem akadályozza a szerződő feleket abban, hogy az (1) bekezdésben említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból származó bevételeket nemzeti joguknak megfelelően adóztassák.

12. cikk

Kölcsönös egyeztetési eljárás

Amennyiben a felek között nehézségek vagy kétségek merülnek fel e megállapodás végrehajtását vagy értelmezését illetően, a szerződő felek törekednek arra, hogy az ügyet kölcsönös egyeztetéssel oldják meg.

13. cikk

Titoktartás

- (1) Bármely szerződő fél illetékes hatósága által megküldött vagy részére szolgáltatott minden információt titokban kell tartani.
- (2) Valamely szerződő fél illetékes hatósága részére szolgáltatott információ – a másik szerződő fél előzetes, írásbeli hozzájárulása nélkül – kizárólag a közvetlen adózás céljából használható fel.
- (3) A szolgáltatott információ kizárólag a közvetlen adózás szempontjából érintett személyek vagy hatóságok számára tehető hozzáférhetővé, valamint kizárólag e személyek vagy hatóságok által és kizárólag ilyen célokra, illetve felügyeleti célokra – ideértve bármely fellebbezés kérdésében való döntést – használható fel. E célok érdekében az információ hozzáférhetővé tehető nyilvános bírósági eljárás vagy egyéb igazságszolgáltatási eljárás során.

- (4) Amennyiben valamely szerződő fél illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik szerződő fél illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy másik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető szerződő fél illetékes hatósága az információt szolgáltató szerződő fél illetékes hatóságának beleegyezésével továbbíthatja az információt e másik tagállam illetékes hatóságának.

14. cikk
Átmeneti időszak

Az irányelv 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak végén Jersey köteles megszüntetni a forrásadónak (retention tax) és a bevétel megosztásának az ebben a megállapodásban előírt alkalmazását, és a másik szerződő fél tekintetében az irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon köteles az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni. Amennyiben az átmeneti időszak során Jersey úgy dönt, hogy az irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon alkalmazza az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket, úgy ettől kezdve nem alkalmazhatja az e megállapodás 9. cikkében meghatározott forrásadót (withholding tax/retention tax) és a bevétel megosztását.

15. cikk
Hatálybalépés

Az e megállapodás 17. cikkében foglalt rendelkezésekre is figyelemmel ez a megállapodás 2005. január 1-jén lép hatályba.

16. cikk
Megszűnés

- (1) E megállapodás mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő fél a megállapodást fel nem mondja.
- (2) E megállapodást bármely szerződő fél felmondhatja a másik félhez címzett, írásbeli felmondó nyilatkozat útján; a felmondó nyilatkozatnak meg kell határoznia a felmondáshoz vezető körülményeket. Ilyen esetben e megállapodás hatálya a felmondó nyilatkozat kézbesítésétől számított 12 hónap múlva szűnik meg.

17. cikk
Az alkalmazás és az alkalmazás felfüggesztése

- (1) E megállapodás alkalmazásának feltétele, hogy az Európai Unió minden egyes tagállama, az Amerikai Egyesült Államok, Svájc, Andorra, Liechtenstein, Monaco és San Marino, valamint az Európai Közösség tagállamainak vonatkozó függő és társult területei külön-külön olyan intézkedéseket fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak az irányelvben vagy az e megállapodásban foglaltakkal, illetve megegyeznek azokkal, valamint a végrehajtásra azonos időpontot írnak elő.
- (2) A szerződő felek az e megállapodás 15. cikkében említett időpontot legalább hat hónappal megelőzően közös megegyezéssel megállapítják, hogy az (1) bekezdésben lefektetett feltételek a vonatkozó intézkedések – az egyes tagállamokban, a fent nevezett harmadik országokban és

az érintett függő vagy társult területeken történő – hatályba lépésének időpontjaira tekintettel megvalósulnak-e.

- (3) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e megállapodás 12. cikkében előírt kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, azonnali hatállyal felfüggesztheti e megállapodás vagy annak bármely részének alkalmazását, amennyiben az irányelvet az európai közösségi joggal összhangban átmenetileg vagy állandó jelleggel a továbbiakban nem kell alkalmazni, illetve ha valamely tagállam felfüggeszti végrehajtási jogszabályainak alkalmazását. A megállapodás újra alkalmazandó, amint a felfüggesztéshez vezető körülmények megszűnnek.
- (4) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e megállapodás 12. cikkében kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, felfüggesztheti e megállapodás alkalmazását, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott valamely harmadik ország vagy terület az ebben a bekezdésben foglalt intézkedések alkalmazását időközben megszünteti. Az alkalmazás felfüggesztésére csak az értesítést követő két hónapot követően kerülhet sor. A megállapodás újra alkalmazandó, amint a kérdéses harmadik ország vagy terület az intézkedések alkalmazását újra megkezdi.

Készült magyar és angol nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

MELLÉKLET

A 11. cikkben említett kapcsolódó szervezetek jegyzéke

E megállapodás 11. cikkének alkalmazásában a következő szervezetek tekintendők „*hatóságként eljáró, vagy nemzetközi szerződés által elismert szerepű kapcsolódó szervezetnek*”.

AZ EURÓPAI UNIÓ BELÜLI SZERVEZETEK:

Belgium

Vlaams Gewest (Flamand Régió)

Région wallonne (Vallon Régió)

Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsszel Régió)

Communauté française (Francia Közösség)

Vlaamse Gemeenschap (Flamand Közösség)

Deutschsprachige Gemeinschaft (Német Ajkú Közösség)

Spanyolország

Xunta de Galicia (Galícia regionális kormánya)

Junta de Andalucía (Andalúzia regionális kormánya)

Junta de Extremadura (Extremadura regionális kormánya)

Junta de Castilla- La Mancha (Castilla- La Mancha regionális kormánya)

Junta de Castilla- León (Castilla- León regionális kormánya)

Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormánya)

Govern de les Illes Balears (a Baleár-szigetek kormánya)

Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya)

Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya)

Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa)

Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya)

Gobierno de Murcia (Murcia kormánya)

Gobierno de Madrid (Madrid kormánya)

Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (az autonóm baszkföldi közösség kormánya)

Diputación General de Guipúzcoa (Guipúzcoa regionális tanácsa)

Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya/Bizkaia regionális tanácsa)

Diputación General de Alava (Alava regionális tanácsa)

Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa)

Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa)

Cabildo Insular de Gran Canaria (a Kanári-szigetek sziget tanácsa)

Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife szigetének tanácsa)

Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet)

Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete)

Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)

Görögország

Îñãáíéòì ùò Õçë Æëëíéú íé pí ÅëëÜäi ò (Nemzeti Távközlési Szervezet)

Îñãáíéòì ùò Óëäçñi añüì ù í ÅëëÜäi ò (Nemzeti Vasútszervezet)

Äçì üóéá Åöë- Æñçöç Çë Æöñéóì ï ý (Állami Villamosenergia-vállalat)

Franciaország

La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Társadalmi Adósságtörlesztési Pénztár)

L'Agence française de développement (AFD) (Francia Fejlesztési Ügynökség)

Réseau Ferré de France (RFF) (Francia Vasúthálózat)

Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nemzeti Autópálya Pénztár)

Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Párizsi Kórházak Köztámogatása)

Charbonnages de France (CDF) (Franciaországi Széntanács)

Entreprise minière et chimique (EMC) (Bányászati és Vegyészeteti Vállalat)

Olaszország

Régiók

Megyék

Járások

Cassa Depositi e Prestiti (Betéti- és Kölcsönpénztár)

Lettország

Paðvaldîbas (helyi önkormányzatok)

Lengyelország

gminy (falvak)

powiaty (kerületek)

województwa (megyék)

związków gmin (falvak társulásai)

powiatów (kerületek társulásai)

województw (megyék társulásai)

miasto stołeczne Warszawa (Varsó főváros)

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Mezőgazdasági Szerkezetátalakítási és Modernizációs Ügynökség)

Agencja Nieruchomości Rolnych (Mezőgazdasági Tulajdon Ügynökség)

Portugália

Região Autónoma da Madeira (Madeira autonóm régiója)

Região Autónoma dos Açores (Açores autonóm régiója)

Törvényhatóságok

Szlovákia

mestá a obce (törvényhatóságok)

Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság)

Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Útkezelő Alap)

Slovenské elektrárne (Szlovák Erőművek)

Vodohospodárska výstavba (Vízgazdasági Építő Társaság)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK:

Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD)

AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK

Ázsiai Fejlesztési Bank

Afrikai Fejlesztési Bank

Világbank / IBRD / IMF

Nemzetközi Pénzügyi Társaság

Amerika-közi Fejlesztési Bank

Európa Tanácsi Szociális Fejlesztési Alap

EURATOM

Európai Közösség

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andoki Fejlesztési Társaság)

Eurofirma

Európai Szén- és Acélközösség

Északi Beruházási Bank

Karibi Fejlesztési Bank

A 11. cikk rendelkezései nem sértik a Szerződő Feleknek a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetlegesen fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásait.

HARMADIK ORSZÁGOK SZERVEZETEI:

Szervezetek, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

- 1) A nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervnek minősül.
- 2) Az ilyen közjogi szerv olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javak és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz.
- 3) Az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó.
- 4) Az érintett állam garantálni tudja, hogy az ilyen közjogi szervezet bruttósítási záradék esetén nem fog lejárat előtti visszaváltást eszközölni.

A JELEN MELLÉKLET MÓDOSÍTÁSÁNAK FELTÉTELEI:

Az ebben a mellékletben felsorolt kapcsolódó szervezetek listája kölcsönös megegyezéssel módosítható.

III. számú melléklet a 2005. évi LII. törvényhez

**MEGÁLLAPODÁS
LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM
ADÓZTATÁSÁRÓL ÉS ANNAK IDEIGLENES ALKALMAZÁSÁRÓL
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A MAN-SZIGET KÖZÖTT**

A. Levél a Magyar Köztársaság Kormányától

Tisztelt Uram!

Engedje meg, hogy a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az automatikus információcserét alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” és a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az átmeneti időszakban forrásadót (withholding tax) alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” című szövegekre hivatkozzam, amelyek a sziget hatóságaival a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I. és II. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7408/04 FISC 58) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodásra, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az e megállapodás hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodás hatályba lépéséig a Magyar Köztársaság és a Man-sziget 2005. január 1-jétől vagy – amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik – a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően átmenetileg, a belföldi jogszabályi feltételeknek megfelelően, e megállapodást alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy – amennyiben Kormány a fentieket elfogadhatónak tartja – e levél, illetve annak az Ön részéről történő megerősítése együttesen alkossa a Magyar Köztársaság és a Man-sziget közötti megállapodás szövegét.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság részéről

Kelt Budapest, 2004. április hó 30-án.

B. Levél a Man-szigettől

Tisztelt Uram!

Megtiszteltetés számomra, hogy igazolhatom levelének mai dátummal történő kézhezvételét, amely a következőképpen szól:

„Tisztelt Uram!

Engedje meg, hogy a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az automatikus információcserét alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” és a „Megállapodásminta-javaslat Guernsey, a Man-sziget és Jersey, valamint az átmeneti időszakban forrásadót (withholding tax) alkalmazni köteles valamennyi EU-tagállam között” című szövegekre hivatkozzam, amelyek a sziget hatóságaival a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I. és II. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7408/04 FISC 58) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodásra, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az e megállapodás hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodás hatályba lépéséig a Magyar Köztársaság és a Man-sziget 2005. január 1-jétől vagy – amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik – a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően, a belföldi jogszabályi feltételeknek megfelelően, átmenetileg e megállapodást alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy – amennyiben Kormánya a fentieket elfogadhatónak tartja – e levél, illetve annak az Ön részéről való megerősítése együttesen alkossa a Magyar Köztársaság és a Man-sziget közötti megállapodás szövegét.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet."

Megerősíthetem, hogy a Man-sziget egyetért levele tartalmával.

Tisztelt Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

A Man-sziget részéről

Kelt Douglas-ban, 2004. 11. 19-én.

1. függelék

A MEGTAKARÍTÁSOK ADÓZTATÁSÁRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPODÁS A MAN-SZIGET
ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT

MIVEL:

- (1) Az Európai Unió Tanácsának („a Tanács”) a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003/48/EGK irányelve („az irányelv”) 17. cikke előírja, hogy 2004. január 1-je előtt a tagállamoknak el kell fogadni és közzé kell tenni az ezen irányelvnek való megfeleléshez szükséges, 2005. január 1-jétől alkalmazandó törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, feltéve, hogy
 - „i. a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Marinhoi Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Közösséggel létrejött megállapodásoknak megfelelően az ezen irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz;
 - ii. minden megállapodás vagy más olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden érintett függő vagy társult terület ugyanezen időponttól kezdve az ezen irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcserét alkalmaz (vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglaltakkal megegyező módon forrásadót (withholding tax) alkalmaz)”.
- (2) A Man-sziget EU-hoz fűződő viszonyát az Egyesült Királyság Európai Közösséghez történő csatlakozásáról szóló szerződés 3. jegyzőkönyve határozza meg. E jegyzőkönyv értelmében a Man-sziget nem része az EU adóztatási területének.
- (3) A Man-sziget tudomásul veszi, hogy – bár az EU-tagállamok végső célja az egymás közötti, kamatfizetésekre vonatkozó információcsere révén a kifizetett kamatok azon tagállamban való effektív megadóztatása, amelyben a haszonhúzó adóügyi illetőséggel rendelkezik– három tagállam, nevezetesen Ausztria, Belgium és Luxemburg egy átmeneti időszakban nem köteles részt venni az információcserében, hanem e tagállamok az irányelv hatálya alá tartozó, megtakarításokból származó jövedelemre forrásadót (withholding tax) alkalmaznak.
- (4) Az irányelvben említett forrásadó (withholding tax) a Man-sziget nemzeti jogszabályaiban „retention tax”-ként (jelentése szintén forrásadó) szerepel. Ezért e megállapodás alkalmazásában e két fogalmat szinonimaként, ugyanolyan értelemben kell használni (forrásadó – withholding tax/retention tax).
- (5) A Man-sziget elfogadta, hogy 2005. január 1-jei hatállyal forrásadót (retention tax) alkalmaz, feltéve, hogy a tagállamok elfogadták az irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, és az irányelv 17. cikkének, illetve ezen megállapodás 17. cikke (2) bekezdésének feltételei általában véve teljesültek.
- (6) A Man-sziget elfogadta, hogy az irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint, az átmeneti időszakot követően az irányelv II. fejezetében előírtakkal azonos módon automatikus információcserét alkalmaz.
- (7) A Man-sziget rendelkezik a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó olyan jogszabályokkal, amelyek hatályukat tekintve egyenértékűnek tekintendők az irányelv 2. és 6. cikkében említett EK-jogszabályokkal.

A Man-sziget és Magyar Köztársaság (a továbbiakban: „a szerződő fél” vagy „a szerződő felek”, kivéve ha a szövegkörnyezet mást indokol),

megállapodtak abban, hogy megkötik a következő – kizárólag a szerződő felek kötelezettségeit tartalmazó – megállapodást, amely a következőket írja elő:

- a) automatikus információcserét a Magyar Köztársaság illetékes hatósága részéről a a Man-sziget illetékes hatósága számára, egy tagállam illetékes hatósága számára biztosított információcserével megegyező módon;
- b) forrásadó (retention tax) alkalmazását a Man-szigeten az irányelv 10. cikkében meghatározott átmeneti időszakban az irányelv 11. és 12. cikkében előírtakkal megegyező időponttól és feltételekkel;
- c) automatikus információcserét a Man-sziget illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára, az irányelv 13. cikkével összhangban;
- d) a forrásadóból (retention tax) származó bevétel 75%-ának átutalását a Man-sziget illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára;

az egyik szerződő fél területén alapított kifizető által a másik szerződő fél területén illetőséggel bíró személy számára történő kamatkifizetések tekintetében.

E megállapodás alkalmazásában az „illetékes hatóság” – amennyiben azt a szerződő felekre alkalmazzák – Magyar Köztársaság esetében az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt, a Man-sziget esetében pedig „the Chief Financial Officer of the Treasury or his delegate”-t jelenti.

1. cikk

A forrásadó kifizető által történő levonása

A Man-sziget-ben honos kifizető által végzett, az e megállapodás 8. cikkében meghatározott kamatkifizetések, amelyet az e megállapodás 5. cikke szerinti – Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró – haszonhúzó számára kell kifizetni, e megállapodás 3. cikkére is figyelemmel, az e megállapodás 14. cikkében említett átmeneti időszak alatt, és az e megállapodás 15. cikkében meghatározott időponttól kezdődően a kamatfizetés összegéből levonandó forrásadó hatálya alá tartoznak. A forrásadó (retention tax) mértéke az átmeneti időszak első három évében 15%, a következő három évben 20%, ezt követően pedig 35%.

2. cikk

A kifizető adatszolgáltatása

(1) A Magyar Köztársaságban honos kifizető által az e megállapodás 5. cikke szerinti, a Man-szigeten illetőséggel bíró haszonhúzók számára történő – az e megállapodás 8. cikkében meghatározott – kamatkifizetések esetén, vagy abban az esetben, ha e megállapodás 3. cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazandó, a kifizető adatot szolgáltat az illetékes hatóság számára, a következőkről:

- a) a haszonhúzónak az e megállapodás 6. cikkének megfelelően megállapított személyazonossága és illetősége;
- b) a kifizető neve és címe;
- c) a haszonhúzó folyószámlaszáma vagy ennek hiányában a kamatot eredményező követelés meghatározása;

- d) az ezen megállapodás 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott, kamatkifizetésre vonatkozó információ. A kifizető által kötelezően szolgáltatott, kamatkifizetésre vonatkozó információ minimális adattartalmát azonban bármely szerződő fél a kamat vagy a jövedelem teljes összegére, valamint az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére korlátozhatja;

és a Magyar Köztársaság teljesíti e cikk (2) bekezdésében foglaltakat.

- (2) Az adóév végét követő hat hónapon belül a Magyar Köztársaság illetékes hatósága automatikusan megküldi a Man-sziget illetékes hatóságának az e cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett, az adott év során teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt.

3. cikk

A forrásadó-eljárás alóli kivételek

- (1) Az ezen megállapodás 1. cikkének megfelelően forrásadót (retention tax) kivető Man-sziget előírja a következő eljárások egyikének vagy mindegyikének alkalmazását annak érdekében, hogy a haszonhúzó a forrásadó alóli mentességet kérelmezhesse:
- a) az e megállapodás 5. cikke szerinti haszonhúzó számára a megállapodás 1. cikkében meghatározott forrásadó (retention tax) elkerülését lehetővé tévő eljárást, amely alapján a haszonhúzó a kifizető számára kifejezetten engedélyezi, hogy a kamatkifizetésekről beszámoljon azon szerződő fél illetékes hatóságának, ahol a kifizetőt alapították. Ez az engedély minden, a kifizető által a haszonhúzó felé teljesített kamatkifizetésre vonatkozik;
 - b) olyan eljárást, amely biztosítja a forrásadó (retention tax) alóli mentességet abban az esetben, ha a haszonhúzó a kifizetőjének bemutat egy, a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság által a nevére kiállított igazolást e cikk (2) bekezdésének megfelelően.
- (2) A haszonhúzó kérelmére a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság igazolást állít ki, amely a következőket tartalmazza:
- i. a haszonhúzó nevét, lakcímét és adó- vagy egyéb azonosító számát, ennek hiányában születési idejét és helyét;
 - ii. a kifizető nevét és címét;
 - iii. a haszonhúzó folyószámlaszámát vagy ennek hiányában az értékpapír azonosító jelét.

Az ilyen igazolás három évet meg nem haladó időszakra érvényes. Az igazolást bármely azt kérelmező haszonhúzó részére a kérelmet követő két hónapon belül ki kell állítani.

- (3) Amennyiben e cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazandó, a Man-szigetnek a kifizető honossága szerint illetékes hatósága a 2. cikk (1) bekezdésében említett információt közli a Magyar Köztársaságnak a haszonhúzó illetősége szerint illetékes hatóságával. Az adott évben teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt évente legalább egyszer, a szerződő fél jogszabályai szerint megállapított adóév végét követő hat hónapon belül automatikusan közölni kell.

*4. cikk**A forrásadó (retention tax) megállapításának alapja*

- (1) A Man-szigeten honos kifizető e megállapodás 1. cikkével összhangban a következőképpen vet ki forrásadót (retention tax):
- a) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: a kifizetett vagy jóváírt kamat bruttó összegére;
 - b) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének b) vagy d) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: e bekezdés b) és d) pontjában említett kamat vagy jövedelem összegére, vagy a kedvezményezett által viselt azonos összegű fizetési kötelezettség kivetésével az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére;
 - c) e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: az e bekezdésben említett kamat összegére;
 - d) e megállapodás 8. cikk (4) bekezdése szerinti kamatkifizetés esetén: a 7. cikk (2) bekezdésében említett jogalany minden egyes olyan tagja részére elszámolható kamat összegére, amelyek az 5. cikk (1) bekezdésének feltételeit teljesítik;
 - e) amennyiben a Man-sziget él az e megállapodás 8. cikk (5) bekezdésében foglalt választási lehetőséggel: az éves szinten megállapított kamat összegére.
- (2) E cikk (1) bekezdés a) és b) pontja alkalmazásában a forrásadót (retention tax) a haszonhúzó követelésének fennállása időtartamával arányosan kell levonni. Ha a kifizető a rendelkezésére bocsátott információ alapján nem tudja meghatározni a fennállás időtartamát, akkor úgy kezeli a haszonhúzót, mintha annak követelése a fennállása teljes időtartama alatt létezett volna, kivéve, ha ez utóbbi bizonyítékot szolgáltat a szerzés időpontjára vonatkozóan.
- (3) A forrásadónak (retention tax) a Man-sziget által történő kivetése nem zárja ki, hogy a haszonhúzó adóügyi illetősége szerinti másik szerződő fél a jövedelmet nemzeti joga szerint megadóztassa.
- (4) Az átmeneti időszak alatt a Man-sziget előírhatja, hogy e megállapodás 7. cikk (2) bekezdésében említett, a másik szerződő fél területén alapított jogalanynak kamatot kifizető vagy kamatot jóváíró gazdasági szereplőt – az említett jogalany helyett – kifizetőnek kell tekinteni, és e kamatra a gazdasági szereplőnek forrásadót (retention tax) kell kivetnie, kivéve ha a jogalany hivatalosan hozzájárul ahhoz, hogy nevét, címét és a neki kifizetett vagy a részére jóváírt kamat teljes összegét e megállapodás 7. cikk (2) bekezdés utolsó albekezdésének megfelelően közöljék.

*5. cikk**A haszonhúzó fogalmának meghatározása*

- (1) Ezen irányelv alkalmazásában „haszonhúzó”: bármely természetes személy, aki kamatkifizetésben részesül, vagy bármely természetes személy, akinek részére kamatkifizetést írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá. A természetes személy nem tekinthető haszonhúzónak, amennyiben:
- a) e megállapodás 7. cikk (1) bekezdése értelmében kifizetőként jár el;

- b) egy jogi személy, egy a nyeresége után a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adózó jogalany, egy a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV, vagy egy egyenértékű, a Man-szigeten alapított kollektív befektetési vállalkozás, vagy egy az e megállapodás 7. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany nevében jár el, és az utóbbi esetében a kamatkifizetést végrehajtó gazdasági szereplővel közli az említett jogalany nevét és címét, és amely ezen információt közli a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával;
 - c) más haszonhúzó természetes személy nevében jár el, és közli a kifizetővel e haszonhúzó azonosítási adatait.
- (2) Amennyiben a kifizetőnek olyan információ van a birtokában, amely arra utal, hogy a kamatkifizetésben részesülő természetes személy vagy akinek részére a kamatot jóváírják esetleg nem a haszonhúzó, valamint amennyiben sem e cikk (1) bekezdésének a) pontja, sem (1) bekezdésének b) pontja nem alkalmazható, a kifizető köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó azonosítási adatainak megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, a kérdéses természetes személyt tekinti haszonhúzónak.

6. cikk

A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

- (1) Saját területén minden fél elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzóknak és azok illetőségének e megállapodás értelmében történő azonosítását. Az ilyen eljárásoknak meg kell felelniük a (2) és (3) bekezdésben megállapított minimumszabályoknak.
- (2) A kifizető a minimumszabályok alapján megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát; a minimumszabályok aszerint, hogy mikor jött létre az ügyleti kapcsolat a kifizető és a kamat kedvezményezettje között, a következőképpen alakulnak:
- a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből áll, – a Magyar Köztársaság esetén különösen a kifizető honossága szerinti országban hatályban lévő rendelkezések, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv, a Man-sziget esetén pedig az azzal egyenértékű jogszabályok alapján – a rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
 - b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok alapján – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből, valamint – amennyiben ilyen van – az adóügyi illetősége szerinti tagállam által kiadott adóazonosító számából áll. Ezen adatokat a haszonhúzó által bemutatott útlevél vagy hivatalos személyazonosító igazolvány alapján kell megállapítani. Amennyiben a lakcím ezen útlevélben vagy ezen hivatalos személyazonosító igazolványban nincs feltüntetve, azt a haszonhúzó által bemutatott bármilyen más, a személyazonosságot igazoló okmány alapján kell megállapítani. Amennyiben az adóazonosító szám nem szerepel a haszonhúzó által bemutatott útlevélben, hivatalos személyazonosító igazolványban vagy személyazonosságot igazoló bármilyen más okmányban – beleértve lehetőség szerint az adóügyi illetőségre vonatkozó igazolást –, a személyazonossági adatokat a haszonhúzó útlevele vagy hivatalos személyazonosító igazolványa alapján ki kell egészíteni annak születési idejével és helyével.

- (3) A kifizető a haszonhúzó illetőségét a minimumszabályok alapján állapítja meg, amelyek aszerint változnak, hogy mikor jön létre a szerződéses jogviszony a kifizető és a kamat kedvezményezettje között. A következőkben megállapított feltételekre is figyelemmel a haszonhúzót abban a tagállamban kell illetőséggel rendelkezőnek tekinteni, ahol állandó lakóhelye található:
- a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét, a Magyar Köztársaság esetén különösen az illetősége szerinti államban hatályban lévő rendelkezések, valamint a 91/308/EGK irányelv, a Man-sziget esetén pedig egyenértékű jogszabályok alapján rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
 - b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét az útlevelelben, a hivatalos személyazonosító igazolványban vagy szükség esetén a haszonhúzó személyazonosságát igazoló, általa bemutatott bármely más okmányban szereplő lakcím alapján, a következő eljárás szerint állapítja meg: valamely tagállam által kibocsátott útlevelet vagy személyazonosító igazolványt bemutató olyan természetes személyekre vonatkozóan, akik kijelentik, hogy egy harmadik országban bírnak illetőséggel, az illetőséget azon harmadik ország illetékes hatósága által kibocsátott illetőségigazolás alapján kell megállapítani, amelyben a természetes személy állítása szerint illetőséggel bír. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti országnak tekinteni, amely az útlevelet vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította.

7. cikk

A kifizető fogalmának meghatározása

- (1) E megállapodás alkalmazásában „kifizető”: azon gazdasági szereplő, amely közvetlenül a haszonhúzó javára kamatot fizet vagy ír jóvá függetlenül attól, hogy a gazdasági szereplő a kamatot eredményező követelés kötelezettje, vagy a gazdasági szereplő a kötelezett, illetve a haszonhúzó által kamat fizetésével vagy kamat jóváírásával megbízott.
- (2) Minden olyan a szerződő fél területén honos jogalanyt, amelynek kamatot fizetnek ki, vagy kamatot írnak jóvá a haszonhúzó javára, az ilyen kifizetéskor, illetve jóváíráskor szintén kifizetőnek kell tekinteni. E rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a gazdasági szereplő az e jogalany által bemutatott hivatalos okirat alapján alappal feltételezi, hogy:
 - a) e jogalany egy jogi személy, az e cikk (5) bekezdésben említett jogi személyek kivételével; vagy
 - b) annak nyereségei a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adóznak; vagy
 - c) az egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően elismert ÁÉKBV, vagy egy azzal egyenértékű, a Man-szigeten honos kollektív befektetési vállalkozás.

Az ilyen, másik szerződő fél területén honos és e bekezdés alapján kifizetőnek minősülő jogalanynak kamatot fizető vagy annak kamatot jóváíró gazdasági szereplő, közli a jogalany nevét és címét, valamint a jogalanynak kifizetett vagy részére jóváírt kamat teljes összegét a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával, amely ezen információt továbbítja azon szerződő fél illetékes hatóságához, amelynek területén a jogalany honos.

- (3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jogalany azonban választhatja, hogy e megállapodás alkalmazásában ÁÉKBV-ként vagy a (2) bekezdés c) pontjában említett egyenértékű vállalkozásként kezeljék. E választási lehetőség gyakorlásához olyan igazolás szükséges, amelyet a jogalany honossága szerinti szerződő fél állít ki, és amelyet e jogalany mutat be a gazdasági szereplőnek. A szerződő fél a területén honos jogalanyokra vonatkozóan megállapítja e választási lehetőség szabályait.
- (4) Amennyiben a gazdasági szereplő és e cikk (2) bekezdésében említett jogalany ugyanazon szerződő fél területén honos, e szerződő fél megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogalany megfeleljen az e megállapodás rendelkezéseinek, amikor kifizetőként jár el.
- (5) Az e cikk (2) bekezdés a) pontja alól mentesülő jogi személyek a következők:
- a) Finnországban: avoin yhtiö (Ay) és kommandiittiyhtiö (Ky) / öppet bolag és kommanditbolag;
 - b) Svédországban: handelsbolag (HB) és kommanditbolag (KB).

8. cikk

A kamatkifizetés fogalmának meghatározása

- (1) E megállapodás alkalmazásában „kamatkifizetés”:
- a) valamennyi, követeléshez kapcsolódó, kifizetett vagy számlára jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy jelzáloggal biztosított-e, vagy jogot ad-e a kötelezett nyereségében való részesedésre, különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adósságlevelekből – beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat – származó jövedelmek; a késedelmes teljesítéshez kapcsolódó büntető kamatok nem tekintendők kamatkifizetésnek;
 - b) az a) pontban említett követelések értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat;
 - c) a kamatkifizetésekből közvetlenül vagy egy, az e megállapodás 7. cikk (2) bekezdésében említett jogalanyon keresztül közvetetten kapott jövedelmek, amelyeket a következők osztanak ki:
 - i. egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV;
 - ii. az i. pontban meghatározottal egyenértékű, a Man-szigeten honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - iii. e megállapodás 7. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - iv. az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és a Man-sziget területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások;
 - d) a következő vállalkozások és jogalanyok részvényeinek vagy üzletrészeinek értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek közvetlenül vagy közvetve más kollektív befektetési vállalkozásokon vagy a következőkben említett jogalanyokon keresztül az a) pontban említett követelések formájában meglévő eszközeik több mint 40%-át befektetik:

- i. egy, a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV;
- ii. az i. pontban meghatározottal egyenértékű, a Man-szigeten honos kollektív befektetési vállalkozás;
- iii. e megállapodás 7. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
- iv. az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és a Man-sziget területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.

A szerződő felek azonban választhatják azt, hogy e cikk (1) bekezdés d) pontjában szereplő jövedelmet csak olyan mértékig tekintik kamatnak, amíg az ilyen jövedelem megfelel az e cikk (1) bekezdés a) és b) pontja szerinti kamatkifizetésekből közvetlenül vagy közvetetten eredő nyereségeknek.

- (2) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés c) és d) pontja tekintetében nem rendelkezik a kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (3) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés d) pontja tekintetében nem rendelkezik információval a követelésbe, illetve az említett bekezdés meghatározása szerinti részvényekbe vagy üzletrészekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40% felettinek kell tekinteni. Amennyiben a kifizető nem tudja meghatározni a haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részvények vagy üzletrészek értékesítéséből, visszatérítéséből vagy visszaváltásából eredő jövedelemnek.
- (4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésben meghatározott kamatot egy, az e megállapodás 7. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany számlájára fizetik ki vagy írják jóvá, és ez a jogalany az e megállapodás 7. cikkének (3) bekezdése alapján nem jogosult választásra, akkor az ilyen kamatot az ilyen jogalany általi kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (5) E cikk (1) bekezdésének b) és d) pontja tekintetében a szerződő felek választhatják azt, hogy a területükön lévő kifizetőktől megkövetelik, hogy a kamatot egy legfeljebb egy éves időszakon keresztül éves szinten állapítsák meg, és ezt az éves szinten megállapított kamatot kamatkifizetésként kezeljék akkor is, ha ezen időszakban nem történik értékesítés, visszaváltás vagy visszatérítés.
- (6) E cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjától eltérve a szerződő felek választhatják azt, hogy a kamatkifizetés fogalmából kizárnak bármely, e rendelkezésekben említett, saját területükön alapított vállalkozásoktól vagy jogalanyoktól eredő jövedelmet, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett követelésekbe való befektetései nem haladják meg eszközeik 15%-át. Hasonlóképpen, e cikk (4) bekezdésétől eltérve, a szerződő felek választhatják azt, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett kamatkifizetés fogalmából kizárják az e megállapodás 7. cikke (2) bekezdésében említett, területükön alapított olyan jogalanyok számlájára kifizetett vagy arra jóváírt kamatot, amelyek nem jogosultak a 7. cikk (3) bekezdése alapján való választásra, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett követelésekbe való befektetései nem haladják meg eszközeik 15%-át.

Az egyik szerződő fél által gyakorolt ilyen választás a másik szerződő félre is kötelező érvényű.

- (7) Az e cikk (1) bekezdés d) pontjában, valamint a (3) bekezdésben említett százalékos arány 2011. január 1-jétől 25%.
- (8) Az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában, valamint (6) bekezdésében említett százalékos arányt az érintett vállalkozások vagy jogalanyok alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott befektetési politikájára, vagy ezek hiányában az érintett vállalkozások vagy jogalanyok eszközeinek tényleges összetételére való hivatkozással kell meghatározni.

9. cikk

A forrásadóból (retention tax) származó bevétel megosztása

- (1) A Man-sziget visszatartja az e megállapodás alapján levont forrásadó (retention tax) 25%-át, a bevétel fennmaradó 75%-át pedig átutalja a másik szerződő félnek.
- (2) E megállapodás 4. cikke (4) bekezdésének megfelelően forrásadót (retention tax) kivető a Man-sziget a bevétel 25%-át visszatartja, 75%-át pedig az e cikk (1) bekezdése szerint végrehajtott átutalásokkal arányosan átutalja a Magyar Köztársaság részére.
- (3) Az ilyen átutalásokra minden évben egy összegben kerül sor, legkésőbb a Man-sziget jogszabályai által megállapított adóév végétől számított hat hónapon belül.
- (4) A forrásadót (retention tax) kivető a Man-sziget megteszi a bevétel-megosztási rendszer megfelelő működéséhez szükséges intézkedéseket.

10. cikk

A kettős adóztatás kiküszöbölése

- (1) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél a következő rendelkezésekkel összhangban biztosítja minden – a Man-sziget által az e megállapodásban említett forrásadó (retention tax) kivetése okán esetlegesen felmerülő – kettős adóztatás kiküszöbölését:
- amennyiben a haszonhúzó javára jóváírt kamat a Man-sziget forrásadó (retention tax) tárgyát képezte, a másik szerződő fél – nemzeti jogával összhangban – a forrásadó összegével megegyező adójóváírást biztosít. Amennyiben ez az összeg meghaladja a másik szerződő fél nemzeti joga szerint fizetendő adó összegét, e szerződő fél a forrásadó (retention tax) többletösszegét visszafizeti a haszonhúzónak;
 - amennyiben az e megállapodás 4. cikkében említett forrásadón (retention tax) felül a haszonhúzó javára jóváírt kamatot bármely egyéb típusú forrásadó (withholding tax/retention tax) terheli, és az adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél – nemzeti jogával vagy a kettős adózási egyezményekkel összhangban – adójóváírást biztosít az ilyen jellegű forrásadókra (withholding tax/retention tax), az ilyen jellegű forrásadót (withholding tax/retention tax) az e cikk i. albekezdésében meghatározott eljárás alkalmazása előtt jóvá kell írni.
- (2) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél az e cikk (1) bekezdésében említett adójóváírási rendszert az e megállapodás 1. cikkében említett forrásadó (retention tax) visszatérítéssel helyettesítheti.

*11. cikk**A hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokra vonatkozó átmeneti rendelkezések*

- (1) Az e megállapodás 14. cikkében említett átmeneti időszak alatt, de legkésőbb 2010. december 31-ig nem tekinthetők a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok, amelyek először 2001. március 1. előtt kerültek kibocsátásra, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a 80/390/EGK tanácsi irányelv szerint az illetékes hatóságok vagy harmadik országok felelős hatóságai ezen időpont előtt jóváhagyták, feltéve, hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat. Amennyiben azonban az átmeneti időszak 2010. december 31. után is folytatódik, e cikk rendelkezéseit csak az olyan hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok tekintetében kell tovább alkalmazni:
- amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és
 - amelyeknél a kifizető a forrásadót (retention tax) alkalmazó tagállamban honos, és e kifizető egy másik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó részére fizet kamatot vagy közvetlenül annak javára kamatkifizetést ír jóvá.

Amennyiben egy kormány vagy egy, az e megállapodás mellékletében meghatározottak szerint hatóságként eljáró vagy egy nemzetközi szerződés által elismert kapcsolódó jogalany által kibocsátott, a korábbiakban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét – amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll – az e megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek kell tekinteni.

Amennyiben a második albekezdés által nem szabályozott bármely más kibocsátó által kibocsátott, fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

- (2) E cikk nem akadályozza a szerződő feleket abban, hogy az (1) bekezdésben említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból származó bevételeket nemzeti joguknak megfelelően adóztassák.

*12. cikk**Kölcsönös egyeztetési eljárás*

Amennyiben a felek között nehézségek vagy kétségek merülnek fel e megállapodás végrehajtását vagy értelmezését illetően, a szerződő felek törekednek arra, hogy az ügyet kölcsönös egyeztetéssel oldják meg.

*13. cikk**Titoktartás*

- (1) Bármely szerződő fél illetékes hatósága által megküldött vagy részére szolgáltatott minden információt titokban kell tartani.
- (2) Valamely szerződő fél illetékes hatósága részére szolgáltatott információ – a másik szerződő fél előzetes, írásbeli hozzájárulása nélkül – kizárólag a közvetlen adózás céljából használható fel.
- (3) A szolgáltatott információ kizárólag a közvetlen adózás szempontjából érintett személyek vagy hatóságok számára tehető hozzáférhetővé, valamint kizárólag e személyek vagy hatóságok által és kizárólag ilyen célokra, illetve felügyeleti célokra – ideértve bármely fellebbezés kérdésében

való döntést – használható fel. E célok érdekében az információ hozzáférhetővé tehető nyilvános bírósági eljárás vagy egyéb igazságszolgáltatási eljárás során.

- (4) Amennyiben valamely szerződő fél illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik szerződő fél illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy másik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető szerződő fél illetékes hatósága az információt szolgáltató szerződő fél illetékes hatóságának beleegyezésével továbbíthatja az információt e másik tagállam illetékes hatóságának.

14. cikk

Átmeneti időszak

Az irányelv 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak végén a Man-sziget köteles megszüntetni a forrásadónak (retention tax) és a bevétel megosztásának az ebben a megállapodásban előírt alkalmazását, és a másik szerződő fél tekintetében az irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon köteles az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni. Amennyiben az átmeneti időszak során a Man-sziget úgy dönt, hogy az irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon alkalmazza az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket, úgy ettől kezdve nem alkalmazhatja az e megállapodás 9. cikkében meghatározott forrásadót (withholding tax/retention tax) és a bevétel megosztását.

15. cikk

Hatálybalépés

Az e megállapodás 17. cikkében foglalt rendelkezésekre is figyelemmel ez a megállapodás 2005. január 1-jén lép hatályba.

16. cikk

Megszűnés

- (1) E megállapodás mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő fél a megállapodást fel nem mondja.
- (2) E megállapodást bármely szerződő fél felmondhatja a másik félhez címzett, írásbeli felmondó nyilatkozat útján; a felmondó nyilatkozatnak meg kell határoznia a felmondáshoz vezető körülményeket. Ilyen esetben e megállapodás hatálya a felmondó nyilatkozat kézbesítésétől számított 12 hónap múlva szűnik meg.

17. cikk

Az alkalmazás és az alkalmazás felfüggesztése

- (1) E megállapodás alkalmazásának feltétele, hogy az Európai Unió minden egyes tagállama, az Amerikai Egyesült Államok, Svájc, Andorra, Liechtenstein, Monaco és San Marino, valamint az Európai Közösség tagállamainak vonatkozó függő és társult területei külön-külön olyan intézkedések fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak az irányelvben vagy az e megállapodásban foglaltakkal, illetve megegyeznek azokkal, valamint a végrehajtásra azonos időpontot írnak elő.

- (2) A szerződő felek az e megállapodás 15. cikkében említett időpontot legalább hat hónappal megelőzően közös megegyezéssel megállapítják, hogy az (1) bekezdésben lefektetett feltételek a vonatkozó intézkedések – az egyes tagállamokban, a fent nevezett harmadik országokban és az érintett függő vagy társult területeken történő – hatályba lépésének időpontjaira tekintettel megvalósulnak-e.
- (3) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e megállapodás 12. cikkében előírt kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, azonnali hatállyal felfüggesztheti e megállapodás vagy annak bármely részének alkalmazását, amennyiben az irányelvet az európai közösségi joggal összhangban átmenetileg vagy állandó jelleggel a továbbiakban nem kell alkalmazni, illetve ha valamely tagállam felfüggeszti végrehajtási jogszabályainak alkalmazását. A megállapodás újra alkalmazandó, amint a felfüggesztéshez vezető körülmények megszűnnek.
- (4) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e megállapodás 12. cikkében kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, felfüggesztheti e megállapodás alkalmazását, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott valamely harmadik ország vagy terület az ebben a bekezdésben foglalt intézkedések alkalmazását időközben megszünteti. Az alkalmazás felfüggesztésére csak az értesítést követő két hónapot követően kerülhet sor. A megállapodás újra alkalmazandó, amint a kérdéses harmadik ország vagy terület az intézkedések alkalmazását újra megkezdi.

Készült magyar és angol nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

MELLÉKLET

A 11. cikkben említett kapcsolódó szervezetek jegyzéke

E megállapodás 11. cikkének alkalmazásában a következő szervezetek tekintendők „*hatóságként eljáró, vagy nemzetközi szerződés által elismert szerepű kapcsolódó szervezetnek*”.

AZ EURÓPAI UNIÓN BELÜLI SZERVEZETEK:

Belgium

Vlaams Gewest (Flamand Régió)

Région wallonne (Vallon Régió)

Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsszel Régió)

Communauté française (Francia Közösség)

Vlaamse Gemeenschap (Flamand Közösség)

Deutschsprachige Gemeinschaft (Német Ajkú Közösség)

Spanyolország

Xunta de Galicia (Galícia regionális kormánya)

Junta de Andalucía (Andalúzia regionális kormánya)

Junta de Extremadura (Extremadura regionális kormánya)

Junta de Castilla- La Mancha (Castilla- La Mancha regionális kormánya)

Junta de Castilla- León (Castilla- León regionális kormánya)

Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormánya)

Govern de les Illes Balears (a Baleár-szigetek kormánya)

Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya)

Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya)

Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa)

Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya)

Gobierno de Murcia (Murcia kormánya)

Gobierno de Madrid (Madrid kormánya)

Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (az autonóm baszkföldi közösség kormánya)

Diputación General de Guipúzcoa (Guipúzcoa regionális tanácsa)

Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya/Bizkaia regionális tanácsa)

Diputación General de Alava (Alava regionális tanácsa)

Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa)

Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa)

Cabildo Insular de Gran Canaria (a Kanári-szigetek sziget tanácsa)

Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife szigetének tanácsa)

Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet)

Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete)

Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)

Görögország

Îñãáíéòì ùò Òçë Æëëíéú íé pí ÆëÜäi ò (Nemzeti Távközlési Szervezet)

Îñãáíéòì ùò Óëäçñi ãñüì ù í ÆëÜäi ò (Nemzeti Vasútszervezet)

Äçì üóéá Æë- Æñçóc Çë Æöñéóì ï ý (Állami Villamosenergia-vállalat)

Franciaország

La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Társadalmi Adósságtörlesztési Pénztár)

L'Agence française de développement (AFD) (Francia Fejlesztési Ügynökség)

Réseau Ferré de France (RFF) (Francia Vasúthálózat)

Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nemzeti Autópálya Pénztár)

Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Párizsi Kórházak Köztámogatása)

Charbonnages de France (CDF) (Franciaországi Széntanács)

Entreprise minière et chimique (EMC) (Bányászati és Vegyészet Vállalat)

Olaszország

Régiók

Megyék

Járások

Cassa Depositi e Prestiti (Betéti- és Kölcsönpénztár)

Lettország

Paðvaldības (helyi önkormányzatok)

Lengyelország

gminy (falvak)

powiaty (kerületek)

województwa (megyék)

związków gmin (falvak társulásai)

powiatów (kerületek társulásai)

województw (megyék társulásai)

miasto stołeczne Warszawa (Varsó főváros)

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Mezőgazdasági Szerkezetátalakítási és Modernizációs Ügynökség)

Agencja Nieruchomości Rolnych (Mezőgazdasági Tulajdon Ügynökség)

Portugália

Região Autónoma da Madeira (Madeira autonóm régiója)

Região Autónoma dos Açores (Açores autonóm régiója)

Törvényhatóságok

Szlovákia

mestá a obce (törvényhatóságok)

Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság)

Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Útkezelő Alap)

Slovenské elektrárne (Szlovák Erőművek)

Vodohospodárska výstavba (Vízgazdasági Építő Társaság)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK:

Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD)

AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK

Ázsiai Fejlesztési Bank

Afrikai Fejlesztési Bank

Világbank / IBRD / IMF

Nemzetközi Pénzügyi Társaság

Amerika-közi Fejlesztési Bank

Európa Tanácsi Szociális Fejlesztési Alap

EURATOM

Európai Közösség

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andoki Fejlesztési Társaság)

Eurofirma

Európai Szén- és Acélközösség

Északi Beruházási Bank

Karibi Fejlesztési Bank

A 11. cikk rendelkezései nem sértik a Szerződő Feleknek a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetlegesen fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásait.

HARMADIK ORSZÁGOK SZERVEZETEI:

Szervezetek, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

- 1) A nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervnek minősül.
- 2) Az ilyen közjogi szerv olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javak és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz.
- 3) Az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó.
- 4) Az érintett állam garantálni tudja, hogy az ilyen közjogi szervezet bruttósítási záradék esetén nem fog lejárat előtti visszaváltást eszközölni.

A JELEN MELLÉKLET MÓDOSÍTÁSÁNAK FELTÉTELEI:

Az ebben a mellékletben felsorolt kapcsolódó szervezetek listája kölcsönös megegyezéssel módosítható.

IV. számú melléklet a 2005. évi LII. törvényhez

**MEGÁLLAPODÁS
LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM
ADÓZTATÁSÁRÓL ÉS ANNAK ÁTMENETI VÉGREHAJTÁSÁRÓL
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A HOLLAND KIRÁLYSÁG KÖZÖTT A HOLLAND ANTILLÁKRA
VONATKOZÓAN**

A. Levél a Magyar Köztársaságtól

Tisztelt Hölgem/Uram!

Engedje meg, hogy a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (Belgium, Ausztria és Luxemburg) között a Holland Antillákra vonatkozóan kötött egyezményre, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (a Belgiumtól, Ausztriától és Luxemburgtól eltérő EU-tagállam) között a Holland Antillákra vonatkozóan kötött egyezményre, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (a Belgiumtól, Ausztriától és Luxemburgtól eltérő EU-tagállam) között Arubára vonatkozóan kötött egyezményre, valamint a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (Belgium, Ausztria és Luxemburg) között Arubára vonatkozóan kötött egyezményre hivatkozzam, amelyek a Holland Antillákkal és Arubával a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I., II., III. és IV. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7660/04 FISC 68) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcserére vonatkozó egyezményre, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az egyezmény hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcserére vonatkozó egyezmény hatályba lépéséig javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy a Magyar Köztársaság és a Holland Királyság a Holland Antillákra vonatkozóan 2005. január 1-jétől vagy – amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik – a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően átmenetileg, az alkotmányos követelmények keretein belül ezt az egyezményt alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy – amennyiben Kormánya a fentieket elfogadhatónak tartja – e levél, illetve annak az Ön részéről való megerősítése együttesen alkossa a Magyar Köztársaság és a Holland Királyság közötti, a Holland Antillákra vonatkozó megállapodás szövegét.

Tisztelt Hölgem/Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság részéről

Kelt Budapesten, 2004. április hó 30-án.

B. Levél a Holland Antillák részéről

Tisztelt Hölgym/Uram!

Megtiszteltetés számomra, hogy mai dátummal igazolhatom levelének kézhezvételét, amely a következőképpen szól:

„Tisztelt Hölgym/Uram!

Engedje meg, hogy a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (Belgium, Ausztria és Luxemburg) között a Holland Antillákra vonatkozóan kötött egyezményre, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (a Belgiumtól, Ausztriától és Luxemburgtól eltérő EU-tagállam) között a Holland Antillákra vonatkozóan kötött egyezményre, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (a Belgiumtól, Ausztriától és Luxemburgtól eltérő EU-tagállam) között Arubára vonatkozóan kötött egyezményre, valamint a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (Belgium, Ausztria és Luxemburg) között Arubára vonatkozóan kötött egyezményre hivatkozzam, amelyek a Holland Antillákkal és Arubával a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I., II., III. és IV. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7660/04 FISC 68) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcserére vonatkozó egyezményre, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az egyezmény hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcserére vonatkozó egyezmény hatályba lépéséig javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy a Magyar Köztársaság és a Holland Királyság a Holland Antillákra vonatkozóan 2005. január 1-jétől vagy – amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik – a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően átmenetileg, az alkotmányos követelmények keretein belül ezt az egyezményt alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy – amennyiben Kormány a fentieket elfogadhatónak tartja – e levél, illetve annak az Ön részéről való megerősítése együttesen alkossa a Magyar Köztársaság és a Holland Királyság közötti, a Holland Antillákra vonatkozó megállapodás szövegét.

Tisztelt Hölgym/Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.”

Megerősíthetem, hogy a Holland Antillák egyetért levele tartalmával.

Tisztelt Hölgym/Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

A Holland Antillák részéről

Kelt Hágában, 2004. 08. 27.

1. függelék

A HOLLAND KIRÁLYSÁG ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A HOLLAND ANTILLÁKRA
VONATKOZÓAN KÖTÖTT EGYEZMÉNY A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ
KAMATJÖVEDELEMMEL KAPCSOLATOS AUTOMATIKUS INFORMÁCIÓCSERÉRŐL

MIVEL:

1. A megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003/48/EGK tanácsi irányelv („az irányelv”) 17. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a tagállamoknak el kell fogadniuk és közzé kell tenniük az ezen irányelvnek 2005. január 1-jétől való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, feltéve, hogy
 - a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Marino Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Közösséggel létrejött megállapodásoknak megfelelően az irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz;
 - minden megállapodás vagy más olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden érintett függő vagy társult terület ettől az időponttól kezdve az irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcserét, vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglaltakkal megegyező módon forrásadót alkalmaz.
2. A Holland Antillák nem része az EU adóztatási területének, ezen irányelv alkalmazásában EU társult területnek minősül, így az irányelvben előírt feltételek rá nézve nem kötelezők. Ugyanakkor a Holland Királyság a Holland Antillák tekintetében – a Holland Antillák és Hollandia közötti megállapodás alapján – hajlandó megállapodásokat kötni az EU tagállamaival arra vonatkozóan, hogy 2005. január 1-jétől az irányelv 10. cikkében meghatározott átmeneti időszak során, annak 11. és 12. cikkében előírtakkal azonos feltételek mellett forrásadót, és az átmeneti időszak lejártát követően az irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcserét alkalmaz.
3. Az előző bekezdésben említett, a Holland Antillák és Hollandia közötti megállapodás feltétele, hogy valamennyi tagállam elfogadja az irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, valamint az irányelv 17. cikkében előírt követelmények teljesüljenek.
4. Ezen egyezmény révén a Holland Antillák elfogadja az irányelv rendelkezéseinek – az itt elfogadott, eltérő rendelkezésekre is figyelemmel történő – alkalmazását a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró haszonhúzókra vonatkozóan, a Magyar Köztársaság pedig elfogadja az irányelvnek a Holland Antillákon illetőséggel bíró haszonhúzókra vonatkozó alkalmazását.

Azzal az óhajjal, hogy olyan egyezményt kössenek, amely lehetővé teszi az egyik szerződő államban eredő, a másik szerződő államban illetőséggel bíró haszonhúzó természetes személy általi megtakarításokból származó kamatjövedelemnek az utóbbi szerződő állam törvényeinek, valamint az irányelvnek és a szerződő államok fent meghatározott szándékának megfelelő tényleges adóztatását, a Holland Királyság kormánya és a Magyar Köztársaság kormánya a Holland Antillák tekintetében a következőkben állapodott meg:

1. cikk
Általános hatály

1. Ezt az egyezményt az egyik szerződő állam területén letelepedett kifizető által fizetett kamatra kell alkalmazni annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az egyik szerződő államban eredő, a másik szerződő államban illetőséggel bíró haszonhúzó természetes személy általi megtakarításokból származó kamatjövedelemnek az utóbbi szerződő állam törvényeinek megfelelő tényleges megadóztatását.
2. Ezen egyezmény hatályát – többek között a nyugdíj és a biztosítási juttatások adózásával kapcsolatos kérdések kizárásával – a követeléseken alapuló, a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatására kell korlátozni.
3. A Holland Királyság tekintetében e megállapodást kizárólag a Holland Antillákra vonatkozóan kell alkalmazni.

2. cikk
Fogalommeghatározások

1. Ezen egyezmény alkalmazásában, kivéve, ha a szöveggörnyezet mást indokol:
 - a) a „szerződő állam” és a „másik szerződő állam” kifejezés a szöveggörnyezettől függően a Holland Antillák tekintetében a Holland Királyságot vagy a Magyar Köztársaságot jelenti;
 - b) a Holland Antillák a Holland Királyság azon részét jelenti, amely a karibi térségben helyezkedik el, és Bonaire, Curaçao, Saba, St. Eustatius és St. Maarten holland részéből áll;
 - c) a „szerződő fél” – az Európai Unió valamely tagállama – a Magyar Köztársaságot jelenti;
 - d) az „irányelv” kifejezés az Európai Unió Tanácsának a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK irányelvét jelenti, ahogy az az egyezmény aláírásának időpontjában alkalmazandó;
 - e) a „haszonhúzó” kifejezés az irányelv 2. cikkében meghatározott haszonhúzót jelenti;
 - f) a „kifizető” kifejezés az irányelv 4. cikkében meghatározott kifizetőt jelenti;
 - g) az „illetékes hatóság” kifejezés:
 - i) a Holland Antillák esetében: a pénzügyminisztert vagy annak meghatalmazott képviselőjét;
 - ii) a Magyar Köztársaság esetében: az államnak az irányelv 5. cikkében meghatározott illetékes hatóságát jelenti;
 - h) a „kamat” kifejezés az irányelv 6. cikkében meghatározott kamatot jelenti, kellő figyelemmel az irányelv 15. cikkére;
 - i) bármely, itt meg nem határozott fogalomra vonatkozóan az irányelvben meghatározott jelentés az irányadó.
2. Ezen egyezmény alkalmazásában, az irányelv azon rendelkezéseiben említett „tagállam” kifejezés helyett, amelyekre ez az egyezmény utalást tesz, a „szerződő állam” kifejezés lép.

3. cikk

A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

Saját területén belül minden szerződő állam elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzó személyazonosságának és illetőségének a 4–6. cikk alkalmazásában történő meghatározását. Ezen eljárásoknak meg kell felelniük az irányelv 3. cikke (2) és (3) bekezdésében megállapított minimumszabályoknak, azzal a kitéttel, hogy ami az e cikk (2) bekezdésének a) pontját és (3) bekezdésének a) pontját illeti, a Holland Antillák tekintetében a haszonhúzó személyazonosságát és illetőségét a Holland Antillák törvényeinek és rendeleteinek megfelelő rendelkezései alkalmazása alapján a kifizető rendelkezésére álló információ felhasználásával határozzák meg. Ugyanakkor az e rendelkezések értelmében, a Magyar Köztársaságban illetőséggel rendelkező haszonhúzó kérésére szolgáltatott esetleges mentességek vagy felmentések a továbbiakban nem alkalmazandók, és e haszonhúzók számára nem jár további hasonló jellegű mentesség vagy felmentés.

4. cikk

Automatikus információcsere

1. A kifizető letelepedése szerinti szerződő állam illetékes hatósága az irányelv 8. cikkében említett információt közli a haszonhúzó illetősége szerinti szerződő állam illetékes hatóságával.
2. Az adott évben teljesített valamennyi kamatkifizetésre vonatkozó információt évente legalább egyszer, a kifizető bejegyzése szerinti szerződő állam adóévének végét követő hat hónapon belül automatikusan közlik.
3. Az ezen egyezmény értelmében történő információcsere a szerződő államok között a 77/799/EGK irányelv 7. cikkének rendelkezéseivel összehangolt módon történik.

5. cikk

Átmeneti rendelkezések

1. Amennyiben a haszonhúzó a Magyar Köztársaságban, a kifizető pedig a Holland Antillákon bír illetőséggel, az irányelv 10. cikkében említett átmeneti időszak alatt a Holland Antillák az átmeneti időszak első három évben 15%-os, a következő három évben 20%-os és azt követően pedig 35%-os forrásadót vet ki a kamatra. Ezen időtartam alatt a Holland Antillák nem kötelesek a 4. cikk rendelkezéseit alkalmazni. E cikknek megfelelően azonban a Magyar Köztársaságtól információkat kap.
2. A kifizető az irányelv 11. cikkének (2) és (3) bekezdésében előírt módon veti ki a forrásadót.
3. A forrásadó Holland Antillák általi kivetése nem gátolja a Magyar Köztársaságot abban, hogy a jövedelmet saját nemzeti jogszabályainak megfelelően megadóztassa.
4. Az átmeneti időszak alatt a Holland Antillák előírhatja, hogy az irányelv 4. cikke (2) bekezdésében említett, a Magyar Köztársaságban honos szervezetnek kamatot kifizető vagy kamatot jóváíró gazdasági szereplőt – az említett szervezet helyett – kifizetőnek kell tekinteni, és e kamatra a gazdasági szereplőnek forrásadót kell kivetnie, kivéve, ha a szervezet hivatalosan hozzájárul ahhoz, hogy nevét, címét és a neki kifizetett vagy a részére jóváírt kamat teljes összegét e bekezdés utolsó albekezdésének megfelelően közöljék.

5. Az átmeneti időszak végén a Holland Antillák köteles a 4. cikk rendelkezéseit alkalmazni, és köteles megszüntetni az 5. és 6. cikk szerinti forrásadónak és a bevétel megosztásának alkalmazását. Amennyiben az átmeneti időszak alatt a Holland Antillák a 4. cikk rendelkezéseinek alkalmazását választja, nem alkalmazza tovább az 5. és 6. cikk szerinti forrásadót és a bevétel megosztását.

6. cikk
A bevétel megosztása

1. A Holland Antillák visszatartja az 5. cikk (1) bekezdésében említett forrásadóból származó bevétel 25%-át, annak 75%-át pedig átutalja a Magyar Köztársaságnak.
2. Ha a Holland Antillák az 5. cikk (4) bekezdésének megfelelően forrásadót vet ki, a bevétel 25%-át visszatartja, és az irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében említett, a Magyar Köztársaságban honos szervezetnek fizetett kamatra kivetett forrásadóból származó bevétel 75%-át átutalja a Magyar Köztársaságnak.
3. Az ilyen átutalásokra legkésőbb a Holland Antillákon megállapított adóév végétől számított hat hónapon belül kerül sor.
4. A Holland Antillák megteszi a bevétel-megosztási rendszer megfelelő működéséhez szükséges intézkedéseket.

7. cikk
Forrásadó-eljárás alóli kivételek

1. A Holland Antillák előírja az irányelv 13. cikke (1) bekezdésében említett eljárások egyikének vagy mindegyikének alkalmazását annak érdekében, hogy a haszonhúzók a forrásadó alóli mentességet kérelmezhessék.
2. A haszonhúzó kérelmére az adóügyi illetősége szerinti szerződő állam illetékes hatósága az irányelv 13. cikkének (2) bekezdésének megfelelően igazolást állít ki.

8. cikk
A kettős adóztatás elkerülése

Az irányelv 14. cikkének (2) és (3) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően a Magyar Köztársaság biztosítja az 5. cikkben említett forrásadó kivetéséből eredő kettős adóztatás elkerülését vagy a forrásadó visszatérítését.

9. cikk
Egyéb forrásadók

Ez az egyezmény nem zárja ki azt, hogy a szerződő államok nemzeti törvényeiknek vagy a kettős adóztatásról szóló egyezményeknek megfelelően az 5. cikkben említettől eltérő típusú forrásadókat vessenek ki.

10. cikk
Átültetés a nemzeti jogba

2005. január 1-je előtt a szerződő államok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek az egyezménynek való megfeleléshez szükségesek.

11. cikk
Melléklet

Ennek az irányelvnek és a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelv 7. cikkének szövegét – ahogy az az egyezmény aláírásának napján alkalmazandó – mellékletként ehhez az egyezményhez kell csatolni, és e szövegek az egyezmény szerves részét képezik. A 77/799/EGK irányelv 7. cikke helyébe a mellékletben a 77/799/EGK felülvizsgált irányelv azonos számú cikkének szövege lép, amennyiben a felülvizsgált irányelv az egyezmény rendelkezései hatálybalépésének napja előtt lép hatályba.

12. cikk
Hatálybalépés

Az egyezmény azt a napot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen a tagállamok mindegyike megküldte egymásnak az arra vonatkozó írásos értesítést, hogy államaikban megfeleltek előírt alkotmányos követelményeiknek, és az egyezmény rendelkezései azon a napon lépnek hatályba, amelytől kezdődően az irányelv 17. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően az irányelvet alkalmazni kell.

13. cikk
Megszűnés

Ez az egyezmény mindaddig hatályban marad, amíg az egyik szerződő állam fel nem mondja. Diplomáciai úton bármely állam, az egyezmény hatályba lépésétől számított három év lejártát követő bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal küldött felmondó nyilatkozattal felmondhatja az egyezményt. Ez esetben az egyezmény annak a naptári évnek a végét követően, amelyben a felmondó nyilatkozatot küldték, hatályát veszti.

Készült magyar, angol és holland nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles. Amennyiben a szöveg különböző nyelvi változatainak értelmezése között eltérés mutatkozna, úgy az angol nyelvű szöveg az irányadó.

7. cikk

Titoktartásra vonatkozó rendelkezések

- (1) Valamennyi információt, amelyet ezen irányelv alapján bocsátottak egy tagállam rendelkezésére, e tagállamban ugyanolyan módon bizalmasan kell kezelni, mint a tagállam nemzeti jogszabályai alapján kapott információt. Az ilyen információ minden esetben:
- csak olyan személyek számára tehető hozzáférhetővé, akik közvetlenül részt vesznek az adómegállapításban vagy az adómegállapítás igazgatási ellenőrzésében,
 - csak az adómegállapítás, illetve annak vizsgálata céljából, illetve ezzel összefüggésben alkalmazott, szankciókat is magukban foglaló bírósági vagy igazgatási eljárásokkal kapcsolatosan, és csak az ilyen eljárásokban közvetlenül részt vevő személyek számára bocsátható rendelkezésre; az ilyen információt azonban közmeghallgatások alatt vagy ítéletekben is nyilvánosságra lehet hozni, amennyiben az információt szolgáltató tagállam illetékes hatósága ez ellen nem emel kifogást az első információs szolgáltatás alkalmával,
 - csak és kizárólag az adómegállapítás, illetve annak vizsgálata céljából, illetve ezzel összefüggésben alkalmazott szankciókat is magukban foglaló bírósági vagy igazgatási eljárásokkal kapcsolatban használható, és semmilyen körülmények között sem használható fel semmilyen ettől eltérő célra.
- Ezen túlmenően a tagállamok rendelkezhetnek az első albekezdésben említett információ egyéb, a 76/308/EGK irányelv 2. cikkének hatálya alá tartozó lefoglalások, vámok és adók megállapítására történő felhasználásáról is.
- (2) Az (1) bekezdés nem kötelezi azon tagállamot, amelyben jogszabály vagy az igazgatási gyakorlat belső okokból a fenti bekezdés rendelkezéseinél szűkebb korlátokat állapít meg, hogy információt szolgáltasson abban az esetben, ha az érintett állam nem vállal kötelezettséget ezen szűkebb korlátok tiszteletben tartására.
- (3) Az (1) bekezdéstől eltérve az információt szolgáltató tagállam illetékes hatóságai engedélyezhetik, hogy a megkereső államban az információt egyéb célokra is felhasználják, amennyiben az információt szolgáltató állam jogszabályai értelmében az információt szolgáltató államban azt hasonló körülmények között hasonló célokra fel lehet használni.
- (4) Amennyiben egy tagállam illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik tagállam illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy harmadik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető tagállam illetékes hatósága az információt szolgáltató illetékes hatóság engedélyével továbbíthatja az információt a harmadik tagállam illetékes hatóságának.

V. számú melléklet a 2005. évi LII. törvényhez

**MEGÁLLAPODÁS LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN
A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM ADÓZTATÁSÁRÓL ÉS ANNAK ÁTMENETI
VÉGREHAJTÁSÁRÓL A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A HOLLAND KIRÁLYSÁG KÖZÖTT
ARUBÁRA VONATKOZÓAN**

A. Levél a Magyar Köztársaságtól

Tisztelt Hölgyem/Uram!

Engedje meg, hogy a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (Belgium, Ausztria és Luxemburg) között a Holland Antillákra vonatkozóan kötött egyezményre, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (a Belgiumtól, Ausztriától és Luxemburgtól eltérő EU-tagállam) között a Holland Antillákra vonatkozóan kötött egyezményre, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (a Belgiumtól, Ausztriától és Luxemburgtól eltérő EU-tagállam) között Arubára vonatkozóan kötött egyezményre, valamint a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (Belgium, Ausztria és Luxemburg) között Arubára vonatkozóan kötött egyezményre hivatkozzam, amelyek a Holland Antillákkal és Arubával a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I., II., III. és IV. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7660/04 FISC 68) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett elfogadott szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló megállapodásra, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az egyezmény hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcserére vonatkozó egyezmény hatályba lépéséig javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy a Magyar Köztársaság és a Holland Királyság Arubára vonatkozóan 2005. január 1-jétől vagy – amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik – a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően átmenetileg, az alkotmányos követelmények keretein belül ezt az egyezményt alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy – amennyiben Kormánya a fentieket elfogadhatónak tartja – e levél, illetve annak az Ön részéről való megerősítése együttesen alkossa a Holland Királyság és a Magyar Köztársaság közötti, Arubára vonatkozó megállapodás szövegét.

Tisztelt Hölgyem/Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság részéről

Kelt Budapesten, 2004. április hó 30-án.

B. Levél Arubától

Tisztelt Hölgem/Uram!

Megtiszteltetés számomra, hogy mai dátummal igazolhatom levelének kézhezvételét, amely a következőképpen szól:

„Tisztelt Hölgem/Uram!

Engedje meg, hogy a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (Belgium, Ausztria és Luxemburg) között a Holland Antillákra vonatkozóan kötött egyezményre, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (a Belgiumtól, Ausztriától és Luxemburgtól eltérő EU-tagállam) között a Holland Antillákra vonatkozóan kötött egyezményre, a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (a Belgiumtól, Ausztriától és Luxemburgtól eltérő EU-tagállam) között Arubára vonatkozóan kötött egyezményre, valamint a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcseréről szóló, a Holland Királyság és (Belgium, Ausztria és Luxemburg) között Arubára vonatkozóan kötött egyezményre hivatkozzam, amelyek a Holland Antillákkal és Arubával a megtakarítások adóztatására vonatkozó megállapodásról folytatott tárgyalások eredményeként jöttek létre, és amelyeket I., II., III. és IV. mellékletként az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa magas szintű munkacsoportjának március 12-i, az eljárás eredményéről szóló dokumentumához (Doc. 7660/04 FISC 68) csatoltak.

Tekintetbe véve a fent említett elfogadott szövegeket, engedje meg, hogy az e levél 1. függelékében található, a megtakarításokból származó jövedelem adóztatásáról szóló egyezményre, illetve azon kölcsönös kötelezettségvállalásunkra tegyek javaslatot, hogy az egyezmény hatályba lépése érdekében mielőbb megfeleljünk belső alkotmányos követelményeinknek, és ezek teljesüléséről haladéktalanul értesítsük egymást.

Engedje meg, hogy e belső eljárások teljesítéséig és a megtakarításokból származó kamatjövedelemmel kapcsolatos automatikus információcserére vonatkozó egyezmény hatályba lépéséig javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy a Magyar Köztársaság és a Holland Királyság Arubára vonatkozóan 2005. január 1-jétől vagy – amennyiben ez utóbbi későbbi dátumra esik – a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályba lépésétől kezdődően átmenetileg, az alkotmányos követelmények keretein belül ezt az egyezményt alkalmazza.

Engedje meg, hogy javaslatot tegyek Önnek arra vonatkozóan, hogy – amennyiben Kormány a fentieket elfogadhatónak tartja – e levél, illetve annak az Ön részéről való megerősítése együttesen alkossa a Holland Királyság és a Magyar Köztársaság közötti, Arubára vonatkozó megállapodás szövegét.

Tisztelt Hölgem/Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet."

Megerősíthetem, hogy Aruba egyetért levele tartalmával.

Tisztelt Hölgem/Uram, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

Aruba részéről

Kelt Hágában, 2004. 11. 9.

1. függelék

A HOLLAND KIRÁLYSÁG ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT ARUBÁRA VONATKOZÓAN
KÖTÖTT EGYEZMÉNY A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ KAMATJÖVEDELEMMEL
KAPCSOLATOS AUTOMATIKUS INFORMÁCIÓCSERÉRŐL

Azzal az óhajjal, hogy olyan egyezményt kössenek, amely lehetővé teszi az egyik szerződő államban eredő, a másik szerződő államban illetőséggel bíró haszonhúzó természetes személy általi megtakarításokból származó kamatjövedelemnek az utóbbi szerződő állam törvényeinek, valamint a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelvnek megfelelően történő tényleges megadóztatását, a Holland Királyság Kormánya és a Magyar Köztársaság Kormánya Arubára vonatkozóan a következőkben állapodott meg:

1. cikk

Általános hatály

1. Ezt az egyezményt az egyik szerződő állam területén letelepedett kifizető által fizetett kamatra kell alkalmazni annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az egyik szerződő államban eredő, a másik szerződő államban adóügyi illetőséggel bíró haszonhúzó természetes személy általi megtakarításokból származó kamatjövedelemnek az utóbbi szerződő állam törvényeinek megfelelően történő tényleges megadóztatását.
2. Ezen egyezmény hatályát – többek között a nyugdíj és a biztosítási juttatások adózásával kapcsolatos kérdések kizárásával – a követeléseken alapuló megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatására kell korlátozni.
3. A Holland Királyság tekintetében e megállapodást kizárólag Arubára vonatkozóan kell alkalmazni.

2. cikk

Fogalommeghatározások

1. Ezen egyezmény alkalmazásában, kivéve, ha a szövegkörnyezet mást indokol:
 - a) a „szerződő állam” és a „másik szerződő állam” kifejezés a szövegkörnyezettől függően Aruba tekintetében a Holland Királyságot vagy a Magyar Köztársaságot jelenti;
 - b) „Aruba” a Holland Királyság azon részét jelenti, amely a karibi térségben helyezkedik el és Aruba szigetéből áll;
 - c) a „szerződő fél” – az Európai Unió valamely tagállama – a Magyar Köztársaságot jelenti;
 - d) az „irányelv” kifejezés az Európai Unió Tanácsának a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK irányelvét jelenti, ahogy az az egyezmény aláírásának időpontjában alkalmazandó;
 - e) a „haszonhúzó” kifejezés az irányelv 2. cikkében meghatározott haszonhúzót jelenti;
 - f) a „kifizető” kifejezés az irányelv 4. cikkében meghatározott kifizetőt jelenti;
 - g) az „illetékes hatóság” kifejezés:
 - i) Aruba esetében „a pénzügyminisztert vagy annak meghatalmazott képviselőjét”,
 - ii) a Magyar Köztársaság esetében: az államnak az irányelv 5. cikkében meghatározott illetékes hatóságát jelenti;

- h) a „kamat” kifejezés az irányelv 6. cikkében meghatározott kamatot jelenti, kellő figyelemmel az irányelv 15. cikkére;
 - i) bármely, itt meg nem határozott fogalomra vonatkozóan az irányelvben meghatározott jelentés az irányadó.
2. Ezen egyezmény alkalmazásában, az irányelv azon rendelkezéseiben említett „tagállam” kifejezés helyébe, amelyekre ez az egyezmény utalást tesz, a „szerződő állam” kifejezés lép.

3. cikk

A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

Saját területén minden szerződő állam elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzó személyazonosságának és illetőségének a 4. cikk alkalmazásában történő meghatározását. Ezen eljárásoknak meg kell felelniük az irányelv 3. cikke (2) és (3) bekezdésében megállapított minimumszabályoknak, azzal a kitéttel, hogy ami az e cikk (2) bekezdésének a) pontját és (3) bekezdésének a) pontját illeti, Aruba tekintetében a haszonhúzó személyazonosságát és illetőségét Aruba törvényeinek és rendeleteinek megfelelő rendelkezései alkalmazása alapján a kifizető rendelkezésére álló információ felhasználásával határozzák meg.

4. cikk

Automatikus információcsere

1. A kifizető letelepedése szerinti szerződő állam illetékes hatósága az irányelv 8. cikkében említett információt közli a haszonhúzó illetősége szerinti szerződő állam illetékes hatóságával.
2. Az adott évben teljesített valamennyi kamatkifizetésre vonatkozó információt évente legalább egyszer, a kifizető bejegyzése szerinti szerződő állam adóévének végét követő hat hónapon belül automatikusan közlik.
3. Az ezen egyezmény értelmében történő információcsere a szerződő államok között a 77/799/EGK irányelv 7. cikkének rendelkezéseivel összehangolt módon történik.

5. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

2005. január 1-je előtt a szerződő államok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek az egyezménynek való megfeleléshez szükségesek.

6. cikk

Melléklet

Ennek az irányelvnek és a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelv 7. cikkének szövegét – ahogy az az egyezmény aláírásának napján alkalmazandó – mellékletként ehhez az egyezményhez kell csatolni, és e szövegek az egyezmény szerves részét képezik. A 77/799/EGK irányelv 7. cikke helyébe a mellékletben a 77/799/EGK felülvizsgált irányelv azonos számú cikkének

szövege lép, amennyiben a felülvizsgált irányelv az egyezmény rendelkezései hatálybalépésének napja előtt lép hatályba.

7. cikk
Hatálybalépés

Az egyezmény azt a napot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen a tagállamok mindegyike megküldte egymásnak az arra vonatkozó írásos értesítést, hogy államaikban előírt alkotmányos követelményeknek megfeleltek, és az egyezmény rendelkezései azon a napon lépnek hatályba, amelytől kezdődően az irányelv 17. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően az irányelvet alkalmazni kell.

8. cikk
Megszûnés

Ez az egyezmény mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő állam fel nem mondja. Diplomáciai úton bármely állam, az egyezmény hatályba lépésétől számított három év lejártát követő bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal küldött felmondó nyilatkozattal felmondhatja az egyezményt. Ez esetben az egyezmény annak a naptári évnek a végét követően, amelyben a felmondó nyilatkozatot küldték, hatályát veszti.

Készült magyar, angol és holland nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles. Amennyiben a szöveg különböző nyelvi változatainak értelmezése között eltérés mutatkozna, úgy az angol nyelvű szöveg az irányadó.

MELLÉKLET

7. cikk
Titoktartásra vonatkozó rendelkezések

- (1) Valamennyi információt, amelyet ezen irányelv alapján bocsátottak egy tagállam rendelkezésére, e tagállamban ugyanolyan módon bizalmasan kell kezelni, mint a tagállam nemzeti jogszabályai alapján kapott információt. Az ilyen információ minden esetben:
- csak olyan személyek számára tehető hozzáférhetővé, akik közvetlenül részt vesznek az adómegállapításban vagy az adómegállapítás igazgatási ellenőrzésében,
 - csak az adómegállapítás, illetve annak vizsgálata céljából, illetve ezzel összefüggésben alkalmazott, szankciókat is magukban foglaló bírósági vagy igazgatási eljárásokkal kapcsolatosan, és csak az ilyen eljárásokban közvetlenül részt vevő személyek számára bocsátható rendelkezésre; az ilyen információt azonban közmeghallgatások alatt vagy ítéletekben is nyilvánosságra lehet hozni, amennyiben az információt szolgáltató tagállam illetékes hatósága ez ellen nem emel kifogást az első információszolgáltatás alkalmával,
 - csak és kizárólag az adómegállapítás, illetve annak vizsgálata céljából, illetve ezzel összefüggésben alkalmazott szankciókat is magukban foglaló bírósági vagy igazgatási eljárásokkal kapcsolatban használható, és semmilyen körülmények között sem használható fel semmilyen ettől eltérő célra.

Ezen túlmenően a tagállamok rendelkezhetnek az első albekezdésben említett információ egyéb, a 76/308/EGK irányelv 2. cikkének hatálya alá tartozó lefölözések, vámok és adók megállapítására történő felhasználásáról is.

- (2) Az (1) bekezdés nem kötelezi azon tagállamot, amelyben jogszabály vagy az igazgatási gyakorlat belső okokból a fenti bekezdés rendelkezéseinél szűkebb korlátokat állapít meg, hogy információt szolgáltatson abban az esetben, ha az érintett állam nem vállal kötelezettséget ezen szűkebb korlátok tiszteletben tartására.
- (3) Az (1) bekezdéstől eltérve az információt szolgáltató tagállam illetékes hatóságai engedélyezhetik, hogy a megkereső államban az információt egyéb célokra is felhasználják, amennyiben az információt szolgáltató állam jogszabályai értelmében az információt szolgáltató államban azt hasonló körülmények között hasonló célokra fel lehet használni.
- (4) Amennyiben egy tagállam illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik tagállam illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy harmadik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető tagállam illetékes hatósága az információt szolgáltató illetékes hatóság engedélyével továbbíthatja az információt a harmadik tagállam illetékes hatóságának.

VI. számú melléklet a 2005. évi LII. törvényhez

**MEGÁLLAPODÁS LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN
A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM ADÓZTATÁSÁRÓL
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS ANGUILLA KÖZÖTT**

A. A Magyar Köztársaság levele

Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarításokból származó kamatjövedelem vonatkozásában automatikus információcsere alkalmazásáról rendelkező Egyezményre Anguilla és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Egyezmény a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Egyezmény a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy ezen Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;
- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormánya számára elfogadhatóak, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Egyezménynek a Magyar Köztársaság és Anguilla között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság Kormánya nevében

Kelt Budapesten, 2004. október 1-jén, magyar és angol nyelven, három példányban.

B. Anguilla levele

Tisztelt Uram!

Ezennel tisztelettel visszaigazolom a 2004. 10. 1. napon kelt levelét, amely az alábbiakat tartalmazza:

„Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarításokból származó kamatjövedelem vonatkozásában automatikus információcsere alkalmazásáról rendelkező Egyezményre Anguilla és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Egyezmény a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Egyezmény a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy ezen Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;
- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormánya számára elfogadható, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Egyezménynek a Magyar Köztársaság és Anguilla között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.”

Megerősíthetem, hogy Anguilla egyetért a 2004. 10. 1-jén kelt levelének tartalmával.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

Anguilla Kormánya nevében

Kelt Anguilla, 2004. december 31., magyar és angol nyelven, három példányban.

C. A Megállapodás szövege

1. számú melléklet

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS ANGUILLA KÖZÖTT KÖTÖTT EGYEZMÉNY
A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ KAMATJÖVEDELEMMEL KAPCSOLATOS
AUTOMATIKUS INFORMÁCIÓCSERÉRŐL

Azzal az óhajjal, hogy olyan egyezményt kössenek, amely lehetővé teszi az egyik szerződő félnél eredő, a másik szerződő félben illetőséggel bíró haszonhúzó természetes személy általi megtakarításokból származó kamatjövedelemnek az utóbbi szerződő fél törvényeinek, valamint a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelvnek megfelelően történő tényleges megadóztatását, Anguilla Kormánya és a Magyar Köztársaság Kormánya a következőkben állapodott meg:

1. cikk
Általános hatály

1. Ezt a Egyezményt az egyik szerződő fél területén letelepedett kifizető által fizetett kamatra kell alkalmazni annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az egyik szerződő félnél eredő, a másik szerződő félben adóügyi illetőséggel bíró haszonhúzó természetes személy általi megtakarításokból származó kamatjövedelemnek az utóbbi szerződő fél törvényeinek megfelelően történő tényleges megadóztatását.
2. Ezen Egyezmény hatályát – többek között a nyugdíj és a biztosítási juttatások adózásával kapcsolatos kérdések kizárásával – a követeléseken alapuló megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatására kell korlátozni.

2. cikk
Fogalommeghatározások

1. Ezen Egyezmény alkalmazásában, kivéve, ha a szöveggörnyezet mást indokol:
 - a) a „szerződő fél” és a „másik szerződő fél” kifejezés a szöveggörnyezettől függően Anguillát vagy a Magyar Köztársaságot jelenti;
 - b) az „Írányelv” kifejezés az Európai Unió Tanácsának a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK írányelvét jelenti, ahogy az az Egyezmény aláírásának időpontjában alkalmazandó;
 - c) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;
 - d) a „haszonhúzó” kifejezés az Írányelv 2. cikkében meghatározott haszonhúzót jelenti;
 - e) a „kifizető” kifejezés az Írányelv 4. cikkében meghatározott kifizetőt jelenti;
 - f) az „illetékes hatóság” kifejezés:
 - i) Anguilla esetében: „the Comptroller of Inland Revenue”,

- ii) Magyarország esetében az államnak az Irányelv 5. cikkében meghatározott illetékes hatóságát jelenti;
 - g) a „kamat” kifejezés az Irányelv 6. cikkében meghatározott kamatot jelenti, kellő figyelemmel az Irányelv 15. cikkére;
 - h) bármely, itt meg nem határozott fogalomra vonatkozóan az Irányelvben meghatározott jelentés az irányadó.
2. Ezen Egyezmény alkalmazásában, az Irányelv azon rendelkezéseiben említett „tagállamok” kifejezés helyébe, amelyekre ez az Egyezmény utalást tesz, a „szerződő felek” kifejezés lép.

3. cikk

A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

Saját területén minden szerződő fél elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzó személyazonosságának és illetőségének a 4. cikk alkalmazásában történő meghatározását. Ezen eljárásoknak meg kell felelniük az Irányelv 3. cikke (2) és (3) bekezdésében megállapított minimumszabályoknak, azzal a kitéttel, hogy ami az e cikk (2) bekezdésének (a) pontját és (3) bekezdésének a) pontját illeti, Anguilla tekintetében a haszonhúzó személyazonosságát és illetőségét Anguilla pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló jogszabályainak alkalmazása alapján a kifizető rendelkezésére álló információ felhasználásával határozzák meg.

4. cikk

Automatikus információcsere

1. A kifizető letelepedése szerinti szerződő fél illetékes hatósága az Irányelv 8. cikkében említett információt közli a haszonhúzó illetősége szerinti szerződő fél illetékes hatóságával.
2. Az adott évben teljesített valamennyi kamatkifizetésre vonatkozó információt évente legalább egyszer, a kifizető bejegyzése szerinti szerződő fél adóévének végét követő hat hónapon belül automatikusan közlik.
3. Az ezen Egyezmény értelmében történő információcsere a szerződő felek között a 77/799/EGK irányelv 7. cikkének rendelkezéseivel összehangolt módon történik.

5. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

2005. január 1-je előtt a szerződő felek elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek az Egyezménynek való megfeleléshez szükségesek.

6. cikk

Melléklet

Az Irányelvnek és a tagállamok illetékes hatóságainak a közvetlen adóztatás területén történő kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19-i 77/799/EGK tanácsi irányelv 7. cikkének szövegét – ahogy az az Egyezmény aláírásának napján alkalmazandó – mellékletként ehhez az

Egyezményhez kell csatolni, és e szövegek az Egyezmény szerves részét képezik. A 77/799/EGK irányelv 7. cikke helyébe a mellékletben a 77/799/EGK felülvizsgált irányelv azonos számú cikkének szövege lép, amennyiben a felülvizsgált irányelv az egyezmény rendelkezései hatályba lépésének napja előtt lép hatályba.

7. cikk
Hatálybalépés

1. Az Egyezmény azt a napot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen a Kormányok megküldték egymásnak az arra vonatkozó írásos értesítést, hogy az előírt alkotmányos követelményeknek megfeleltek, és az egyezmény rendelkezései azon a napon lépnek hatályba, ameltől kezdődően az Irányelv 17. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően az irányelvet alkalmazni kell.
2. Amennyiben Anguillában nincsen közvetlen adózás, ezen Egyezmény 4. cikke nem hatályos Magyarországon.

8. cikk
Megszűnés

Ez az egyezmény mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő fél fel nem mondja. Diplomáciai úton bármely fél, az egyezmény hatályba lépésétől számított három év lejártát követő bármely naptári év vége előtt legalább hat hónappal küldött felmondó nyilatkozattal felmondhatja az egyezményt. Ez esetben az egyezmény annak a naptári évnek a végét követően, amelyben a felmondó nyilatkozatot küldték, hatályát veszti.

Fentiek hitelül az erre kellőképpen felhatalmazott alulírottak a jelen Megállapodást aláírták.

Készült magyar és angol nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

MELLÉKLET

7. cikk
Titoktartásra vonatkozó rendelkezések

1. Valamennyi információt, amelyet ezen irányelv alapján bocsátottak egy tagállam rendelkezésére, e tagállamban ugyanolyan módon bizalmasan kell kezelni, mint a tagállam nemzeti jogszabályai alapján kapott információt. Az ilyen információ minden esetben:
 - csak olyan személyek számára tehető hozzáférhetővé, akik közvetlenül részt vesznek az adómegállapításban vagy az adómegállapítás igazgatási ellenőrzésében,
 - csak az adómegállapítás, illetve annak vizsgálata céljából, illetve ezzel összefüggésben alkalmazott, szankciókat is magukban foglaló bírósági vagy igazgatási eljárásokkal kapcsolatosan, és csak az ilyen eljárásokban közvetlenül részt vevő személyek számára bocsátható rendelkezésre; az ilyen információt azonban közmeghallgatások alatt vagy ítéletekben is nyilvánosságra lehet hozni, amennyiben az információt szolgáltató tagállam illetékes hatósága ez ellen nem emel kifogást az első információszolgáltatás alkalmával,

- csak és kizárólag az adómegállapítás, illetve annak vizsgálata céljából, illetve ezzel összefüggésben alkalmazott szankciókat is magukban foglaló bírósági vagy igazgatási eljárásokkal kapcsolatban használható, és semmilyen körülmények között sem használható fel semmilyen ettől eltérő célra.

Ezen túlmenően a tagállamok rendelkezhetnek az első albekezdésben említett információ egyéb, a 76/308/EGK(8) irányelv 2. cikkének hatálya alá tartozó lefölözések, vámok és adók megállapítására történő felhasználásáról is.

2. Az 1. bekezdés nem kötelezi azon tagállamot, amelyben jogszabály vagy az igazgatási gyakorlat belső okokból a fenti bekezdés rendelkezéseinél szűkebb korlátokat állapít meg, hogy információt szolgáltatson abban az esetben, ha az érintett állam nem vállal kötelezettséget ezen szűkebb korlátok tiszteletben tartására.
3. Az 1. bekezdéstől eltérve az információt szolgáltató tagállam illetékes hatóságai engedélyezhetik, hogy a megkereső államban az információt egyéb célokra is felhasználják, amennyiben az információt szolgáltató állam jogszabályai értelmében az információt szolgáltató államban azt hasonló körülmények között hasonló célokra fel lehet használni.
4. Amennyiben egy tagállam illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik tagállam illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy harmadik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető tagállam illetékes hatósága az információt szolgáltató illetékes hatóság engedélyével továbbíthatja az információt a harmadik tagállam illetékes hatóságának.

VII. számú melléklet a 2005. évi LII. törvényhez

**MEGÁLLAPODÁS LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN
A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM ADÓZTATÁSÁRÓL
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A BRIT VIRGIN-SZIGETEK KÖZÖTT**

A. A Magyar Köztársaság levele

Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarítások adóztatására vonatkozó, automatikus információcsere alkalmazásáról rendelkező Megállapodásra a Brit Virgin-szigetek és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Megállapodás a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Megállapodás a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;
- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormánya számára elfogadhatóak, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Megállapodásnak a Magyar Köztársaság és a Brit Virgin-szigetek között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság Kormánya nevében

Kelt Budapesten, 2004. október 1-jén magyar és angol nyelven, három példányban.

B. A Brit Virgin-szigetek levele

Tisztelt Uram!

Ezennel tisztelettel visszaigazolom a 2004. október 1. napon kelt levelét, amely az alábbiakat tartalmazza:

„Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarítások adóztatására vonatkozó, automatikus információcsere alkalmazásáról rendelkező Megállapodásra a Brit Virgin-szigetek és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Megállapodás a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Megállapodás a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;
- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormánya számára elfogadhatóak, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Megállapodásnak a Magyar Köztársaság és a Brit Virgin-szigetek között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.”

Megerősíthetem, hogy a Brit Virgin-szigetek egyetért a 2004. október 1-jén kelt levelének tartalmával.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

A Brit Virgin-szigetek Kormánya nevében

Kelt 2005. április 11. magyar és angol nyelven, három példányban.

C. A Megállapodás szövege

1. számú melléklet

A MEGTAKARÍTÁSOK ADÓZTATÁSÁRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPODÁS
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG
ÉS A BRIT VIRGIN-SZIGETEK KÖZÖTT

MIVEL:

1. Az Európai Unió Tanácsának („a Tanács”) a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003/48/EGK irányelve („Irányelv”) 17. cikke előírja, hogy 2004. január 1-je előtt a tagállamoknak el kell fogadni és közzé kell tenni az ezen Irányelvnek való megfeleléshez szükséges, 2005. január 1-jétől alkalmazandó törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, feltéve, hogy
„(i) a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Marinho Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Közösséggel létrejött megállapodásoknak megfelelően az ezen Irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz;
(ii) minden megállapodás vagy más olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden érintett függő vagy társult terület ugyanezen időponttól kezdve az ezen Irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcserét alkalmaz (vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglaltakkal megegyező módon forrásadót (withholding tax) alkalmaz)”.
2. A Brit Virgin-szigetek nem tagja az Európai Uniónak és nem része az Európai Unió adóztatási területének, de az Egyesült Királyság Kormánya felkérte a Brit Virgin-szigetek Kormányát, hogy önként alkalmazza az Irányelv rendelkezéseit.
3. A Brit Virgin-szigetek tudomásul veszi, hogy – bár az EU-tagállamok végső célja az egymás közötti, kamatfizetésekre vonatkozó információcsere révén a kifizetett kamatok azon tagállamban való effektív megadóztatása, amelyben a haszonhúzó adóügyi illetőséggel rendelkezik– három tagállam, nevezetesen Ausztria, Belgium és Luxemburg egy átmeneti időszakban nem köteles részt venni az információcserében, hanem e tagállamok az Irányelv hatálya alá tartozó, megtakarításokból származó jövedelemre forrásadót (withholding tax) alkalmaznak.
4. A Brit Virgin-szigetek elfogadta, hogy 2005. január 1-jei hatállyal forrásadót alkalmaz, feltéve, hogy a tagállamok elfogadták az Irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, és az Irányelv 17. cikkének, illetve ezen Megállapodás 17. cikke (2) bekezdésének feltételei általában véve teljesültek.
5. A Brit Virgin-szigetek elfogadta, hogy az Irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint, az átmeneti időszakot követően az Irányelv II. fejezetében előírtakkal azonos módon automatikus információcserét alkalmaz.
6. A Brit Virgin-szigetek rendelkezik a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó olyan jogszabályokkal, amelyek hatályukat tekintve egyenértékűnek tekintendők az Irányelv 2. és 6. cikkében említett EK-jogszabályokkal.

A Brit Virgin-szigetek és a Magyar Köztársaság (a továbbiakban: „a szerződő fél” vagy „a szerződő felek”, kivéve ha a szöveggörnyezet mást indokol) megállapodtak abban, hogy megkötik a következő – kizárólag a szerződő felek kötelezettségeit tartalmazó – Megállapodást, amely a következőket írja elő:

- (a) automatikus információcserét a Magyar Köztársaság illetékes hatósága részéről a Brit Virgin-szigetek illetékes hatósága számára, egy tagállam illetékes hatósága számára biztosított információcserével megegyező módon;
- (b) forrásadó alkalmazását a Brit Virgin-szigeteken az Irányelv 10. cikkében meghatározott átmeneti időszakban az Irányelv 11. és 12. cikkében előírtakkal megegyező időponttól és feltételekkel;
- (c) automatikus információcserét a Brit Virgin-szigetek illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára, az Irányelv 13. cikkével összhangban;
- (d) a forrásadóból származó bevétel 75%-ának átutalását a Brit Virgin-szigetek illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára a Brit Virgin-szigeteken alapított kifizető által a Magyar Köztársaság területén illetőséggel bíró személy számára történő kamatkifizetések tekintetében.

1. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen egyezmény alkalmazásában:

- (a) az „illetékes hatóság” kifejezés:
 - i) a Brit Virgin-szigetek esetében a pénzügyminisztert
 - ii) a Magyar Köztársaság esetében az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt jelenti;
- (b) A „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot, és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;
- (c) az „illetőség” kifejezés a haszonhúzó vonatkozásában azt az országot vagy területet jelenti, ahol a haszonhúzó állandó lakcíme található, és amely megfelel az e Megállapodás 7. cikk (3) bekezdésében foglalt feltételeknek;
- (d) az „ÁÉKBV” kifejezés átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív vállalkozásokat jelenti, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív vállalkozásokra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló 1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelvben foglaltaknak megfelelően.

2. cikk

A forrásadó kifizető által történő levonása

A Brit Virgin-szigeteken honos kifizető által végzett, az e megállapodás 9. cikkében meghatározott kamatkifizetések, amelyet az e Megállapodás 6. cikke szerinti – Magyarországon illetőséggel bíró – haszonhúzó számára kell kifizetni, e Megállapodás 4. cikkére is figyelemmel, az e Megállapodás 15. cikkében említett átmeneti időszak alatt, és az e Megállapodás 16. cikkében meghatározott időponttól kezdődően a kamatfizetés összegéből levonandó forrásadó hatálya alá tartoznak. A forrásadó mértéke az átmeneti időszak első három évében 15%, a következő három évben 20%, ezt követően pedig 35%.

*3. cikk**A kifizető adatszolgáltatása*

- (1) A Magyarországon honos kifizető által az e Megállapodás 6. cikke szerinti, a Brit Virgin-szigeteken illetőséggel bíró haszonhúzó számára történő – az e Megállapodás 9. cikkében meghatározott – kamatkifizetések esetén, vagy abban az esetben, ha e Megállapodás 4. cikk (1) bekezdésének (a) pontja alkalmazandó, a kifizető adatot szolgáltat az illetékes hatóság számára, a következőkről:
- (a) a haszonhúzó az e Megállapodás 7. cikkének megfelelően megállapított személyazonossága és illetősége;
 - (b) a kifizető neve és címe;
 - (c) a haszonhúzó folyószámlaszáma vagy ennek hiányában a kamatot eredményező követelés meghatározása;
 - (d) az ezen Megállapodás 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott, kamatkifizetésre vonatkozó információ. A kifizető által kötelezően szolgáltatott, kamatkifizetésre vonatkozó információ minimális adattartalmát azonban bármely szerződő fél a kamat vagy a jövedelem teljes összegére, valamint az adóévben a haszonhúzó részére kifizetett értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére korlátozhatja.
- A Magyar Köztársaság teljesíti e cikk (2) bekezdésében foglaltakat.
- (2) Az adóév végét követő hat hónapon belül Magyarország illetékes hatósága automatikusan megküldi a Brit Virgin-szigetek illetékes hatóságának az e cikk (1) bekezdésének (a)–(d) pontjában említett, az adott év során teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt.

*4. cikk**A forrásadó-eljárás alóli kivételek*

- (1) Az ezen Megállapodás 2. cikkének megfelelően forrásadót kivető a Brit Virgin-szigetek előírja a következő eljárások egyikének vagy mindegyikének alkalmazását annak érdekében, hogy a haszonhúzó a forrásadó alóli mentességet kérelmezhessenek:
- (a) az e Megállapodás 6. cikke szerinti haszonhúzó számára a Megállapodás 2. cikkében meghatározott forrásadó elkerülését lehetővé tévő eljárást, amely alapján a haszonhúzó a kifizető számára kifejezetten engedélyezi, hogy a kamatkifizetésekről beszámoljon azon szerződő fél illetékes hatóságának, ahol a kifizetőt alapították. Ez az engedély minden, a kifizető által a haszonhúzó felé teljesített kamatkifizetésre vonatkozik;
 - (b) olyan eljárást, amely biztosítja a forrásadó alóli mentességet abban az esetben, ha a haszonhúzó a kifizetőjének bemutat egy, a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság által a nevére kiállított igazolást e cikk (2) bekezdésének megfelelően.
- (2) A haszonhúzó kérelmére a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság igazolást állít ki, amely a következőket tartalmazza:
- (i) a haszonhúzó nevét, lakcímét és adó- vagy egyéb azonosító számát, ennek hiányában születési idejét és helyét;
 - (ii) a kifizető nevét és címét;
 - (iii) a haszonhúzó folyószámlaszámát vagy ennek hiányában az értékpapír azonosító jelét.

Az ilyen igazolás három évet meg nem haladó időszakra érvényes. Az igazolást bármely azt kérelmező haszonhúzó részére a kérelmet követő két hónapon belül ki kell állítani, az igazolásnak tartalmaznia kell a kérelem benyújtásának és az igazolás kibocsátásának dátumát, és az igazolás csak a kérelem benyújtását követő kifizetések vonatkozásában alkalmazható.

- (3) Amennyiben e cikk (1) bekezdésének (a) pontja alkalmazandó, a kifizető honossága szerinti Brit Virgin-szigetek illetékes hatósága a 3. cikk (1) bekezdésében említett információt közli Magyarországgal, mint a haszonhúzó illetősége szerint állam illetékes hatóságával. Az adott évben teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt évente legalább egyszer, a szerződő fél jogszabályai szerint megállapított adóév végét követő hat hónapon belül automatikusan közölni kell.

5. cikk

A forrásadó megállapításának alapja

- (1) A Brit Virgin-szigeteken honos kifizető e Megállapodás 2. cikkével összhangban a következőképpen vet ki forrásadót:
- (a) e Megállapodás 9. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: a kifizetett vagy jóváírt kamat összegére;
 - (b) e Megállapodás 9. cikk (1) bekezdésének (b) vagy (d) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: e bekezdés (b) és (d) pontjában említett kamat vagy jövedelem összegére, vagy a kedvezményezett által viselt azonos összegű fizetési kötelezettség kivetésével az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére, az illetékes hatóság részére a kifizető által adott igazolás alapján;
 - (c) e Megállapodás 9. cikk (1) bekezdésének (c) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: az e bekezdésben említett kamat összegére;
 - (d) e Megállapodás 9. cikk (4) bekezdése szerinti kamatkifizetés esetén: a 8. cikk (2) bekezdésében említett jogalany minden egyes olyan tagja részére elszámolható kamat összegére, amelyek az 6. cikk (1) bekezdésének feltételeit teljesítik;
 - (e) amennyiben a Brit Virgin-szigetek él az e Megállapodás 9. cikk (5) bekezdésében foglalt választási lehetőséggel: az éves szinten megállapított kamat összegére.
- (2) E cikk (1) bekezdés (a) és (b) pontja alkalmazásában a forrásadót a haszonhúzó követelésének fennállása időtartamával arányosan kell levonni. Ha a kifizető a rendelkezésére bocsátott információ alapján nem tudja meghatározni a fennállás időtartamát, akkor úgy kezeli a haszonhúzót, mintha annak követelése a fennállása teljes időtartama alatt létezett volna, kivéve, ha ez utóbbi bizonyítékot szolgáltat a szerzés időpontjára vonatkozóan.
- (3) A forrásadónak a Brit Virgin-szigetek által történő kivetése nem zárja ki, hogy Magyarország a jövedelmet nemzeti joga szerint megadóztassa.
- (4) Az átmeneti időszak alatt a Brit Virgin-szigetek előírhatja, hogy e Megállapodás 8. cikk (2) bekezdésében említett, a másik szerződő fél területén alapított jogalany kamatot kifizető vagy kamatot jóváíró gazdasági szereplőt – az említett jogalany helyett – kifizetőnek kell tekinteni, és e kamatra a gazdasági szereplőnek forrásadót kell kivetnie, kivéve, ha a jogalany hivatalosan hozzájárul ahhoz, hogy nevét, címét és a neki kifizetett vagy a részére jóváírt kamat

teljes összegét e Megállapodás 8. cikk (2) bekezdés utolsó albekezdésének megfelelően közölgék.

6. cikk

A haszonhúzó fogalmának meghatározása

- (1) Ezen Megállapodás alkalmazásában „haszonhúzó”: bármely természetes személy, aki kamatkifizetésben részesül, vagy bármely természetes személy, akinek részére kamatkifizetést írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá. A természetes személy nem a haszonhúzó, amennyiben:
 - (a) e Megállapodás 8. cikk (1) bekezdése értelmében kifizetőként jár el;
 - (b) egy jogi személy, egy a nyeresége után a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adózó jogalany, egy a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV, vagy egy egyenértékű, a Brit Virgin-szigeteken alapított kollektív befektetési vállalkozás, vagy egy az e Megállapodás 8. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany nevében jár el, és az utóbbi esetében a kamatkifizetést végrehajtó gazdasági szereplővel közli az említett jogalany nevét és címét, és, amely ezen információt közli a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával;
 - (c) más haszonhúzó természetes személy nevében jár el, és közli a kifizetővel e haszonhúzó azonosítási adatait.
- (2) Amennyiben a kifizetőnek olyan információ van a birtokában, amely arra utal, hogy a kamatkifizetésben részesülő természetes személy vagy akinek részére a kamatot jóváírják esetleg nem a haszonhúzó, valamint amennyiben sem e cikk (1) bekezdésének (a) pontja, sem (1) bekezdésének (b) pontja nem alkalmazható, a kifizető köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó azonosítási adatainak megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, a kérdéses természetes személyt tekinti haszonhúzónak.

7. cikk

A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

- (1) Saját területén minden fél elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzóknak és azok illetőségének e Megállapodás értelmében történő azonosítását. Az ilyen eljárásoknak meg kell felelniük a (2) és (3) bekezdésben megállapított minimumszabályoknak.
- (2) A kifizető a minimumszabályok alapján megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát; a minimumszabályok aszerint, hogy mikor jött létre az ügyleti kapcsolat a kifizető és a kamat kedvezményezettje között, a következőképpen alakulnak:
 - (a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből áll, – Magyarország esetén különösen a kifizető honossága szerinti országban hatályban lévő rendelkezések, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv, a Brit Virgin-szigetek esetén pedig az azzal egyenértékű jogszabályok alapján – a rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;

- (b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok alapján – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből, valamint – amennyiben ilyen van – az adóügyi illetősége szerinti tagállam által kiadott adóazonosító számából áll. Ezen adatokat a haszonhúzó által bemutatott útlevél vagy hivatalos személyazonosító igazolvány alapján kell megállapítani. Amennyiben a lakcím ezen útlevélben vagy ezen hivatalos személyazonosító igazolványban nincs feltüntetve, azt a haszonhúzó által bemutatott bármilyen más, a személyazonosságot igazoló okmány alapján kell megállapítani. Amennyiben az adóazonosító szám nem szerepel a haszonhúzó által bemutatott útlevélben, hivatalos személyazonosító igazolványban vagy személyazonosságot igazoló bármilyen más okmányban – beleértve lehetőség szerint az adóügyi illetőségre vonatkozó igazolást –, a személyazonossági adatokat a haszonhúzó útlevele vagy hivatalos személyazonosító igazolványa alapján ki kell egészíteni annak születési idejével és helyével.
- (3) A kifizető a haszonhúzó illetőségét a minimumszabályok alapján állapítja meg, amelyek aszerint változnak, hogy mikor jön létre a szerződéses jogviszony a kifizető és a kamat kedvezményezettje között. A következőkben megállapított feltételekre is figyelemmel a haszonhúzót abban a tagállamban kell illetőséggel rendelkezőnek tekinteni, ahol állandó lakóhelye található:
- (a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét, Magyarország esetén különösen az illetősége szerinti államban hatályban lévő rendelkezések, valamint a 91/308/EGK irányelv, a Brit Virgin-szigetek esetén pedig egyenértékű jogszabályok alapján rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
- (b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét az útlevélben, a hivatalos személyazonosító igazolványban vagy szükség esetén a haszonhúzó személyazonosságát igazoló, általa bemutatott bármely más okmányban szereplő lakcím alapján, a következő eljárás szerint állapítja meg: valamely tagállam által kibocsátott útlevelet vagy személyazonosító igazolványt bemutató olyan természetes személyekre vonatkozóan, akik kijelentik, hogy egy harmadik országban bírnak illetőséggel, az illetőséget azon harmadik ország illetékes hatósága által kibocsátott illetőségigazolás alapján kell megállapítani, amelyben a természetes személy állítása szerint illetőséggel bír. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti országnak tekinteni, amely az útlevelet vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította.

8. cikk

A kifizető fogalmának meghatározása

- (1) E Megállapodás alkalmazásában „kifizető”: azon gazdasági szereplő, amely közvetlenül a haszonhúzó javára kamatot fizet vagy ír jóvá függetlenül attól, hogy a gazdasági szereplő a kamatot eredményező követelés kötelezettje, vagy a gazdasági szereplő a kötelezett, illetve a haszonhúzó által kamat fizetésével vagy kamat jóváírásával megbízott.
- (2) Minden olyan a szerződő fél területén honos jogalanyt, amelynek kamatot fizetnek ki, vagy kamatot írnak jóvá a haszonhúzó javára, az ilyen kifizetéskor, illetve jóváíráskor szintén

kifizetőnek kell tekinteni. E rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a gazdasági szereplő az e jogalany által bemutatott hivatalos okirat alapján alappal feltételezi, hogy:

- (a) e jogalany egy jogi személy, az e cikk (5) bekezdésben említett jogi személyek kivételével; vagy
- (b) annak nyereségei a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adóznak; vagy
- (c) az egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően elismert ÁÉKBV, vagy egy azzal egyenértékű, a Brit Virgin-szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás.

Az ilyen, másik szerződő fél területén honos és e bekezdés alapján kifizetőnek minősülő jogalanynak kamatot fizető vagy annak kamatot jóváíró gazdasági szereplő, közli a jogalany nevét és címét, valamint a jogalanynak kifizetett vagy részére jóváírt kamat teljes összegét a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával, amely ezen információt továbbítja azon szerződő fél illetékes hatóságához, amelynek területén a jogalany honos.

- (3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jogalany azonban választhatja, hogy e Megállapodás alkalmazásában ÁÉKBV-ként vagy a (2) bekezdés (c) pontjában említett egyenértékű vállalkozásként kezeljék. E választási lehetőség gyakorlásához olyan igazolás szükséges, amelyet a jogalany honossága szerinti szerződő fél állít ki, és amelyet e jogalany mutat be a gazdasági szereplőnek. A szerződő fél a területén honos jogalanyokra vonatkozóan megállapítja e választási lehetőség szabályait.
- (4) Amennyiben a gazdasági szereplő és e cikk (2) bekezdésében említett jogalany ugyanazon szerződő fél területén honos, e szerződő fél megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogalany megfeleljen az e Megállapodás rendelkezéseinek, amikor kifizetőként jár el.
- (5) Az e cikk (2) bekezdés (a) pontja alól mentesülő jogi személyek a következők:
 - (a) Finnországban: avoin yhtiö (Ay) és kommandiittiyhtiö (Ky) / öppet bolag és kommanditbolag;
 - (b) Svédországban: handelsbolag (HB) és kommanditbolag (KB).

9. cikk

A kamatkifizetés fogalmának meghatározása

- (1) E Megállapodás alkalmazásában „kamatkifizetés”:
 - (a) valamennyi, követeléshez kapcsolódó, kifizetett vagy számlára jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy jelzáloggal biztosított-e, vagy jogot ad-e a kötelezett nyereségében való részesedésre, különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adósságlevelekből – beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat – származó jövedelmek; a késedelmes teljesítéshez kapcsolódó büntető kamatok nem tekintendők kamatkifizetésnek;
 - (b) az (a) pontban említett követelések értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat;

- (c) a kamatkifizetésekből közvetlenül vagy egy, az e Megállapodás 8. cikk (2) bekezdésében említett jogalanyon keresztül közvetetten kapott jövedelmek, amelyeket a következők osztnak ki:
- (i) egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV; vagy
 - (ii) az (i) pontban meghatározottal egyenértékű, a Brit Virgin-szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - (iii) e Megállapodás 8. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - (iv) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és a Brit Virgin-szigetek területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások;
- (d) a következő vállalkozások és jogalanyok részvényeinek vagy üzletrészeinek értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek közvetlenül vagy közvetve más kollektív befektetési vállalkozásokon vagy a következőkben említett jogalanyokon keresztül az (a) pontban említett követelések formájában meglévő eszközeik több mint 40%-át befektetik:
- (i) egy, a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV; vagy
 - (ii) az (i) pontban meghatározottal egyenértékű, a Brit Virgin-szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - (iii) e Megállapodás 8. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - (iv) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és a Brit Virgin-szigetek területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.

A szerződő felek azonban választhatják azt, hogy e cikk (1) bekezdés (d) pontjában szereplő jövedelmet csak olyan mértékig tekintik kamatnak, amíg az ilyen jövedelem megfelel az e cikk (1) bekezdés (a) és (b) pontja szerinti kamatkifizetésekből közvetlenül vagy közvetetten eredő nyereségeknek.

- (2) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés (c) és (d) pontja tekintetében nem rendelkezik a kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (3) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés (d) pontja tekintetében nem rendelkezik információval a követelésbe, illetve az említett bekezdés meghatározása szerinti részvényekbe vagy üzletrészekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40% felettinek kell tekinteni. Amennyiben a kifizető nem tudja meghatározni a haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részvények vagy üzletrészek értékesítéséből, visszatérítéséből vagy visszaváltásából eredő jövedelemnek.
- (4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésben meghatározott kamatot egy, az e Megállapodás 8. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany számlájára fizetik ki vagy írják jóvá, és ez a jogalany az e Megállapodás 8. cikkének (3) bekezdése alapján nem jogosult választásra, akkor az ilyen kamatot az ilyen jogalany általi kamatkifizetésnek kell tekinteni.

- (5) E cikk (1) bekezdésének (b) és (d) pontja tekintetében a szerződő felek választhatják azt, hogy a területükön lévő kifizetőktől megkövetelik, hogy a kamatot egy legfeljebb egy éves időszakon keresztül éves szinten állapítsák meg, és ezt az éves szinten megállapított kamatot kamatkifizetésként kezeljék akkor is, ha ezen időszakban nem történik értékesítés, visszaváltás vagy visszatérítés.
- (6) E cikk (1) bekezdésének (c) és (d) pontjától eltérve a szerződő felek választhatják azt, hogy a kamatkifizetés fogalmából kizárnak bármely, e rendelkezésekben említett, saját területükön alapított vállalkozásoktól vagy jogalanyoktól eredő jövedelmet, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének (a) pontjában említett követelésekbe való befektetése nem haladják meg eszközeik 15%-át. Hasonlóképpen, e cikk (4) bekezdésétől eltérve, a szerződő felek választhatják azt, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett kamatkifizetés fogalmából kizárják az e Megállapodás 8. cikke (2) bekezdésében említett, területükön alapított olyan jogalanyok számlájára kifizetett vagy arra jóváírt kamatot, amelyek nem jogosultak a 8. cikk (3) bekezdése alapján való választásra, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének (a) pontjában említett követelésekbe való befektetése nem haladják meg eszközeik 15%-át.

Az egyik szerződő fél által gyakorolt ilyen választás a másik szerződő félre is kötelező érvényű.

- (7) Az e cikk (1) bekezdés (d) pontjában, valamint a (3) bekezdésben említett százalékos arány 2011. január 1-jétől 25%.
- (8) Az e cikk (1) bekezdésének (d) pontjában, valamint (6) bekezdésében említett százalékos arányt az érintett vállalkozások vagy jogalanyok alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott befektetési politikájára, vagy ezek hiányában az érintett vállalkozások vagy jogalanyok eszközeinek tényleges összetételére való hivatkozással kell meghatározni.

10. cikk

A forrásadóból származó bevétel megosztása

- (1) A Brit Virgin-szigetek visszatartja az e Megállapodás alapján levont forrásadó 25%-át, a bevétel fennmaradó 75%-át pedig átutalja Magyarországnak.
- (2) E Megállapodás 5. cikke (4) bekezdésének megfelelően forrásadót kivető Brit Virgin-szigetek a bevétel 25%-át visszatartja, 75%-át pedig az e cikk (1) bekezdése szerint végrehajtott átutalásokkal arányosan átutalja Magyarország részére.
- (3) Az ilyen átutalásokra minden évben egy összegben kerül sor, legkésőbb a Brit Virgin-szigetek jogszabályai által megállapított adóév végétől számított hat hónapon belül.
- (4) A forrásadót kivető Brit Virgin-szigetek megteszi a bevétel-megosztási rendszer megfelelő működéséhez szükséges intézkedéseket.

11. cikk

A kettős adóztatás kiküszöbölése

- (1) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél a következő rendelkezésekkel összhangban biztosítja minden – a Brit Virgin-szigetek által az e Megállapodásban említett forrásadó kivetése okán esetlegesen felmerülő – kettős adóztatás kiküszöbölését:

- (a) amennyiben a haszonhúzó javára jóváírt kamat a Brit Virgin-szigeteken forrásadó tárgyát képezte, Magyarország – nemzeti jogával összhangban – a forrásadó összegével megegyező adójóváírást biztosít. Amennyiben ez az összeg meghaladja Magyarország nemzeti joga szerint fizetendő adó összegét, e szerződő fél a forrásadó többletösszegét visszafizeti a haszonhúzóknak;
 - (b) amennyiben az e Megállapodás 5. cikkében említett forrásadón felül a haszonhúzó javára jóváírt kamatot bármely egyéb típusú forrásadó terheli, és az adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél – nemzeti jogával vagy a kettős adózási egyezményekkel összhangban – adójóváírást biztosít az ilyen jellegű forrásadókra, az ilyen jellegű forrásadót az e cikk (a) albekezdésében meghatározott eljárás alkalmazása előtt jóvá kell írni.
- (2) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél az e cikk (1) bekezdésében említett adójóváírási rendszert az e Megállapodás 5. cikkében említett forrásadó visszatérítéssel helyettesítheti.

12. cikk

A hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

- (1) Az e Megállapodás 15. cikkében említett átmeneti időszak alatt, de legkésőbb 2010. december 31-ig nem tekinthetők a 9. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok, amelyek először 2001. március 1. előtt kerültek kibocsátásra, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a 80/390/EGK tanácsi irányelv szerint az illetékes hatóságok vagy harmadik országok felelős hatóságai ezen időpont előtt jóváhagyták, feltéve, hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat. Amennyiben azonban az átmeneti időszak 2010. december 31. után is folytatódik, e cikk rendelkezéseit csak az olyan hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok tekintetében kell tovább alkalmazni:
- (a) amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és
 - (b) amelyeknél az e Megállapodás 8. cikkében meghatározott kifizető a forrásadót alkalmazó tagállamban honos, és e kifizető egy másik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó részére fizet kamatot vagy közvetlenül annak javára kamatkifizetést ír jóvá.

Amennyiben egy kormány vagy egy, az e Megállapodás mellékletében meghatározottak szerint hatóságként eljáró vagy egy nemzetközi szerződés által elismert kapcsolódó jogalany által kibocsátott, a korábbiakban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét – amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll – az e Megállapodás 9. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti követelésnek kell tekinteni.

Amennyiben a második albekezdés által nem szabályozott bármely más kibocsátó által kibocsátott, fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást a 9. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

- (2) E cikk nem akadályozza a szerződő feleket abban, hogy az (1) bekezdésben említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból származó bevételeket nemzeti joguknak megfelelően adóztassák.

*13. cikk**Kölcsönös egyeztetési eljárás*

Amennyiben a felek között nehézségek vagy kétségek merülnek fel e Megállapodás végrehajtását vagy értelmezését illetően, a szerződő felek törekednek arra, hogy az ügyet kölcsönös egyeztetéssel oldják meg.

*14. cikk**Titoktartás*

- (1) Bármely szerződő fél illetékes hatósága által megküldött vagy részére szolgáltatott minden információt titokban kell tartani.
- (2) Valamely szerződő fél illetékes hatósága részére szolgáltatott információ – a másik szerződő fél előzetes, írásbeli hozzájárulása nélkül – kizárólag a közvetlen adózás céljából használható fel.
- (3) A szolgáltatott információ kizárólag a közvetlen adózás szempontjából érintett személyek vagy hatóságok számára tehető hozzáférhetővé, valamint kizárólag e személyek vagy hatóságok által és kizárólag ilyen célokra, illetve felügyeleti célokra – ideértve bármely fellebbezés kérdésében való döntést – használható fel. E célok érdekében az információ hozzáférhetővé tehető nyilvános bírósági eljárás vagy egyéb igazságszolgáltatási eljárás során.
- (4) Amennyiben valamely szerződő fél illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik szerződő fél illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy másik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető szerződő fél illetékes hatósága az információt szolgáltató szerződő fél illetékes hatóságának beleegyezésével továbbíthatja az információt e másik tagállam illetékes hatóságának.

*15. cikk**Átmeneti időszak*

Az Irányelv 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak végén a Brit Virgin-szigetek köteles megszüntetni a forrásadónak és a bevétel megosztásának az ebben a Megállapodásban előírt alkalmazását, és a másik szerződő fél tekintetében az Irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon köteles az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni. E Megállapodás 4. cikkében foglaltaktól függetlenül, amennyiben az átmeneti időszak során a Brit Virgin-szigetek úgy dönt, hogy az Irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon alkalmazza az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket, úgy ettől kezdve nem alkalmazhatja az e Megállapodás 10. cikkében meghatározott forrásadót és a bevétel megosztását.

*16. cikk**Hatálybalépés*

A Megállapodás azt a napot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen a Kormányok megküldték egymásnak az arra vonatkozó írásos értesítést, hogy az előírt alkotmányos követelményeknek megfeleltek, és az egyezmény rendelkezései azon a napon lépnek hatályba, amelytől kezdődően az Irányelv 17. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően az Irányelvet alkalmazni kell.

17. cikk
Megszűnés

- (1) E Megállapodás mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő fél a Megállapodást fel nem mondja.
- (2) E Megállapodást bármely szerződő fél felmondhatja a másik félhez címzett, írásbeli felmondó nyilatkozat útján; a felmondó nyilatkozatnak meg kell határoznia a felmondáshoz vezető körülményeket. Ilyen esetben e Megállapodás hatálya a felmondó nyilatkozat kézbesítésétől számított 12 hónap múlva szűnik meg.

18. cikk
Az alkalmazás és az alkalmazás felfüggesztése

- (1) E Megállapodás alkalmazásának feltétele, hogy az Európai Unió minden egyes tagállama, az Amerikai Egyesült Államok, Svájc, Andorra, Liechtenstein, Monaco és San Marino, valamint az Európai Közösség tagállamainak vonatkozó függő és társult területei külön-külön olyan intézkedések fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak az Irányelvben vagy az e Megállapodásban foglaltakkal, illetve megegyeznek azokkal, valamint a végrehajtásra azonos időpontot írnak elő.
- (2) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e Megállapodás 13. cikkében előírt kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, azonnali hatállyal felfüggesztheti e Megállapodás vagy annak bármely részének alkalmazását, amennyiben az Irányelvet az európai közösségi joggal összhangban átmenetileg vagy állandó jelleggel a továbbiakban nem kell alkalmazni, illetve ha valamely tagállam felfüggeszti végrehajtási jogszabályainak alkalmazását. A Megállapodás újra alkalmazandó, amint a felfüggesztéshez vezető körülmények megszűnnek.
- (3) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e Megállapodás 13. cikkében kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, felfüggesztheti e Megállapodás alkalmazását, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott valamely harmadik ország vagy terület az ebben a bekezdésben foglalt intézkedések alkalmazását időközben megszünteti. Az alkalmazás felfüggesztésére csak az értesítést követő két hónapot követően kerülhet sor. A Megállapodás újra alkalmazandó, amint a kérdéses harmadik ország vagy terület az intézkedések alkalmazását újra megkezdi.

Fentiek hitelül az erre kellőképpen felhatalmazott alulírottak a jelen Megállapodást aláírták.

Készült magyar és angol nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

(Melléklet: A kapcsolódó szervezetek jegyzéke)

MELLÉKLET

A 12. cikkben említett kapcsolódó szervezetek jegyzéke

A 12. cikk alkalmazásában a következő szervezetek tekintendők „*hatóságként eljáró, vagy nemzetközi szerződés által elismert szerepű kapcsolódó szervezetnek*”:

AZ EURÓPAI UNIÓ BELÜLI SZERVEZETEK:**Belgium**

Vlaams Gewest (Flamand Régió)

Région wallonne (Vallon Régió)

Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsszel Régió)

Communauté française (Francia Közösség)

Vlaamse Gemeenschap (Flamand Közösség)

Deutschsprachige Gemeinschaft (Német Ajkú Közösség)

Spanyolország

Xunta de Galicia (Galícia regionális kormánya)

Junta de Andalucía (Andalúzia regionális kormánya)

Junta de Extremadura (Extremadura regionális kormánya)

Junta de Castilla- La Mancha (Castilla- La Mancha regionális kormánya)

Junta de Castilla- León (Castilla- León regionális kormánya)

Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormánya)

Govern de les Illes Balears (a Baleár-szigetek kormánya)

Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya)

Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya)

Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa)

Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya)

Gobierno de Murcia (Murcia kormánya)

Gobierno de Madrid (Madrid kormánya)

Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (az autonóm baszkföldi közösség kormánya)

Diputación General de Guipúzcoa (Guipúzcoa regionális tanácsa)

Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya/Bizkaia regionális tanácsa)

Diputación General de Alava (Alava regionális tanácsa)

Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa)

Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa)

Cabildo Insular de Gran Canaria (a Kanári-szigetek sziget tanácsa)

Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife szigetének tanácsa)

Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet)

Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete)

Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)

Görögország

Îñãáíéóì ùò Òçë Æëëíéú íé pí ÅëëÜäi ò (Nemzeti Távközlési Szervezet)

Îñãáíéóì ùò Óëäçñi añüi ù í ÅëëÜäi ò (Nemzeti Vasútszervezet)

Äçì üóéá Åöë- Æñçöç Çë Æöëóí ï ý (Állami Villamosenergia-vállalat)

Franciaország

La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Társadalmi Adósságtörlesztési Pénztár)

L'Agence française de développement (AFD) (Francia Fejlesztési Ügynökség)

Réseau Ferré de France (RFF) (Francia Vasúthálózat)

Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nemzeti Autópálya Pénztár)

Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Párizsi Kórházak Köztámogatása)

Charbonnages de France (CDF) (Franciaországi Széntanács)

Entreprise minière et chimique (EMC) (Bányászati és Vegyészeti Vállalat)

Olaszország

Régiók

Megyék

Járások

Cassa Depositi e Prestiti (Betéti- és Kölcsönpénztár)

Lettország

Paðvaldîbas (helyi önkormányzatok)

Lengyelország

gminy (falvak)

powiaty (kerületek)

województwa (megyék)

zwi¹ zki gmin (falvak társulásai)

powiatów (kerületek társulásai)

województw (megyék társulásai)

miasto stołeczne Warszawa (Varsó főváros)

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Mezőgazdasági Szerkezetátalakítási és Modernizációs Ügynökség)

Agencja Nieruchomości Rolnych (Mezőgazdasági Tulajdon Ügynökség)

Portugália

Região Autónoma da Madeira (Madeira autonóm régiója)

Região Autónoma dos Açores (Açores autonóm régiója)

Törvényhatóságok

Szlovákia

mestá a obce (törvényhatóságok)

Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság)

Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Útkezelő Alap)

Slovenské elektrárne (Szlovák Erőművek)

Vodohospodárska výstavba (Vízgazdasági Építő Társaság)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK:

Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD)

AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK

Ázsiai Fejlesztési Bank

Afrikai Fejlesztési Bank

Világbank / IBRD / IMF

Nemzetközi Pénzügyi Társaság

Amerika-közi Fejlesztési Bank

Európa Tanácsi Szociális Fejlesztési Alap

EURATOM

Európai Közösség

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andoki Fejlesztési Társaság)

Eurofirma

Európai Szén- és Acélközösség

Északi Beruházási Bank

Karibi Fejlesztési Bank

A 11. cikk rendelkezései nem sértik a Szerződő Feleknek a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetlegesen fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásait.

HARMADIK ORSZÁGOK SZERVEZETEI:

Szervezetek, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

- 1) A nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervnek minősül.
- 2) Az ilyen közjogi szerv olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javak és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz.
- 3) Az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó.
- 4) Az érintett állam garantálni tudja, hogy az ilyen közjogi szervezet bruttósítási záradék esetén nem fog lejárat előtti visszaváltást eszközölni.

A JELEN MELLÉKLET MÓDOSÍTÁSÁNAK FELTÉTELEI:

Az ebben a mellékletben felsorolt kapcsolódó szervezetek listája kölcsönös megegyezéssel módosítható.

VIII. számú melléklet a 2005. évi LII. törvényhez

**MEGÁLLAPODÁS LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN
A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM ADÓZTATÁSÁRÓL
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A KAJMÁN-SZIGETEK KÖZÖTT**

A. A Magyar Köztársaság levele

Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarítások adóztatására vonatkozó Megállapodásra a Kajmán-szigetek és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegekre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. mellékletébe foglalt „Megállapodás a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Megállapodás a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;
- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormánya számára elfogadhatóak, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Megállapodásnak a Magyar Köztársaság és a Kajmán-szigetek között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság Kormánya nevében

Kelt Budapesten, 2004. október 1-jén, magyar és angol nyelven, három példányban.

B. A Kajmán-szigetek levele

Tisztelt Uram!

Ezennel tisztelettel visszaigazolom a 2004. október 1. napon kelt levelét, amely az alábbiakat tartalmazza:

„Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarítások adóztatására vonatkozó Megállapodásra a Kajmán-szigetek és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Megállapodás a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Megállapodás a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;
- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormánya számára elfogadható, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Megállapodásnak a Magyar Köztársaság és Kajmán-szigetek között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.”

Megerősíthetem, hogy a Kajmán-szigetek egyetért a 2004. október 1-jén kelt levelének tartalmával.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

A Kajmán-szigetek Kormánya nevében

Kelt Grand Cayman, 2005. április 12-én, magyar és angol nyelven, három példányban.

C. A Megállapodás szövege

1. számú melléklet

A MEGTAKARÍTÁSOK ADÓZTATÁSÁRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPODÁS
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A KAJMÁN-SZIGETEK KÖZÖTT

MIVEL:

1. Az Európai Unió Tanácsának („Tanács”) a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, az Európai Unió Hivatalos Lapjában 2003. június 26-án közzétett 2003/48/EK irányelve („Irányelv”) 17. cikke előírja, hogy 2004. január 1-je előtt a tagállamoknak el kell fogadni és közzé kell tenni az ezen Irányelvnek való megfeleléshez szükséges, 2005. január 1-jétől alkalmazandó törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, feltéve, hogy
 - „(i) a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Maríno-i Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Közösséggel létrejött megállapodásoknak megfelelően az ezen Irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz;
 - (ii) minden megállapodás vagy más olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden érintett függő vagy társult terület ugyanezen időponttól kezdve az ezen Irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcserét alkalmaz (vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglaltakkal megegyező módon forrásadót alkalmaz)”.
2. Ciprus, a Cseh Köztársaság, Észtország, Magyarország, Lettország, Litvánia, Málta, Lengyelország, a Szlovák Köztársaság és Szlovénia – a csatlakozásból fakadó kötelezettségeinek megfelelően – legkésőbb 2004. május 1-jéig elfogadja és kihirdeti azokat a törvények, rendeletek és eljárási szabályokat, amelyek az Irányelvnek való megfeleléshez szükségesek, és amelyeket 2005. január 1-jétől alkalmaz az (1) bekezdésben foglaltak figyelembevételével.
3. A Kajmán-szigetek EU-hoz való társulását az Európai Közösséget létrehozó szerződés 4. része határozza meg. A 4. rész mind az Európai Unió tagállamai, mind a Kajmán-szigetek részére kötelezettségeket határoz meg.
4. A Kajmán-szigetek EU-hoz való társulása értelmében a Kajmán-szigetek nem része az EU adóztatási területének. Ugyanakkor az együttműködés szellemében és figyelemmel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre a Kajmán-szigetek beleegyezett abba, hogy segíti az EU tagállamait meghatározott információk átadásával az alábbiak szerint.
5. A Kajmán-szigetek rendelkezik a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó olyan jogszabályokkal, amelyek hatályukat tekintve egyenértékűnek tekintendők az Irányelv 2. és 6. cikkében említett EK-jogszabályokkal.

A Kajmán-szigetek és a Magyar Köztársaság (a továbbiakban: „a szerződő fél” vagy „a szerződő felek”, kivéve, ha a szövegkörnyezet mást indokol),

megállapodtak abban, hogy megkötik a következő – kizárólag a szerződő felek kötelezettségeit tartalmazó – Megállapodást, amely a Kajmán-szigetek illetékes hatósága számára automatikus információnyújtást ír elő a Magyar Köztársaság illetékes hatósága részére az alábbi feltételekkel és módon.

*1. cikk**A Megállapodás hatálya*

- (1) E Megállapodás olyan, a 6. cikkben meghatározott kamatkifizetésekre vonatkozik, amelyeket a Kajmán-szigeteken alapított, az 5. cikkben meghatározott kifizető teljesít a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró, a 3. cikkben meghatározott haszonhúzó számára.
- (2) E Megállapodás hatályát – többek között a nyugdíj- és a biztosítási juttatások adózásával kapcsolatos kérdések kizárásával – a követeléseken alapuló kamatkifizetések adózására kell korlátozni.

*2. cikk**A kifizető adatszolgáltatása*

- (1) Amennyiben egy Kajmán-szigeteken alapított kifizető e Megállapodás 6. cikkében meghatározott kamatkifizetést teljesít a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró, a 3. cikkben meghatározott haszonhúzó számára, a kifizető a Kajmán-szigetek illetékes hatósága számára a következő információkat szolgáltatja:
 - (a) a haszonhúzónak az e Megállapodás 4. cikkének megfelelően megállapított személyazonossága és illetősége;
 - (b) a kifizető neve és címe;
 - (c) a haszonhúzó folyószámlaszáma vagy ennek hiányában a kamatot eredményező követelés meghatározása;
 - (d) az ezen Megállapodás 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott, kamatkifizetésre vonatkozó információ. A kifizető által kötelezően szolgáltatott, kamatkifizetésre vonatkozó információ minimális adattartalmát azonban a Kajmán-szigetek a kamat vagy a jövedelem teljes összegére, valamint az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére korlátozhatja.
- (3) Az adóév végét követő hat hónapon belül a Kajmán-szigetek illetékes hatósága automatikusan megküldi a Magyar Köztársaság illetékes hatóságának az e cikk (1) bekezdésének (a)–(d) pontjában említett, az adott év során teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt.

*3. cikk**A haszonhúzó fogalmának meghatározása*

- (1) Ezen Irányelv alkalmazásában „haszonhúzó”: bármely természetes személy, aki kamatkifizetésben részesül, vagy bármely természetes személy, akinek részére kamatkifizetést írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá. A természetes személy nem tekinthető haszonhúzónak, amennyiben:
 - (a) e Megállapodás 5. cikke értelmében kifizetőként jár el;

- (b) egy jogi személy, egy a nyeresége után a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adózó jogalany, egy a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV, vagy egy egyenértékű, Kajmán-szigeteken alapított kollektív befektetési vállalkozás, vagy egy az e Megállapodás 5. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany nevében jár el, és az utóbbi esetében a kamatkifizetést végrehajtó gazdasági szereplővel közli az említett jogalany nevét és címét, és, amely ezen információt közli a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával;
 - (c) más haszonhúzó természetes személy nevében jár el, és közli a kifizetővel e haszonhúzó azonosítási adatait.
- (2) Amennyiben a kifizetőnek olyan információ van a birtokában, amely arra utal, hogy a kamatkifizetésben részesülő természetes személy vagy akinek részére a kamatot jóváírják esetleg nem a haszonhúzó, valamint amennyiben sem e cikk (1) bekezdésének (a) pontja, sem (1) bekezdésének (b) pontja nem alkalmazható, a kifizető köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó azonosítási adatainak megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, a kérdéses természetes személyt tekinti haszonhúzónak.

4. cikk

A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

- (1) A Kajmán-szigetek saját területén elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzóknak és azok illetőségének e Megállapodás értelmében történő azonosítását. Az ilyen eljárásoknak meg kell felelniük a (2) és (3) bekezdésben megállapított minimumszabályoknak.
- (2) A kifizető a minimumszabályok alapján megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát; a minimumszabályok aszerint, hogy mikor jött létre az üzleti kapcsolat a kifizető és a kamat kedvezményezettje között, a következőképpen alakulnak:
- (a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből áll, a rendelkezésére álló információ felhasználásával, különösen a Kajmán-szigeteken hatályos, a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló jogszabályok alapján állapítja meg;
 - (b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok alapján – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből, valamint – amennyiben ilyen van – az adóügyi illetősége szerinti tagállam által kiadott adóazonosító számából áll. Ezen adatokat a haszonhúzó által bemutatott útlevél vagy hivatalos személyazonosító igazolvány alapján kell megállapítani. Amennyiben a lakcím ezen útlevélben vagy ezen hivatalos személyazonosító igazolványban nincs feltüntetve, azt a haszonhúzó által bemutatott bármilyen más, a személyazonosságot igazoló okmány alapján kell megállapítani. Amennyiben az adóazonosító szám nem szerepel a haszonhúzó által bemutatott útlevélben, hivatalos személyazonosító igazolványban vagy személyazonosságot igazoló bármilyen más okmányban – beleértve lehetőség szerint az adóügyi illetőségre vonatkozó igazolást –, a személyazonossági adatokat a haszonhúzó útlevele vagy hivatalos személyazonosító igazolványa alapján ki kell egészíteni annak születési idejével és helyével.

- (3) A kifizető a haszonhúzó illetőségét a minimumszabályok alapján állapítja meg, amelyek aszerint változnak, hogy mikor jön létre a szerződéses jogviszony a kifizető és a kamat kedvezményezettje között. A következőkben megállapított feltételekre is figyelemmel a haszonhúzót abban a tagállamban kell illetőséggel rendelkezőnek tekinteni, ahol állandó lakóhelye található:
- (a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét a rendelkezésére álló információ felhasználásával, különösen a Kajmán-szigeteken hatályos, a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló jogszabályok alapján állapítja meg;
- (b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét az útleveiben, a hivatalos személyazonosító igazolványban vagy szükség esetén a haszonhúzó személyazonosságát igazoló, általa bemutatott bármely más okmányban szereplő lakcím alapján, a következő eljárás szerint állapítja meg: valamely tagállam által kibocsátott útlevelet vagy személyazonosító igazolványt bemutató olyan természetes személyekre vonatkozóan, akik kijelentik, hogy egy harmadik országban bírnak illetőséggel, az illetőséget azon harmadik ország illetékes hatósága által kibocsátott illetőségigazolás alapján kell megállapítani, amelyben a természetes személy állítása szerint illetőséggel bír. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti országnak tekinteni, amely az útlevelet vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította.

5. cikk

A kifizető fogalmának meghatározása

- (1) E Megállapodás alkalmazásában „kifizető”: azon gazdasági szereplő, amely közvetlenül a haszonhúzó javára kamatot fizet vagy ír jóvá függetlenül attól, hogy a gazdasági szereplő a kamatot eredményező követelés kötelezettje, vagy a gazdasági szereplő a kötelezett, illetve a haszonhúzó által kamat fizetésével vagy kamat jóváírásával megbízott.
- (2) Minden olyan a szerződő fél területén honos jogalanyt, amelynek kamatot fizetnek ki, vagy kamatot írnak jóvá a haszonhúzó javára, az ilyen kifizetéskor, illetve jóváíráskor szintén kifizetőnek kell tekinteni. E rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a gazdasági szereplő az e jogalany által bemutatott hivatalos okirat alapján alappal feltételezi, hogy:
- (a) e jogalany egy jogi személy, az e cikk (5) bekezdésben említett jogi személyek kivételével; vagy
- (b) annak nyereségei a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adóznak; vagy
- (c) az egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően elismert ÁÉKBV, vagy egy azzal egyenértékű, Kajmán-szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás.

Az ilyen, másik szerződő fél területén honos és e bekezdés alapján kifizetőnek minősülő jogalanynak kamatot fizető vagy annak kamatot jóváíró, a Kajmán-szigeteken alapított gazdasági szereplő, közli a jogalany nevét és címét, valamint a jogalanynak kifizetett vagy részére jóváírt kamat teljes összegét a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával, amely ezen információt továbbítja azon szerződő fél illetékes hatóságához, amelynek területén a jogalany honos.

- (3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jogalany azonban választhatja, hogy e Megállapodás alkalmazásában ÁÉKBV-ként vagy a (2) bekezdés (c) pontjában említett egyenértékű vállalkozásként kezeljék. E választási lehetőség gyakorlásához olyan igazolás szükséges, amelyet a jogalany honossága szerinti szerződő fél állít ki, és amelyet e jogalany mutat be a gazdasági szereplőnek. A szerződő fél a területén honos jogalanyokra vonatkozóan megállapítja e választási lehetőség szabályait.
- (4) Amennyiben a gazdasági szereplő és e cikk (2) bekezdésében említett jogalany ugyanazon szerződő fél területén honos, e szerződő fél megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogalany megfeleljen az e Megállapodás rendelkezéseinek, amikor kifizetőként jár el.
- (5) Az e cikk (2) bekezdés (a) pontja alól mentesülő jogi személyek a következők:
- (a) Finnországban: avoin yhtiö (Ay) és kommandiittiyhtiö (Ky) / öppet bolag és kommanditbolag;
- (b) Svédországban: handelsbolag (HB) és kommanditbolag (KB).

6. cikk

A kamatkifizetés fogalmának meghatározása

- (1) E Megállapodás alkalmazásában „kamatkifizetés”:
- (a) valamennyi, követeléshez kapcsolódó, kifizetett vagy számlára jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy jelzáloggal biztosított-e, vagy jogot ad-e a kötelezett nyereségében való részesedésre, különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adósságlevelekből – beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat – származó jövedelmek; a késedelmes teljesítéshez kapcsolódó büntető kamatok nem tekintendők kamatkifizetésnek;
- (b) az (a) pontban említett követelések értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat;
- (c) a kamatkifizetésekből közvetlenül vagy egy, az e Megállapodás 5. cikk (2) bekezdésében említett jogalanyon keresztül közvetetten kapott jövedelmek, amelyeket a következők osztanak ki:
- (i) egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV; vagy
- (ii) az (i) pontban meghatározottal egyenértékű, Kajmán-szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás;
- (iii) e Megállapodás 5. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
- (iv) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és a Kajmán-szigetek területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások;
- (d) a következő vállalkozások és jogalanyok részvényeinek vagy üzletrészeinek értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek közvetlenül vagy közvetve más kollektív befektetési vállalkozásokon vagy a következőkben említett jogalanyokon keresztül az (a) pontban említett követelések formájában meglévő eszközeik több mint 40%-át befektetik:

- (i) egy, a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV; vagy
- (ii) az (i) pontban meghatározottal egyenértékű, a Kajmán-szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás;
- (iii) e Megállapodás 5. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
- (iv) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és a Kajmán-szigetek területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.

A szerződő felek azonban választhatják azt, hogy e cikk (1) bekezdés (d) pontjában szereplő jövedelmet csak olyan mértékig tekintik kamatnak, amíg az ilyen jövedelem megfelel az e cikk (1) bekezdés (a) és (b) pontja szerinti kamatkifizetésekből közvetlenül vagy közvetetten eredő nyereségeknek.

- (2) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés (c) és (d) pontja tekintetében nem rendelkezik a kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (3) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés (d) pontja tekintetében nem rendelkezik információval a követelésbe, illetve az említett bekezdés meghatározása szerinti részvényekbe vagy üzletrészekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40% felettinek kell tekinteni. Amennyiben a kifizető nem tudja meghatározni a haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részvények vagy üzletrészek értékesítéséből, visszatérítéséből vagy visszaváltásából eredő jövedelemnek.
- (4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésben meghatározott kamatot egy, az e Megállapodás 5. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany számlájára fizetik ki vagy írják jóvá, és ez a jogalany az e Megállapodás 5. cikkének (3) bekezdése alapján nem jogosult választásra, akkor az ilyen kamatot az ilyen jogalany általi kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (5) E cikk (1) bekezdésének (b) és (d) pontja tekintetében a szerződő felek választhatják azt, hogy a területükön lévő kifizetőktől megkövetelik, hogy a kamatot egy legfeljebb egy éves időszakon keresztül éves szinten állapítsák meg, és ezt az éves szinten megállapított kamatot kamatkifizetesként kezeljék akkor is, ha ezen időszakban nem történik értékesítés, visszaváltás vagy visszatérítés.
- (6) E cikk (1) bekezdésének (c) és (d) pontjától eltérve a szerződő felek választhatják azt, hogy a kamatkifizetés fogalmából kizárnak bármely, e rendelkezésekben említett, saját területükön alapított vállalkozásoktól vagy jogalanyoktól eredő jövedelmet, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének (a) pontjában említett követelésekbe való befektetése nem haladja meg eszközeik 15%-át. Hasonlóképpen, e cikk (4) bekezdésétől eltérve, a szerződő felek választhatják azt, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett kamatkifizetés fogalmából kizárják az e Megállapodás 5. cikke (2) bekezdésében említett, területükön alapított olyan jogalanyok számlájára kifizetett vagy arra jóváírt kamatot, amelyek nem jogosultak a 5. cikk (3) bekezdése alapján való választásra, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének (a) pontjában említett követelésekbe való befektetése nem haladja meg eszközeik 15%-át.

Az egyik szerződő fél által gyakorolt ilyen választás a másik szerződő félre is kötelező érvényű.

- (7) Az e cikk (1) bekezdés (d) pontjában, valamint a (3) bekezdésben említett százalékos arány 2011. január 1-jétől 25%.

- (8) Az e cikk (1) bekezdésének (d) pontjában, valamint (6) bekezdésében említett százalékos arányt az érintett vállalkozások vagy jogalanyok alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott befektetési politikájára, vagy ezek hiányában az érintett vállalkozások vagy jogalanyok eszközeinek tényleges összetételére való hivatkozással kell meghatározni.

7. cikk

A hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

- (1) Az Irányelv 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak alatt, de legkésőbb 2010. december 31-ig nem tekinthetők a 6. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok, amelyek először 2001. március 1. előtt kerültek kibocsátásra, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a 80/390/EGK tanácsi irányelv szerint az illetékes hatóságok vagy harmadik országok felelős hatóságai ezen időpont előtt jóváhagyták, feltéve, hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat. Amennyiben azonban az átmeneti időszak 2010. december 31. után is folytatódik, e cikk rendelkezéseit csak az olyan hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok tekintetében kell tovább alkalmazni:
- amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és
 - amelyeknél a kifizető a forrásadót alkalmazó tagállamban honos, és e kifizető egy másik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó részére fizet kamatot vagy közvetlenül annak javára kamatkifizetést ír jóvá.

Amennyiben egy kormány vagy egy, az e Megállapodás mellékletében meghatározottak szerint hatóságként eljáró vagy egy nemzetközi szerződés által elismert kapcsolódó jogalany által kibocsátott, a korábbiakban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét – amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll – az e Megállapodás 6. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti követelésnek kell tekinteni.

Amennyiben a második albekezdés által nem szabályozott bármely más kibocsátó által kibocsátott, fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást a 6. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

- (2) E cikk nem akadályozza a szerződő feleket abban, hogy az (1) bekezdésben említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból származó bevételeket nemzeti joguknak megfelelően adóztassák.

8. cikk

Kölcsönös egyeztetési eljárás

Amennyiben a felek között nehézségek vagy kétségek merülnek fel e Megállapodás végrehajtását vagy értelmezését illetően, a szerződő felek törekednek arra, hogy az ügyet kölcsönös egyeztetéssel oldják meg.

9. cikk
Titoktartás

- (1) Bármely szerződő fél illetékes hatósága által megküldött vagy részére szolgáltatott minden információt titokban kell tartani.
- (2) Valamely szerződő fél illetékes hatósága részére szolgáltatott információ – a másik szerződő fél előzetes, írásbeli hozzájárulása nélkül – kizárólag a közvetlen adózás céljából használható fel.
- (3) A szolgáltatott információ kizárólag a közvetlen adózás szempontjából érintett személyek vagy hatóságok számára tehető hozzáférhetővé, valamint kizárólag e személyek vagy hatóságok által és kizárólag ilyen célokra, illetve felügyeleti célokra – ideértve bármely fellebbezés kérdésében való döntést – használható fel. E célok érdekében az információ hozzáférhetővé tehető nyilvános bírósági eljárás vagy egyéb igazságszolgáltatási eljárás során.
- (4) Amennyiben valamely szerződő fél illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik szerződő fél illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy másik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető szerződő fél illetékes hatósága az információt szolgáltató szerződő fél illetékes hatóságának beleegyezésével továbbíthatja az információt e másik tagállam illetékes hatóságának.

10. cikk
Hatálybalépés

A Megállapodás azt a napot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen a Kormányok megküldték egymásnak az arra vonatkozó írásos értesítést, hogy az előírt alkotmányos követelményeknek megfeleltek, és az egyezmény rendelkezései azon a napon lépnek hatályba, amelytől kezdődően az Irányelv 17. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően az Irányelvet alkalmazni kell.

11. cikk
Megszűnés

- (1) E Megállapodás mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő fél a Megállapodást fel nem mondja.
- (2) E Megállapodást bármely szerződő fél felmondhatja a másik félhez címzett, írásbeli felmondó nyilatkozat útján; a felmondó nyilatkozatnak meg kell határoznia a felmondáshoz vezető körülményeket. Ilyen esetben e Megállapodás hatálya a felmondó nyilatkozat kézbesítésétől számított 12 hónap múlva szűnik meg.

12. cikk
Az alkalmazás és az alkalmazás felfüggesztése

- (1) E Megállapodás alkalmazásának feltétele, hogy az Európai Unió minden egyes tagállama, az Amerikai Egyesült Államok, Svájc, Andorra, Liechtenstein, Monaco és San Marino, valamint az Európai Közösség tagállamainak vonatkozó függő és társult területei külön-külön olyan intézkedések fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak az Irányelvben vagy az e Megállapodásban foglaltakkal, illetve megegyeznek azokkal, valamint a végrehajtásra azonos időpontot írnak elő.

- (2) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e Megállapodás 8. cikkében előírt kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, azonnali hatállyal felfüggesztheti e Megállapodás vagy annak bármely részének alkalmazását, amennyiben az Irányelvet az európai közösségi joggal összhangban átmenetileg vagy állandó jelleggel a továbbiakban nem kell alkalmazni, illetve ha valamely tagállam felfüggeszti végrehajtási jogszabályainak alkalmazását. A Megállapodás újra alkalmazandó, amint a felfüggesztéshez vezető körülmények megszűnnek.
- (3) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e Megállapodás 8. cikkében kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, felfüggesztheti e Megállapodás alkalmazását, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott valamely harmadik ország vagy terület az ebben a bekezdésben foglalt intézkedések alkalmazását időközben megszünteti. Az alkalmazás felfüggesztésére csak az értesítést követő két hónapot követően kerülhet sor. A Megállapodás újra alkalmazandó, amint a kérdéses harmadik ország vagy terület az intézkedések alkalmazását újra megkezdi.

13. cikk

Illetékes hatóságok

E Megállapodás alkalmazásában az „illetékes hatóság”, amennyiben a Magyar Köztársaságra alkalmazzák, az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatalt, a Kajmán-szigetek esetében pedig „the Financial Secretary”-t jelenti.

14. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

2005. január 1-je előtt a szerződő felek elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek az egyezménynek való megfeleléshez szükségesek.

Fentiek hitelül az erre kellőképpen felhatalmazott alulírottak a jelen Megállapodást aláírták.

Készült magyar és angol nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

A Magyar Köztársaság Kormánya részéről A Kajmán-szigetek Kormánya részéről

(Melléklet: A kapcsolódó szervezetek jegyzéke)

MELLÉKLET

A kapcsolódó szervezetek jegyzéke

A 7. cikk alkalmazásában a következő szervezetek tekintendők „*hatóságként eljáró, vagy nemzetközi szerződés által elismert szerepű kapcsolódó szervezetnek*”

AZ EURÓPAI UNIÓN BELÜLI SZERVEZETEK:**Belgium**

Vlaams Gewest (Flamand Régió)

Région wallonne (Vallon Régió)

Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsszel Régió)

Communauté française (Francia Közösség)

Vlaamse Gemeenschap (Flamand Közösség)

Deutschsprachige Gemeinschaft (Német Ajkú Közösség)

Spanyolország

Xunta de Galicia (Galícia regionális kormánya)

Junta de Andalucía (Andalúzia regionális kormánya)

Junta de Extremadura (Extremadura regionális kormánya)

Junta de Castilla- La Mancha (Castilla- La Mancha regionális kormánya)

Junta de Castilla- León (Castilla- León regionális kormánya)

Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormánya)

Govern de les Illes Balears (a Baleár-szigetek kormánya)

Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya)

Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya)

Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa)

Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya)

Gobierno de Murcia (Murcia kormánya)

Gobierno de Madrid (Madrid kormánya)

Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (az autonóm baszkföldi közösség kormánya)

Diputación General de Guipúzcoa (Guipúzcoa regionális tanácsa)

Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya/Bizkaia regionális tanácsa)

Diputación General de Alava (Alava regionális tanácsa)

Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa)

Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa)

Cabildo Insular de Gran Canaria (a Kanári-szigetek sziget tanácsa)

Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife szigetének tanácsa)

Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet)

Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete)

Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)

Görögország

Îñãáíéóì üòÒçëäëí éú íé þ ÄëÜäí ò (Nemzeti Távközlési Szervezet)

Îñãáíéóì üòÓäçñí äñüì ù í ÄëÜäí ò (Nemzeti Vátszervezet)

Äçì üóéä Äëíñçöç Çëöñéóì ï ý (Állami Villamosenergia-vállalat)

Franciaország

La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Társadalmi Adósságtörlesztési Pénztár)

L'Agence française de développement (AFD) (Francia Fejlesztési Ügynökség)

Réseau Ferré de France (RFF) (Francia Vasúthálózat)

Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nemzeti Autópálya Pénztár)

Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Párizsi Kórházak Köztámogatása)

Charbonnages de France (CDF) (Franciaországi Széntanács)

Entreprise minière et chimique (EMC) (Bányászati és Vegyészeti Vállalat)

Olaszország

Régiók

Megyék

Járások

Cassa Depositi e Prestiti (Betéti- és Kölcsönpénztár)

Lettország

Paðvaldîbas (helyi önkormányzatok)

Lengyelország

gminy (falvak)

powiaty (kerületek)

województwa (megyék)

zwi¹ zki gmin (falvak társulásai)

powiatów (kerületek társulásai)

województw (megyék társulásai)

miasto stołeczne Warszawa (Varsó főváros)

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Mezőgazdasági Szerkezetátalakítási és Modernizációs Ügynökség)

Agencja Nieruchomości Rolnych (Mezőgazdasági Tulajdon Ügynökség)

Portugália

Região Autónoma da Madeira (Madeira autonóm régiója)

Região Autónoma dos Açores (Açores autonóm régiója)

Törvényhatóságok

Szlovákia

mestá a obce (törvényhatóságok)

Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság)

Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Útkezelő Alap)

Slovenské elektrárne (Szlovák Erőművek)

Vodohospodárska výstavba (Vízgazdasági Építő Társaság)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK:

Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD)

AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK

Ázsiai Fejlesztési Bank

Afrikai Fejlesztési Bank

Világbank / IBRD / IMF

Nemzetközi Pénzügyi Társaság

Amerika-közi Fejlesztési Bank

Európa Tanácsi Szociális Fejlesztési Alap

EURATOM

Európai Közösség

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andoki Fejlesztési Társaság)

Eurofirma

Európai Szén- és Acélközösség

Északi Beruházási Bank

Karibi Fejlesztési Bank

A 7. cikk rendelkezései nem sértik a Szerződő Feleknek a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetlegesen fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásait.

HARMADIK ORSZÁGOK SZERVEZETEI:

Szervezetek, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

- 1) A nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervnek minősül.
- 2) Az ilyen közjogi szerv olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javak és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz.
- 3) Az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó.
- 4) Az érintett állam garantálni tudja, hogy az ilyen közjogi szervezet bruttósítási záradék esetén nem fog lejárati előtti visszaváltást eszközölni.

IX. számú melléklet a 2005. évi LII. törvényhez

**MEGÁLLAPODÁS LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN
A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM ADÓZTATÁSÁRÓL
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS MONTSERRAT KÖZÖTT**

A. A Magyar Köztársaság levele

Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarításokból származó jövedelem adóztatására vonatkozó Megállapodásra az Egyesült Királyság tengeren túli területe Montserrat és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Megállapodás a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Megállapodás a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;
- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormánya számára elfogadhatóak, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Megállapodásnak a Magyar Köztársaság és Montserrat között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság Kormánya nevében

Kelt Budapesten, 2004. október 1-jén, magyar és angol nyelven, három példányban.

B. Montserrat Kormányának levele

Tisztelt Uram!

Ezennel tisztelettel visszaigazolom a 2004. október 1. napon kelt levelét, amely az alábbiakat tartalmazza:

„Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarításokból származó jövedelem adóztatására vonatkozó Megállapodásra az Egyesült Királyság tengeren túli területe Montserrat és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Megállapodás a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Megállapodás a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;
- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormányára számára elfogadhatók, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Megállapodásnak a Magyar Köztársaság és Montserrat között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.”

Megerősíthetem, hogy Montserrat Kormányára egyetért a 2004. október 1-jén kelt levelének tartalmával.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

Montserrat Kormányára nevében

Kelt 2005. április 5., magyar és angol nyelven, három példányban.

C. A Megállapodás szövege

1. számú melléklet

A MEGTAKARÍTÁSOK ADÓZTATÁSÁRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPODÁS
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁG TENGHERENTÚLI TERÜLETE
MONTSERRAT KÖZÖTT

MIVEL:

1. Az Európai Unió Tanácsának („a Tanács”) a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003/48/EGK irányelve („Irányelv”) 17. cikke előírja, hogy 2004. január 1-je előtt a tagállamoknak el kell fogadni és közzé kell tenni az ezen Irányelvnek való megfeleléshez szükséges, 2005. január 1-jétől alkalmazandó törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, feltéve, hogy
„(i) a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Marinhoi Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Közösséggel létrejött megállapodásoknak megfelelően az ezen Irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz;
(ii) minden megállapodás vagy más olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden érintett függő vagy társult terület ugyanezen időponttól kezdve az ezen Irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcserét alkalmaz (vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglaltakkal megegyező módon forrásadót alkalmaz)”.
2. Montserrat EU-hoz fűződő viszonyát az Európai Közösséget létrehozó szerződés 4. része határozza meg. E szerződés értelmében Montserrat nem része az EU adóztatási területének.
3. Montserrat tudomásul veszi, hogy – bár az EU-tagállamok végső célja az egymás közötti, kamatfizetésekre vonatkozó információcsere révén a kifizetett kamatok azon tagállamban való effektív megadóztatása, amelyben a haszonhúzó adóügyi illetőséggel rendelkezik – három tagállam, nevezetesen Ausztria, Belgium és Luxemburg egy átmeneti időszakban nem köteles részt venni az információcserében, hanem e tagállamok az Irányelv hatálya alá tartozó, megtakarításokból származó jövedelemre forrásadót alkalmaznak.
4. Montserrat elfogadta, hogy az Irányelv II. fejezetében előírtakkal azonos módon automatikus információcserét alkalmaz.
5. Montserrat rendelkezik a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó olyan jogszabályokkal, amelyek hatályukat tekintve egyenértékűnek tekintendők az Irányelv 2. és 6. cikkében említett EK-jogszabályokkal.

Montserrat és a Magyar Köztársaság (a továbbiakban: „a szerződő fél” vagy „a szerződő felek”, kivéve ha a szövegkörnyezet mást indokol) megállapodtak abban, hogy megkötik a következő – kizárólag a szerződő felek kötelezettségeit tartalmazó – Megállapodást, amely előírja a szerződő felek közötti automatikus információcserét az egyik szerződő fél területén alapított kifizető által a másik szerződő fél területén illetőséggel bíró személy számára történő kamatkifizetések tekintetében.

E Megállapodás alkalmazásában az „illetékes hatóság” – amennyiben azt a szerződő felekre alkalmazzák – a Magyar Köztársaság esetében az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, Montserrat esetében pedig „the Inland Revenue Department”-et jelenti.

*1. cikk**A kifizető adatszolgáltatása*

- (1) Az egyik szerződő félben honos kifizető által az e Megállapodás 5. cikke szerinti, a másik szerződő félben illetőséggel bíró – az e Megállapodás 2. cikkében meghatározott – haszonhúzó számára történő kamatkifizetések esetén, a kifizető adatot szolgáltat az illetékes hatóság számára a következőkről:
- (a) a haszonhúzonak az e Megállapodás 3. cikkének megfelelően megállapított személyazonossága és illetősége;
 - (b) a kifizető neve és címe;
 - (c) a haszonhúzó folyószámlaszáma vagy ennek hiányában a kamatot eredményező követelés meghatározása;
 - (d) az Irányelv 8. cikk (2) bekezdésében meghatározott, kamatkifizetésre vonatkozó információ. A kifizető által kötelezően szolgáltatott, kamatkifizetésre vonatkozó információ minimális adattartalmát azonban bármely szerződő fél a kamat vagy a jövedelem teljes összegére, valamint az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére korlátozhatja.

A szerződő felek teljesítik e cikk (2) bekezdésében foglaltakat.

- (2) Az adóév végét követő hat hónapon belül az egyik szerződő fél illetékes hatósága automatikusan megküldi a másik szerződő fél illetékes hatóságának az e cikk (1) bekezdésének (a)–(d) pontjában említett, az adott év során teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt.

*2. cikk**A haszonhúzó fogalmának meghatározása*

- (1) Ezen Megállapodás alkalmazásában „haszonhúzó”: bármely természetes személy, aki kamatkifizetésben részesül, vagy bármely természetes személy, akinek részére kamatkifizetést írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá. A természetes személy nem tekinthető haszonhúzonak, amennyiben:
- (a) e Megállapodás 4. cikk (1) bekezdése értelmében kifizetőként jár el;
 - (b) egy jogi személy, egy a nyeresége után a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adózó jogalany, egy a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV, vagy egy egyenértékű, Montserraton alapított kollektív befektetési vállalkozás, vagy egy az e Megállapodás 4. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany nevében jár el, és az utóbbi esetében a kamatkifizetést végrehajtó gazdasági szereplővel közli az említett jogalany nevét és címét, és, amely ezen információt közli a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával;
 - (c) más haszonhúzó természetes személy nevében jár el, és közli a kifizetővel e haszonhúzó azonosítási adatait.

- (2) Amennyiben a kifizetőnek olyan információ van a birtokában, amely arra utal, hogy a kamatkifizetésben részesülő természetes személy vagy akinek részére a kamatot jóváírják esetleg nem a haszonhúzó, valamint amennyiben sem e cikk (1) bekezdésének (a) pontja, sem (1) bekezdésének (b) pontja nem alkalmazható, a kifizető köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó azonosítási adatainak megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, a kérdéses természetes személyt tekinti haszonhúzónak.

3. cikk

A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

- (1) Saját területén minden fél elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzóknak és azok illetőségének e Megállapodás értelmében történő azonosítását. Az ilyen eljárásoknak meg kell felelniük a (2) és (3) bekezdésben megállapított minimumszabályoknak.
- (2) A kifizető a minimumszabályok alapján megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát; a minimumszabályok aszerint, hogy mikor jött létre az ügyleti kapcsolat a kifizető és a kamat kedvezményezettje között, a következőképpen alakulnak:
- (a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből áll – a Magyar Köztársaság esetén különösen a kifizető honossága szerinti országban hatályban lévő rendelkezések, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv, Montserrat esetén pedig az azzal egyenértékű jogszabályok alapján –, a rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
- (b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok alapján – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből, valamint – amennyiben ilyen van – az adóügyi illetősége szerinti tagállam által kiadott adóazonosító számából áll. Ezen adatokat a haszonhúzó által bemutatott útlevél vagy hivatalos személyazonosító igazolvány alapján kell megállapítani. Amennyiben a lakcím ezen útlevélben vagy ezen hivatalos személyazonosító igazolványban nincs feltüntetve, azt a haszonhúzó által bemutatott bármilyen más, a személyazonosságot igazoló okmány alapján kell megállapítani. Amennyiben az adóazonosító szám nem szerepel a haszonhúzó által bemutatott útlevélben, hivatalos személyazonosító igazolványban vagy személyazonosságot igazoló bármilyen más okmányban – beleértve lehetőség szerint az adóügyi illetőségre vonatkozó igazolást –, a személyazonossági adatokat a haszonhúzó útlevele vagy hivatalos személyazonosító igazolványa alapján ki kell egészíteni annak születési idejével és helyével.
- (3) A kifizető a haszonhúzó illetőségét a minimumszabályok alapján állapítja meg, amelyek aszerint változnak, hogy mikor jön létre a szerződéses jogviszony a kifizető és a kamat kedvezményezettje között. A következőkben megállapított feltételekre is figyelemmel a haszonhúzót abban a tagállamban kell illetőséggel rendelkezőnek tekinteni, ahol állandó lakóhelye található:
- (a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét, a Magyar Köztársaság esetén különösen az illetősége szerinti államban hatályban lévő rendelkezések, valamint a 91/308/EGK irányelv, Montserrat

esetén pedig egyenértékű jogszabályok alapján rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;

- (b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét az útlevélben, a hivatalos személyazonosító igazolványban vagy szükség esetén a haszonhúzó személyazonosságát igazoló, általa bemutatott bármely más okmányban szereplő lakcím alapján, a következő eljárás szerint állapítja meg: valamely tagállam által kibocsátott útlevelet vagy személyazonosító igazolványt bemutató olyan természetes személyekre vonatkozóan, akik kijelentik, hogy egy harmadik országban bírnak illetőséggel, az illetőséget azon harmadik ország illetékes hatósága által kibocsátott illetőségigazolás alapján kell megállapítani, amelyben a természetes személy állítása szerint illetőséggel bír. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti országnak tekinteni, amely az útlevelet vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította.

4. cikk

A kifizető fogalmának meghatározása

- (1) E Megállapodás alkalmazásában „kifizető”: azon gazdasági szereplő, amely közvetlenül a haszonhúzó javára kamatot fizet vagy ír jóvá függetlenül attól, hogy a gazdasági szereplő a kamatot eredményező követelés kötelezettje, vagy a gazdasági szereplő a kötelezett, illetve a haszonhúzó által kamat fizetésével vagy kamat jóváírásával megbízott.
- (2) Minden olyan a szerződő fél területén honos jogalanyt, amelynek kamatot fizetnek ki, vagy kamatot írnak jóvá a haszonhúzó javára, az ilyen kifizetéskor, illetve jóváíráskor szintén kifizetőnek kell tekinteni. E rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a gazdasági szereplő az e jogalany által bemutatott hivatalos okirat alapján alappal feltételezi, hogy:
- (a) e jogalany egy jogi személy, az e cikk (5) bekezdésben említett jogi személyek kivételével; vagy
- (b) annak nyereségei a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adóznak; vagy
- (c) az egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően elismert ÁÉKBV, vagy egy azzal egyenértékű, Montserraton honos kollektív befektetési vállalkozás.

Az ilyen, másik szerződő fél területén honos és e bekezdés alapján kifizetőnek minősülő jogalanynak kamatot fizető vagy annak kamatot jóváíró gazdasági szereplő, közli a jogalany nevét és címét, valamint a jogalanynak kifizetett vagy részére jóváírt kamat teljes összegét a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával, amely ezen információt továbbítja azon szerződő fél illetékes hatóságához, amelynek területén a jogalany honos.

- (3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jogalany azonban választhatja, hogy e Megállapodás alkalmazásában ÁÉKBV-ként vagy a (2) bekezdés (c) pontjában említett egyenértékű vállalkozásként kezeljék. E választási lehetőség gyakorlásához olyan igazolás szükséges, amelyet a jogalany honossága szerinti szerződő fél állít ki, és amelyet e jogalany mutat be a gazdasági szereplőnek. A szerződő fél a területén honos jogalanyokra vonatkozóan megállapítja e választási lehetőség szabályait.

- (4) Amennyiben a gazdasági szereplő és e cikk (2) bekezdésében említett jogalany ugyanazon szerződő fél területén honos, e szerződő fél megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogalany megfeleljen az e Megállapodás rendelkezéseinek, amikor kifizetőként jár el.
- (5) Az e cikk (2) bekezdés (a) pontja alól mentesülő jogi személyek a következők:
- (a) Finnországban: avoin yhtiö (Ay) és kommandiittiyhtiö (Ky) / öppet bolag és kommanditbolag;
- (b) Svédországban: handelsbolag (HB) és kommanditbolag (KB).

5. cikk

A kamatkifizetés fogalmának meghatározása

- (1) E Megállapodás alkalmazásában „kamatkifizetés”:
- (a) valamennyi, követeléshez kapcsolódó, kifizetett vagy számlára jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy jelzáloggal biztosított-e, vagy jogot ad-e a kötelezett nyereségében való részesedésre, különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adósságlevelekből – beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat – származó jövedelmek; a késedelmes teljesítéshez kapcsolódó büntető kamatok nem tekintendők kamatkifizetésnek;
- (b) az (a) pontban említett követelések értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat;
- (c) a kamatkifizetésekből közvetlenül vagy egy, az e Megállapodás 4. cikk (2) bekezdésében említett jogalanyon keresztül közvetetten kapott jövedelmek, amelyeket a következők osztanak ki:
- (i) egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV; vagy
- (ii) az (i) pontban meghatározottal egyenértékű, Montserraton honos kollektív befektetési vállalkozás;
- (iii) e Megállapodás 4. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
- (iv) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és Montserrat területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások;
- (d) a következő vállalkozások és jogalanyok részvényeinek vagy üzletrészeinek értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek közvetlenül vagy közvetve más kollektív befektetési vállalkozásokon vagy a következőkben említett jogalanyokon keresztül az (a) pontban említett követelések formájában meglévő eszközeik több mint 40%-át befektetik:
- (i) egy, a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV; vagy
- (ii) az (i) pontban meghatározottal egyenértékű, Montserraton honos kollektív befektetési vállalkozás;

- (iii) e Megállapodás 4. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
- (iv) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és Montserrat területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.

A szerződő felek azonban választhatják azt, hogy e cikk (1) bekezdés (d) pontjában szereplő jövedelmet csak olyan mértékig tekintik kamatnak, amíg az ilyen jövedelem megfelel az e cikk (1) bekezdés (a) és (b) pontja szerinti kamatkifizetésekből közvetlenül vagy közvetetten eredő nyereségeknek.

- (2) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés (c) és (d) pontja tekintetében nem rendelkezik a kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (3) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés (d) pontja tekintetében nem rendelkezik információval a követelésbe, illetve az említett bekezdés meghatározása szerinti részvényekbe vagy üzletrészekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40% felettinek kell tekinteni. Amennyiben a kifizető nem tudja meghatározni a haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részvények vagy üzletrészek értékesítéséből, visszatérítéséből vagy visszaváltásából eredő jövedelemnek.
- (4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésben meghatározott kamatot egy, az e Megállapodás 4. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany számlájára fizetik ki vagy írják jóvá, és ez a jogalany az e Megállapodás 4. cikkének (3) bekezdése alapján nem jogosult választásra, akkor az ilyen kamatot az ilyen jogalany általi kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (5) E cikk (1) bekezdésének (b) és (d) pontja tekintetében a szerződő felek választhatják azt, hogy a területükön lévő kifizetőktől megkövetelik, hogy a kamatot egy legfeljebb egy éves időszakon keresztül éves szinten állapítsák meg, és ezt az éves szinten megállapított kamatot kamatkifizetésként kezeljék akkor is, ha ezen időszakban nem történik értékesítés, visszaváltás vagy visszatérítés.
- (6) E cikk (1) bekezdésének (c) és (d) pontjától eltérve a szerződő felek választhatják azt, hogy a kamatkifizetés fogalmából kizárnak bármely, e rendelkezésekben említett, saját területükön alapított vállalkozásoktól vagy jogalanyoktól eredő jövedelmet, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének (a) pontjában említett követelésekbe való befektetései nem haladják meg eszközeik 15%-át. Hasonlóképpen, e cikk (4) bekezdésétől eltérve, a szerződő felek választhatják azt, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett kamatkifizetés fogalmából kizárják az e Megállapodás 4. cikke (2) bekezdésében említett, területükön alapított olyan jogalanyok számlájára kifizetett vagy arra jóváírt kamatot, amelyek nem jogosultak a 4. cikk (3) bekezdése alapján való választásra, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének (a) pontjában említett követelésekbe való befektetései nem haladják meg eszközeik 15%-át.

Az egyik szerződő fél által gyakorolt ilyen választás a másik szerződő félre is kötelező érvényű.

- (7) Az e cikk (1) bekezdés (d) pontjában, valamint a (3) bekezdésben említett százalékos arány 2011. január 1-jétől 25%.
- (8) Az e cikk (1) bekezdésének (d) pontjában, valamint (6) bekezdésében említett százalékos arányt az érintett vállalkozások vagy jogalanyok alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott befektetési politikájára, vagy ezek hiányában az érintett vállalkozások vagy jogalanyok eszközeinek tényleges összetételére való hivatkozással kell meghatározni.

*6. cikk**A hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokra vonatkozó átmeneti rendelkezések*

- (1) Az e Megállapodás 10. cikkében említett átmeneti időszak alatt, de legkésőbb 2010. december 31-ig nem tekinthetők a 5. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok, amelyek először 2001. március 1. előtt kerültek kibocsátásra, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a 80/390/EGK tanácsi irányelv szerint az illetékes hatóságok vagy harmadik országok felelős hatóságai ezen időpont előtt jóváhagyták, feltéve, hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat.

Amennyiben egy kormány vagy egy, az e Megállapodás mellékletében meghatározottak szerint hatóságként eljáró vagy egy nemzetközi szerződés által elismert kapcsolódó jogalany által kibocsátott, a korábbiakban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét – amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll – az e Megállapodás 5. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti követelésnek kell tekinteni.

Amennyiben a második albekezdés által nem szabályozott bármely más kibocsátó által kibocsátott, fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást az 5. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

- (2) E cikk nem akadályozza a szerződő feleket abban, hogy az (1) bekezdésben említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból származó bevételeket nemzeti joguknak megfelelően adóztassák.

*7. cikk**Kölcsönös egyeztetési eljárás*

Amennyiben a felek között nehézségek vagy kétségek merülnek fel e Megállapodás végrehajtását vagy értelmezését illetően, a szerződő felek törekednek arra, hogy az ügyet kölcsönös egyeztetéssel oldják meg.

*8. cikk**Titoktartás*

- (1) Bármely szerződő fél illetékes hatósága által megküldött vagy részére szolgáltatott minden információt titokban kell tartani.
- (2) Valamely szerződő fél illetékes hatósága részére szolgáltatott információ – a másik szerződő fél előzetes, írásbeli hozzájárulása nélkül – kizárólag a közvetlen adózás céljából használható fel.
- (3) A szolgáltatott információ kizárólag a közvetlen adózás szempontjából érintett személyek vagy hatóságok számára tehető hozzáférhetővé, valamint kizárólag e személyek vagy hatóságok által és kizárólag ilyen célokra, illetve felügyeleti célokra – ideértve bármely fellebbezés kérdésében való döntést – használható fel. E célok érdekében az információ hozzáférhetővé tehető nyilvános bírósági eljárás vagy egyéb igazságszolgáltatási eljárás során.

- (4) Amennyiben valamely szerződő fél illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik szerződő fél illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy másik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető szerződő fél illetékes hatósága az információt szolgáltató szerződő fél illetékes hatóságának beleegyezésével továbbíthatja az információt e másik tagállam illetékes hatóságának.

9. cikk
Hatálybalépés

A Megállapodás azt a napot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen a Kormányok megküldték egymásnak az arra vonatkozó írásos értesítést, hogy az előírt alkotmányos követelményeknek megfeleltek, és az egyezmény rendelkezései azon a napon lépnek hatályba, amelytől kezdődően az Irányelv 17. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően az Irányelvet alkalmazni kell.

10. cikk
Megszűnés

- (1) E Megállapodás mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő fél a Megállapodást fel nem mondja.
- (2) E Megállapodást bármely szerződő fél felmondhatja a másik félhez címzett, írásbeli felmondó nyilatkozat útján; a felmondó nyilatkozatnak meg kell határoznia a felmondáshoz vezető körülményeket. Ilyen esetben e Megállapodás hatálya a felmondó nyilatkozat kézbesítésétől számított 12 hónap múlva szűnik meg.

11. cikk
Az alkalmazás és az alkalmazás felfüggesztése

- (1) E Megállapodás alkalmazásának feltétele, hogy az Európai Unió minden egyes tagállama, az Amerikai Egyesült Államok, Svájc, Andorra, Liechtenstein, Monaco és San Marino, valamint az Európai Közösség tagállamainak vonatkozó függő és társult területei külön-külön olyan intézkedéseket fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak az Irányelvben vagy az e Megállapodásban foglaltakkal, illetve megegyeznek azokkal, valamint a végrehajtásra azonos időpontot írnak elő.
- (2) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e Megállapodás 7. cikkében előírt kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, azonnali hatállyal felfüggesztheti e Megállapodás vagy annak bármely részének alkalmazását, amennyiben az Irányelvet az európai közösségi joggal összhangban átmenetileg vagy állandó jelleggel a továbbiakban nem kell alkalmazni, illetve ha valamely tagállam felfüggeszti végrehajtási jogszabályainak alkalmazását. A Megállapodás újra alkalmazandó, amint a felfüggesztéshez vezető körülmények megszűnnek.
- (3) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e Megállapodás 7. cikkében kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, felfüggesztheti e Megállapodás alkalmazását, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott valamely harmadik ország vagy terület az ebben a bekezdésben foglalt intézkedések alkalmazását időközben megszünteti. Az alkalmazás felfüggesztésére csak az

értesítést követő két hónapot követően kerülhet sor. A Megállapodás újra alkalmazandó, amint a kérdéses harmadik ország vagy terület az intézkedések alkalmazását újra megkezdi.

Fentiek hitelül az erre kellőképpen felhatalmazott alulírottak a jelen Megállapodást aláírták.

Készült magyar és angol nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

(Melléklet: A kapcsolódó szervezetek jegyzéke)

MELLÉKLET

A kapcsolódó szervezetek jegyzéke

E Megállapodás 6. cikkének alkalmazásában a következő szervezetek tekintendők „*hatóságként eljáró, vagy nemzetközi szerződés által elismert szerepű kapcsolódó szervezetnek*”.

AZ EURÓPAI UNIÓN BELÜLI SZERVEZETEK:

Belgium

Vlaams Gewest (Flamand Régió)

Région wallonne (Vallon Régió)

Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsszel Régió)

Communauté française (Francia Közösség)

Vlaamse Gemeenschap (Flamand Közösség)

Deutschsprachige Gemeinschaft (Német Ajkú Közösség)

Spanyolország

Xunta de Galicia (Galícia regionális kormánya)

Junta de Andalucía (Andalúzia regionális kormánya)

Junta de Extremadura (Extremadura regionális kormánya)

Junta de Castilla- La Mancha (Castilla- La Mancha regionális kormánya)

Junta de Castilla- León (Castilla- León regionális kormánya)

Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormánya)

Govern de les Illes Balears (a Baleár-szigetek kormánya)

Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya)

Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya)

Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa)

Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya)

Gobierno de Murcia (Murcia kormánya)

Gobierno de Madrid (Madrid kormánya)

Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (az autonóm baszkföldi közösség kormánya)

Diputación General de Guipúzcoa (Guipúzcoa regionális tanácsa)
 Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya/Bizkaia regionális tanácsa)
 Diputación General de Alava (Alava regionális tanácsa)
 Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa)
 Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa)
 Cabildo Insular de Gran Canaria (a Kanári-szigetek sziget tanácsa)
 Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife szigetének tanácsa)
 Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet)
 Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete)
 Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)

Görögország

Îñãáíéóì ùòÔçëäéëí éíù íé þ ÄëÜäí ò (Nemzeti Távközlési Szervezet)
 Îñãáíéóì ùòÓäçñí äñüì ù í ÄëÜäí ò (Nemzeti Viaszszervezet)
 Äçì úóéä Äë-fñçöç Çëäñéóì ï ý (Állami Villamosenergia-vállalat)

Franciaország

La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Társadalmi Adósságtörlesztési Pénztár)
 L'Agence française de développement (AFD) (Francia Fejlesztési Ügynökség)
 Réseau Ferré de France (RFF) (Francia Vasúthálózat)
 Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nemzeti Autópálya Pénztár)
 Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Párizsi Kórházak Köztámogatása)
 Charbonnages de France (CDF) (Franciaországi Széntanács)
 Entreprise minière et chimique (EMC) (Bányászati és Vegyészeteti Vállalat)

Olaszország

Régiók
 Megyék
 Járások
 Cassa Depositi e Prestiti (Betéti- és Kölcsönpenztár)

Lettország

Paðvaldîbas (helyi önkormányzatok)

Lengyelország

gminy (falvak)
 powiaty (kerületek)
 województwa (megyék)
 zwi¹ zki gmin (falvak társulásai)
 powiatów (kerületek társulásai)
 województw (megyék társulásai)
 miasto stołeczne Warszawa (Varsó főváros)
 Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Mezőgazdasági Szerkezetátalakítási és Modernizációs Ügynökség)
 Agencja Nieruchomości Rolnych (Mezőgazdasági Tulajdon Ügynökség)

Portugália

Região Autónoma da Madeira (Madeira autonóm régiója)

Região Autónoma dos Açores (Açores autonóm régiója)

Törvényhatóságok

Szlovákia

mestá a obce (törvényhatóságok)

Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság)

Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Útkezelő Alap)

Slovenské elektrárne (Szlovák Erőművek)

Vodohospodárska výstavba (Vízgazdasági Építő Társaság)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK:

Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD)

AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK

Ázsiai Fejlesztési Bank

Afrikai Fejlesztési Bank

Világbank / IBRD / IMF

Nemzetközi Pénzügyi Társaság

Amerika-közi Fejlesztési Bank

Európa Tanácsi Szociális Fejlesztési Alap

EURATOM

Európai Közösség

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andoki Fejlesztési Társaság)

Eurofirma

Európai Szén- és Acélközösség

Északi Beruházási Bank

Karibi Fejlesztési Bank

A 6. cikk rendelkezései nem sértik a Szerződő Feleknek a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetlegesen fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásait.

HARMADIK ORSZÁGOK SZERVEZETEI:

Szervezetek, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

- 1) A nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervnek minősül.
- 2) Az ilyen közjogi szerv olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javak és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz.
- 3) Az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó.
- 4) Az érintett állam garantálni tudja, hogy az ilyen közjogi szervezet bruttósítási záradék esetén nem fog lejárat előtti visszaváltást eszközölni.

X. számú melléklet a 2005. évi LII. törvényhez

**MEGÁLLAPODÁS LEVÉLVÁLTÁS FORMÁJÁBAN
A MEGTAKARÍTÁSOKBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM ADÓZTATÁSÁRÓL
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A TURKS ÉS CAICOS SZIGETEK KÖZÖTT**

A. A Magyar Köztársaság levele

Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarításokból származó jövedelem adóztatására vonatkozó Megállapodásra Turks és Caicos Szigetek és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Megállapodás a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Megállapodás a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;
- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormánya számára elfogadhatóak, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Megállapodásnak a Magyar Köztársaság és a Turks és Caicos Szigetek között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

A Magyar Köztársaság Kormánya nevében

Kelt Budapesten, 2004. október 1-jén, magyar és angol nyelven, három példányban.

B. Turks és Caicos Szigetek levele

Tisztelt Uram!

Ezennel tisztelettel visszaigazolom a 2004. október 1. napon kelt levelét, amely az alábbiakat tartalmazza:

„Tisztelt Uram!

Ezennel hivatkozom „A megtakarításokból származó jövedelem adóztatására vonatkozó Megállapodásra Turks és Caicos Szigetek és a Magyar Köztársaság között”, melyet az Európai Unió Minisztereinek Tanácsa Magas Szintű Munkacsoportja (megtakarítások adóztatása) 2004. június 22-én fogadott el.

Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy a fent említett szövegre való tekintettel

- javasoljam Önnek ennek a levélnek az 1. számú mellékletébe foglalt „Megállapodás a megtakarítások jövedelmének adóztatásáról” alkalmazását;
- javasoljam, hogy az említett Megállapodás a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK (2003. június 3.) tanácsi irányelv alkalmazásának napján lépjen hatályba, amely időpont az Irányelv 17. cikk (2) bekezdésében lefektetett feltételektől, és annak egymás irányába történő jelzésétől függ, hogy e Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső alkotmányos eljárások befejeződtek;
- javasoljam kölcsönös kötelezettségvállalásunkat arra nézve, hogy a lehető legrövidebb időn belül lefolytatjuk az említett belső alkotmányos eljárásokat és a hivatalos csatornákon keresztül értesítjük egymást ezen eljárások befejezéséről.

Tisztelettel javaslom, hogy amennyiben a fent elmondottak az Ön Kormánya számára elfogadhatók, ez a levél, 1. számú melléklete és az Ön visszaigazolása együttesen képezzék kölcsönös elfogadásunkat és minősüljenek Megállapodásnak a Magyar Köztársaság és a Turks és Caicos Szigetek között.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.”

Megerősíthetem, hogy a Turks és Caicos Szigetek egyetért a 2004. október 1-jén kelt levelének tartalmával.

Kérem, fogadja nagyrabecsülésemet.

A Turks és Caicos Szigetek Kormánya nevében

Kelt Grand Turk, 2005. április 17., magyar és angol nyelven, három példányban.

C. A Megállapodás szövege

1. számú melléklet

**A MEGTAKARÍTÁSOK ADÓZTATÁSÁRA VONATKOZÓ MEGÁLLAPODÁS
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A TURKS ÉS CAICOS SZIGETEK KÖZÖTT**

MIVEL:

1. Az Európai Unió Tanácsának („a Tanács”) a kamat formájában megjelenő megtakarítások adóztatásáról szóló, 2003/48/EKG irányelve („Irányelv”) 17. cikke előírja, hogy 2004. január 1-je előtt a tagállamoknak el kell fogadni és közzé kell tenni az ezen Irányelvnek való megfeleléshez szükséges, 2005. január 1-jétől alkalmazandó törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, feltéve, hogy
 - „(i) a Tanács egyhangú határozatát követően a Svájci Államközösség, a Liechtensteini Hercegség, a San Marini Köztársaság, a Monacói Hercegség és az Andorrai Hercegség ugyanezen időponttól kezdve, az Európai Közösséggel létrejött megállapodásoknak megfelelően az ezen Irányelvben szereplő intézkedésekkel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz;
 - (ii) minden megállapodás vagy más olyan rendelkezés hatályban van, amely biztosítja, hogy minden érintett függő vagy társult terület ugyanezen időponttól kezdve az ezen Irányelv II. fejezetében előírtakkal megegyező módon automatikus információcserét alkalmaz (vagy a 10. cikkben meghatározott átmeneti időszak alatt a 11. és 12. cikkben foglaltakkal megegyező módon forrásadót (withholding tax) alkalmaz)”.
2. Turks és Caicos szigetek megjegyzi, hogy a 2003. június 3-i Ecofin Tanács döntéseivel összhangban az Irányelv 10. cikke szerinti átmeneti időszak során a Tanács felkéri a Bizottságot, hogy kezdjen tárgyalásokba más fontos pénzügyi központokkal annak érdekében, hogy azok az Irányelvvel megegyező intézkedéseket tegyenek meg.
3. Turks és Caicos szigetek EU-hoz fűződő viszonyát az Európai Közösséget létrehozó szerződés 4. része határozza meg. Turks és Caicos szigetek nem része az EU adóztatási területének.
4. Turks és Caicos szigetek tudomásul veszi, hogy – bár az EU-tagállamok végső célja az egymás közötti, kamatfizetésekre vonatkozó információcsere révén a kifizetett kamatok azon tagállamban való effektív megadóztatása, amelyben a haszonhúzó adóügyi illetőséggel rendelkezik – három tagállam, nevezetesen Ausztria, Belgium és Luxemburg egy átmeneti időszakban nem köteles részt venni az információcserében, hanem e tagállamok az Irányelv hatálya alá tartozó, megtakarításokból származó jövedelemre forrásadót (withholding tax) alkalmaznak.
5. Az Irányelvben említett forrásadó (withholding tax) a Turks és Caicos szigetek nemzeti jogszabályaiban „retention tax”-ként (jelentése szintén forrásadó) szerepel. Ezért e Megállapodás alkalmazásában e két fogalmat szinonimaként, ugyanolyan értelemben kell használni (forrásadó – withholding tax/retention tax).
6. Turks és Caicos szigetek elfogadta, hogy 2005. január 1-jei hatállyal forrásadót (retention tax) alkalmaz a tagállamokkal kötött megállapodások értelmében, feltéve, hogy a tagállamok elfogadták az Irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket, és az Irányelv 17. cikkének, illetve ezen Megállapodás 17. cikke (2) bekezdésének feltételei általában véve teljesültek.

7. Turks és Caicos szigetek elfogadta, hogy az Irányelv 10. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint, az átmeneti időszakot követően az Irányelv II. fejezetében előírtakkal azonos módon automatikus információcserét alkalmaz a tagállamokkal kötött megállapodások értelmében.
8. Turks és Caicos szigetek rendelkezik a kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó olyan jogszabályokkal, amelyek hatályukat tekintve egyenértékűnek tekintendők az Irányelv 2. és 6. cikkében említett EK-jogszabályokkal.

Turks és Caicos szigetek és a Magyar Köztársaság (a továbbiakban: „a szerződő fél” vagy „a szerződő felek”, kivéve ha a szövegkörnyezet mást indokol),

megállapodtak abban, hogy megkötik a következő – kizárólag a szerződő felek kötelezettségeit tartalmazó – Megállapodást, amely a következőket írja elő:

- (a) automatikus információcserét a Magyar Köztársaság illetékes hatósága részéről a Turks és Caicos szigetek illetékes hatósága számára, egy tagállam illetékes hatósága számára biztosított információcserével megegyező módon;
- (b) forrásadó (retention tax) alkalmazását Turks és Caicos szigetekeken az Irányelv 10. cikkében meghatározott átmeneti időszakban az Irányelv 11. és 12. cikkében előírtakkal megegyező időponttól és feltételekkel;
- (c) automatikus információcserét a Turks és Caicos szigetek illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára, az Irányelv 13. cikkével összhangban;
- (d) a forrásadóból (retention tax) származó bevétel 75%-ának átutalását Turks és Caicos szigetek illetékes hatósága részéről a Magyar Köztársaság illetékes hatósága számára

az egyik szerződő fél területén alapított kifizető által a másik szerződő fél területén illetőséggel bíró személy számára történő kamatkifizetések tekintetében.

E Megállapodás alkalmazásában az „illetékes hatóság” – amennyiben azt a szerződő felekre alkalmazzák – a Magyar Köztársaság esetében az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal, Turks és Caicos szigetek esetében pedig „the Financial Services Commission”-t jelenti.

1. cikk

A forrásadó kifizető által történő levonása

Turks és Caicos szigetekeken honos kifizető által végzett, az e Megállapodás 8. cikkében meghatározott kamatkifizetések, amelyet az e Megállapodás 5. cikke szerinti – Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró – haszonhúzó számára kell kifizetni, e Megállapodás 3. cikkére is figyelemmel, az e Megállapodás 14. cikkében említett átmeneti időszak alatt, és az e Megállapodás 15. cikkében meghatározott időponttól kezdődően a kamatfizetés összegéből levonandó forrásadó hatálya alá tartoznak. A forrásadó (retention tax) mértéke az átmeneti időszak első három évében 15%, a következő három évben 20%, ezt követően pedig 35%.

2. cikk

A kifizető adatszolgáltatása

- (1) A Magyar Köztársaságban honos kifizető által az e Megállapodás 5. cikke szerinti, Turks és Caicos szigetekeken illetőséggel bíró haszonhúzó számára történő – az e Megállapodás 8. cikkében meghatározott – kamatkifizetések esetén, vagy abban az esetben, ha e Megállapodás 3. cikk (1) bekezdésének (a) pontja alkalmazandó, a kifizető adatot szolgáltat az illetékes hatóság számára, a következőkről:

- (a) a haszonhúzó az e Megállapodás 6. cikkének megfelelően megállapított személyazonossága és illetősége;
- (b) a kifizető neve és címe;
- (c) a haszonhúzó folyószámlaszáma vagy ennek hiányában a kamatot eredményező követelés meghatározása;
- (d) az ezen Megállapodás 4. cikk (1) bekezdésében meghatározott, kamatkifizetésre vonatkozó információ. A kifizető által kötelezően szolgáltatott, kamatkifizetésre vonatkozó információ minimális adattartalmát azonban bármely szerződő fél a kamat vagy a jövedelem teljes összegére, valamint az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére korlátozhatja.

és a Magyar Köztársaság teljesíti e cikk (2) bekezdésében foglaltakat.

- (2) Az adóév végét követő hat hónapon belül a Magyar Köztársaság illetékes hatósága automatikusan megküldi Turks és Caicos szigetek illetékes hatóságának az e cikk (1) bekezdésének (a)–(d) pontjában említett, az adott év során teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt.

3. cikk

A forrásadó-eljárás alóli kivételek

- (1) Az ezen Megállapodás 1. cikkének megfelelően forrásadót (retention tax) kivető Turks és Caicos szigetek előírja a következő eljárások egyikének vagy mindegyikének alkalmazását annak érdekében, hogy a haszonhúzók a forrásadó alóli mentességet kérelmezhessenek:
 - (a) az e Megállapodás 5. cikke szerinti haszonhúzó számára a Megállapodás 1. cikkében meghatározott forrásadó (retention tax) elkerülését lehetővé tévő eljárást, amely alapján a haszonhúzó a kifizető számára kifejezetten engedélyezi, hogy a kamatkifizetésekről beszámoljon azon szerződő fél illetékes hatóságának, ahol a kifizetőt alapították. Ez az engedély minden, a kifizető által a haszonhúzó felé teljesített kamatkifizetésre vonatkozik;
 - (b) olyan eljárást, amely biztosítja a forrásadó (retention tax) alóli mentességet abban az esetben, ha a haszonhúzó a kifizetőjének bemutat egy, a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság által a nevére kiállított igazolást e cikk (2) bekezdésének megfelelően.
- (2) A haszonhúzó kérelmére a szerződő fél területén adóügyi illetőséggel bíró illetékes hatóság igazolást állít ki, amely a következőket tartalmazza:
 - (i) a haszonhúzó nevét, lakcímét és adó- vagy egyéb azonosító számát, ennek hiányában születési idejét és helyét;
 - (ii) a kifizető nevét és címét;
 - (iii) a haszonhúzó folyószámlaszámát vagy ennek hiányában az értékpapír azonosító jelét.

Az ilyen igazolás három évet meg nem haladó időszakra érvényes. Az igazolást bármely azt kérelmező haszonhúzó részére a kérelmet követő két hónapon belül ki kell állítani.

- (3) Amennyiben e cikk (1) bekezdésének (a) pontja alkalmazandó, Turks és Caicos szigeteknek a kifizető honossága szerint illetékes hatósága a 2. cikk (1) bekezdésében említett információt közli a Magyar Köztársaságnak a haszonhúzó illetősége szerint illetékes hatóságával. Az adott évben teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó információt évente legalább egyszer, a szerződő fél jogszabályai szerint megállapított adóév végét követő hat hónapon belül automatikusan közölni kell.

4. cikk

A forrásadó (retention tax) megállapításának alapja

- (1) A Turks és Caicos szigeteken honos kifizető e Megállapodás 1. cikkével összhangban a következőképpen vet ki forrásadót (retention tax):
- (a) e Megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: a kifizetett vagy jóváírt kamat bruttó összegére;
 - (b) e Megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének (b) vagy (d) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: e bekezdés (b) és (d) pontjában említett kamat vagy jövedelem összegére, vagy a kedvezményezett által viselt azonos összegű fizetési kötelezettség kivetésével az értékesítésből, visszaváltásból vagy visszatérítésből eredő jövedelem teljes összegére;
 - (c) e Megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének (c) pontja szerinti kamatkifizetés esetén: az e bekezdésben említett kamat összegére;
 - (d) e Megállapodás 8. cikk (4) bekezdése szerinti kamatkifizetés esetén: a 7. cikk (2) bekezdésében említett jogalany minden egyes olyan tagja részére elszámolható kamat összegére, amelyek az 5. cikk (1) bekezdésének feltételeit teljesítik;
 - (e) amennyiben Turks és Caicos szigeteken él az e Megállapodás 8. cikk (5) bekezdésében foglalt választási lehetőséggel: az éves szinten megállapított kamat összegére.
- (2) E cikk (1) bekezdés (a) és (b) pontja alkalmazásában a forrásadót (retention tax) a haszonhúzó követelésének fennállása időtartamával arányosan kell levonni. Ha a kifizető a rendelkezésére bocsátott információ alapján nem tudja meghatározni a fennállás időtartamát, akkor úgy kezeli a haszonhúzót, mintha annak követelése a fennállása teljes időtartama alatt létezett volna, kivéve, ha ez utóbbi bizonyítékot szolgáltat a szerzés időpontjára vonatkozóan.
- (3) A forrásadónak (retention tax) Turks és Caicos szigetek által történő kivetése nem zárja ki, hogy a haszonhúzó adóügyi illetősége szerinti másik szerződő fél a jövedelmet nemzeti joga szerint megadóztassa.
- (4) Az átmeneti időszak alatt Turks és Caicos szigetek előírhatja, hogy e Megállapodás 7. cikk (2) bekezdésében említett, a másik szerződő fél területén alapított jogalanynak kamatot kifizető vagy kamatot jóváíró gazdasági szereplőt – az említett jogalany helyett – kifizetőnek kell tekinteni, és e kamatra a gazdasági szereplőnek forrásadót (retention tax) kell kivetnie, kivéve ha a jogalany hivatalosan hozzájárul ahhoz, hogy nevét, címét és a neki kifizetett vagy a részére jóváírt kamat teljes összegét e Megállapodás 7. cikk (2) bekezdés utolsó albekezdésének megfelelően közöljék.

5. cikk

A haszonhúzó fogalmának meghatározása

- (1) Ezen Megállapodás alkalmazásában „haszonhúzó”: bármely természetes személy, aki kamatkifizetésben részesül, vagy bármely természetes személy, akinek részére kamatkifizetést írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítani tudja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá. A természetes személy nem tekinthető haszonhúzónak, amennyiben:
- (a) e Megállapodás 7. cikk (1) bekezdése értelmében kifizetőként jár el;
 - (b) egy jogi személy, egy a nyeresége után a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adózó jogalany, egy a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV, vagy egy egyenértékű, Turks és Caicos szigeteken alapított kollektív befektetési vállalkozás, vagy egy az e Megállapodás 7. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany nevében jár el, és az utóbbi esetében a kamatkifizetést végrehajtó gazdasági szereplővel közli az említett jogalany nevét és címét, és, amely ezen információt közli a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával;
 - (c) más haszonhúzó természetes személy nevében jár el, és közli a kifizetővel e haszonhúzó azonosítási adatait.
- (2) Amennyiben a kifizetőnek olyan információ van a birtokában, amely arra utal, hogy a kamatkifizetésben részesülő természetes személy vagy akinek részére a kamatot jóváírják esetleg nem a haszonhúzó, valamint amennyiben sem e cikk (1) bekezdésének (a) pontja, sem (1) bekezdésének (b) pontja nem alkalmazható, a kifizető köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó azonosítási adatainak megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, a kérdéses természetes személyt tekinti haszonhúzónak.

6. cikk

A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

- (1) Saját területén minden fél elfogadja és biztosítja azon eljárások alkalmazását, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kifizető számára lehetővé tegyék a haszonhúzóknak és azok illetőségének e Megállapodás értelmében történő azonosítását. Az ilyen eljárásoknak meg kell felelniük a (2) és (3) bekezdésben megállapított minimumszabályoknak.
- (2) A kifizető a minimumszabályok alapján megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát; a minimumszabályok aszerint, hogy mikor jött létre az üzleti kapcsolat a kifizető és a kamat kedvezményezettje között, a következőképpen alakulnak:
- (a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből áll – a Magyar Köztársaság esetén különösen a kifizető honossága szerinti országban hatályban lévő rendelkezések, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmosás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv, Turks és Caicos szigetek esetén pedig a Turks és Caicos szigetek törvényeinek és rendeleteinek megfelelő rendelkezései alapján –, a rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
 - (b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok alapján – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető megállapítja a haszonhúzó személyazonosságát, amely annak nevéből és lakcíméből, valamint – amennyiben ilyen van – az adóügyi illetősége szerinti

tagállam által kiadott adóazonosító számából áll. Ezen adatokat a haszonhúzó által bemutatott útlevél vagy hivatalos személyazonosító igazolvány alapján kell megállapítani. Amennyiben a lakcím ezen útlevélben vagy ezen hivatalos személyazonosító igazolványban nincs feltüntetve, azt a haszonhúzó által bemutatott bármilyen más, a személyazonosságot igazoló okmány alapján kell megállapítani. Amennyiben az adóazonosító szám nem szerepel a haszonhúzó által bemutatott útlevélben, hivatalos személyazonosító igazolványban vagy személyazonosságot igazoló bármilyen más okmányban – beleértve lehetőség szerint az adóügyi illetőségre vonatkozó igazolást –, a személyazonossági adatokat a haszonhúzó útlevele vagy hivatalos személyazonosító igazolványa alapján ki kell egészíteni annak születési idejével és helyével.

- (3) A kifizető a haszonhúzó illetőségét a minimumszabályok alapján állapítja meg, amelyek aszerint változnak, hogy mikor jön létre a szerződéses jogviszony a kifizető és a kamat kedvezményezettje között. A következőkben megállapított feltételekre is figyelemmel a haszonhúzót abban a tagállamban kell illetőséggel rendelkezőnek tekinteni, ahol állandó lakóhelye található:
- (a) a 2004. január 1-je előtt létrejött szerződéses jogviszonyokra vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét – a Magyar Köztársaság esetén különösen a kifizető honossága szerinti országban hatályban lévő rendelkezések, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmossás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv, Turks és Caicos szigetek esetén pedig a Turks és Caicos szigetek törvényeinek és rendeleteinek megfelelő rendelkezései alapján – a rendelkezésére álló információ felhasználásával állapítja meg;
 - (b) a 2004. január 1-jén vagy azután létrejött szerződéses jogviszonyok – vagy ezen időpontot követően szerződéses jogviszonyok hiányában – végrehajtott ügyletekre vonatkozóan a kifizető a haszonhúzó illetőségét az útlevélben, a hivatalos személyazonosító igazolványban vagy szükség esetén a haszonhúzó személyazonosságát igazoló, általa bemutatott bármely más okmányban szereplő lakcím alapján, a következő eljárás szerint állapítja meg: valamely tagállam által kibocsátott útlevelet vagy személyazonosító igazolványt bemutató olyan természetes személyekre vonatkozóan, akik kijelentik, hogy egy harmadik országban bírnak illetőséggel, az illetőséget azon harmadik ország illetékes hatósága által kibocsátott illetőségigazolás alapján kell megállapítani, amelyben a természetes személy állítása szerint illetőséggel bír. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti országnak tekinteni, amely az útlevelet vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította.

7. cikk

A kifizető fogalmának meghatározása

- (1) E Megállapodás alkalmazásában „kifizető”: azon gazdasági szereplő, amely közvetlenül a haszonhúzó javára kamatot fizet vagy ír jóvá függetlenül attól, hogy a gazdasági szereplő a kamatot eredményező követelés kötelezettje, vagy a gazdasági szereplő a kötelezett, illetve a haszonhúzó által kamat fizetésével vagy kamat jóváírásával megbízott.
- (2) Minden olyan a szerződő fél területén honos jogalanyt, amelynek kamatot fizetnek ki, vagy kamatot írnak jóvá a haszonhúzó javára, az ilyen kifizetéskor, illetve jóváíráskor szintén kifizetőnek kell tekinteni. E rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a gazdasági szereplő az e jogalany által bemutatott hivatalos okirat alapján alappal feltételezi, hogy:
- (a) e jogalany egy jogi személy, az e cikk (5) bekezdésben említett jogi személy kivételével; vagy

- (b) annak nyereségei a vállalkozások adózásának általános szabályai alapján adóznak; vagy
- (c) az egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően elismert ÁÉKBV, vagy egy azzal egyenértékű, Turks és Caicos szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás.

Az ilyen, másik szerződő fél területén honos és e bekezdés alapján kifizetőnek minősülő jogalanynak kamatot fizető vagy annak kamatot jóváíró gazdasági szereplő, közli a jogalany nevét és címét, valamint a jogalanynak kifizetett vagy részére jóváírt kamat teljes összegét a honossága szerinti szerződő fél illetékes hatóságával, amely ezen információt továbbítja azon szerződő fél illetékes hatóságához, amelynek területén a jogalany honos.

- (3) Az e cikk (2) bekezdésében említett jogalany azonban választhatja, hogy e Megállapodás alkalmazásában ÁÉKBV-ként vagy a (2) bekezdés (c) pontjában említett egyenértékű vállalkozásként kezeljék. E választási lehetőség gyakorlásához olyan igazolás szükséges, amelyet a jogalany honossága szerinti szerződő fél állít ki, és amelyet e jogalany mutat be a gazdasági szereplőnek. A szerződő fél a területén honos jogalanyokra vonatkozóan megállapítja e választási lehetőség szabályait.
- (4) Amennyiben a gazdasági szereplő és e cikk (2) bekezdésében említett jogalany ugyanazon szerződő fél területén honos, e szerződő fél megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogalany megfeleljen az e Megállapodás rendelkezéseinek, amikor kifizetőként jár el.
- (5) Az e cikk (2) bekezdés (a) pontja alól mentesülő jogi személyek a következők:
 - (a) Finnországban: avoin yhtiö (Ay) és kommandiittiyhtiö (Ky) / öppet bolag és kommanditbolag;
 - (b) Svédországban: handelsbolag (HB) és kommanditbolag (KB).

8. cikk

A kamatkifizetés fogalmának meghatározása

- (1) E Megállapodás alkalmazásában „kamatkifizetés”:
 - (a) követeléshez kapcsolódó, kifizetett vagy számlára jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy jelzáloggal biztosított-e, vagy jogot ad-e a kötelezett nyereségében való részesedésre, különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adósságlevelekből – beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat – származó jövedelmek, kivéve a nem üzleti tevékenység során magánszemélyek között lebonyolított kölcsön kamatát. A késedelmes teljesítéshez kapcsolódó büntető kamatok nem tekintendők kamatkifizetésnek;
 - (b) az (a) pontban említett követelések értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat;
 - (c) a kamatkifizetésekből közvetlenül vagy egy, az e Megállapodás 7. cikk (2) bekezdésében említett jogalanyon keresztül közvetetten kapott jövedelmek, amelyeket a következők osztanak ki:
 - (i) egy, a 85/611/EGK tanácsi irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV; vagy
 - (ii) az (i) pontban meghatározottal egyenértékű, Turks és Caicos szigeteken honos kollektív befektetési vállalkozás;

- (iii) e Megállapodás 7. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - (iv) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és Turks és Caicos szigetek területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.
- (d) a következő vállalkozások és jogalanyok részvényeinek vagy üzletrészeinek értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek közvetlenül vagy közvetve más kollektív befektetési vállalkozásokon vagy a következőkben említett jogalanyokon keresztül az (a) pontban említett követelések formájában meglévő eszközeik több mint 40%-át befektetik:
- (i) egy, a 85/611/EGK irányelvnek megfelelően engedélyezett ÁÉKBV; vagy
 - (ii) az (i) pontban meghatározottal egyenértékű, Turks és Caicos szigetek honos kollektív befektetési vállalkozás;
 - (iii) e Megállapodás 7. cikk (3) bekezdése alapján választásra jogosult jogalanyok;
 - (iv) az Európai Közösséget létrehozó szerződés 299. cikke alapján, annak hatálya alá tartozó területen és Turks és Caicos szigetek területén kívül illetékességgel bíró kollektív befektetési vállalkozások.

A szerződő felek azonban választhatják azt, hogy e cikk (1) bekezdés (d) pontjában szereplő jövedelmet csak olyan mértékig tekintik kamatnak, amíg az ilyen jövedelem megfelel az e cikk (1) bekezdés (a) és (b) pontja szerinti kamatkifizetésekből közvetlenül vagy közvetetten eredő nyereségeknek.

- (2) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés (c) és (d) pontja tekintetében nem rendelkezik a kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (3) Amennyiben a kifizető az e cikk (1) bekezdés (d) pontja tekintetében nem rendelkezik információval a követelésbe, illetve az említett bekezdés meghatározása szerinti részvényekbe vagy üzletrészekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40% felettinek kell tekinteni. Amennyiben a kifizető nem tudja meghatározni a haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részvények vagy üzletrészek értékesítéséből, visszatérítéséből vagy visszaváltásából eredő jövedelemnek.
- (4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésben meghatározott kamatot egy, az e Megállapodás 7. cikkének (2) bekezdésében említett jogalany számlájára fizetik ki vagy írják jóvá, és ez a jogalany az e Megállapodás 7. cikkének (3) bekezdése alapján nem jogosult választásra, akkor az ilyen kamatot az ilyen jogalany általi kamatkifizetésnek kell tekinteni.
- (5) E cikk (1) bekezdésének (b) és (d) pontja tekintetében a szerződő felek választhatják azt, hogy a területükön lévő kifizetőktől megkövetelik, hogy a kamatot egy legfeljebb egy éves időszakon keresztül éves szinten állapítsák meg, és ezt az éves szinten megállapított kamatot kamatkifizetésként kezeljék akkor is, ha ezen időszakban nem történik értékesítés, visszaváltás vagy visszatérítés.
- (6) E cikk (1) bekezdésének (c) és (d) pontjától eltérve a szerződő felek választhatják azt, hogy a kamatkifizetés fogalmából kizárnak bármely, e rendelkezésekben említett, saját területükön alapított vállalkozásoktól vagy jogalanyoktól eredő jövedelmet, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének (a) pontjában említett követelésekbe való befektetése nem haladja meg eszközeik 15%-át. Hasonlóképpen, e cikk (4) bekezdésétől eltérve, a szerződő felek választhatják azt, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett kamatkifizetés fogalmából kizárják az e Megállapodás 7. cikke (2) bekezdésében említett, területükön alapított olyan jogalanyok számlájára kifizetett vagy arra jóváírt kamatot, amelyek nem jogosultak a 7. cikk (3) bekezdése

alapján való választásra, amennyiben az ilyen jogalanyok e cikk (1) bekezdésének (a) pontjában említett követelésekbe való befektetései nem haladják meg eszközeik 15%-át.

Az egyik szerződő fél által gyakorolt ilyen választás a másik szerződő félre is kötelező érvényű.

- (7) Az e cikk (1) bekezdés (d) pontjában, valamint a (3) bekezdésben említett százalékos arány 2011. január 1-jétől 25%.
- (8) Az e cikk (1) bekezdésének (d) pontjában, valamint (6) bekezdésében említett százalékos arányt az érintett vállalkozások vagy jogalanyok alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott befektetési politikájára, vagy ezek hiányában az érintett vállalkozások vagy jogalanyok eszközeinek tényleges összetételére való hivatkozással kell meghatározni.

9. cikk

A forrásadóból (retention tax) származó bevétel megosztása

- (1) Turks és Caicos szigetek visszatartja az e Megállapodás alapján levont forrásadó (retention tax) 25%-át, a bevétel fennmaradó 75%-át pedig átutalja a másik szerződő félnek.
- (2) E Megállapodás 4. cikke (4) bekezdésének megfelelően forrásadót (retention tax) kivető Turks és Caicos szigetek a bevétel 25%-át visszatartja, 75%-át pedig az e cikk (1) bekezdése szerint végrehajtott átutalásokkal arányosan átutalja a Magyar Köztársaság részére.
- (3) Az ilyen átutalásokra minden évben egy összegben kerül sor, legkésőbb Turks és Caicos szigetek jogszabályai által megállapított adóév végétől számított hat hónapon belül.
- (4) A forrásadót (retention tax) kivető Turks és Caicos szigetek megteszi a bevétel-megosztási rendszer megfelelő működéséhez szükséges intézkedéseket.

10. cikk

A kettős adóztatás kiküszöbölése

- (1) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél a következő rendelkezésekkel összhangban biztosítja minden – Turks és Caicos szigetek által az e Megállapodásban említett forrásadó (retention tax) kivetése okán esetlegesen felmerülő – kettős adóztatás kiküszöbölését:
 - (i) amennyiben a haszonhúzó javára jóváírt kamat Turks és Caicos szigetek forrásadó (retention tax) tárgyát képezte, a másik szerződő fél – nemzeti jogával összhangban – a forrásadó összegével megegyező adójóváírást biztosít. Amennyiben ez az összeg meghaladja a másik szerződő fél nemzeti joga szerint fizetendő adó összegét, e szerződő fél a forrásadó (retention tax) többletösszegét visszafizeti a haszonhúzónak;
 - (ii) amennyiben az e Megállapodás 4. cikkében említett forrásadón (retention tax) felül a haszonhúzó javára jóváírt kamatot bármely egyéb típusú forrásadó (withholding tax/retention tax) terheli, és az adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél – nemzeti jogával vagy a kettős adózási egyezményekkel összhangban – adójóváírást biztosít az ilyen jellegű forrásadókra (withholding tax/retention tax), az ilyen jellegű forrásadót (withholding tax/retention tax) az e cikk (i) albekezdésében meghatározott eljárás alkalmazása előtt jóvá kell írni.

- (2) A haszonhúzó számára adóügyi illetőséggel bíró szerződő fél az e cikk (1) bekezdésében említett adójóváírási rendszert az e Megállapodás 1. cikkében említett forrásadó (retention tax)-visszatérítéssel helyettesítheti.

11. cikk

A hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

- (1) Az e Megállapodás 14. cikkében említett átmeneti időszak alatt, de legkésőbb 2010. december 31-ig nem tekinthetők a 8. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok, amelyek először 2001. március 1. előtt kerültek kibocsátásra, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a 80/390/EGK tanácsi irányelv szerint az illetékes hatóságok vagy harmadik országok felelős hatóságai ezen időpont előtt jóváhagyták, feltéve, hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat. Amennyiben azonban az átmeneti időszak 2010. december 31. után is folytatódik, e cikk rendelkezéseit csak az olyan hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok tekintetében kell tovább alkalmazni:
- amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és
 - amelyeknél a kifizető a forrásadót (retention tax) alkalmazó tagállamban honos, és e kifizető egy másik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó részére fizet kamatot vagy közvetlenül annak javára kamatkifizetést ír jóvá.

Amennyiben egy kormány vagy egy, az e Megállapodás mellékletében meghatározottak szerint hatóságként eljáró vagy egy nemzetközi szerződés által elismert kapcsolódó jogalany által kibocsátott, a korábbiakban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét – amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll – az e Megállapodás 8. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerinti követelésnek kell tekinteni.

Amennyiben a második albekezdés által nem szabályozott bármely más kibocsátó által kibocsátott, fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást a 8. cikk (1) bekezdésének (a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

- (2) E cikk nem akadályozza a szerződő feleket abban, hogy az (1) bekezdésben említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból származó bevételeket nemzeti joguknak megfelelően adóztassák.

12. cikk

Kölcsönös egyeztetési eljárás

Amennyiben a felek között nehézségek vagy kétségek merülnek fel e Megállapodás végrehajtását vagy értelmezését illetően, a szerződő felek törekednek arra, hogy az ügyet kölcsönös egyeztetéssel oldják meg.

13. cikk
Titoktartás

- (1) Bármely szerződő fél illetékes hatósága által megküldött vagy részére szolgáltatott minden információt titokban kell tartani. A titoktartás elve lényeges e Megállapodás megfelelő alkalmazásához és a folytonosság biztosításához.
- (2) Valamely szerződő fél illetékes hatósága részére szolgáltatott információ – a másik szerződő fél előzetes, írásbeli hozzájárulása nélkül – kizárólag a közvetlen adózás céljából használható fel.
- (3) A szolgáltatott információ kizárólag a közvetlen adózás szempontjából érintett személyek vagy hatóságok számára tehető hozzáférhetővé, valamint kizárólag e személyek vagy hatóságok által és kizárólag ilyen célokra, illetve felügyeleti célokra – ideértve bármely fellebbezés kérdésében való döntést – használható fel. E célok érdekében az információ hozzáférhetővé tehető nyilvános bírósági eljárás vagy egyéb igazságszolgáltatási eljárás során.
- (4) Amennyiben valamely szerződő fél illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy egy másik szerződő fél illetékes hatóságától kapott információ hasznos lehet egy másik tagállam illetékes hatósága számára, úgy az illető szerződő fél illetékes hatósága az információt szolgáltató szerződő fél illetékes hatóságának beleegyezésével továbbíthatja az információt e másik tagállam illetékes hatóságának.

14. cikk
Átmeneti időszak

Az Irányelv 10. cikk (2) bekezdésében meghatározott átmeneti időszak végén Turks és Caicos szigetek köteles megszüntetni a forrásadónak (retention tax) és a bevétel megosztásának az ebben a Megállapodásban előírt alkalmazását, és a másik szerződő fél tekintetében az Irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon köteles az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni. Amennyiben az átmeneti időszak során Turks és Caicos szigetek úgy dönt, hogy az Irányelv II. fejezetében foglaltakkal megegyező módon alkalmazza az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket, úgy ettől kezdve nem alkalmazhatja az e Megállapodás 9. cikkében meghatározott forrásadót (withholding tax/retention tax) és a bevétel megosztását.

15. cikk
Hatálybalépés

- (1) A Megállapodás azt a napot követő harmincadik napon lép hatályba, amelyen a Kormányok megküldték egymásnak az arra vonatkozó írásos értesítést, hogy az előírt alkotmányos követelményeknek megfeleltek, és az egyezmény rendelkezései azon a napon lépnek hatályba, amelytől kezdődően az Irányelv 17. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően az Irányelvet alkalmazni kell.
- (2) Amennyiben Turks és Caicos szigetekeken nincsen közvetlen adózás, e Megállapodás 2. cikke nem hatályos a Magyar Köztársaságban.

16. cikk
Megszűnés

- (1) E Megállapodás mindaddig hatályban marad, amíg valamely szerződő fél a Megállapodást fel nem mondja.
- (2) E Megállapodást bármely szerződő fél felmondhatja a másik félhez címzett, írásbeli felmondó nyilatkozat útján; a felmondó nyilatkozatnak meg kell határoznia a felmondáshoz vezető körülményeket. Ilyen esetben e Megállapodás hatálya a felmondó nyilatkozat kézbesítésétől számított 12 hónap múlva szűnik meg.

17. cikk
Az alkalmazás és az alkalmazás felfüggesztése

- (1) E Megállapodás alkalmazásának feltétele, hogy az Európai Unió minden egyes tagállama, az Amerikai Egyesült Államok, Svájc, Andorra, Liechtenstein, Monaco és San Marino, valamint az Európai Közösség tagállamainak vonatkozó függő és társult területei külön-külön olyan intézkedéseket fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak az Irányelvben vagy az e Megállapodásban foglaltakkal, illetve megegyeznek azokkal, valamint a végrehajtásra azonos időpontot írnak elő.
- (2) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e Megállapodás 12. cikkében előírt kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, azonnali hatállyal felfüggesztheti e Megállapodás vagy annak bármely részének alkalmazását, amennyiben az Irányelvet az európai közösségi joggal összhangban átmenetileg vagy állandó jelleggel a továbbiakban nem kell alkalmazni, illetve ha valamely tagállam felfüggeszti végrehajtási jogszabályainak alkalmazását. A Megállapodás újra alkalmazandó, amint a felfüggesztéshez vezető körülmények megszűnnek.
- (3) Bármely szerződő fél a másik szerződő félhez címzett, a felfüggesztéshez vezető körülményeket meghatározó értesítés útján, az e Megállapodás 12. cikkében kölcsönös egyeztetési eljárásra is figyelemmel, felfüggesztheti e Megállapodás alkalmazását, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott valamely harmadik ország vagy terület az ebben a bekezdésben foglalt intézkedések alkalmazását időközben megszünteti. Az alkalmazás felfüggesztésére csak az értesítést követő két hónapot követően kerülhet sor. A Megállapodás újra alkalmazandó, amint a kérdéses harmadik ország vagy terület az intézkedések alkalmazását újra megkezdi.

Fentiek hitelül az erre kellőképpen felhatalmazott alulírottak a jelen Megállapodást aláírták.

Készült magyar és angol nyelven, az e nyelveken készült szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

(Melléklet: A kapcsolódó szervezetek jegyzéke)

MELLÉKLET

A kapcsolódó szervezetek jegyzéke

E megállapodás 11. cikkének alkalmazásában a következő szervezetek tekintendők „*hatóságként eljáró, vagy nemzetközi szerződés által elismert szerepű kapcsolódó szervezetnek*”.

AZ EURÓPAI UNIÓN BELÜLI SZERVEZETEK:**Belgium**

Vlaams Gewest (Flamand Régió)

Région wallonne (Vallon Régió)

Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsszel Régió)

Communauté française (Francia Közösség)

Vlaamse Gemeenschap (Flamand Közösség)

Deutschsprachige Gemeinschaft (Német Ajkú Közösség)

Spanyolország

Xunta de Galicia (Galícia regionális kormánya)

Junta de Andalucía (Andalúzia regionális kormánya)

Junta de Extremadura (Extremadura regionális kormánya)

Junta de Castilla- La Mancha (Castilla- La Mancha regionális kormánya)

Junta de Castilla- León (Castilla- León regionális kormánya)

Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormánya)

Govern de les Illes Balears (a Baleár-szigetek kormánya)

Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya)

Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya)

Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa)

Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya)

Gobierno de Murcia (Murcia kormánya)

Gobierno de Madrid (Madrid kormánya)

Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (az autonóm baszkföldi közösség kormánya)

Diputación General de Guipúzcoa (Guipúzcoa regionális tanácsa)

Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya/Bizkaia regionális tanácsa)

Diputación General de Alava (Alava regionális tanácsa)

Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa)

Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa)

Cabildo Insular de Gran Canaria (a Kanári-szigetek sziget tanácsa)

Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife szigetének tanácsa)

Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet)

Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete)

Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)

Görögország

Îñăăíéòì ùòÒçēēēē ēíù íé þ ÅēēÜäi ò (Nemzeti Távközlési Szervezet)

Îñăăíéòì ùòÓäçñi äñüì ù í ÅēēÜäi ò (Nemzeti Vátszervezet)

Äçì üóéä Åēēñçöç Çēēñēóì ï ý (Állami Villamosenergia-vállalat)

Franciaország

La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Társadalmi Adósságtörlesztési Pénztár)

L'Agence française de développement (AFD) (Francia Fejlesztési Ügynökség)

Réseau Ferré de France (RFF) (Francia Vasúthálózat)

Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nemzeti Autópálya Pénztár)

Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Párizsi Kórházak Köztámogatása)

Charbonnages de France (CDF) (Franciaországi Széntanács)

Entreprise minière et chimique (EMC) (Bányászati és Vegyészeti Vállalat)

Olaszország

Régiók

Megyék

Járások

Cassa Depositi e Prestiti (Betéti- és Kölcsönpénztár)

Lettország

Paðvaldîbas (helyi önkormányzatok)

Lengyelország

gminy (falvak)

powiaty (kerületek)

województwa (megyék)

zmi¹ zki gmin (falvak társulásai)

powiatów (kerületek társulásai)

województw (megyék társulásai)

miasto stołeczne Warszawa (Varsó főváros)

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Mezőgazdasági Szerkezetátalakítási és Modernizációs Ügynökség)

Agencja Nieruchomości Rolnych (Mezőgazdasági Tulajdon Ügynökség)

Portugália

Região Autónoma da Madeira (Madeira autonóm régiója)

Região Autónoma dos Açores (Açores autonóm régiója)

Törvényhatóságok

Szlovákia

mestá a obce (törvényhatóságok)

Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság)

Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Útkezelő Alap)

Slovenské elektrárne (Szlovák Erőművek)

Vodohospodárska výstavba (Vízgazdasági Építő Társaság)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK:

Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD)

AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK

Ázsiai Fejlesztési Bank

Afrikai Fejlesztési Bank

Világbank / IBRD / IMF

Nemzetközi Pénzügyi Társaság

Amerika-közi Fejlesztési Bank

Európa Tanácsi Szociális Fejlesztési Alap

EURATOM

Európai Közösség

Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andoki Fejlesztési Társaság)

Eurofirma

Európai Szén- és Acélközösség

Északi Beruházási Bank

Karibi Fejlesztési Bank

A 11. cikk rendelkezései nem sértik a Szerződő Feleknek a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetlegesen fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásait.

HARMADIK ORSZÁGOK SZERVEZETEI:

Szervezetek, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

- 1) A nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervnek minősül.
- 2) Az ilyen közjogi szerv olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javak és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz.
- 3) Az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó.
- 4) Az érintett állam garantálni tudja, hogy az ilyen közjogi szervezet bruttósítási záradék esetén nem fog lejárat előtti visszaváltást eszközölni.

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 54/2005. (VI. 17.) FVM rendelete

**a Nemzeti Vidékfejlesztési Terv alapján a központi költségvetés, valamint az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap Garancia Részlege társfinanszírozásában megvalósuló,
a félig önálló mezőgazdasági üzemek szerkezetének átalakításához nyújtott támogatás igénybevételének részletes szabályairól szóló
145/2004. (IX. 30.) FVM rendelet módosításáról**

A mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2003. évi LXXIII. törvény 45. § (2) bekezdésének c) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A Nemzeti Vidékfejlesztési Terv alapján a központi költségvetés, valamint az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap Garancia Részlege társfinanszírozásában megvalósuló, a félig önálló mezőgazdasági üzemek szerkezetének átalakításához nyújtott támogatás igénybevételének részletes szabályairól szóló 145/2004. (IX. 30.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-ának j) és k) pontja helyébe az alábbi rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § az alábbi, új l) ponttal egészül ki:

[E rendelet alkalmazásában:]

j) *gazdálkodó*: főfoglalkozásban mezőgazdasági termelő tevékenységet folytató természetes személy, egyéni vállalkozó, illetve családi gazdálkodó;

k) *főfoglalkozás*: a gazdálkodó éves bevételének több mint ötven százaléka saját nevében folytatott mezőgazdasági termelő tevékenységből származik;

l) *mezőgazdasági üzem*: az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alapból nyújtandó vidékfejlesztési támogatásokkal összefüggésben a tesztüzemi rendszer keretében kialakított standard fedezeti hozzájárulás értékek alkalmazásáról szóló 146/2004. (IX. 30.) FVM rendelet mellékletében szereplő növények termesztésével, illetve állatok tenyésztésével foglalkozó, egy gazdálkodó vagy – családi gazdaságok esetében – egy családi gazdaság tagjainak kezelésében lévő földterületek és állattenyésztésre szolgáló létesítmények összessége.”

2. §

Az R. 4. §-a helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„4. § A támogatás forrása:

a) 2005. évben a központi költségvetésben a Magyar Köztársaság 2005. évi költségvetéséről szóló 2004. évi CXCV. törvény XII. Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium fejezet 10. cím, 11. alcím, 1. jogcímcsoport alatt, elkülönített előirányzatból a törvény 18. számú mellékletében a félig önálló gazdaságok támogatása intézkedésre vonatkozó kötelezettségvállalási keret-előirányzatnak megfelelő összeg. Ezt követően a központi költségvetésben a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium fejezetében e célra elkülönített pénzösszeg, valamint

b) az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap Garancia Részlege terhére a Bizottság által az NVT-ben a félig önálló gazdaságok szerkezetátalakításának támogatására elfogadott pénzösszeg.”

3. §

Az R. 6. §-a helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„6. § A támogatás igénybevételének feltétele, hogy a gazdálkodó:

a) a támogatási kérelem benyújtását megelőző évben összes éves mezőgazdasági termelő tevékenységből, legalább kettő, de legfeljebb öt Európai Méretegységet igazol az alábbi tevékenységekből:

aa) 5–10 ha közötti szántóterület művelése, illetőleg

ab) legfeljebb 0,3 ha területen szőlő-, gyümölcsös művelése, faiskola fenntartása, fólia, illetőleg üvegház alatti zöldség termesztése, illetőleg

ac) 1,4–1,8 állategység/hektár figyelembevételével 2–10 állategység eltartására elegendő gyepterületen való gazdálkodás, illetőleg

ad) az aa)–ac) pontokon kívüli más mezőgazdasági tevékenység folytatása (félig önálló mezőgazdasági üzem);

b) legalább középfokú szakirányú végzettséggel vagy három éves szakmai gyakorlattal rendelkezzen;

c) öt évre szóló, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (a továbbiakban: MVH) által – a Tv. 35. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján – rendszeresített formanyomtatvány szerint összeállított üzleti tervvel rendelkezzen;

d) a támogatási kérelemben vállalja, hogy az üzleti tervben foglalt mezőgazdasági termelő tevékenység(ek)ből a támogatás ötödik évének végére a támogatási kérelem benyújtását megelőző év Európai Méretegység értékét legalább ötven százalékkal növeli és az ötödik év végére legalább az öt Európai Méretegység értéket eléri;

e) a támogatási időszak alatt a jogosultság alapjául szolgáló gazdasági tevékenységről és egyéb jövedelméről az MVH által – a Tv. 35. § (1) bekezdésében foglaltak alapján – rendszeresített formanyomtatványon adatot szolgáltat.”

4. §

Az R. 7. §-ának (2) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(2) A támogatási kérelemhez mellékelni kell:

- a) az öt évre szóló üzleti tervet;
- b) érvényes betétlappal rendelkező őstermelői igazolvány vagy az egyéni vállalkozói igazolvány másolatát;
- c) a szakirányú végzettség igazolására az iskolai bizonyítvány másolatát;
- d) a három éves szakmai gyakorlat igazolására a három éves vagy annál régebbi, mindhárom évre érvényesített b) pontban előírt okmányokat;
- e) a bevétel igazolására a gazdálkodó nevére szóló őstermelői igazolvány, illetve az adóbevallása alapján kiállított nyilatkozatot;
- f) családi gazdaság esetében a családi gazdaság nyilvántartásba vételéről szóló határozat másolatát.

5. §

Az R. 9. §-ának (4) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(4) A támogatási időszak végén a program lezárására kerül sor. Ennek alkalmával a kifizetési kérelemhez mellékelni kell az MVH által a www.mvh.gov.hu honlapon közzétett programlezáró nyilatkozatot, amely tartalmazza az Európai Méretegység számítási űrlapot.”

6. §

Az R. 11. §-ának (4) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(4) Amennyiben a támogatási időszak során a támogatásra jogosult mezőgazdasági termelő tevékenységéből származó éves bevétele kettő Európai Méretegységnek megfelelő összeg alá csökken, vagy bármely rendszeres jövedelemforrásból (így különösen munkabér, nyugdíj, biztosítás, tőkejövedelem, haszonbérleti díj stb.) származó éves bevétele tíz Európai Méretegységnek megfelelő összeg fölé nő, a feltétel bekövetkezésének évétől kezdődően e rendelet szerinti támogatási jogosultsága megszűnik.”

7. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Gráf József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

**A gazdasági és közlekedési miniszter
44/2005. (VI. 17.) GKM
rendelete**

**az Országos Vasúti Szabályzat II. kötetének
kiadásáról szóló
18/1998. (VII. 3.) KHVM rendelet módosításáról**

A vasútról szóló 1993. évi XCV. törvény 9. §-ának (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

Az Országos Vasúti Szabályzat II. kötetének kiadásáról szóló 18/1998. (VII. 3.) KHVM rendelet (a továbbiakban: R.) a következő 1/A. §-sal egészül ki:

„1/A. § (1) E rendelet 2. mellékletét képező Metró Jármű Szabályzat rendelkezéseit az OVSZ II. rendelkezéseivel összhangban, a metró járművek engedélyeztetése, tervezése, kivitelezése és működtetése során kell alkalmazni.

(2) A Metró Jármű Szabályzat nem vonatkozik a Milenniumi Földalatti Vasút járműveire.”

2. §

Az R. e rendelet *mellékletével* megállapított 2. melléklettel, a Metró Jármű Szabályzattal (a továbbiakban: Szabályzat) egészül ki, egyidejűleg az R. jelenlegi mellékletének számozása 1. mellékletre változik.

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba. A hatósági engedélyköteles tevékenységek tekintetében a már folyamatban lévő eljárást a korábbi rendelkezések szerint kell befejezni.

(2) E rendelet hatálybalépésekor Magyarországon érvényes típusengedéllyel és üzembe helyezési engedéllyel rendelkező metró járművek esetében csak azok átépítésekor és korszerűsítésekor kell a szabályzat előírásait az átalakítás mértékéig alkalmazni.

4. §

Ezen jogszabály előírásainak nem kell megfelelniük azon termékeknek, amelyeket az Európai Unió valamely tagállamában vagy Törökországban állítottak elő, illetve hoztak forgalomba, vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes valamely EFTA-államban állítottak elő, az ott irányadó előírásoknak megfelelően, feltéve, hogy az irányadó előírások a jelen jogszabályban

előírttal egyenértékű védelmet nyújtanak, különös tekintettel az egészségvédelemre és a biztonságra.

5. §

A rendelet tervezetének a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, a 98/48/EK irányelvvel módosított 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8–10. cikkében előírt egyeztetése megtörtént.

Dr. Kóka János s. k.,
gazdasági és közlekedési miniszter

Melléklet

a 44/2005. (VI. 17.) GKM rendelethez

[2. melléklet
a 18/1998. (VII. 3.) KHVM rendelethez]

Metró Jármű Szabályzat

1. Általános követelmények

A Magyarországon üzemeltetésre kerülő metró járműveket a gyártás helyétől függetlenül úgy kell elkészíteni, használatba venni és üzemben tartani, hogy ezen Szabályzat előírásainak megfeleljenek.

A járművet úgy kell kialakítani, hogy az üzemszerűen megengedett legnagyobb terhelésekből származó mechanikai, villamos és hőigénybevételekkel szemben megfelelő biztonsággal rendelkezzen.

A jármű vezérlését úgy kell kialakítani, hogy alkalmas legyen a kiszolgálandó metróvonal biztosító- és vonatbefolyásoló berendezésével való együttműködésre.

A járműbe beépítésre kerülő anyagokat úgy kell megválasztani, hogy

- nehezen gyulladjanak;
- az égés során mérgező gázt ne fejlesszenek;
- önkioltó tulajdonsággal rendelkezzenek;
- cseppenésmentesen éghenek.

A jármű konstrukciója elégítse ki:

- az EU szabványok és tervezési előírások követelményeit;
- a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló törvény és kormányhatározat előírásait;
- a vezetőállásra vonatkozóan a munkavédelemről szóló törvény és az ergonómiai előírások követelményeit.

Ezen szabályzat szempontjából egyterű az a több kocsi-ból, modulból álló járműegység vagy járműszerelvénnyel, amely olyan módon kerül kialakításra, hogy a normál üzemi körülmények között egy egységet alkotó, de fizikailag szétkapcsolható járműegységek utasterei egy légteret alkotnak. A közös légter víziszta üvegfal és/vagy üvegajtó – a teljes átláthatóság biztosítása érdekében – felhasználásával, az utasforgalom számára könnyen átjárható módon tűzszakaszokra osztható.

2. Konstruktív alapkövetelmények

2.1. Nyomtáv, sebesség

A metró járműnek 1435 mm-es normál nyomtávon történő közlekedésre kell alkalmasnak lennie.

A járművet legalább 80 km/h üzemi sebességre kell tervezni.

A járművet vagy járműszerelvényt olyan sebességmérővel kell felszerelni, amely a kerékkopás figyelembevételével, bármely sebességnél, 0–+10% hibahatáron belüli pontosságú.

A berendezésnek a sebességet a megtett út függvényében kell regisztrálnia oly módon, hogy az üzemeltető részére lehetőséget biztosítson az adatok utólagos kiértékelésére.

A regisztráló berendezésnek alkalmasnak kell lennie a szerelvénnyel megtett út (km) gyűjtésére is.

2.2. Szerkesztési szelvény

A jármű dinamikus és statikus szerkesztési szelvényét úgy kell meghatározni, hogy a jármű bármely pontja a pályaszelvényt a legkedvezőtlenebb esetben se közelítse meg 30 mm-nél jobban.

A metró jármű külső méreteit úgy kell meghatározni, hogy a legkedvezőtlenebb eset járműszerkezeti szempontból az, amikor a jármű a megengedett legnagyobb kopású kerekekkel és ülepedett vagy törött, üzemképtelen állapotú hordrugóval közlekedik.

A szerkesztési szelvény meghatározásához a II. Függelékben meghatározott úrszelvényt és szűkítési adatokat kell alkalmazni.

2.3. Befogadóképesség

A járművek utasforgalmi befogadóképességét az ülő utasok száma + 5 fő/m² álló utas összefüggés figyelembevételével kell számítani.

A férőhelyszámításnál egy ülőhelyre – utassal együtt – 0,475x0,75 m² területet kell figyelembe venni.

Az utasforgalmi befogadóképesség legalább 20%-a ülőhely kell, hogy legyen.

2.4. Tűz-, környezetvédelem és rendkívüli események

A járműszerkezet funkcionális tereit önálló tűzszakaszokra kell szétválasztani.

A kábelezés és a kábelcsatornázás huzatmentes kialakítású kell legyen.

A járművek utasterébe, vezetőfülkéjébe, a villamos berendezések készülékszerkezeitbe megfelelő számú füstér-

zékelt kell elhelyezni, amelyek a vezetőfülkében jelzést adnak.

A járműben kialakult tűz oltására megfelelő számú – de minden vezetőfülkébe legalább egy darab –, a tűzoltó hatóság által meghatározott, megfelelő méretű, villamos tüzek oltására is alkalmas tűzoltó készüléket kell elhelyezni.

Már a jármű tervezése során törekedni kell – a környezetvédelmi szempontok figyelembevételével – az újrahasznosítható anyagok alkalmazására.

Normál üzemi körülmények között a jármű a lehető legkisebb terhelést jelentse a környezet számára.

A beépített anyagok feleljenek meg az Európai Unió környezetvédelmi előírásainak.

A jármű konstrukciós kialakítása olyan legyen, hogy az esetlegesen bekövetkező rendkívüli esemény (baleset, tűz, egyéb esemény, amelynek során emberi élet veszélyeztetése áll fenn) esetén a jármű teljes utasterhelés esetén – alagútban is – legfeljebb 30 perc alatt kiüríthető legyen.

3. Járműszerkezeti részek

3.1. Futó- és hordmű

A metró járműveknél alkalmazható kerékpárok

- monoblokk kerékpár;
- abroncsos kerékpár;
- rugalmas betéttel szerelt abroncsos kerékpár.

A rugalmas betéttel ellátott kerékpár esetén az abroncs axiális irányban csak olyan mértékben mozdulhat el rugalmasan, hogy a jármű vágányon történő vezetését ne veszélyeztesse. Az axiális elmozdulás nem lehet több ± 1 mm-nél. Az ilyen típusú kerekeknek tuskós fékezése csak akkor engedhető meg, ha az előforduló legkedvezőtlenebb üzemi viszonyok mellett történő tuskós fékezés során fellépő igénybevételeket károsodás nélkül elviselik.

A kerék futófelülete olyan legyen, hogy az megfeleljen az üzemeltető által meghatározott és az engedélyező hatóság által jóváhagyott kerékprofilnak.

Az üzemeltető által meghatározott kerékprofil rajzának legalább az alábbi fő méreteket kell tartalmaznia:

- kerék átmérője;
- kerék futófelületének alakja és méretei;
- nyomkarima alakja és méretei.

Rugalmas betéttel szerelt kerekekben a kerékabroncsot és a kerékvázat megfelelő keresztmetszetű és kialakítású hajlékony villamos vezetővel kell összekötni.

A metró járművek áram-visszavezetését úgy kell kialakítani, hogy a csapágyazás és a rugózat az áramvezetésben ne vegyen részt.

A jármű rugózásának biztosítania kell a menetközben fellépő dinamikus erők felvételét maradandó alakváltozás nélkül. A rugózásnak olyan kialakításúnak kell lennie, amely biztonságos és megfelelő utazási komfortot biztosít. A rugózás megfelelő csillapítása külső lengéscsillapító alkalmazásával is megoldható.

A futó- és a hordmű kialakítása összességében olyan legyen, hogy a megengedett legnagyobb pályahibák mellett is megfelelő futásjóságot biztosítson.

A futásjósági mérőszám akkor megfelelő, ha annak Sperling szerinti értéke legfeljebb $w_{\text{zsgs}} = 2,5$.

A rugórendszernek terheléstől függetlenül biztosítania kell a jármű állandó padlómagasságát.

A futóműnek, rendkívüli kocsi emelések alkalmával, kocsiszekrénnel együtt kell emelhetőnek lennie.

3.2. Vonó- és ütközőkészülék

Metró jármű csak központi vonó- és ütközőkészülékkel üzemelhet.

A vonó- és ütközőkészüléknek olyan kialakításúnak kell lennie, hogy szerelvényszakadás esetén vezérelje a szétvált járműegységek fékberendezését, a járműegységek beférkezzenek és álló helyzetben rögzítve maradjanak.

A vonó- és ütközőkészüléknek munkaemésztős rendszerűnek kell lennie.

A vonó- és ütközőkészüléknek nyomásra 500 kN statikus terhelést kell maradó alakváltozás nélkül elviselnie.

A központi vonó- és ütközőkészüléknek és a készülék bekötésének olyan kialakításúnak kell lennie, hogy az alkalmazott leghosszabb, teljes terheléssel üzemelő vonat-szerelvényvel történő csatolást, tolató fokozatban, illetve ha a jármű nem rendelkezik tolató fokozattal, akkor legfeljebb 5 km/h tolatási sebességgel, deformációmentesen elviselje.

A vonó- és ütközőkészülékeket a jármű hossz tengelyében kell elhelyezni.

A jármű végein elhelyezett vonó- és ütközőkészülékeknek olyan kialakításúnak kell lenniük, hogy alkalmasak legyenek a metró vonalakon üzemelő más típusú járművekkel vagy járműszerelvényekkel történő legalább mechanikus kapcsolat létrehozására.

A vonó- és ütközőkészüléket úgy kell a járműre felszerelni, hogy az vízszintes és függőleges síkban akadálytalanul elmozdulhasson.

3.3. Alváz és kocsiszekrény

A járműszerkény méretét a szerkesztési szelvény optimális kihasználásával kell meghatározni úgy, hogy a járműszerkény egyetlen pontja se nyúljon túl a szabályzat 2.2. pontjában meghatározott szerkesztési szelvényen.

A járműszerkény, az alváz és a tető együtt hordó teherviselő szerkezet legyen.

A szilárdsági számításnál és annak ellenőrzésénél a jármű egy utasát 70 kg tömeggel kell figyelembe venni úgy, hogy az állóhelyek utasterhelését 8 fő/m^2 álló utas fajlagos értékkel, az ülő utasok tömegét további 20 kg poggyászterheléssel együtt kell számítani.

Az alváznak a járműre ható alábbi statikus erőket kell maradandó alakváltozás nélkül felvenni:

- húzásra legalább 500 kN;
- nyomásra legalább 500 kN.

A járműszerkényt úgy kell kialakítani, hogy egy esetlegesen bekövetkező baleset esetén a technika elismert szintjén a lehető legnagyobb védelmet biztosítsa az utasok részére mind mechanikai, mind tűzvédelmi szempontból.

A járműszerkény deformációja szilárdságmentes legyen.

A járműszerkevény a mechanikai szilárdság mellett megfelelő vízzárást, légtömörséget, hő- és hangszigetelést nyújtson. Tisztításon kívül más karbantartást ne igényeljen, korrózióálló esztétikus kivitelben készüljön.

3.4. Padlószerkezet

Az utastér járófelülete:

- sík és botlásmentes,
- nedves állapotban is csúszásmentes legyen.

A padlószerkezet olyan kialakítású legyen, hogy az alváz felől kialakult tűzzel szemben az utasteret legalább 1 órán keresztül védje, ne égjen át és a füstgázok a padlózat felől az utastérbe ezen időtartam alatt ne juthassanak be.

Padlódugót csak igen indokolt esetben szabad alkalmazni.

3.5. Homlok- és hátfal

A járműszerelvény homlok- és hátfalát úgy kell kialakítani, hogy azon olyan vészkijárat legyen, amely lehetővé teszi a járműről a pályaszintre történő lehető leggyorsabb kijutást vész esetén. A vészkijáratot a következők figyelembevételével kell kialakítani:

- magassága legalább: 1700 mm;
- szélessége legalább: 500 mm legyen;
- nyitó szerkezete tegye lehetővé a vészkijárat gyors nyithatóságát, de véletlenszerű kinyitás ellen megfelelően biztosítva legyen;
- a vészkijárat nyitószervezete egyúttal vezérelje a jármű biztonsági földelő szerkezetét.

A vészkijárat nyitószervezete rendelkezzen olyan nyitási pozícióval, amelyben a homlokajtó nyitásával együtt a vezetőfülke utastérre nyíló ajtaja és a nem átjárható járműrészek közötti átjáró ajtók is nyithatóvá válnak.

A vészkijárat kinyitásával egyidejűleg lehetővé kell tenni az utasok számára a jármű padlószintjéről a pályaszintre történő akadálymentes eljutás lehetőségét.

3.6. Ajtók, ablakok és szerelvények

Az utastéri ajtókat úgy kell kialakítani, hogy nyílása egyszerre két utas ki- vagy beszállását tegye lehetővé. Az utastéri ajtó nyitott állapotában a szabad nyílás magassága 1950^{+200}_{-75} mm, szélessége legalább 1250 mm legyen.

A jármű utasterének ajtóelrendezését úgy kell kialakítani, hogy 5 fő/m^2 álló utasterheléssel számolva a jármű teljes befogadóképességét, az előzőekben meghatározott méretű ajtók terhelése oldalanként:

- nem egyterű – szabadon nem átjárható – járműegységekből összeállított szerelvény esetén legfeljebb 25 fő/ajtószárny lehet;
- egyterű – szabadon átjárható – járműegységekből álló, vagy teljesen egyterű járműszerelvény esetén legfeljebb 35 fő/ajtószárny lehet.

Az ajtószárnyak terhelése a jármű hosszában és oldalanként egyenletes eloszlású legyen.

Az utastéri ajtók kialakításának a következő feltételeket kell kielégíteniük:

- a szabad nyílást kétszárnyú ajtóval kell megoldani;

- az ajtóknak központi vezérlésűeknek kell lenniük;
- megengedett a szelektív ajtónyitás is;
- az ajtókat zárt és nyitott állapotukban reteszelni kell.

A reteszelést üzemszerűen csak központi vezérléssel lehet oldani;

- az ajtók zárt és reteszelt állapotát a vezetőfülkében jelezni kell;
 - a szerelvény csak zárt és reteszelt állapotban lévő ajtók mellett legyen elindítható (zöld hurok);
- A reteszelés és a vontatás közötti függőségi kapcsolat feloldását regisztrált kezeléssel kell megoldani.

Vészhelyzet esetén lehetővé kell tenni az ajtók nyithatóságát az utastérből és kívülről egyaránt;

- az ajtók vezérlése zárja ki a közbezárás lehetőségét;
- az ajtószárnyak éleit nagy deformációra képes gumi-profillal kell ellátni.

A jármű külsején és belsejében, járműrészenként és oldalanként, átlós elrendezésben 1-1 darab szükség ajtónyitót kell elhelyezni,

- amely lehetővé teszi a vonatszerelvény minden ajtajának nyithatóságát és a vonatszerelvény teljes átjárhatóságát;
- amely csak a jármű álló helyzetében legyen működtethető.

A járművek ablakait az alagúti közlekedés fokozott biztonsági követelményeire való tekintettel a következők szerint kell kialakítani.

Az ablakok felső részén az ablakfelület legfeljebb 20%-a legyen nyitható.

Az ablakok szilárdságát, az utastér teljes átláthatóságát biztosító, biztonsági üvegből készüljenek.

Járműegységeként és oldalanként legalább két-két, menekülést lehetővé tevő biztonsági ablakot kell kialakítani.

A járművön oldalanként – az áramszedő papucsoktól távol eső ajtóknál – szükséghágcstól kell alkalmazni kapaszkodási lehetőséggel.

A jármű vagy járműrész végein – az üzemszerű emelési helyeken kívül – baleseti emelési helyeket is ki kell alakítani.

4. Utastér és vezetőfülke

4.1. Utastér

Az utastér belső szabad magassága legalább 2100 mm legyen. Ez alól az ülések széleinek vonalában elhelyezett rögzített kapaszkodók és a kiegészítő, függesztett kapaszkodók lehetnek kivételek.

A jármű utasterét úgy kell kialakítani, hogy az megfelelő biztonsággal szolgálja az utasszállítást. Ennek érdekében:

- az utastér egyterű legyen;
- az elérhető berendezések zárófedelei illetéktelenek által ne legyenek nyithatók;
- az utastérben mért zajszint 60 km/h állandó sebességnél felszíni pályaszakaszon legfeljebb 80 dB(A) lehet;
- éles sarkok, élek nem alkalmazhatók.

Vandalizmus-álló üléseket kell beépíteni, amelyek az alábbi feltételeknek feleljenek meg:

- az egy utasra jutó ülészélesség legalább 475 mm legyen;
- az ülőfelület légáteresztő és könnyen tisztítható legyen;
- az ülések rögzítése olyan legyen, hogy tegye lehetővé a padlózat akadálymentes tisztíthatóságát.

Zárt lábazatú ülés alkalmazása esetén a megfelelő lábtér biztosítása érdekében a lábazat burkolósíkja a padlósíkkal legfeljebb 75°-os szöget zárhat be, és tisztíthatatlan, nyitott teret nem határolhat.

A jármű belsejében elhelyezett kapaszkodók valamennyi álló utas számára megfelelő kapaszkodási lehetőséget biztosítsanak. A kapaszkodók a következő általános feltételeket elégítsék ki:

- nem akadályozhatják a kocsi belsejében az utasok mozgását;
- a vízszintes kapaszkodó rudak csak felerősítéssel végződhetnek, konzolos rész nem alkalmazható;
- ahol a kapaszkodó rudak, illetve oszlopok holt teret hagynak, ott kiegészítő, függesztett kapaszkodókkal kell a kapaszkodás lehetőségét biztosítani;
- a kapaszkodókat és azok bekötését úgy kell méretezni, hogy a legkedvezőtlenebb terhelési eset figyelembevételével, maradandó alakváltozás nélkül vegyék fel a terhelést.

A kocsi belsejében el kell kerülni az olyan szerkezeti elemek alkalmazását, amelyeket az utas – a rendeltetésszerű használatukat félreértve – kapaszkodóként használhat.

Az utastérben olyan kényszerszellőzésről kell gondoskodni, amely térben és időben egyenletes, huzatmentes légcserét tesz lehetővé.

Több fokozatban állítható kényszerszellőzést kell alkalmazni.

A kényszerszellőzés légszállító képessége az utastér térfogatának legalább húszszorosa legyen óránként.

Az utastér mesterséges megvilágítását úgy kell kialakítani, hogy a megvilágítás erőssége az ülőhelyek felett a padlótól 90 cm magasságban legalább 200 lux legyen 0,3 egyenlőtlenségi tényező mellett. A jármű utastérében szűkségvilágítást is alkalmazni kell.

A jármű utasterébe audiovizuális utastájékoztató berendezést kell beépíteni.

4.2. Vezetőfülke

A vezetőfülke kialakítása az alábbi általános feltételeket kielégítse ki.

Ergonómiai kialakításában tükrözze a kor színvonalát és segítse a benne dolgozó munkavégzését.

Az utastértől fizikailag teljesen el kell választani.

Szellőzése, fűtése és világítása teljesen különüljön el az utastér szellőzésétől, fűtésétől és világításától.

Új gyártású jármű vezetőfülkéjének szellőzését klimatizált és pormentes kialakításúra kell készíteni.

A vezetőfülke rendelkezzen olyan ajtóval, mely az utastér irányába tesz lehetővé átjárhatóságot; nyitási irányba a

vezetőfülke irányába mutasson, nyitott állapotában automatikusan rögzített állapotba kerüljön, és csukott állapotban zárható legyen.

Az utastérre nyíló ajtót úgy kell kialakítani, hogy

- balesetveszély esetén a jármű vezetője a vezetőállást azon keresztül gyorsan elhagyhassa;
- a sínkorona szintről, állandó és rögzített kialakítású hágsóval, legalább az egyik oldalról ajtón keresztül megközelíthető legyen;
- belső magassága legalább 2100 mm legyen;
- hossza, a jármű tengelyében, legalább 1200 mm legyen.

A vezetőülést a legkedvezőtlenebb helyzetbe állítva, a járművezető homloksíkja és a szélvédő közötti távolság legalább 500 mm legyen.

A szélvédő csak ragasztott, osztott vagy osztatlan kivitelű, biztonsági üvegből készülhet.

A vezetőfülke oldalablakai szilánkmentes biztonsági üvegből készüljenek.

A vezetőfülke kialakításának olyannak kell lennie, hogy a jármű vezetője az ülés legkedvezőtlenebb beállítása esetén is ülő helyzetből szabadon rálásson:

- a vasúti pályára a kocsi teljes szélességében, a sínkorona szint magasságában, a jármű előtti legalább 10 m-es távolságtól;
- a forgalomirányítás jelzőrendszerére;
- az utasforgalom biztonságát szolgáló jelzőkre, jelzésekre és berendezésekre;

– a jármű oldalára teljes hosszban, torzításmentesen, legalább a jármű álló helyzetében, visszapiillantó tükör vagy valamilyen vizuális berendezés segítségével.

A vezetőfülkében a zajszint 60 km/h állandó sebességnél felszíni pályaszakaszon nem lépheti túl az akusztikai előírásoknak megfelelően a 80 dB(A) értéket, egyenértékű szintje, a teljes munkaidőre vonatkoztatva a 75 dB(A) értéket.

A szélvédő és az oldalablakok páramentesítését meg kell oldani.

A szélvédőt megfelelő, a vezető látóteréből teljesen eltávolítható napellenzővel kell ellátni.

A vezetőfülke oldalablaka, és csak az, nyitható kivitelű legyen.

A szélvédőt ablaktörlővel kell ellátni, amelynek törlő lapátja üzemen kívüli állapotban nem zavarhatja a vezető szabad kilátását.

A fülkében a vezető részére ruhafogast kell elhelyezni.

A vezető részére kényelmes, felhajtható könyöklőkkel és háttámlával ellátott, az európai ember antropometriai méreteinek megfelelő kialakítású ülést kell beépíteni, amely a vezetőnek az egész test vibráció elleni védelmét is ellátja.

A vezetőülés hossz- és magassági irányban állítható, háttámlája dönthető, és a beállított helyzetben rögzíthető legyen.

A vezetőülést állítható, csúszásmentes lábtartóval kell ellátni.

A vezetőülés a vezetőt a munkavégzésben nem akadályozhatja.

A jármű vezetőpultját úgy kell kialakítani, hogy az összes menet közben végzendő kezelési művelet, ülő helyzetben kényelmesen elvégezhető legyen.

A jármű biztonságos vezetésére szolgáló berendezéseket az ergonómiai elvek figyelembevételével kell kialakítani.

A menet- és fékkapcsolót úgy kell kialakítani és elhelyezni, hogy az kizárja a tévesztés lehetőségét.

A kapcsolók elhelyezése a következő elvek szerint történjen.

- Azokat a kapcsolókat, kezelő szerveket, amelyek működtetése rendszeresen ismétlődik, az optimális munkatérben kell elhelyezni.

- A biztonsági fék kapcsolóját úgy kell elhelyezni, hogy az jobb és bal kézzel egyaránt kezelhető legyen.

- Az elrendezés az utastéri ajtók véletlenszerű, helytelen nyitását zárja ki.

- A jármű üzembe helyezésére szolgáló kapcsolókat egy helyen, az optimális téren kívül is el lehet helyezni.

A kapcsolókat magyar nyelvű felirattal vagy piktogrammal kell ellátni.

A jármű vezetőjét, a közlekedés biztonsága és a metróüzem folyamatosságának biztosítása érdekében, az ezekre befolyással lévő berendezések állapotáról, megfelelően – elsősorban vizuális úton – kell tájékoztatni. Az információkat a szerelvény üzemelő vezetőfülkéjében a vezetőpulton a berendezések jellegének megfelelően elkülönítve kell adni:

- azon információkat, amelyek a járműszerelvény egyes egységeinek üzemkézségi szintjét fejezik ki, szerelvényrészenként kell adni;

- azon információkat, amelyek a szerelvény teljes üzemkézségét fejezik ki, szerelvényre vonatkozóan összesítve kell adni.

A vezető számára legalább a következő információkat kell megadni:

- a jármű pillanatnyi sebessége;
- a biztonsági fék működőképessége;
- a rögzítő fék állapota;
- az utastéri vészjelző berendezés működőképessége;
- az utastéri vészjelzés működtetés vizuális kijelző;
- szükség ajtónyitás;
- trakció hibája (menet és fék);
- az ajtók állapota (oldalanként nyitott vagy zárt);
- a vezérlési és segédáramkörök megfelelő működése;
- az akkumulátor feszültsége;
- a vontatási hálózat állapota;
- fényszóró visszajelzés;
- biztonsági földelés állapotának visszajelzése;
- az utastér szellőző berendezésének üzemképtelensége;
- az utastéri világítás üzemképtelensége.

A vezetőt munkája közben meg kell védeni a káros környezeti hatásoktól.

A vezetőfülke belső terét úgy kell kialakítani, hogy bal- esetveszély esetén a jármű vezetője a vezetőállást az utastéri ajtón keresztül gyorsan elhagyhassa.

5. Hajtásrendszer és áramszedők

A járművek energiaellátása 750 V egyenáramú (EN 50163 szabvány szerint), negatív földelésű hálózatról történik.

5.1. Vontatómotorok és hajtóművek

A vontatómotorokat, hajtóműveket és egyéb gépészeti alkatrészeket a vonal jellemzőinek és az engedélyezett sebességnek megfelelően kell méretezni. Ezeknek a berendezéseknek el kell viselniük azokat a túlterheléseket is, amelyek a következő esetekben lépnek fel:

- a vonalon előforduló legnagyobb emelkedőn történő üzemszerű indításkor;

- a vonalon előforduló legnagyobb lejtőn vészfékezés-kor;

- a kerékpárok indításakor és fékezésekor bekövetkező kipörgéskor, illetve megcsúszáskor;

- az áramellátás feszültségének a megengedett szélső határok között bekövetkező lökészerű megváltozásakor.

A jármű vontatómotorjainak együttes névleges teljesítménye – megfelelő tartalékkal –, 5 fő/m² álló utas terheléssel számított utasforgalmi befogadóképességnek megfelelő terhelésre vonatkoztatva tegye lehetővé az üzemeltető által megkövetelt menetdinamikai jellemzők elérését.

A vontatómotor névleges teljesítményének az állandó (tartós) teljesítményt kell tekinteni.

A jármű sebességét és vonóerejét, valamint a menetdiagramot névleges feszültségre és közepesen kopott kerekekre kell megadni.

A vontatómotorok vonó- és fékerejét a raksúly függvényében önműködően kell szabályozni.

A legnagyobb indítási gyorsítás 1,3 m/s²-nál nagyobb nem lehet, a gyorsulás változása pedig legfeljebb 0,8 m/s³ lehet, de törekedni kell a 0,6 m/s³ érték elérésére.

A hajtómű áttételét úgy kell meghatározni, hogy a jármű az – alkalmazni kívánt – engedélyezett sebességet a vontatómotor megengedett legnagyobb fordulatszáma és közepesen kopott kerekek mellett is elérje.

A motorok szellőzését úgy kell kialakítani, hogy a jármű nagy nyomással működő gépi mosásakor is a motor víz behatolása ellen védett legyen.

A motorok érintésvédelmi besorolás szerint freccsenő víz elleni védelmi osztályba kell, hogy tartozzanak.

5.2. Áramszedők

Az áramszedőknek harmadik sínes rendszerű, felsőtapintásos kialakításúaknak kell lenniük.

Az áramszedőt úgy kell kialakítani, hogy az áramot a harmadik sínről a megengedett szélső helyzetek által határolt tartományban, biztonságosan és szikramentesen képes legyen a jármű energiaellátó berendezéseihez vezetni.

Az áramszedő beavatkozás nélkül a jármű mindkét menetirányában egyformán működjön.

Az áramszedőnek alkalmasnak kell lennie arra, hogy a jármű álló helyzetében károsodás nélkül, tartósan át tudja vinni a járműben bekapcsolt valamennyi segédüzemi berendezés energiaellátásához szükséges áramot.

Az áramszedő elhelyezése és kialakítása olyan legyen, hogy kivételes esetekben elviselje az áramvezető sín és az áramszedő eltávolodásakor mozgás közben jelentkező íveket, a jármű legnagyobb áramfelvétele esetén is.

Az áramszedőnek a védelmi berendezések működési ideje alatt, károsodás nélkül kell tudnia átvezetni a jármű zárlati áramát.

Az áramszedőnek távműködtetésűnek kell lennie. A vezetőfülkéből vonatszerelvényre vonatkozóan lehessen az összes áramszedőt az áramvezető sínról leemelni, és szerelvényrészenként külön-külön távműködtetéssel az áramvezető sínre visszahelyezni.

A jármű biztonsági földelését úgy kell kialakítani, hogy

- a jármű áramszedőitől teljesen függetlenül működjön, vagy

- ha a jármű áramszedőit használja fel a harmadik sín és a földelési pont közötti villamos kapcsolat kialakítására, akkor biztosítani kell az áramszedő és a harmadik sínzál közötti állandó és kikényszerített kapcsolatot.

A biztonsági földelő szerkezetet biztonsági berendezésként kell kezelni.

A jármű járműtelepi áramellátását munkavédelmi szempontból a lehető legbiztonságosabb módon kell kialakítani.

6. Vezérlés és segédüzem

6.1. Segédüzemi berendezések

Általános követelmény, hogy a jármű üzembiztonságát befolyásoló segédüzemi berendezéseket (kompresszor, akkumulátor, töltőberendezések, segédüzemi inverterek stb.) a járműben megosztva, párhuzamos kapcsolásban kell kialakítani úgy, hogy bármely berendezésfajta valamelyik egységének üzemzavara esetén a közlekedésbiztonsági részegységek működőképessége és a vonat üzemkészége biztosítva legyen (redundancia).

6.2. Kapcsoló- és vezérlőberendezések

A jármű kapcsoló- és vezérlőberendezéseit úgy kell kialakítani, hogy minden vezetőállásból tegye lehetővé az „előre” és „hátra” menetet.

A menetirány kiválasztására külön kapcsolót kell kialakítani.

Az irányváltó kapcsolásnak biztosítania kell az „előre” és „hátra” menet, valamint a semleges vagy „0” állás lehetőségét.

A vontatómotorok vonó-, fékezőerejét több fokozatban vagy fokozatmentesen és lökésmentesen kell szabályozni.

A menet- és fékszabályzó kikapcsolt („0”) állását és tolató fokozatát minden esetben, tartósan bekapcsolható menettfokozatait és fékfokozatait pedig – a félautomata vagy teljesen automata működésű vezérlések kivételével – helyzetérzékelő pontozással kell ellátni.

A jármű vezérlését úgy kell kialakítani, hogy a jármű/vonatszerelvény indítása a járműből/vonatszerelvényből egyszerre csak egy vezetőállásból legyen lehetséges és a jármű/vonatszerelvény illetéktelenül, vagy véletlenszerűen ne legyen elindítható, és a szerelvény ne tudjon elgurulni.

A vezérlés legyen alkalmas az üzemeltető által alkalmazni kívánt vonatbefolyásoló rendszerrel történő kétirányú kommunikációra, és a lehetséges be- és kimenő jelek (input, output) diagnosztikai módszerekkel a jármű próbaüzeme során ellenőrizhetők legyenek.

A vezérlés tegye lehetővé a vontatómotorok menet- és féküzemi vezérlését, illetve szabályozását úgy, hogy kielégítse a telepített vonatbefolyásoló, illetve irányítórendszerrel együttműködve az ellenőrzött:

- indítás
- sebességtartás
- sebességcsökkentés és
- célfékezés

alkalmazását.

6.3. Kisfeszültségű berendezések

A járművek vezérlési, jelzési, működtető és egyéb segédüzemi, nem a vontatási áramkörök energiaellátására szolgáló berendezéseinek ellátására kisfeszültségű energiaellátó rendszert kell létesíteni. A kisfeszültségű berendezések lehetnek többféle feszültségűek és áramneműek is.

A kisfeszültségű berendezések táplálására földfüggetlen hálózatot kell kiépíteni.

A vezérlő, biztonsági és világító berendezések kisfeszültségű energiaellátó rendszerét akkumulátorról kell táplálni.

Az üzemi vonategységek akkumulátorainak töltőberendezésének biztosítania kell, hogy egy töltőegység meghibásodásakor az akkumulátorok töltöttsége normál üzemben ne csökkenjen.

A töltőberendezések a hálózati tápfeszültség tartós kiesése miatt bekövetkező szükségüzemet követően biztonsági korlátozás nélkül tegyék lehetővé a vonat üzemkészségét.

Önállóan működőképes járműegységenként akkora kapacitású akkumulátort kell beépíteni, hogy 0 °C külső hőmérséklet és az akkumulátorok 70%-os töltöttségi szintjét figyelembe véve feleljen meg a következő követelményeknek.

A hálózati tápfeszültség kiesése esetén a jármű megállásáig, de legalább 10 percig biztosítsa a jármű teljes üzemkészségét.

A jármű megállása után a hálózati tápfeszültség tartós kiesése esetén az első 30 percen:

- a vezetőfülkében a teljes szellőzést és fülkevilágítást, valamint a jármű zárlámpáinak, rádiókapcsolatának folyamatos működését tegye lehetővé;
- az utastérben a mesterséges szellőzés és a megvilágítás 50%-kal csökkentett értéke mellett biztosítsa az utasok kimenekítéséhez szükséges üzemet.

A jármű megállása után a hálózati tápfeszültség tartós kiesése esetén legalább 2,5 órán keresztül a személyzet vonaton tartózkodása érdekében tegye lehetővé:

- a vezetőfülkében 50%-kal csökkentett mesterséges szellőzést, fülkevilágítást, rádiókapcsolatot és a zárlámpák folyamatos üzemét;
- az utastérben a szükségvilágítást.

A jármű összes töltőberendezésének kiesése esetén az akkumulátorok feleljenek meg az előző pontokban leírtaknak. Az utasok kiszállítását követően a vonat üzemkészségét utastéri világítás és utastér kényszerzellőztetés nélkül csak szükségvilágítás mellett még legalább 30 percen keresztül tegyék lehetővé.

A földfüggetlen kiefeszültségű berendezések akkumulátorát a fogyasztókról kétsarkú kapcsolóval kell leválasztani.

A kiefeszültségű berendezések védelmét kis automatákkal kell megoldani.

6.4. Világítási berendezések

A világítási áramköröket úgy kell kialakítani, hogy azok a hálózati tápfeszültség kiesése esetén is képesek legyenek a világítótestek áramellátására.

A hálózati tápfeszültség tartós kimaradása esetén a világító testek 50%-a lekapcsolható úgy, hogy a maradék világítást szolgáltató áramkörnek automatikusan csatlakoznia kell az akkumulátorhoz.

A fényszórókat és a zárlámpákat minden esetben az akkumulátorról kell táplálni.

A villamos berendezéseket úgy kell elhelyezni, illetve kialakítani, hogy azok üzemserű ellenőrzése megoldott legyen.

A jármű fő- és segédüzemi, valamint vezérlő áramköreinek kapcsolását úgy kell kialakítani, hogy beépítésre kerüljenek olyan diagnosztikai csatlakozók, amelyekre keresztül a jármű műszaki állapotának ellenőrzése elvégezhető.

7. Fékberendezés

7.1. Általános előírások

Minden járművet el kell látni két teljes értékű, egymástól független, fokozatmentesen szabályozható fékberendezéssel és rögzítő fékberendezéssel. A fokozatmentesen szabályozható féknek a forgalomban korlátozás nélkül ismételtlen működtethetőnek (kimeríthetetlennek) kell lennie.

A jármű egyik teljes értékű fékberendezése a villamos generátoros fék legyen – ez az üzemi fék. Az üzemi féknek alkalmasnak kell lennie visszatápláló fékezésre is.

A járművek másik teljes értékű fékberendezése a biztonsági fék vagy főfék.

A jármű tartós helyben tartására szolgáló, külső energiaforrástól függetlenül működő fékberendezése a rögzítő fék.

A járműnek legyen olyan fékberendezése, amely az állomási tartózkodás idejére a járművet álló helyzetben tartja, ez a megállóhelyi fék.

Az üzemi fék és főfék fékberendezésének méretezésénél 8 fő/m^2 álló utasterhelést kell figyelembe venni a hálózatra jellemző legkedvezőtlenebb lejtviszonyok mellett. A kerék-sín kapcsolatban legfeljebb $=0,16$ tapadási tényezővel szabad számolni.

A rögzítő fékberendezés méretezésénél a kerék-sín kapcsolatban legfeljebb $=0,2$ értékű tapadási tényezőt lehet figyelembe venni.

A lassulás változása üzemi féknél $0,6 \text{ m/s}^3$, vészfékezésnél $0,8 \text{ m/s}^3$ értéknél nagyobb nem lehet.

7.2. Fékút, fékberendezések közötti kapcsolat

A jármű fékútja, terhelésétől függetlenül, meg kell feleljen az I. Függelék A. táblázata szerinti értékeknek.

A jármű két teljes értékű fékberendezésének egymástól függetlennek kell lennie. Az egyikben fellépő üzemzavar esetén a másik féknek hibátlanul kell üzemelnie.

A két teljes értékű fékberendezés közül a biztonsági féket főlé kell rendelni az üzemi féknek.

A járműveken önműködő fékhelyettesítést kell megvalósítani.

Az üzemi fék üzemképtelensége esetén a biztonsági féknek önműködően kell működésbe lépnie.

A fékhatásnak az üzemi fék üzemképtelensége esetén is olyannak kell lennie, hogy a jármű fékútja az I. Függelék A. táblázatában foglalt értékeknek megfeleljen.

A fékhelyettesítésről a járművezetőt a vezetőállásban vonatrészekre tagoltan kell tájékoztatni.

Fékhelyettesítés csak a hibás üzemi fékes járműegységekben következhet be.

A helyettesítő főfék a fékhelyettesítésre korlátozás nélkül legyen alkalmas.

A rögzítő fék a járművet korlátlan hosszú ideig rögzítse a metró hálózat legnagyobb esésű pályaszakaszán 8 fő/m^2 álló utasterhelés mellett.

A megállóhelyi fék kialakítása során engedélyezett a rögzítő fék elemeinek felhasználása a működtetéshez.

A rögzítő fék mechanizmusa hathat a biztonsági fék mechanikus elemeire, azonban a teljesen független működtetést biztosítani kell.

A villamos üzemi fékberendezésnél megengedett a kombinált fék alkalmazása, ekkor a mechanikus fék csak 10 km/h sebességhatár alatt léphet működésbe.

Kombinált üzemi fékezésnél biztosítani kell a két fékberendezés közti megfutas- és lökésmentes átváltást, és a jármű sima megállítását.

Mindkét teljes értékű fékberendezésnek a jármű állva tartását legalább 30 percig biztosítania kell, ha a vezető a féket nem oldja fel. Ezt a tápfeszültség kiesése esetén is biztosítani kell.

A villamos üzemi féknek a hálózati tápfeszültség kimaradásakor is működnie kell és működése közben el kell viselnie a hálózati tápfeszültség kimaradást. A hálózati táp-

feszültség kiesésekor, a vezető szándékától függetlenül nem szabad a biztonsági féknek működésbe lépnie.

A biztonsági féknek pályáról kapott jel alapján is, terheléstől függetlenül, teljesítenie kell az I. Függelék B. táblázata szerinti fékutakat.

A biztonsági féknek vonatszakadás esetén automatikusan működésbe kell lépnie.

A vészfékezést a biztonsági fékkel kell megoldani.

A biztonsági fékberendezést úgy kell kialakítani, hogy a fékezés során tiltsa a vonatmotorok menetüzemét és zárja ki, hogy a vezető szándékosan vagy véletlenül menetüzemre kapcsolhasson.

7.3. Teljes értékű fékberendezések

A villamos üzemi fékberendezésnek, üzemszerű használat közben, a lehetséges legkedvezőtlenebb igénybevételek mellett, még hosszantartó, rendszeres fékezés esetén is üzembiztosan kell működnie.

A biztonsági fékberendezésnek $8 \text{ f}\ddot{o}/\text{m}^2$ álló utas terhelés és $v_{\text{eng}} + 10\%$ sebesség esetén is üzemszerűen legalább három egymás utáni fékezést kell tudnia teljesíteni károsodás nélkül, de konstrukciójában biztosítania kell öt egymás utáni fékezés lehetőségét.

A teljes értékű fékek oldási ideje a teljes befékezétség esetén sem lehet több mint 2,5 s.

A járművek mindkét teljes értékű fékberendezését terhelésfüggő, folyamatos raksúlyszabályozással kell kialakítani.

A teljes értékű fékberendezések működése során gondoskodni kell az automatikus csúszásvédelemről.

Az üzemi fékezés közben történő biztonsági fék használata (vészfékezés) során sem következhet be a kerékpárok megcsúszása.

A teljes értékű fékberendezés bármelyikével megkezdett fékezés megállás előtti megszűnése esetén biztosítani kell a fékerő folyamatos (lódulásmentes) megszűnését, a vezető készségétől függetlenül.

Sűrített levegővel működtetett fékberendezést úgy kell kialakítani, hogy

- rendelkezzen túlnyomás elleni védelemmel;
- rendelkezzen légtisztító és víztelenítő berendezéssel;
- megfelelően tömör legyen;
- a fékberendezés és alkatrészei, az időjárási körülményektől függetlenül, megbízhatóan működjenek.

Mindkét teljes értékű fékberendezés üzemképességéről, a fékerővel arányos jellel a járművezetőt tájékoztatni kell.

A teljes értékű fékberendezések működése közben a járműben/szerelvényben nem következhet be rángatás, rázkódás.

7.4. Rögzítő fék

A rögzítő fék rugóerő-tárolós rendszerű legyen, ahol a külső energia bevezetése nélkül, a rugó nyomóerejével kell a fékezőerőt biztosítani.

A rögzítő féket a következők szerint kell kialakítani.

Rögzített állapotát mechanikus kapcsolattal kell biztosítani.

Rögzített állapotában folyamatosan biztosítsa a legnagyobb fékerőt.

A befékezett állapotot biztosító mechanikus szerkezetet úgy kell kialakítani, hogy véletlenszerűen ne legyen oldható.

Az üzemben kívül helyezett járműnél is gondoskodni kell a mindenkori oldhatóságról és üzembe helyezhetőségről.

A rögzítő fék üzemállapotát minden járműegységben külön-külön ki kell jelezni oly módon, hogy az üzembe helyezett vezetőállásban a rögzítő fék teljes járműre/járműszerelvényre vonatkoztatott üzemképességéről is információt szolgáltatson.

A rögzítő fékberendezés működtetésével szemben elvárás, hogy az üzemszerűen használt legnagyobb vonatszerelvényen, az üzembe helyezett vezetőállásból annyi kocsinál legyen hatásossá tehető a rögzítő fék, amennyivel elérhető, hogy a $8 \text{ f}\ddot{o}/\text{m}^2$ álló utassal számolt terhelésű vonatszerelvény 40%-s lejtőn állóhelyben biztonsággal állva tartható legyen.

Az üzemszerű megállások alkalmával a jármű állva tartása történhet a rögzítő fékberendezés fékező mechanizmusának felhasználásával is.

7.5. Fékberendezések vezérlése, kezelőszervek

A két teljes értékű fékberendezést (üzemi és biztonsági) úgy kell kialakítani, hogy az üzembe helyezett vezetőállásból a jármű/vonatszerelvény valamennyi fékberendezése egyidejűleg működtethető legyen.

Az üzemi fékberendezés működtetése a menetvezérlésre is alkalmas menetszabályzó kar kezelésével történjen.

Az üzemi fék helyettesítése külön kezelést nem igényelhet.

A kombinált üzemi fékezésnél alkalmazott állva tartó fékezés külön kezelőszerv működtetését ne igényelje, de a menetszabályzó kar adott pozíciójához kapcsolható legyen.

A biztonsági fék működtetésére önálló kezelőszervet kell létesíteni. A biztonsági fék kezelőszervén külön vészfék pozíciót is ki kell alakítani.

A vezetőfülkébe, a biztonsági fék kezelőszervétől függetlenül, külön vészfékműködtetőt is be kell építeni.

Az utasterekben vészfékműködtetőt nem szabad elhelyezni.

Az utasterekben olyan vészjelzőket kell elhelyezni (járműrészenként és oldalanként legalább egy-egy átlósan elhelyezve), amelyekkel az utasok a szerelvény bármelyik részéből a vezető számára átbeszélő vészjelzést adhatnak.

A rögzítő fékberendezés működtetését minden járműrészen, az utasok elől elzárt helyen, kezelhetővé kell tenni.

8. Jelző berendezések

8.1. Fényjelző berendezések

A jármű első homlokfalára ernyőzött, aszimmetrikus, tompítható fényű közép-szimmetrikusan elhelyezett, legalább két fényszórót kell felszerelni.

A fényszórók állítási lehetőségéről gondoskodni kell.

A távolsági fényszórónak a megengedett maximális sebességhez tartozó fékúttal azonos távolságot úgy kell megvilágítania, hogy a veszélyhelyzet felismerhető legyen.

A távolsági fényszórók villamos kapcsolásának olyanak kell lennie, hogy egyidejűleg csak egyfajta világítást (tompított vagy távolsági) lehessen alkalmazni, továbbá a fényszóró csak a zárlámpákkal együtt legyen bekapcsolható.

A távolsági fényszóró bekapcsolt állapotát a vezetőállásban kék ellenőrző fénnel kell jelezni.

A járművek mindkét végét zárlámpával kell ellátni.

A zárlámpa csak vörös fényt bocsáthat ki.

A jármű külső világításának kapcsolóit úgy kell kialakítani, hogy a jármű üzembe helyezésével automatikusan kapcsolódjanak be. A kapcsolásnak a következő jelzéseképet kell adnia:

- az irányváltó kapcsolás semleges állásában a jármű/vonatszerelvény mindkét végén vörös zárófényt kell kapcsolni;

- az irányváltó kapcsolás „előre”, illetve „hátra” menetbe történő kapcsolása esetén a jármű/vonatszerelvény kiválasztott menetirány szerinti homlokfalán fehér fényt (tompított vagy hosszú fény), míg a jármű/vonatszerelvény végén vörös zárófényt kell kapcsolni.

8.2. Hangjelző berendezések

A járművet a közlekedésben részt vevők figyelmeztetése, kürttel kell ellátni.

A figyelmeztető hangjelző berendezés hangjelzésének erőssége a jármű homloksíkjától 7 méter távolságban, a peronszint felett 0,5–1,5 méter magasságban, 90–120 dB(A) legyen.

A jelzés forrását úgy kell elhelyezni, hogy a hang terjedését járműszerkezeti részek ne akadályozzák.

A járművet akusztikai és fényjelzést adó indításjelző-berendezéssel kell felszerelni.

Az indításjelző-berendezést a vezető is működtetheti, de össze kell hangolni az ajtóműködtetéssel.

Függelékek a Metró Jármű Szabályzathoz

I. FÜGGELÉK

Fékvizsgálat

A fékberendezések ellenőrzése során igazolni kell, hogy

- a jármű fékberendezései megfelelnek a jelen Szabályzatban előírt követelményeknek
- az egyes fékberendezésekkel elvégzett fékút-mérések eredményei megfelelnek jelen Függelék A. és B. táblázataiban megadott értékeknek.

1. Sorozat járművek vizsgálata

1.1. Üres járművel ellenőrizni kell, hogy a jelen I. Függelék 3. pontja szerinti módszerrel mérve a jármű az A. és

B. táblázatban az átlagos kezdeti sebességek függvényében megadott legnagyobb megengedett fékúton belül biztonságosan meg tudnak állni.

1.1.1. A táblázatban nem szereplő közbenső kezdeti sebességekhez tartozó megengedett leghosszabb fékutat lineáris interpolációval kell meghatározni.

1.2. Az üzemi, a biztonsági fékkel, valamint a vezetőállásban lévő vészfékkel külön-külön kell a mérést végezni. Az egyes fékberendezések vizsgálata során a méréseket különböző kezdeti sebességről indítva kell végezni. Kezdeti sebességenként két-két mérést kell végezni. A kezdeti vizsgálati sebességeket úgy kell megválasztani, hogy a teljes sebességtartományon legfeljebb 25 km/h sebességi lépcsőkben kell végighaladni. Az egyik kezdeti sebesség a járműre engedélyezett legnagyobb sebesség kell legyen.

1.3. A rögzítőfékkel működési próbát kell végezni, majd ellenőrző fékút-mérés módszerével kell a fékutat meghatározni. A mért fékutat nem haladhatja meg az I. Függelék 2.2. pontja szerint meghatározott rögzítőfék ellenőrző fékútjának értékét. A vizsgálat végrehajtását és eredményét bizonylatolni kell.

1.4. Álló járművön ellenőrizni kell a vonatszakadási fékműködtetés hatásosságát.

1.5. A járművön az üzemi fék helyettesítését fékút-méréssel kell ellenőrizni.

1.6. A sorozatban gyártott vagy átalakított járművek legalább 10%-án el kell végezni ülső utas + 5 fő/m² utasterheléssel, $v_{eng}+10\%$ sebességről a három egymás utáni vészfékezés ellenőrzését legfeljebb 1 perces pihentetés alkalmazásával. A fékút nem lehet hosszabb a B. táblázatban meghatározott fékút értékeknél.

2. Prototípus járművek vizsgálata

2.1. Prototípus járművel az 1. pont szerinti fékméréseket a jármű legalább négyféle terhelési állapotában, minden fékezés módjában, kezdeti sebességenként 5-5 fékmérést végezve kell végrehajtani, folyamatos egymásutánban. A jármű négy terhelési alapesete az alábbi kell legyen: üres jármű, csak ülső utas terhelés, ülső utas + 5 fő/m² álló utas terhelés (utasforgalmi befogadóképesség), valamint ülső utas + 8 fő/m² álló utas terhelés.

2.2. Prototípus járművel el kell végezni a rögzítőfék ún. állvatartási próbáját, melynek során a jelen szabályzat 7.2. pontja szerinti igénybevétel mellett a járművet a mértékadó lejtőn állva kell tartani. A rögzítőfék sikeres állvatartási próbája után, üres járművel, a rögzítőfék kizárólagos használatával legfeljebb 15 km/h kezdeti sebességről legalább 5 db fékút-mérést kell végezni, melyek felhasználásával kell meghatározni a sorozatjárművek vizsgálatához szükséges, az adott kezdeti sebességhez tartozó, rögzítőfék ellenőrző fékútjának értékét.

2.3. Prototípus járművön funkcionális próbákkal kell igazolni, hogy a jármű fékberendezései maradéktalanul teljesítik a jelen Szabályzat 7. Fejezetében előírtakat.

2.4. Prototípus jármű 2.1–2.3. pontok szerinti összes fékvizsgálatát meg kell ismételni akkor, ha a vizsgálatok közül bármely korábbi fékvizsgálat sikertelen volt.

2.5. A biztonsági fékberendezés 7.3. pont szerinti megfelelőségét az alábbiak figyelembevételével kell elvégezni:

2.5.1. A próbát sík, egyenes száraz pályán kell elvégezni. A mérések idején a szélsősebesség legfeljebb 2 m/s lehet.

2.5.2. A fékűtmérések során az első három mérés között legfeljebb 1 perc, az ezt követő két mérés között legfeljebb 10 perc állásidőt lehet biztosítani a fékrendszer hűtésére.

2.5.3. A vizsgálat elvégzése után a fékbetéteket szemrevételezéses vizsgálatnak kell alávetni. A fékbetétlen repedési, beégési nyomok nem lehetnek. Ennek eredményét a vizsgálati jelentésben szerepeltetni kell.

2.5.4. A fékbetétről a féktárcsára vagy a kerékre anyagfelrakódás nem jöhet létre, és a fékút az utolsó mérés után sem haladhatja meg a B. táblázatban előírt fékutat. A fékberendezésben az öt egymás utáni vészfékezés után nem keletkezhet maradandó alakváltozás, a fékberendezésnek működésképesnek kell maradnia.

2.6. A prototípus jármű fékvizsgálata során minden fékmérés során regisztrálni kell a legnagyobb lassulás és a legnagyobb lassulásváltozás értékét is.

3. A fékűtmérés módszere

3.1. A fékűtméréseket az üzemeltető vállalat, vagy a prototípus vizsgálatokat végző intézet, illetve az általa bérelt, olyan elkülönített pályán – továbbiakban próbapálya – kell elvégezni, amelynek műszaki állapota megfelelő, a vágány tiszta (olaj- és jégmentes) és forgalommentes. A próbapályát úgy kell kialakítani, hogy

3.1.1. a jármű minden féknemben, a teljes engedélyezési sebesség tartományban ($0 - v_{eng} + 10\%$) minden kezdeti sebességről, a rekuperációs és rekuperáció nélküli üzemál állapotban – a fékezés közbeni fékhelyettesítés szándékos létrehozásának feltételével is – biztonságos körülmények között kipróbálható legyen;

3.1.2. olyan biztosító és vonatbefolyásoló rendszer legyen mellé telepítve, amely azonos a Metró üzemben telepített és azon minden normál és rendkívüli üzemállapot a próbavezető utasítására szándékosan megvalósítható;

3.1.3. rendelkezzen olyan vizsgáló hellyel, ahol a jármű alváz alatti részei is biztonságosan vizsgálhatók és szükség esetén a különböző alváz alatti beszabályozási feladatok is elvégezhetők.

3.1.4. a pálya vagy végtelenített kialakítású (kör vagy ovális alakú), vagy csonkavágány legyen, amely az alábbi hosszúságú szakaszokat tartalmazza:

3.1.5. gyorsító szakasz, amely megfelelő hosszúságú utat biztosít a járművek számára ahhoz, hogy a jármű álló helyzetéből $v_{eng} + 10\%$ sebességre, a rendelkezésre álló gyorsítási teljesítményével képes legyen felgyorsulni;

3.1.6. a gyorsító szakasz után megfelelő hosszúságú sík, egyenes sebességmérő szakaszt, melynek hossza legalább 50 m kell legyen;

3.1.7. a sebességmérő szakasz végétől kezdve kell kijelölni a fékűtmérés helyét – fékűtmérő szakasz –, mely sík, egyenes és vízszintes kell legyen. Hossza legalább a legnagyobb megengedett fékúttal kell megegyezzen;

3.1.8. a fékűtmérés helye után még legalább 150 m hosszú biztonsági szakaszt kell kialakítani;

3.1.9. a csonkavágány végére munkaemésztős ütközőbakot kell telepíteni úgy, hogy az ütközőbak elé 30 m-re inerciastop, 10 m-re pedig fix autostop állványt kell telepíteni. A vágánytengely vonalában az ütközőbak mögött, épület, oszlop, tűzoltó út kivételével út, járda 30 m-en belül nem lehet.

3.1.10. a pálya fékűtmérő szakasza mellett, 10 m-es osztással, a mérések végrehajtását segítő jelzéseket kell elhelyezni. A 100 m-es osztásokat az alaposztástól eltérő színjelöléssel kell jelölni;

3.1.11. a próbapálya sebességmérő és fékűtmérő szakaszaiba kiterő nem telepíthető;

3.1.12. a próbapálya hosszát – a fékűtmérő szakasz kivételével – olyan gépi berendezések alkalmazásával lehet csökkenteni, amelyek kimagasló biztonságtechnikai színvonalat képviselnek és azok alkalmazásához a Központi Közlekedési Felügyelet – a Fővárosi Közlekedési Felügyelet bevonásával – hozzájárult.

3.2. A fékűtmérés során a kerék és sín közti tapadást homokolással vagy más módszerrel javítani nem szabad.

3.3. Ha a pályaviszonyok az időjárás miatt vagy egyéb okból nem alkalmasak a mérésre, akkor a vizsgálatokat el kell halasztani.

3.4. A mérés során csak a vizsgálat tárgyát képező fékberendezést szabad működtetni, kivéve, ha valami a jármű biztonságos megállását veszélyezteti.

3.5. A fékezést akkor kell megkezdeni, amikor már a vontatómotorok árama ki van kapcsolva, kivéve a 7.2. fejezet utolsó bekezdésében leírtak szerinti kipróbálása.

3.6. A fékezés a fékűtmérés szempontjából a vezérlő kapcsoló fékre-működtetések kezdődik és a teljes megállás pillanatában ér véget.

3.7. A fékezés kezdeti sebességét előzetesen hitelesített sebességmérőről kell meghatározni. A sebesség hiteles meghatározására a járműre telepített sebességmérő és -író berendezés is elfogadható sorozat járműveknél.

3.8. A fékezés során megtett utat a mérőszakasz mentén kijelölt osztás felhasználásával vagy hitelesített útmérővel kell megállapítani.

3.9. Két vezetőállásos járművel mindkét menetirányban el kell végezni a méréseket.

3.10. A fékűtmérések során megengedett leghosszabb fékutat az A. és B. táblázatok tartalmazzák.

3.11. Járművizsgára csak a járművek minősítésében nagy gyakorlattal rendelkező metró motorkocsi-vezető vezényelhető.

3.12. A fékútmérések eredményeit jegyzőkönyvben kell rögzíteni és azt az üzembe helyezési engedélyhez kell csatolni, amit az üzemeltető köteles megőrizni.

Fékút táblázat: A

*A metró jármű megengedett leghosszabb fékútja
üzemi fékezés esetén*

A fékezés kezdeti sebessége km/h	A megengedett leghosszabb fékút m
20	20
25	30
30	40
35	50
40	65
45	80
50	95
55	110
60	130
65	155
70	180
75	205
80	230
85	260
90	290

Fékút táblázat: B

A metró jármű megengedett leghosszabb fékútja biztonsági fékkel vészfékezés esetén

A fékezés kezdeti sebessége km/h	A megengedett leghosszabb fékút m
10	10
15	15
20	20
25	30
30	35
35	50
40	60
45	75
50	90
55	105
60	125
65	145
70	170
75	195
80	220
85	250
90	280

Jegyzőkönyv fékút méréshez

FÉKÚTMÉRÉSI ADATOK								
KÉSZÜLT								
A TÍPUSÚ								
.....PÁLYASZÁMÚ								
METRÓ JÁRMŰ HATÓSÁGI JÁRMŰVIZSGÁJÁN								
20..... ÉV HÓNAP-ÁN								
Sor-szám	Féküzemmód	Kezdeti sebesség (km/h)	Lassulás (m/s ²)	Lassulás változás (m/s ³)*	Megállásig eltelt idő (s)	Mért fékút (m)	Engedélyezett fékút (m)	MEGJEGYZÉS
1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								
10.								
11.								
12.								
13.								
14.								
15.								
16.								
17.								
18.								
19.								
20.								
21.								
22.								
23.								
24.								
25.								

* Nem kötelezően mérendő adat.

A mérés idején az időjárási körülmények az alábbiak voltak:

.....

.....

Észrevételek, kikötések a vizsgálattal kapcsolatban:

.....

.....

.....

A fékpróba alapján a jármű engedélyezett legnagyobb sebességekm/h lehet.

A járművel legfeljebb tonna össztömegű jármű vontatható, legfeljebbkm/h sebességgel.

KMF.

.....

Az üzemeltető képviselője

.....

Az eljárás vezetője

P. H.

II. FÜGGELÉK

Ürszelvény

A vasúti pálya mentén és felett, a vágánytengelyre merőlegesen szabadon tartandó meghatározott teret ürszelvénynek nevezzük.

Az alapürszelvénybe semmiféle építménynek, szerelvénynek vagy építési anyagnak beérnie nem szabad. Kivételt képeznek – a pályaürszelvénytől meghatározott mértékig – az állomási és szolgálati peronok, valamint azok a berendezések, amelyek a járművekkel közvetlen kapcsolatban vannak (a harmadik sín és tartozékai, valamint az önműködő vonatmegállító).

Az alapürszelvényen belül helyezkedik el a jármű alsó részének ürszelvénye, valamint a harmadik sín ürszelvénye.

A jármű alsó részének ürszelvénye és a hozzá tartozó harmadik sín ürszelvény a 10–11–12-E pontok által határolt területen átfedi egymást. A harmadik sín ürszelvénybe (1–13 pontok által határolt terület) csak a harmadik sín és szerelvényei érhetnek bele.

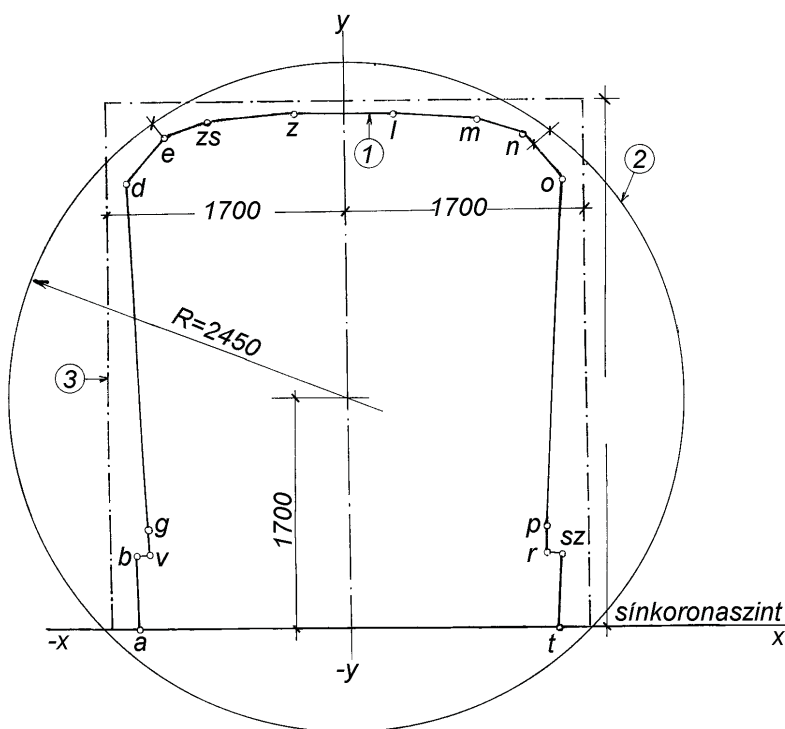
Az ürszelvény tengelye mindig merőleges a vágány sínkorona vonalára (a sínek felső, a vágánytengelyre merőleges érintő egyenesére), és azt a vágányközéppontban metszi.

Az ürszelvény pontjait koordináta-rendszerben kell megadni, amelynek tengelye lehet függőleges vagy attól eltérő, kezdőpontja azonban minden esetben a vágányközéppont.

A metró vonalain közlekedő járművek méreteit és azok rakományait úgy kell meghatározni, hogy a pálya paramétereinek megengedett eltéréseit, a kerékpár kopását, a járműveknek forgalom közben előforduló lengéseit, méreteltéréseit, szerkezeti kopásait a lehető legkedvezőtlenebb helyzetekben is felvéve a jármű úgy helyezkedjen el, hogy az ürszelvényt – egyenes és íves pályán – bármely részén legfeljebb 30 mm-re közelítse meg.

1.1. Ürszelvény egyenes pályaszakaszon

Tülemelés nélküli vágányokon az ürszelvény tengelye függőleges és azonos a vágánytengellyel.

1. ábra. A metró alapürszelvénye

1 – ürszelvény egyenesben; 2 – az építmények belső határvonala kör keresztmetszetű alagutaknál; 3 – kapu belső határvonala

Az ürszelvény alsó része kinagyítva a 2. és 3. ábrán látható.

Az alapűrszelvény pontjainak koordinátái

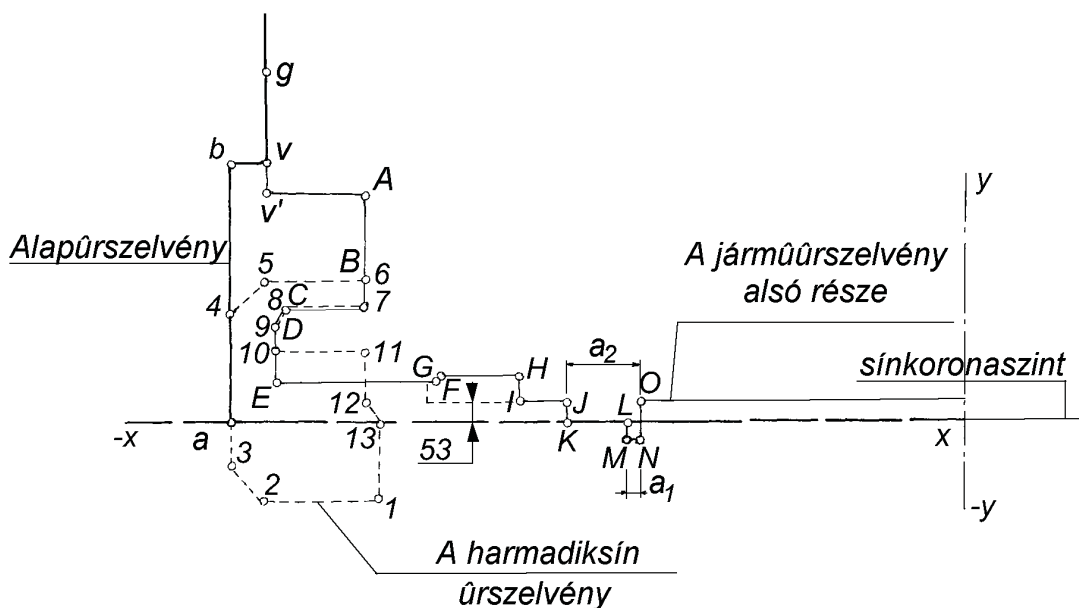
1. táblázat

Pont	X (mm)	Y (mm)	Pont	X (mm)	Y (mm)
a	-1550	0	G	-1106	100
b	-1550	550	H	-946	100
v	-1481	550	I	-946	50
v'	-1481	440	J	-836	50
g	-1481	742	K	-836	0
d	-1617	3277	L	-717,5	0
e	-1322	3622	M	-717,5	-38
zs	-1006	3743	N	-717,5+a ₁	-38
z	-353	3779	O	-717,5+a ₁	45
l	353	3779	O'	717,5-a ₁	45
m	1006	3743	N'	717,5-a ₁	-38
n	1322	3622	M'	717,5	-38
o	1617	3277	L'	717,5	0
p	1481	742	K'	836	0
r	1481	550	J'	836	50
r'	1481	440	I'	946	50
sz	1550	550	H'	946	100
t	1550	0	G'	1106	100
A	-1279	440	F'	1106	85
B	-1279	250	E'	1460	85
C	-1440	250	D'	1460	205
D	-1460	205	C'	1440	250
E	-1460	85	B'	1279	250
F	-1106	85	A'	1279	440

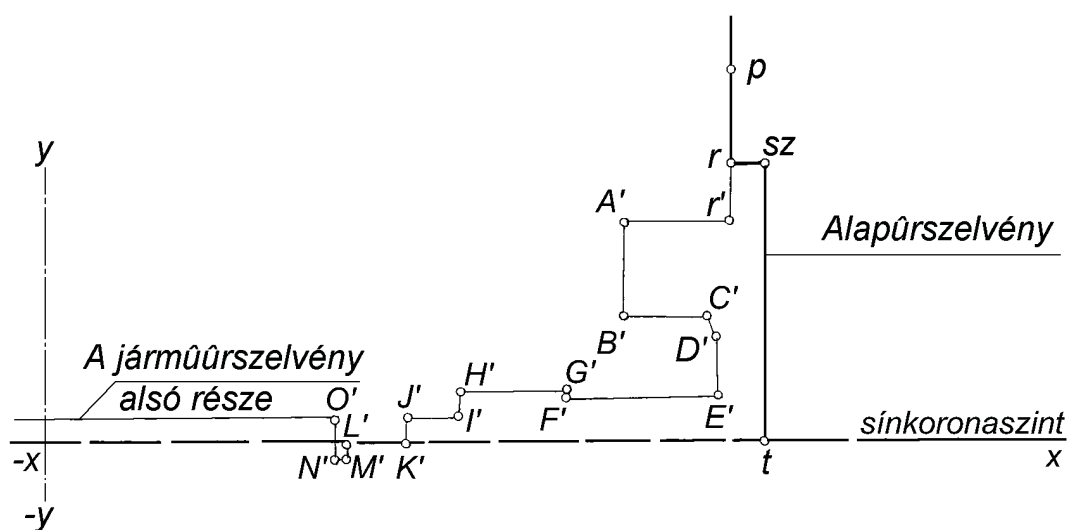
A harmadik sín űrszelvénypontjainak koordinátái

2. táblázat

Pont	X (mm)	Y (mm)	Pont	X (mm)	Y (mm)
1	-1240	-165	8	-1440	250
2	-1480	-165	9	-1460	205
3	-1550	-95	10	-1460	155
4	-1550	235	11	-1270	155
5	-1480	310	12	-1270	50
6	-1279	310	13	-1240	0
7	-1279	250			

2. ábra. Az űrszelvény alsó része harmadik sín esetén

3. ábra. Az űrszelvény alsó része harmadik sín nélküli esetben

A nyomcsatorna (a_1) értékei:

- a_1 = minimális értéke 41 mm,
- = 65 mm útátjárók nyomcsatornája esetén,
- = kitérő és átszelés keresztezési csúcsának védelmére a csúccsal szemben lévő vezetősinnél: a kitérő típusának függvénye, a kitérő részletterve szerint.

A kerékpár mellett biztosítandó hely (a_2) értékei:

- a_2 = 135 mm a pályasínnel szilárdan összekötött, nem mozdítható tárgyak számára,
- = 150 mm a pályasínnel nem szilárdan összekötött, nem mozdítható tárgyak esetén.

A nyomcsatorna 38 mm-es mélységét a sín legkopottabb állapotában is biztosítani kell!

1.2. Űrszelvény íves pályaszakaszon

Körívekben az űrszelvényt a kanyarulati sugár függvényében bővíteni kell. Az űrszelvény bővítése az ívpótlék és az űrszelvénypontok oldalirányú koordinátáinak összegzésével történik az íves pályaszakasz teljes hosszában.

A METRÓ vonalain alkalmazandó ívpótlékek

3. táblázat

Ívsugár R (m)	Ívpótlék az ív belső oldalán Δ_b (mm)	Ívpótlék az ív külső oldalán Δ_k (mm)
150	134	170
200	100	125
300	67	84
400	50	63
500	40	50
600	34	42
700	29	36
800	25	32
900	23	28
1000	20	25

Az ívpótlék értékei az alábbi képletekkel számíthatók:

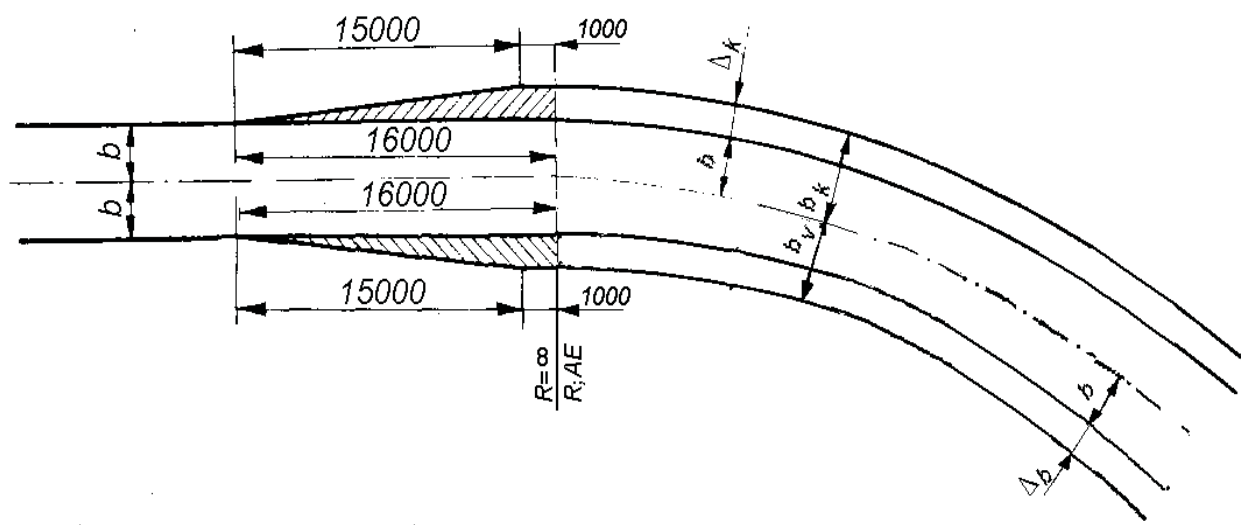
$${}_k \frac{25\,000}{R} \text{ (mm)} \qquad {}_b \frac{20\,000}{R} \text{ (mm)}$$

A metró vágányain csökkentett ívpótlék nem alkalmazható!

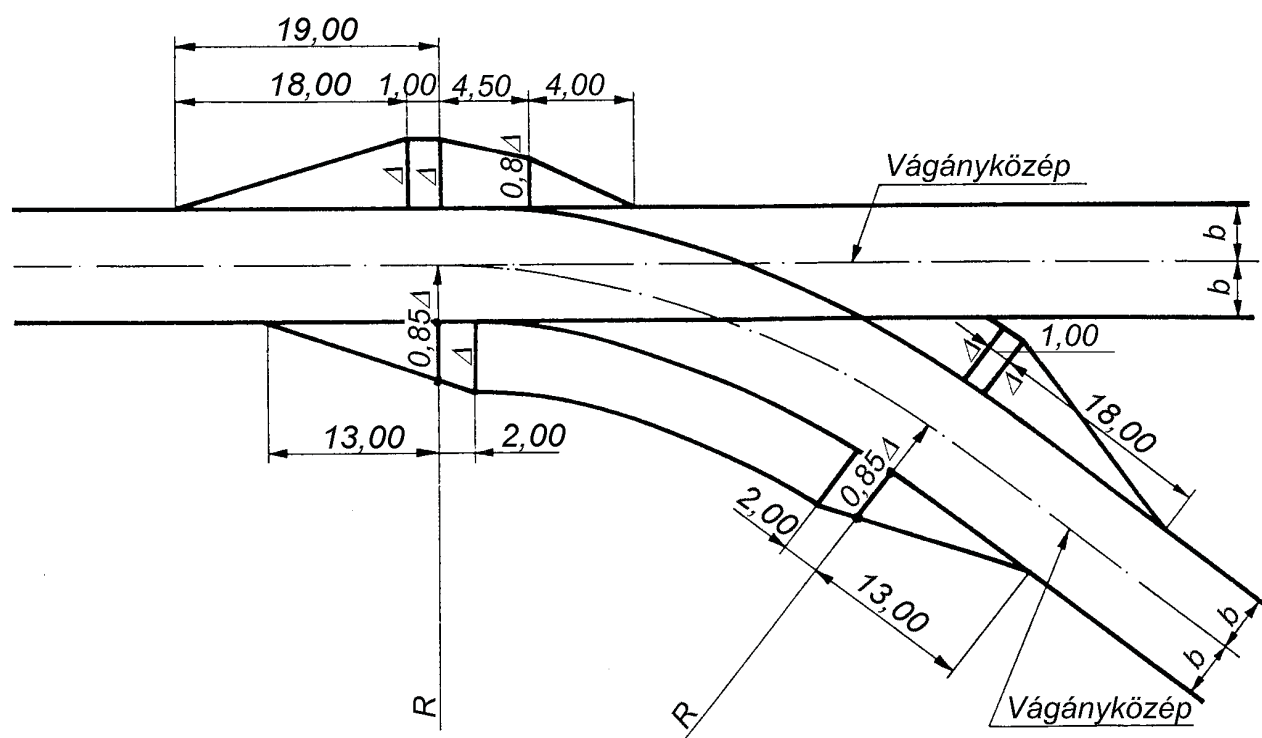
A közbenső értékeket a fenti képlettel kell meghatározni.

Kitérők esetében a kitérő sugarának megfelelően a 3. táblázat adatait kell figyelembe venni a kitérőkre vonatkozó űrszelvénybővítés-kifuttatás szabályai szerint.

Az egyenes és az íves pályaszakaszok közötti űrszelvény-különbséget lineárisan ki kell futtatni. Az űrszelvénybővítés kifuttatását átmeneti íves körívek esetén az átmeneti ív előtti egyenesben kell elvégezni úgy, hogy az átmeneti ív elején már biztosított legyen az űrszelvénybővítés. A kifuttatás hossza min. 16 méter.

4. ábra. Űrszelvénybővítés kifuttatása folyó pályában

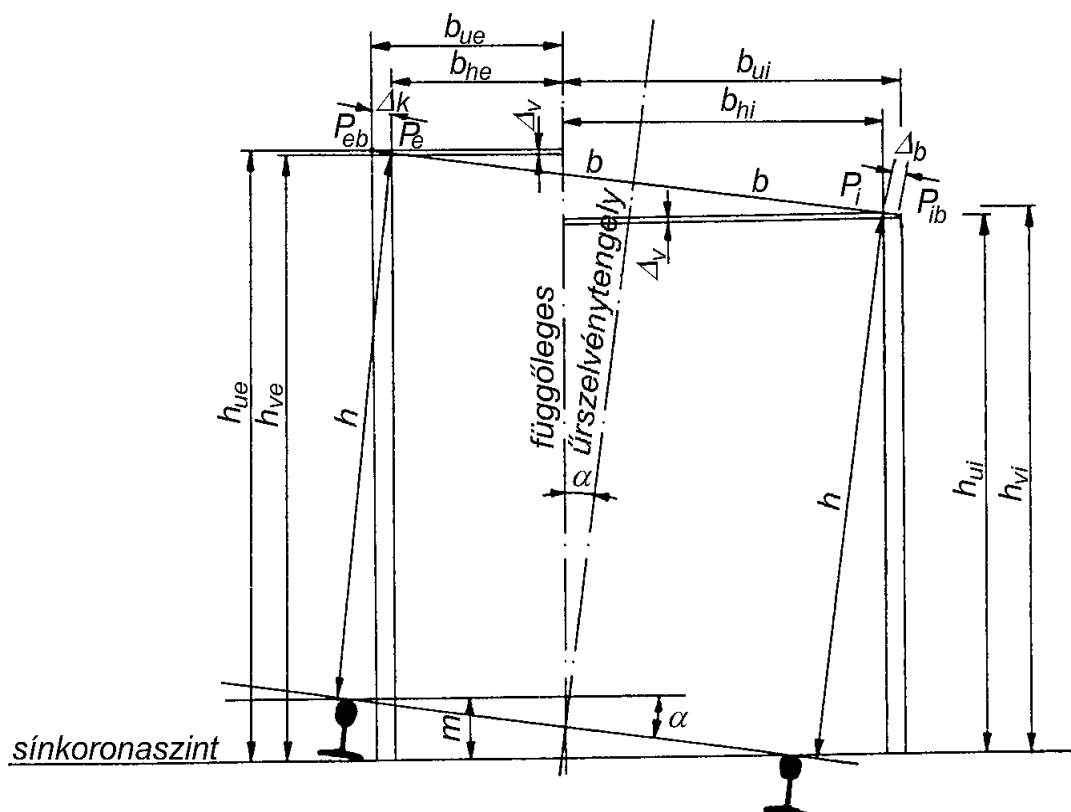

5. ábra. Űrszelvénybővítés kifuttatása kiterőknél

1.3. Túlemelésben fekvő vágányok úrszelvénye

Túlemeléssel kialakított vágányokon az úrszelvény tengelye dőlt helyzetű és a függőleges tengellyel a túlemelésnek megfelelő szöget zár be.

A dőlt úrszelvény pontjainak koordinátái az alábbi elrendezési vázlat alapján számíthatók:

6. ábra. Elrendezési vázlat a dőlt úrszelvény koordinátáinak számításához

Számítási képletek:

Az ív szerinti külső oldalon:

$$\begin{aligned} h_{ue} &= h \cos \alpha - (b) \sin \alpha + m/2 \\ b_{he} &= (b) \cos \alpha - h \sin \alpha \\ h_{ve} &= h_{ue} - \Delta_{vk} \\ b_{ue} &= b_{he} + \Delta_k \\ \Delta_v &= \Delta \sin \alpha \end{aligned}$$

Az ív szerinti belső oldalon:

$$\begin{aligned} h_{vi} &= h \cos \alpha - (b) \sin \alpha + m/2 \\ b_{hi} &= (b) \cos \alpha + h \sin \alpha \\ h_{vi} &= h_{ui} + \Delta_{vb} \\ b_{ui} &= b_{hi} + \Delta_b \end{aligned}$$

A képletekben szereplő betűk jelentése:

- = a dőlt úrszelvény tengelyének hajlásszöge a függőlegeshez képest, fokban;
- m = a túlemelés mm-ben;
- Δ_k = az ívpótlék az ív külső oldalán mm-ben;
- Δ_b = az ívpótlék az ív belső oldalán mm-ben;
- Δ_v = az ívpótlék függőleges vetülete mm-ben;
- b = az úrszelvény vizsgált pontjának oldalirányú mérete a dőlt úrszelvény tengelyétől egy oldal felé, a sínek felső érintősíkjával párhuzamosan, mm-ben;
- b_{he} = a vizsgált sarokpont vízszintes mérete az ív külső oldalán mérve, mm-ben;
- b_{hi} = a vizsgált sarokpont vízszintes mérete az ív belső oldalán mérve, mm-ben;
- b_{ue} = az ívpótlékkal növelt úrszelvény vizsgált pontjának vízszintes vetülete a függőlegetől, a külső oldalon mérve, mm-ben;
- b_{ui} = az ívpótlékkal növelt úrszelvény vizsgált pontjának vízszintes vetülete a függőlegetől, a belső oldalon mérve, mm-ben;
- h = az úrszelvény vizsgált pontjának magassági mérete a dőlt úrszelvény tengelyével párhuzamosan mérve, mm-ben;
- h_{ve} = a vizsgált sarokpont függőleges mérete az ív külső oldalán mérve, mm-ben;
- h_{vi} = a vizsgált sarokpont függőleges mérete az ív belső oldalán mérve, mm-ben;
- h_{ue} = az ívpótlékkal növelt úrszelvény vizsgált pontjának függőleges vetülete a sínkoronaszint felett, a külső oldalon mérve, mm-ben;
- h_{ui} = az ívpótlékkal növelt úrszelvény vizsgált pontjának függőleges vetülete a sínkoronaszint felett, a belső oldalon mérve, mm-ben.

Az ívpótlékok függőleges vetülete különböző ívsugaraknál és túlemeléseknél

4. táblázat

A körív sugara R (m)	A túlemelés (mm)												
	20	30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	130	140
	Δ_k vetületi értékei (mm)												
150	2	3	5	6	7	8	9	10	12	13	14	15	16
200	2	3	3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12
300	1	2	2	3	3	4	5	5	6	6	7	8	8
400	1	1	2	2	3	3	3	4	4	5	5	6	6
500	1	1	1	2	2	2	3	3	3	4	4	5	5
600	1	1	1	1	2	2	2	3	3	3	3	4	4
700	–	1	1	1	1	2	2	2	2	3	3	3	4
800	–	1	1	1	1	2	2	2	2	2	3	3	3
900	–	1	1	1	1	1	2	2	2	2	2	3	3
1000	–	1	1	1	1	1	1	2	2	2	2	2	3
	Δ_b vetületi értékei (mm)												
	150	200	300	400	500	600	700	800	900	1000	1100	1200	1300
150	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11	12	13
200	1	2	3	3	4	5	6	6	7	8	8	9	10
300	1	1	2	2	3	3	4	4	5	5	6	6	7
400	1	1	1	2	2	2	3	3	3	4	4	5	5
500	1	1	1	1	2	2	2	3	3	3	3	4	4
600	–	1	1	1	1	2	2	2	2	3	3	3	4
700	–	1	1	1	1	1	2	2	2	2	2	3	3
800	–	1	1	1	1	1	1	2	2	2	2	2	3
900	–	–	1	1	1	1	1	1	2	2	2	2	3
1000	–	–	1	1	1	1	1	1	1	2	2	2	2

III. FÜGGELÉK

Jármű dokumentáció

Műszaki adatok

Jármű pályaszáma:
 Jármű típusjele:
 Gyártó/szállító neve:
 Gyártás/átalakítás/szállítás éve:
 Alvázszám:mm
 Nyomtáv: mm
 Teljes ütközők közötti hossz:mm
 Legnagyobb magasság a sínkorona szint felett:mm
 Legnagyobb szélesség a sínkorona szint felett mm-rel:mm
 A bejárható legkisebb pályasugár 10 km/h sebességgel: üres: m, rakott:m
 Saját tömeg üzemkész állapotban:kg
 Ülőhelyek száma:db
 Álló utasok számára rendelkezésre álló terület:m²
 Jármű tömege névleges terheléssel:kg
 Jármű hasznos terhelése, ülő + álló utasok (5 fő/m²):kg
 Tengelyek száma (összes/hajtott/futó): / /db
 hajtott/futó tengelyek sorszáma: /
 Tengelyek távolsága: mm
 Szélső tengelyek távolsága: mm
 Forgóvázak száma (hajtott/futó): / db
 Forgóvázak csaptávolsága: mm
 Forgóvázon belüli tengelytáv (hajtott/futó): / mm
 Csuklók száma: db, Csuklók távolsága: mm
 Tengelyterhelés ülő + álló utasok (5 fő/m²) tömegével: kN
 Tengely átmérő (hajtott/futó): agynál mm, csapnál mm
 Tengelycsap közepek távolsága: mm
 Kerék átmérő (új/teljesen kopott): hajtott: / mm, futó: / mm
 Kerekek rendszere (hajtott/futó):
 Tengelyek csapágyazásának rendszere (hajtott/futó): /
 A jármű rugózásának rendszere:

A vontatási villamos hálózat jellemzői (feszültség/áramnem*/frekvencia): V/DC-AC*/ Hz

A vontató motorok:

típusjele:

mennyisége: db

jellege:

kapocsfeszültsége: V

állandó teljesítménye:

$P_a =$ kW

$n_a =$ ford/min

$I_a =$ A

órás teljesítménye:

$P_o =$ W

$n_o =$ ford/min

$I_o =$ A

A jármű állandó vonóereje: kN

A jármű hajtási rendszere:

Hajtómű típusjele:

Hajtómű áttétele:

Kapcsolóberendezés:

jellege: fokozatos – fokozatmentes* típusjele:

menetfokozatok száma (soros / párhuzamos / söntölő) / /

fékfokozatok száma:

Üzemi fék rendszere:

Üzemi fék által fékezett tengelyek száma:

hajtott tengely: db, futó tengely: db

Biztonsági fék rendszere:

Biztonsági fék által fékezett tengelyek száma:

hajtott tengely: db, futó tengely: db

Rögzítőfék rendszere:

Rögzítőfék által fékezett tengelyek száma:

hajtott tengely: db, futó tengely: db

Rögzítőfék ellenőrző fékútja: m

Megállóhelyi fék rendszere:

alkalmazza a rögzítőfék elemeit: igen – nem*

Megállóhelyi fék által fékezett tengelyek száma:

hajtott tengely: db, futó tengely: db

Légfékes járműnél:

légsűrítő jellege:

légsűrítő típusjele:

légsűrítő légszállítási teljesítménye: l/perc

légsűrítő által biztosított legnagyobb nyomás: Mpa

légfékrendszer üzemi nyomása: Mpa

Központi vonó- és ütközőkészülék:

típusa:, darabszáma: db

ütköző-közép magassága sínkorona szint felett: mm

Kocsiszekrény kialakítása:

szerkezete:

utastéri ajtók mérete (magasság × szélesség): mm × mm

utastéri ajtók száma oldalanként: db

homlokajtók mérete (magasság × szélesség):

homlokajtók száma:
 utastér / vezetőállás szellőzésének rendszere:
 utastér szellőző rendszerének szállító képessége: l/perc
 utastér világítás rendszere:
 utastájékoztató rendszer:
 jelző / indító berendezés jellege:
 ülőhelyek száma: db
 alapterület álló utasok számára: m²
 állóhelyek száma (5 fő/m² // 8 fő/m² álló utas esetén): //
 összes férőhely száma (5 fő/m² // 8 fő/m² álló utas esetén) //
 életmentő, pályakotró berendezés:

Nyomkarima kenés rendszere:

Hangjelző berendezés:

Fényjelző berendezések:

jármű menetirány szerinti elején:

jármű menetirány szerinti hátulján:

jármű oldalán:

Biztonsági földelés rendszere:

Vezérlőrendszer szoftverének pontos verziószáma/kelte:

Tűzérzékelő rendszer jellege:

Egyéb különleges műszaki jellemző:

Jármű dokumentáció

Jellegrajz száma:

Vontató motorok áramköri kapcsolásának rajzszáma:

Vezérlés elvi kapcsolási sémájának rajzszáma:

Műszaki leírás száma:

Kezelési és karbantartási utasítás száma:

Kelt: Budapest, 200..... év hó nap

P. H.

.....
 előadó

Jóváhagyás utáni változások:

A változást bejegyezte:

Név:

Beosztás:

.....
 Aláírás/dátum:

* A helyes válasz aláhúzendő, a helytelen áthúzendő.

IV. FÜGGELÉK

Jármű dokumentáció

Jellegeterv

A jármű (alapszerelvény) jellegetervét 1:50 méretarányban kell elkészíteni szabványos készméretű vagy abból származtatható méretű rajzlapra. A rajzlapot A/4 formátumra összehajtogatva, a rajz sértetlenségét biztosítva, lefűzhető módon kell a dokumentációhoz csatolni.

A jellegeterv a jármű beazonosításához szükséges részletezéssel ábrázolja a jármű:

- mindkét oldalnézetét, ajtó és ablak elrendezés méretezésével;
- vízszintes metszetét oly módon, hogy az üléselrendezés is látható legyen;
- homloknézetét az ürszelvénybe berajzolva.

A jármű különböző nézeteit az európai vetítési módszer szabályai szerint kell elkészíteni, és azokon az alábbi fő méreteket legalább méretezni kell:

- a jármű teljes, ütközők közötti hossza;
- az alapszerelvény teljes ütközők közötti hossza;
- a járműszekrény hossza;
- a járműszekrény teljes szélessége;
- az alkalmazott ürszelvény szelvény megjelölése, fő méretei;
- az alkalmazott statikus szerkesztési szelvény megjelölése, fő méretei;
- a jármű legnagyobb magassága;
- a jármű padlómagassága;
- a jármű forgóváz elrendezésének fő méretei;
- a jármű vagy forgóváz tengelyelrendezése;
- a jármű ajtó kiosztásának rendjét;
- az ajtók fő méreteit – szélesség $\times$ magasság;
- ütközők elrendezése – szélesség $\times$ magasság.

A méretezést mm-ben kell elkészíteni.

A jellegeterv jobb alsó részén táblázatos formában fel kell sorolni:

- a jármű tervezett, illetve kész jármű esetén a mérlegelt saját tömegét üzemképes (üres) állapotban és a számított vagy mért legnagyobb terheléssel;
- a jármű tervezett férőhelyének (ülő, álló utas) jellemzőit (5 és 8 fő/m²-rel);
- a bejárható legkisebb pályaivsugarat, melyen a jármű még közlekedhet;
- a jármű tervezett vagy mért tengelynyomását;
- a szerkesztési szelvényt;
- a fékrendszer megnevezését;
- a szellőző rendszer jellegét;
- a világítási rendszert;
- az egyéb biztonsági szerelvényeket.

V. FÜGGELÉK

Jármű dokumentáció

Műszaki leírás

A járművek műszaki leírását az alábbi csoportosításban kell elkészíteni:

1. Általános jellemzés

Ebben a fejezetben ki kell fejteni, hogy a járművet ki tervezte, gyártotta vagy fogja gyártani; mekkora darabszámban fog készülni. A gyártmány vonatkozásában vannak-e referenciák, azok hol és milyen üzemi tapasztalatokkal állnak forgalomban. Az esetleges referenciajárművekhez képest milyen konstrukciós változtatások valósulnak meg, miért van erre szükség.

A járművel milyen menetdinamikai elvárásoknak kell megfelelni, és mekkora utasforgalmi terhelésre méretezték. A konstrukció, hogyan biztosítja a közlekedésbiztonsági az utasforgalmi elvárásokat.

2. A jármű adatai

Az ezen fejezetben felsorolt műszaki adatokat csak előzetes típusengedélyezési eljárásra készülő dokumentációban kell közölni. Típusengedélyezési eljáráshoz és sorozat vagy prototípus járművek üzembe helyezési eljárásához a III. Függelék szerinti műszaki adatokat kell közölni.

- 2.1. Menetdinamikai adatok
- 2.2. Tervezett fékútak
- 2.3. Jellegrajz száma
- 2.4. Nyomtáv (mm)
- 2.5. Bejárható legkisebb kanyarulati ívsugár (m)
- 2.6. Konstruktíós sebesség új kerekekkel (km/h)
- 2.7. Forgóváz tengelytáv (mm)
- 2.8. Forgócsap távolság (mm)
- 2.9. Kerékátmérő:
 - 2.9.1. új kerék (mm)
 - 2.9.2. kopott kerék (mm)
- 2.10. Hajtás:
 - 2.10.1. rendszere
 - 2.10.2. áttétele
- 2.11. Kocsiszekrény hossza (mm)
- 2.12. Kocsiszekrény magassága a sínkorona szinttől mérve (mm)
- 2.13. Kocsiszekrény szélessége (mm)
- 2.14. Utastér belső magassága (mm)
- 2.15. Utastér belső szélessége (mm)
- 2.16. Padlómagasság a sínkorona szinttől mérve (mm)
- 2.17. Hasznos alapterület (m²)
- 2.18. Utasforgalmi befogadóképesség:
 - 2.18.1. ülőhely (db)
 - 2.18.2. állóhely (5 fő/m²)
- 2.19. Teljes terhelés:
 - 2.19.1. ülőhely (db)
 - 2.19.2. állóhely (8 fő/m²)
- 2.20. Jármű tömeg adatai:
 - 2.20.1. saját tömeg (kg)
 - 2.20.2. teljes terheléssel (kg)
- 2.21. Számított legnagyobb tengelynyomás (kN)
- 2.22. Ajtó elrendezés
- 2.23. Űrszelvényben való legkedvezőtlenebb elhelyezkedés

3. Járműszerkezeti elemek részletes leírása

3.1. Alváz és szekrényváz
Szilárdsági számítás, terhelési alapadatok, igénybevételek, amire a járművet méretezik. Ívbeállítás és szűkítés számítás külön dokumentáltan

- 3.2. Alváz szerelvények
- 3.3. Vonó- és ütközőkészülék
- 3.4. Padló
- 3.5. Utastér belső burkolata
- 3.6. Ablakok
- 3.7. Ajtók
- 3.8. Szellőzés
- 3.9. Világítás
- 3.10. Ülések
- 3.11. Vezetőfülke és vezetőállás
- 3.12. Belső szerelvények
- 3.13. Külső szerelvények
- 3.14. Áramszedő

- 3.15. Hajtott és futó forgóváz
Szilárdsági méretezés, alapjellemzők. Kerekek, kerékpárok, tengelyek. Forgóváz és kerekek összeállítási rajzai külön dokumentáció szerint
- 3.16. Kardántengelyek
- 3.17. Tengelyhajtás
- 3.18. Vontatómotorok
- 3.19. Segédüzemi berendezések
- 3.20. Jelző- és biztonsági berendezések
- 3.21. Villamos berendezések
- A 3.18–3.21. pontoknál az egyes berendezések kapcsolási rajzai, részletes működési leírása és az egyes részegységek közötti logikai és villamos kapcsolatok részletes ismertetése.
- 3.22. Fékberendezések
- Fékszámítás, fék sémák, fékek működtetése, kezelőszervek
- 3.23. Jármű vezérlése, vonatbefolyásoló rendszere, működése
- 3.24. Belső feliratok
- 3.25. Külső festés és feliratok

VI. FÜGGELÉK

Járműátadási vizsgálatok

Az elvégzendő vizsgálatokat az engedélyező hatóság határozza meg az érvényes jogszabályok és EU szabványok szerint. A vizsgálatok eredményét azoknál a vizsgálatoknál, ahol ez lehetséges regisztráló berendezéssel rögzíteni kell.

Darabvizsgálatok

Ezeket a vizsgálatokat minden sorozat és prototípus jármű átvételekor üres járművel, járműrészekkel kell végezni.

Általános és mechanikai vizsgálatok

Műhelyi vizsgálatok:

- A kerék terhelés ellenőrzése
- A sűrített levegős berendezések légtömörségi vizsgálata
- Mechanikus fékberendezések próbája
- A járműszerkevény beázás mentességének próbája (záporpróba)
- A balesetek megelőzésére tett intézkedések ellenőrzése
- Áramszedők működésének ellenőrzése
- A vezetőfülke ellenőrzése a különböző vezérlő szervek, a légzárás, a fűtés, az ablaktörlők, ablakmosók és páramentesítő berendezések működése szempontjából

Menet közben elvégzendő vizsgálatok:

- Beállítás a pályáívekbe menet közben (vízszintes, függőleges ívek)
- Fékútmérések a mechanikai hatású fékkel
- Az utastér zajosságának ellenőrzése
- A biztonsági berendezések vizsgálata

Villamos vizsgálatok

Műhelyi vizsgálatok:

- A szigetelés villamos szilárdságának ellenőrzése
- Az áram-visszavezetők és földelő berendezések ellenőrzése
- Vontatási és segédüzemi áramkörök működőképességének vizsgálata
- Segédüzemi gépek vizsgálata
- Segédüzemi hálózat akkumulátortöltő berendezés vizsgálata

Menet közben elvégzendő vizsgálatok:

- Fékútmérések villamos fékkel
- Vontatási és segédüzemi áramkörök működésének ellenőrzése

Típusvizsgálatok

A prototípus járművön azokat a vizsgálatokat is el kell végezni, melyek a sorozat járműveken elvégzésre kerülnek.

Általános és mechanikai vizsgálatok**Műhelyi vizsgálatok:**

- A jármű külső méreteinek (a szerkesztési szelvénynek) vizsgálata
- A járműszerkevény beázás mentességének részletes vizsgálata
- A jármű munkavédelmi minősítése
- Mérlegelés (tengely, keréknyomás és saját tömeg mérése)
- Légszállítás mérése

Menet közben elvégzendő vizsgálatok:

- Beállítás vizsgálat a pályáívekbe és lejtőresekbe, üresen és teljes terheléssel
- Fékberendezések 1. számú melléklet szerinti vizsgálata

Villamos vizsgálatok**Műhelyi vizsgálatok:**

- A jármű villamos biztonságtechnikai vizsgálata

Menet közben elvégzendő vizsgálatok:

- A jármű vonóképségének, illetve a motorok, hajtóművek és futóművek melegedésének ellenőrzése
- Indítási és gyorsítási vizsgálatok
- Megszakítás és gyors feszültségváltozás vizsgálata
- Vizsgálat a táphálózat rövidzárlata esetén
- A jármű berendezésének rövidzárlati és túlterhelési vizsgálata
- A fékellenállások melegedésének vizsgálata
- A jármű rádió zavarítás vizsgálata
- Menetdiagram felvétel

VII. FÜGGELÉK**Járművizsga Jegyzőkönyv**

Készült 20..... év hó-n
a jelenléti íven feltüntettek jelenlétében

Tárgy:

A (az üzemeltető teljes neve) tulajdonában lévő pályaszámú típusú a
..... Közlekedési Felügyelet számú határozata értelmében megtartott hatósági járművizsgálata.

Eljárás:

Az eljárás vezetője megállapítja, hogy a tárgyi jármű látható részei az általános biztonsági és esztétikai követelményeknek megfelelnek / nem felelnek meg,* azon a forgalom biztonsága szempontjából szükséges berendezések megvannak / nincsenek meg*.

A jármű főbb egységei és méretei a Központi Közlekedési Felügyelet számon jóváhagyott engedélyezési dokumentációjának, a végrehajtott mérésekkel igazoltan megfelelnek / nem felelnek meg*.

A fenti dokumentumok alapján sor került a tárgy szerinti jármű, (vonal megnevezése) vonalon a hatósági próbamenet megtartására. A km/h legnagyobb sebességgel megtartott próbamenet alkalmával a kocsi egyenesben és kanyarban nyugodt / nyugtalan* járásának bizonyult, a jármű berendezései, kezelőszervei az elvégzett vizsgálatok során jól / rosszul* működtek, az eredményes hatósági járművizsgát kizáró probléma nem jelentkezett / jelentkezett*.

A fékút mérések eredményei a hatósági előírásnak megfeleltek / nem feleltek meg*.

Eredmény

A mérések, dokumentumok és vizsgálatok alapján az eljárás vezetője meggyőződött arról, hogy a típusú, pályaszámú jármű, legfeljebb km/h sebességgel üzemeltethető / nem üzemeltethető*. Az engedélyezett sebességgel történő üzemeltetés a tulajdonos / üzemeltető* olyan vasúti pályáin lehetséges, ahol ezt a megadott össztömeg, tengelyelrendezés és tengelyterhelés értéke és a vonatbefolyásoló rendszer figyelembevételével a pályaviszonyok és az érvényes előírások megengedik.

Az eljárás vezetője a jármű üzembe helyezésére az előzetes engedélyt a hatóság részéről történő utólagos, határozatba foglalt megerősítés fenntartása mellett – a helyszínen megadja / nem adja* meg.

Megjegyzések:

A hatósági járművizsga indoklása:
.....
.....

Kikötések:

.....
.....

Vontatás esetén a járművel legfeljebb tonna tömegű jármű vontatható, legfeljebb km/h sebességgel.

Mellékletek:

Vizsgálatok eredményei

Fékútmérési adatok (I. Függelék szerint)

KMF.

P. H.

.....
Az eljárás vezetője

Vizsgálatok eredményei

A jármű méretellenőrzése:
Saját tömeg ellenőrzése:
Fékberendezések állópróbája:
Levegős berendezések tömörségének vizsgálata:
A kocsiszekrény vízzáróságának vizsgálata:
Jelző- és biztonsági berendezések ellenőrzése:
Utastér berendezéseinek vizsgálata:
Ajtók és azok működésének vizsgálata:
Hajtásrendszer működőképességének vizsgálata:
Ívbeállítás, lejtőtörés vizsgálata:
Fékberendezések üzemszerű vizsgálata:
Vezetői munkahely vizsgálata:
Futásjószág és zajszint vizsgálata üres és terhelt járműnél:
Áramszedő-berendezés vizsgálata:
A jármű vonóképességének, illetve a motorok, hajtóművek melegedésének vizsgálata:
Indítási, gyorsítási és sebességi próbák – üres és terhelt járművekkel – menetdiagram ellenőrzése:
Segédüzemi gépek működésének ellenőrzése:
A járművön fellépő terhelés hatásának a vizsgálata:
Készülékek helyes működésének ellenőrzése:
A futópróba eredményének értékelése:

A próbavezető neve: Aláírása/dátum:

A vizsgálatokat végezte: Aláírása/dátum:

KMF.

P. H.

.....
Az eljárás vezetője

* A helyes válasz aláhúzendő, a helytelen áthúzendő.

**Az igazságügy-miniszter, a belügyminiszter
és a pénzügyminiszter
11/2005. (VI. 17.) IM–BM–PM
együttes rendelete**

**az igazságügyi szakértők díjazásáról szóló
3/1986. (II. 21.) IM rendelet módosításáról**

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 604. § (2) bekezdésének *d*) pontjában, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 187. §-ának (1) bekezdésében, valamint a kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendelet végrehajtására kiadott 33/1976. (IX. 5.) MT rendelet 63. §-ának (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján – az érdekelt miniszterekkel és a legfőbb ügyésszel egyetértésben – a következőket rendeljük el:

1. §

(1) Az igazságügyi szakértők díjazásáról szóló 3/1986. (II. 21.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-ának (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az igazságügyi szakértőnek, az igazságügyi szakértői intézménynek, az egyetem igazságügyi orvostani intézetének, a szakértői vélemény végett megkeresett egyéb szervnek, szakértői testületnek, továbbá szakértőként alkalmazott más személynek, valamint a szaktanácsadónak (Be. 182. §) (a továbbiakban együtt: szakértő) szakértői tevékenységéért munkadíj és költségterítés (a továbbiakban együtt: szakértői díj) jár. Az Igazságügyi Szakértői Intézetek Hivatala (a továbbiakban: ISZIH) és a Belügyminisztérium (BM) Bűnügyi Szakértői és Kutató Intézet igazságügyi szakértői intézmény.

(2) A szakértői díj e rendeletben meghatározott összege az igazságügyi szakértői tevékenység ellenértékét terhelő általános forgalmi adó összegét nem tartalmazza, azt az e rendeletben meghatározott szakértői díj összegén, mint adóalapon felül kell felszámítani, ha a szakértő az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (Áfa tv.) rendelkezései alapján általános forgalmi adó-felszámításra kötelezett. Ha a szakértő az Áfa tv. szerint levonási joggal rendelkezik, a számlával igazolt költségnek csak a nettó összege növeli az adóalapot.”

(2) Az R. 1. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a szakértő tevékenysége az Áfa tv. 5. §-a szerinti gazdasági tevékenységnek minősül, a szakértőnek a díj-jegyzéken kívül külön jogszabály rendelkezései szerint számlát is ki kell állítania, illetve a kirendelő hatóságnak a számla ellenében a díjat ki kell fizetnie.”

(3) Az R. 2. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és ezzel egyidejűleg a § a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A szakvéleményt felülvizsgáló bizottság tagjait, a döntés-előkészítő tevékenységet ellátó szakreferenseket,

az élő személy helyszíni vizsgálatát végző szakértőket, valamint a helyszíni vizsgálatnál közreműködő jegyző-könyvvizetők – a pszichiátriai betegek intézeti gyógykezelésével kapcsolatos nemperes eljárásban végzett helyszíni vizsgálat kivételével – személyenként az R. I. mellékletében meghatározott alapidíjak két és felszeresének megfelelő összegű díjazás illeti meg.

(8) Helyszíni vizsgálatnak minősül különösen a lakóhelyen, tartózkodási helyen, a fekvőbeteg-gyógyintézetben, büntetés-végrehajtási intézményben és intézetben, valamint a rendőrségi vagy katonai fogdában végzett vizsgálat.”

(4) Az R. 6. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szakértő a saját személygépkocsi használatáért költséget (ideértve a parkolási díjat is) akkor számíthat fel, ha a kirendelő szerv ahhoz előzetesen hozzájárult.”

(5) Az R. 14. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„14. § (1) Ha az igazságügyi szakértői intézmény a szakértői véleményt nem a bíróság, ügyészség vagy a nyomozó hatóság kirendelése alapján adta, a szakértői díjat a megbízónak, az eljáró szakértői intézmény arra feljogosított vezetője által kiállított összevont díjjegyzék és az 1. § (5) bekezdése szerinti számla alapján kell kifizetnie.

(2) Az ISZIH szervezeti egysége esetében az (1) bekezdésben írt számla másodpéldányát az ISZIH-nek meg kell küldeni a követelés előírása és behajtása végett.”

2. §

(1) A kisajátítási eljárásban közreműködő szakértőkről szóló 9/1976. (IX. 5.) IM rendelet (a továbbiakban: Rk.) 1. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szakértői nyilvántartásba való felvételét az kérheti, aki magyar állampolgár vagy az Európai Gazdasági Térség olyan állampolgára, aki rendelkezik a tevékenység gyakorlásához szükséges szintű magyar nyelvtudással, továbbá büntetlen előéletű, megfelelő szakképzettséggel és legalább ötéves szakmai gyakorlattal rendelkezik.”

(2) Az Rk. 3. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szakértői díj összegére és felszámításának módjára az igazságügyi szakértők díjazásáról szóló jogszabály rendelkezéseit kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a kisajátítási eljárásban közreműködő szakértő kiküldetési költségei tekintetében a köztisztviselőkre vonatkozó rendelkezések az irányadók.”

3. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba, rendelkezéseit azokban az ügyekben kell alkalmazni, amelyekben a szakértő kirendelésére a rendelet hatálybalépését követően került sor.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) az Rk. 3. §-ának (2) és (3) bekezdése,

b) a kisajátítási eljárásban közreműködő szakértőkről szóló 9/1976. (IX. 5.) IM rendelet módosításáról szóló 16/1992. (XI. 17.) IM rendelet,

c) az igazságügyi szakértők díjazásáról szóló 3/1986. (II. 21.) IM rendelet módosításáról szóló 5/1988. (VI. 15.) IM rendelet 1. §-a, a 10/1995. (III. 28.) IM rendelet 1. §-ának (1) bekezdése, 4. §-a és 5. §-ának (5) bekezdése, valamint az 5/2000. (II. 29.) IM rendelet 1. §-a, a 6/2002. (III. 30.) IM rendelet 1. §-a, továbbá az egyes, díjazásról szóló igazságügy-miniszteri rendeletek módosításáról szóló 33/2002. (XII. 23.) IM rendelet 5. §-ának (3) és (4) bekezdése.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R. II. fejezetének címe „II. Az igazságügyi szakértői intézmény alkalmazásában álló, valamint a rendőrség állományába tartozó szakértő díjának felszámítása és kiutalása” címre módosul.

Dr. Petrétai József s. k., *Dr. Lamperth Mónika s. k.,*
igazságügy-miniszter belügyminiszter

Dr. Veres János s. k.,
pénzügyminiszter

A környezetvédelmi és vízügyi miniszter 12/2005. (VI. 17.) KvVM rendelete

a fokozottan védett növény-, illetve állatfajok élőhelyén és élőhelye körüli korlátozás elrendelésének részletes szabályairól

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvt.) 44. § (5) bekezdésében, valamint 85. § b) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

A rendelet hatálya

1. §

A rendelet hatálya kiterjed

a) a külön jogszabály alapján fokozottan védetté nyilvánított növény-, illetve állatfajok (a továbbiakban együtt: fokozottan védett fajok)

aa) egyedeire, állományaira,

ab) élőhelyén és élőhelye körül elrendelt használati, gazdálkodási korlátozásra (a továbbiakban együtt: korlátozás), továbbá

b) az ab) pont szerinti korlátozás által érintett földterületekre, barlangokra, mesterséges üregekre és víztestekre (a továbbiakban együtt: korlátozással érintett terület).

A korlátozás elrendelése

2. §

A környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség (a továbbiakban: Felügyelőség) a fokozottan védett faj élőhelyén és élőhelye körül korlátozást rendelhet el, ha a használati mód, gazdálkodási tevékenység a fokozottan védett faj egyedének vagy állományának zavarásával, veszélyeztetésével, károsításával, elpusztulásával járna, és

a) a jogszerűen folytatott hasznosítás, gazdálkodási tevékenység a Tvt. vagy külön jogszabály alapján nincs hatósági engedélyhez kötve, vagy

b) a fokozottan védett faj egyede vagy állománya a természetvédelmi kezelési terv kihirdetését, illetve a természetvédelmi hatósági határozat jogerőre emelkedését követően jelent meg a területen, vagy

c) a kezelési tervben, illetve a természetvédelmi hatósági határozatban meghatározott használati, gazdálkodási feltételekben a faj szempontjából kedvezőtlen változások következtek be.

3. §

A korlátozás elrendelését megelőzően a Felügyelőség köteles vizsgálni a korlátozás elrendelésének szükségességét, és a korlátozásra szánt terület kiterjedését.

4. §

Korlátozással érintett területként – rendeltetésétől, művelési ágától függetlenül – az adott egyed vagy állomány megfelelő szintű megőrzéséhez az a terület határolható le, amelyik

a) a fokozottan védett faj egyedének élőhelye vagy annak része, illetve

b) az élőhely körül fekszik, és állapota, használata jelentős hatást gyakorol az érintett egyed élőhelyére.

5. §

(1) A Felügyelőség a korlátozás elrendeléséről határozatban

a) egyértelmű azonosítást biztosító jellemzőkkel lehatárolja a 4. § szerinti területet, melyet ingatlan-nyilvántartási helyrajzi számmal, erdő esetén erdészeti üzemtervi jellel (helység, tag, erdőrészlet bontásban) jelöl meg,

b) megállapítja, hogy a korlátozással érintett terület a fokozottan védett faj élőhelyének egészét vagy annak csak

valamely részét, illetve az élőhely állapotára jelentős hatást gyakorló környezetet foglalja magában,

c) meghatározza a terület használatával összefüggő korlátozásokat,

d) kötelezi a terület használóját a tevékenységtől való tartózkodásra, illetve a gyakorolt tevékenység felfüggesztésére,

e) meghatározza a korlátozás időbeli hatályát,

f) utal a korlátozás be nem tartása esetén alkalmazható jogkövetkezményekre,

g) utal a jogszerűen folytatott tevékenységek korlátozása esetén igényelhető kártalanításra, illetve támogatásra vonatkozó szabályokra.

(2) A korlátozás a tevékenység időtartamára, módjára, módszereire, technológiájára, az alkalmazott anyagokra, eszközökre terjedhet ki.

6. §

(1) A korlátozásnak olyan mértékűnek kell lennie, hogy az adott egyedi körülmények figyelembevételével biztosítsa az egyed, illetve az állomány megkülönböztetett védelmét, továbbá e céllal összhangban és arányban álljon. Ennek megfelelően gondoskodni kell arról, hogy az érintett tevékenység a feltétlenül szükséges időtartamra, és a fenntartható használat követelményét szem előtt tartva a lehető legkisebb mértékre korlátozódjon.

(2) Egy-egy korlátozással érintett területen több tevékenységet érintő, továbbá az egyes tevékenységekre vonatkozóan is több, egymástól különböző korlátozás rendelkezhető el, valamint ugyanazon egyed védelmét is többféle korlátozás szolgálhatja.

A korlátozás ellenőrzése

7. §

(1) A határozatban foglaltak betartását a Felügyelőség – a területileg érintett nemzeti park igazgatóság bevonásával – ellenőrzi.

(2) A Felügyelőség a korlátozás időbeli hatálya alatt köteles vizsgálni a korlátozás szükségességét, és amennyiben az a korlátozás időbeli hatályának lejártá előtt megszűnik, köteles haladéktalanul intézkedni annak feloldásáról.

Vegyes és záró rendelkezések

8. §

(1) A fokozottan védett fajok védelmét szolgáló korlátozások végrehajtását a Tvt. 71. §-a szerinti és a külön jog-

szabályban meghatározott támogatások nyújtásával is elő kell segíteni.

(2) Az e jogszabály alapján elrendelt korlátozás előírása esetén – a kártalanításra vonatkozóan – a Tvt. 72. §-a és a külön jogszabályban meghatározottak szerint kell eljárni.

9. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.

Dr. Persányi Miklós s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi miniszter

III. rész HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 22/2005. (VI. 17.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabályi rendelkezés alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára, valamint mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség vizsgálatára irányuló eljárásban meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az Alkotmány 71. § (1) bekezdésébe foglalt egyenlő választójog alapelvéből következő alkotmányos követelmény, hogy az egyéni választókerületekben a választásra jogosultak száma a lehető legkisebb mértékben térjen el egymástól, továbbá az egyes területi választókerületeknél megszerezhető országgyűlési képviselői mandátumok száma szorosan igazodjon a választásra jogosultak számához.

2. Az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapítja: az Országgyűlés jogalkotói feladatának elmulasztásával alkotmányellenes helyzetet idézett elő azáltal, hogy nem teremtette meg maradéktalanul az Alkotmány

71. § (1) bekezdésébe foglalt egyenlő választójog elvéből következő követelmények érvényesülését biztosító jogszabályi feltételeket.

Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának – az országgyűlési képviselők Alkotmány 20. § (1) bekezdése alapján megtartandó választását követően – 2007. június 30-ig tegyen eleget.

3. Az Alkotmánybíróság az országgyűlési képviselők választásáról szóló 1989. évi XXXIV. törvény 2. számú melléklete, valamint az országgyűlési egyéni és területi választókerületek megállapításáról szóló 2/1990. (I. 11.) MT rendelet melléklete alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Köz-lönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az indítványozó álláspontja szerint az országgyűlési képviselők választásáról szóló 1989. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Vjt.) 2. számú melléklete, valamint az országgyűlési egyéni és területi választókerületek megállapításáról szóló 2/1990. (I. 11.) MT rendelet (a továbbiakban: Vr.) melléklete ellentétes az Alkotmánynak az egyenlő választójog elvét megfogalmazó rendelkezésével [71. § (1) bekezdés]. Az alkotmányellenesség okát az indítványozó abban látja, hogy a Vjt. „nem rendelkezik az esetleges demográfiai változások miatt szükségessé váló, annak megfelelő választókerületi határok és területi választókerületenként megszerezhető mandátumok számának módosításáról.” Mivel a Vjt. és a Vr. megalkotása óta az ország egyes területein jelentős népesség-átcsoportosulás történt, megváltozott az egyéni választókerületekben névjegyzékbe vett választópolgárok száma. Az indítványozó a BM Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal adatai alapján arra a következtetésre jut, hogy egyes választókerületek választópolgárainak száma közötti különbség ma már meghaladja a kétszeres eltérést. Így – az indítványozó szerint – a választójog „nemcsak matematikai, hanem jogi értelemben sem nevezhető egyenlőnek”, s ez sérti az egyenlő választójog elvét. Mindezekre hivatkozva az indítványozó kezdeményezte a támadott jogszabályi mellékletek alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését.

2. Az Alkotmány 20. § (1) bekezdése:

„Az országgyűlési képviselők általános választását – az Országgyűlés feloszlása vagy felosztatása miatti választás kivételével – az előző Országgyűlés megválasztását köve-

tő negyedik év április vagy május hónapjában kell megtartani.”

Az Alkotmány 71. § (1) bekezdése:

„Az országgyűlési képviselőket, az Európai Parlament képviselőit, a helyi önkormányzati képviselőket, valamint a polgármestert és a fővárosi főpolgármestert a választópolgárok általános és egyenlő választójog alapján, közvetlen és titkos szavazással választják.”

A Vjt. 52. § így rendelkezik:

„E törvény mellékletei állapítják meg:

a) h.k.

b) a megyékben és a fővárosban az egyéni választókerületek számát és területi választókerületenként a megszerezhető mandátumok számát;

c) a területi lista állításához szükséges egyéni választókerületi jelölések számát;

d) a szavazatösszesítés és a választás eredménye megállapításának számítási módját;”

A Vjt. 50. § (2) bekezdése kimondja:

„Felhatalmazást kap a Minisztertanács arra, hogy az egyéni és a területi választókerületek sorsszámát, székhelyét és területét megállapítsa.”

A Vr. 1. §-a így rendelkezik:

„Az országgyűlési képviselők választásáról szóló 1989. évi XXXIV. törvény 50. §-a (2) bekezdésének felhatalmazása alapján a Minisztertanács az országgyűlési egyéni és területi választókerületek sorsszámát, székhelyét és területét a rendelet melléklete szerint állapítja meg.”

II.

Az Alkotmánybíróság először azt vizsgálta meg, hogy az Alkotmány 71. § (1) bekezdésében megfogalmazott egyenlő választójog elvéből következik-e, hogy az egyes választókerületek választói névjegyzékében nyilvántartásba vett választópolgárok száma megegyezzen. Ehhez kapcsolódó alkotmányossági kérdés, hogy az egyes területi választókerületenként megszerezhető országgyűlési képviselői mandátumok számának pontos arányban kell-e állnia a névjegyzékbe vett választópolgárok számával.

1. Az Alkotmány 71. § (1) bekezdésében nevesített egyenlő választójog speciális egyenlőségi szabálynak tekinthető hátrányos megkülönböztetés tilalmáról rendelkező 70/A. § (1) bekezdéséhez képest. Az Alkotmánybíróság a 70/A. § (1) bekezdését olyan általános egyenlőségi szabálynak tekinti, amely szerint a jognak az egyes személyeket egyenlő méltóságú személyként kell kezelnie, szempontjaikat egyenlő mércével kell mérnie. Így a hátrányos megkülönböztetés tilalma az Alkotmány 54. § (1) bekezdésén alapuló egyenlő emberi méltóság alkotmányos alapelvét juttatja kifejezésre. [9/1990. (IV. 25.) AB határozat, ABH 1990, 46.; 61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280–281.]

Az alkotmányos demokráciákban az „egy ember – egy szavazat” elve alapján vált valóra a politikai közösség tagjainak önkormányzása, amely megvalósítja az egyenlő részvétel jogát a demokratikus eljárásban. A politikai közösség választójogosultsággal rendelkező tagjainak egyenlőségét (egyenlő értékességét) fejezi ki, hogy a népszuverenitáson alapuló döntéshozatal résztvevői azonos jogokkal rendelkeznek, és minden választópolgár szavazata ugyanannyira számít. Nyilvánvaló mindemellett, hogy a képviselő-választás, a népszuverenitáson alapuló döntéshozatal a demokráciában alapvető intézmény. Az Alkotmány 71. § (1) bekezdésébe foglalt egyenlő választójog ezért szoros kapcsolatban áll a 2. § (1) bekezdésében rögzített demokratikus jogállamiság elvével.

A választójog egyenlőségének elve mindazonáltal túlmutat a választópolgárok egyenlőségén, mivel az országgyűlési képviselők a politikai közösség minden tagját képviselik. Egyebek mellett ezt fejezi ki az Alkotmány 20. § (2) bekezdése: „Az országgyűlési képviselők tevékenységüket a köz érdekében végzik.” Ilyen értelemben az egyenlő képviselő a választójoggal nem rendelkezőkre (Alkotmány 70. §) is vonatkozik. Az Alkotmánybíróság abból indult ki, hogy a teljes lakosságon belül a választójoggal rendelkezők aránya nem mutat érdemi eltérést az ország különböző területein, ezért jelen határozatban a választójog egyenlőségét a választópolgárok tekintetében értelmezte. (Amennyiben egyes területeken kimutatható ilyen eltérés, akkor nem csak a választópolgárokat, hanem valamennyi ott lakó személyt számításba kell venni.)

Az Alkotmány 71. § (1) bekezdésébe foglalt egyenlő választójog elvéből fakadó alkotmányossági követelmények érvényesülésének mikéntjét jelentősen befolyásolja a törvényhozó által létrehozott választási rendszer. A magyar Alkotmány ugyanis nem írja elő meghatározott választási rendszer törvényi intézményesítését. Az Alkotmánybíróság korábbi megállapítása szerint „[a]z Alkotmány – a 71. §-ában meghatározott választási alapelveken kívül – nem tartalmaz rendelkezéseket a választójog gyakorlásának módjára nézve. Ebből következően az Országgyűlés széles döntési szabadsággal rendelkezik a választási rendszer megválasztása, a választási eljárás szabályainak megállapítása során. A törvényhozó szabadon határozza meg a választókerületi rendszereket, a jelöltállítás, a szavazás és a mandátumszerzés rendjét. Az Országgyűlés ezt a döntési szabadságát a választójogi szabályok megalkotása során is, csak az Alkotmány keretei között gyakorolhatja, úgy köteles ezeket a szabályokat meghozni, hogy azok az Alkotmány rendelkezéseivel ne ütközzenek, Alkotmányban szabályozott alapvető jogot alkotmányellenes módon ne korlátozzanak.” [63/B/1995. AB határozat, ABH 1996, 509, 513.; 31/2000. (X. 20.) AB határozat, ABH 2000, 210, 212–213.]

A Magyarországon bevezetett egyes országgyűlési választási rendszer egyaránt tartalmazza a többségi és az arányos választási rendszerekre jellemző elemeket is. Képviselői mandátumhoz lehet jutni a többségi elv alapján az

egyéni választókerületekben, az arányosságot követő területi választókerületben (megyei, fővárosi lista), valamint a töredékszavazatok kompenzálására szolgáló országos listáról is (amelyre a választópolgárok közvetlenül nem szavaznak).

2. A választási rendszer kialakításának alkotmányos kereteit elsősorban az Alkotmány 71. § (1) bekezdésébe foglalt választási alapelvek – közöttük az egyenlő választójog elve – jelölik ki. Az Alkotmánybíróság a 809/B/1998. AB határozatban általános érvénnyel állapította meg: „A választójog egyenlőségének alkotmányos elve két követelményt támaszt a választási törvény megalkotójával szemben: egyrészt a választójog a választópolgárok szempontjából azonos értékű legyen, másrészt a szavazatok lehetőleg azonos súlyúak legyenek egy-egy képviselő megválasztásánál.” (ABH 2000, 783, 784.)

A választójog egyenlő értékűsége azt jelenti, hogy minden választópolgár azonos számú szavazattal rendelkezik, és a szavazatszámolásnál minden szavazat ugyanannyit ér. E tekintetben az Alkotmány 71. § (1) bekezdése a plurális választójogot zárja ki, amely kedvezményezett választópolgári csoportok számára több vagy eltérő értékű szavazatot biztosítana a választások során. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint ez a követelmény abszolút: az Alkotmányból következő „egy ember egy szavazat” elvének érvényesülése e tekintetben semmilyen indokból nem korlátozható. (A mai választási rendszerben ez a követelmény értelemszerűen külön-külön vonatkozik az egyéni jelöltre és a területi listára történő szavazásra.)

Az Alkotmánybíróság a szavazatok súlyával összefüggésben megállapította: „A választójog egyenlősége nem jelenti és nem is jelentheti a választáskor kifejezett politikai akarat csorbítatlanul egyenlő érvényesülését. Bár az Alkotmány kinyilvánítja a választójog egyenlőségét, az állampolgári politikai akarat képviselők útján való, azaz közvetett érvényesülése természetszerűleg aránytalanságot eredményez.” [3/1991. (II. 7.) AB határozat, ABH 1991, 15, 17–18.]

A 6/1991. (II. 28.) AB határozatban a testület hangsúlyozta, hogy „a választópolgároknak az Alkotmány 71. §-ának (1) bekezdésében biztosított jogát kiemelkedően fontos politikai jognak tekinti”, mert „a választópolgárok kizárólag az aktív választójog négyévenkénti gyakorlása révén tudnak befolyást gyakorolni a legfelsőbb államhatalmi és népképviselői szerv összetételére.” Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint „– éppen azért, mert különösen fontos állampolgári jogról van szó – akár az egyenlőség, akár az általánosság bármiféle korlátozása csak igen jelentős elvi indokból fogadható el és egyeztethető össze az Alkotmánnyal.” (ABH 1991, 19, 20.)

Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság 2000-ben kimondta: „Az egyéni választókerületek eltérő nagysága (választási földrajz), illetőleg az egy mandátum

megszerzéséhez szükséges konkrét szavazatok száma (választási matematika) miatt a választások után, a választási eredmények ismeretében természetesen nem lehet abszolút értelemben vett egyenlőség a szavazatok súlyában.” (809/B/1998. AB határozat, ABH 2000, 783, 784.) A 33/2000. (X. 20.) AB határozat a választójog egyenlőségének elve alapján azt fogalmazta meg, hogy „a választójognak a választópolgár szempontjából egyenértékűnek és a szavazatoknak közel azonos súlyúaknak kell lenniük.” (ABH 2000, 221, 226.)

3.1. A mai országgyűlési választási rendszerben az Alkotmány 71. § (1) bekezdéséből következő, a választójog egyenlőségére vonatkozó követelmények az egyéni választókerületi jelöltségre és a területi listára vonatkozó szavazás esetén is irányadók. (Figyelembe véve a választási rendszer egyes elemeinek sajátosságait.) A szavazatok egyenértékűségét mindkét szavazással összefüggésben olyan eljárási jogosultságok biztosítják, amelyek minden választópolgárt egyenlően megilletnek. Ide tartoznak – egyebek mellett – a jelölésre, a szavazás rendjére, valamint a jogorvoslatokra vonatkozó szabályok. Tartalmi értelemben a szavazatok egyenértékűek, mert minden választópolgárnak – az egyenlő emberi méltóság elvének megfelelően – egy, a többi választópolgáréval azonos értékű szavazata van mind az egyéni jelölt, mind a területi lista esetében.

3.2. Másként ítélandó meg a szavazatok eljárási és tartalmi értelemben vett egyenlősége a szavazatok súlyára vonatkozó alkotmányossági elvárás esetében. A kiindulópont itt is az, hogy a jogszabályoknak kifejezésre kell juttatniuk a választópolgárok egyenlőségét: a szabályozás nem tehet indokolatlan különbséget a választópolgárok egyes csoportjai között, például lakóhelyük, illetve – közvetve – politikai nézeteik, nemzeti vagy etnikai hovatartozásuk miatt. Ez alapján a szavazatoknak akkor lehet közel egyenlő súlya, ha lehetőség van arra, hogy egyenlő számú szavazó döntése eredményezzen mandátumot. Az Alkotmány 71. § (1) bekezdéséből következően a körzethatárok és a listákról szereshető mandátumok meghatározásának sem célja, sem eredménye nem lehet az, hogy egyes választói csoportokhoz tartozó személyek indokolatlanul hátrányosabb helyzetbe kerülnek másokhoz képest.

A tartalmi egyenlőség szempontjából annak nincs jelentősége, hogy az országgyűlési képviselőválasztás során konkrétan hány szavazat eredményez mandátumot. A többségi rendszerekben ugyanis a megegyező nagyságú választókerületekben is elkerülhetetlenül eltérő számú szavazat eredményez mandátumot, tekintettel arra, hogy az egyes kerületekben eltérhet a versengő jelöltek (pártok) száma és támogatottsága, valamint kerületenként különböző a szavazásban ténylegesen részt vevő választópolgárok száma. Következésképpen a „lehetőleg azonos súlyú”, illetőleg „a közel azonos súlyú” szavazatok követelménye nem vonatkozhat a szavazásban résztvevő választópolgá-

rok – egyéni jelöltségre és területi listára – ténylegesen leadott szavazataira és azok egymáshoz való viszonyára. A választási részvétel, a választópolgárok aktivitása miatti eltérések és a ténylegesen leadott szavazatok megoszlása nincs kihatással az Alkotmány 71. § (1) bekezdéséből következő egyenlő választójog elvének érvényesülésére.

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az Alkotmány 71. § (1) bekezdése alapján nem követelhető meg az sem, hogy a mai magyarországi választási rendszerben az egyes választókerületek választói névjegyzékében nyilvántartásba vett választópolgárok száma pontosan megegyezzen. Ehhez hasonlóan az sem várható el, hogy az egyes területi választókerületenként megszereshető országgyűlési képviselői mandátumok száma pontos arányban álljon a névjegyzékbe vett választópolgárok számával. Mindez csak a szabályozás adott időpontjában lenne elképzelhető, mert a 18. életév betöltése (a választójog megszerzése), a halálozások, a lakóhelyváltozások és más körülmények miatt a névjegyzékekben szereplő választópolgárok száma folyamatosan változik.

3.3. A választójog egyenlőségéből származó alkotmányossági követelmények tartalmának meghatározásakor az Alkotmánybíróság figyelembe vette az Európa Tanács Velence Bizottságának 190/2002. számú véleményét, amelyben a Code of Good Practice in Electoral Matters a közös európai választójogi örökség egyik meghatározó elemének minősíti a választójog egyenlőségét. A dokumentum szerint az egyenlőség magában foglalja a mandátumok választókerületek közötti egyenletes elosztásának követelményét, amely a következőket tartalmazza:

- a képviselői helyek elosztása kiegyensúlyozottan, világos szempontok szerint kell megtörténjen, a következő lehetséges kritériumok figyelembevételével: népesség, a nemzeti kisebbségek számaránya, a regisztrált választópolgárok száma, a választójogukkal várhatóan élők aránya;

- földrajzi, közigazgatási, valamint történelmi határvonalak számításba vehetők;

- az egy képviselői helyre jutó választópolgárok száma tekintetében a választókerületenkénti eltérés nem haladhatja meg a 10%-ot, és semmiképpen sem lépheti túl a 15%-ot. E szabályoktól csak kivételes körülmények esetén engedhető meg az eltérés (adott területen élő kisebbségek érdekeinek védelme, szórányosan lakott terület egységének védelme érdekében);

- a képviselői helyek elosztásának rendszerét legkevesebb tízévenként újra kell vizsgálni, lehetőleg választásokon kívüli időszakokban;

- a választókerületek határvonalainak újbóli meghatározása esetén a következő szempontoknak kell érvényesülniük: elfogulatlanság, a nemzeti kisebbségek hátrányos helyzetbe kerülése lehetőségének kizárása, egy többségben független személyekből álló bizottság véleményének meghallgatása. (A bizottságnak lehetőség szerint legyen földrajzi, illetve szociológiai szakember tagja, a pártok le-

gyenek egyenlő arányban képviselve, illetve szükség esetén a nemzeti kisebbségek is.)

4.1. Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság az Alkotmány 71. § (1) bekezdését értelmezve úgy ítélte meg, hogy a választójog egyenlőségének elve megköveteli a képviselői helyek választókerületek közötti egyenletes elosztását. Az Alkotmánybíróság – a jogalkotónak szóló – alkotmányos követelményként fogalmazta meg, hogy az egyéni választókerületekben a választásra jogosultak száma a lehető legkisebb mértékben és csak megfelelő alkotmányos indokkal térjen el egymástól. A lehető legkisebb mértékű eltérésre kell törekednie a jogalkotónak a területi listákról megszerezhető mandátumok meghatározásakor is. Ez azt jelenti, hogy az egyes területi választókerületenként megszerezhető országgyűlési képviselői mandátumok számának szorosan igazodnia kell a névjegyzékbe vett választópolgárok számához. (Mivel a területi listákról nem a többségi, hanem az arányossági elv alapján lehet mandátumhoz jutni, a területi választókerületek nagyságának, a jegyzékbe vett választópolgárok számának csak az adott területen megszerezhető mandátumokhoz viszonyítva van jelentősége.) Tehát, amennyire lehetséges, a jogalkotónak törekednie kell arra, hogy az egyenlő képviselő elvei az egyéni választókerületek és a területi listák esetében is érvényre jussanak.

4.2. A választójog egyenlőségéből származó, a szavazatok súlyára vonatkozó alkotmányossági követelmények maximális teljesítésétől a jogalkotó csak megfelelő alkotmányos indok esetén térhet el. Minél jelentősebb az eltérés a választásra jogosultak száma, illetve – a területi listás rendszerben – a választókerületenként megszerezhető mandátumok száma között, annál erősebb alkotmányos indok szükséges az eltérés igazolásához. Megfelelő indok lehet – egyebek mellett – a földrajzi viszonyok, a közigazgatási határok, valamint a nemzeti, illetve etnikai kisebbségek számarányának figyelembevétele. Ugyanakkor még a statisztikailag egyébként elhanyagolható különbségek is alkotmányellenesek lehetnek, ha azok a választókerületek határaival való manipuláció eredményeként jönnek létre. Történetileg a választás eredményének előzetes befolyásolását célzó ilyen jellegű változtatásokra (gerrymandering) a leggyakrabban a politikai erőviszonyok mesterséges átalakítása, illetve a kisebbségek politikai részvételének megnehezítése érdekében került sor.

4.3. Nyilvánvaló, hogy létezhet olyan rendkívüli eltérés az egyes választókerületek, illetve területi listák között, amely önmagában véve, azaz függetlenül az eltérés indokától, sérti az Alkotmány 71. § (1) bekezdését. Az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy minden körülmények között ellentétes az egyenlő választójog elvével, ha az egyéni választókerületekben a jegyzékbe vett választópolgárok száma közötti kétszeres eltérés mutatható ki. A kétszeres eltérést tartalmazó szabályozás nem az egyenlő választójog első elemét, a szavazatok egyenértékűségét befolyásolja, mert az ország más-más részein (különböző választókerületekben) élő minden egyes választópolgár

azonos számú szavazattal rendelkezik, és a szavazatszám-lálásnál minden szavazat ugyanannyit ér. Ugyanakkor a kétszeres eltérés olyan különbséget eredményez az egyenlő választójog második eleme, a választópolgárok különböző közösségeihez tartozó személyek szavazatainak súlya között, hogy az ellentétes az alkotmányos általános [54. § (1) bekezdés; 70/A. § (1) bekezdés] és speciális [71. § (1) bekezdés] egyenlőségi szabályaival. Ilyen esetben a választásra jogosultak száma közötti eltérés olyan nagy mértékű, hogy azt semmiféle indok nem teheti alkotmányosan elfogadhatóvá.

A kétszeresnél kisebb, konkrét szabályozásbeli eltérések külön – jelen ügyben nem vizsgált – alkotmányossági kérdést jelentenek. Az Alkotmánybíróság így a jelen határozatban nem foglalt állást arról, hogy pontosan milyen mértékű eltérés esetén lehet mérlegelni az eltérés indokát. (A szakirodalmi vizsgálatok kiterjednek a legkisebb és a legnagyobb kerületek közötti különbségen túl az egyes kerületeknek az átlagtól való eltérésére is.)

4.4. Az egyes választókerületekben nyilvántartásba vett választópolgárok számának folyamatos változása, s különösen a belső migráció azt indokolja, hogy a jogalkotó időről időre vizsgálja felül az egyéni választókerületek határait, valamint az egyes területi listákról megszerezhető mandátumok arányait. Ugyanakkor a határok túl gyakori változtatása veszélyeztetheti a választási rendszer stabilitását, és – különösen, ha arra nem sokkal a választásokat megelőzően kerül sor – felkeltheti a politikai erőviszonyok megengedhetetlen módosításának gyanúját.

III.

Az Alkotmánybíróság az indítvány alapján a támadott szabályozást összevetette az Alkotmány 71. § (1) bekezdésében foglalt – a jelen határozat indokolásának II. pontjában kifejtett – egyenlő választójog elvével.

1. A Vjt. 2. számú melléklete egyfelől azt határozza meg, hogy az egyes megyékben (és a fővárosban) hány egyéni választókerület van (az összesen 176-ból). Másrészt a melléklet tartalmazza a területi választókerületekben összesen megszerezhető 152 mandátum megyénkénti eloszlását. A Vr. melléklete az országgyűlési egyéni és területi választókerületek sorszáma, székhelyét és területét állapítja meg. Az indítványozó mindkét melléklet egésze alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kezdeményezte.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a vizsgált jogszabályi mellékletek az Alkotmány 71. § (1) bekezdésének végrehajtására szolgáló rendelkezések. Az egyenlő választójog elvének érvényesülése függ a Vjt. 2. számú mellékletének és a Vr. mellékletének tartalmától. Az egyéni választókerületek megyénkénti megoszlása (Vjt. 2. számú melléklete) és az egyes választókerületek területének körülírása (Vr. melléklete) alapvetően befolyásolja az egyéni jelöl-

tekre leadható szavazatok súlyát. A területi választókerületekben megszerezhető mandátumok megyénkénti elosztása (Vjt. 2. számú melléklete) pedig a területi listás szavazatok súlyát határozza meg. Emiatt a hatályos szabályozásban alapvetően a vizsgált két mellékleten múlik, hogy teljesül-e az Alkotmánybíróság által a jelen határozat indokolásának II. pontjában kifejtett két alkotmányossági követelmény: az egyéni választókerületekben a választásra jogosultak száma a lehető legkisebb mértékben és csak megfelelő alkotmányos indokkal térhet el egymástól; az egyes területi választókerületenként megszerezhető országgyűlési képviselői mandátumok számának szorosan igazodnia kell a választásra jogosultak számához. Az ettől való eltérésre csak megfelelő alkotmányos indok esetén kerülhet sor.

2. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a Vjt. 2. számú melléklete és a Vr. melléklete nem nyilvánítható egészében alkotmányellenessé, és ebből következően nem semmisíthető meg azon az alapon, hogy bizonyos egyéni választókerületekben jegyzékbe vett választópolgárok száma között kétszeres eltérés mutatható ki. Ezt az indítványozói kezdeményezést az Alkotmánybíróság egyrészt azért utasította el, mert a támadott mellékletek tartalmának csak egy része áll összefüggésben a felvetett alkotmányossági kifogással. (A Vjt. 2. számú mellékletének az a része, amely az egyéni választókerületek számának megyénkénti megoszlásáról rendelkezik, valamint az egyes egyéni választókerületek területének körülírása, amelyet a Vr. melléklete tartalmaz.) Az Alkotmánybíróság utólagos normakontroll keretében nem vetheti össze valamennyi egyéni választókerületben jegyzékbe vett választópolgárok számának egymáshoz való viszonyát, illetve a választókerületek átlagától való eltérését. Önmagában a túlzott eltérést mutató választókerületekre vonatkozó konkrét rendelkezések utólagos alkotmányossági vizsgálata és megsemmisítése sem járható út, mert a választási rendszer egy-egy ilyen elemének kiemelése közvetlenül kihat a rendszer egészének működésére. Kivételt jelenthet például, ha a jogalkotó a választási rendszerre vonatkozó jogszabályokat, illetve azok mellékleteit módosítja, és az alkotmányossági felülvizsgálat az esetleg még hatályba sem lépett módosításokat érinti. Az indítványozó azonban két jogszabályi melléklet teljes megsemmisítését kezdeményezte, ami az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ellehetetlenítené, a választási rendszer működtetését.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a Vjt. 2. számú melléklete és a Vr. melléklete alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

IV.

1. Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 49. § (1) bekezdése ki-

mondja: „Ha az Alkotmánybíróság hivatalból, illetőleg bárki indítványára azt állapítja meg, hogy a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta és ezzel alkotmányellenességet idézett elő, a mulasztást elkövető szervet – határidő megjelölésével – felhívja feladatának teljesítésére.” Az Abtv. 21. § (7) bekezdése – a 49. § idézett (1) bekezdésével megegyezően – úgy rendelkezik, hogy az Alkotmánybíróság hivatalból is indíthat mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség vizsgálatára irányuló eljárást.

Jelen ügyben az indítványozó az utólagos normakontrollra irányuló indítványa keretében kifogásolta, hogy a Vjt. „nem rendelkezik az esetleges demográfiai változások miatt szükségessé váló, annak megfelelő választókerületi határok és területi választókerületenként megszerezhető mandátumok számának módosításáról.” Ezt a kifogást, valamint a jelen határozat indokolásának II. pontjában kifejtett elvi szempontokat figyelembe véve, az Alkotmánybíróság az Abtv. 49. § (1) bekezdése alapján – hivatalból eljárva – megvizsgálta, hogy a választási rendszerre vonatkozó jogszabályok kellő garanciát nyújtanak-e az Alkotmány 71. § (1) bekezdésébe foglalt egyenlő választójog elvéből következő, a szavazatok közel azonos súlyára vonatkozó alkotmányossági követelményeknek.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Abtv. 49. § (1) bekezdésének alkalmazására akkor kerülhet sor, ha együttesen fennáll két feltétel: a jogalkotó mulasztása és az ennek folytán előidézett alkotmányellenes helyzet. [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.; 1395/E/1996. AB határozat, ABH, 1998, 667, 669.; 35/1999. (XI. 26.) AB határozat, ABH 1999, 310, 317.; 49/2001. (XI. 22.) AB határozat, ABH 2002, 351, 355.]

Az Alkotmánybíróság nemcsak akkor állapít meg alkotmányellenes mulasztást, ha az adott tárgykörre vonatkozóan semmilyen jogszabály nincs, hanem akkor is, ha az adott kérdésben van ugyan szabályozás, de az Alkotmány által megkívánt jogszabályi rendelkezés hiányzik. Az Alkotmánybíróság számos határozatában hangsúlyozta, hogy abban az esetben is sor kerülhet alkotmányellenes mulasztás megállapítására, ha a jogalkotó az Alkotmányból, illetve egyéb jogszabályból származó jogalkotói feladatát teljesítette, ennek során azonban olyan szabályozási hiányosságok következtek be, amelyek alkotmányellenes helyzetet idéztek elő. [22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 113.; 29/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 122, 128; 15/1998. (V. 8.) AB határozat, ABH 1998, 132, 138.; 22/1999. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1999, 176, 196, 201.; 49/2001. (XI. 22.) AB határozat, ABH 2001, 351, 355.]

2.1. Az Alkotmány 71. § (3) bekezdése kimondja: „Az országgyűlési képviselők, az Európai Parlament képviselői, továbbá a helyi önkormányzati képviselők és a polgármesterek választásáról külön törvények rendelkeznek, amelyek elfogadásához a jelenlevő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

Az Alkotmánybíróság a 63/B/1995. számú határozatban hangsúlyozta, hogy a választójog olyan „alapvető jog, amely az állampolgároknak az állami hatalom gyakorlásában való részvételét hivatott biztosítani és amelynek érvényesülése azt a követelményt támasztja az állammal szemben, hogy biztosítsa gyakorlásának feltételeit és szabály – az Alkotmány 8. § (2) bekezdésben foglalt előírásnak megfelelően törvény – határozza meg gyakorlásának módját, rendjét, valamint garanciáit.” (ABH 1996, 509, 513.)

A szavazatok súlyára vonatkozó alkotmányossági követelmények tartalmával összefüggésben a Ve. fogalmaz meg előírásokat.

A Ve. 9. §-a kimondja:

„(1) A választókerületeket úgy kell kialakítani, hogy választókerületenként a lakosság száma megközelítően azonos legyen.

(2) A választókerületek kialakításánál figyelemmel kell lenni a nemzetiségi, vallási, történelmi, földrajzi és egyéb helyi sajátosságokra is.”

A Ve. „Választókerületek, szavazóköri” cím alatti 88. §-a így rendelkezik:

„A választókerületek kialakításának elvei:

a) az egyéni választókerület a főváros, megye területén belül van,

b) a települési önkormányzat egész területe az egyéni választókerületen belül van; a fővárosban az egyéni választókerület két vagy több fővárosi kerületi önkormányzat területére is kiterjedhet; a fővárosi kerület és a megyei jogú város két vagy több egyéni választókerületre is osztható,

c) az egyéni választókerület székhelye – lehetőség szerint – városban van,

d) a város és vonzáskörzete egy választókerületet is alkothat,

e) a területi választókerület a főváros, illetőleg a megye területével azonos.”

A Vjt. Az 50. § (2) bekezdése kimondja: „Felhatalmazást kap a Minisztertanács arra, hogy az egyéni és a területi választókerületek sorszáma, székhelyét és területét megállapítsa.” Ezzel tartalmilag megegyező felhatalmazó rendelkezés szerepel a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 152. §-ában: „Felhatalmazást kap a Kormány, hogy az országgyűlési egyéni és területi választókerületek sorszáma, székhelyét és területét megállapítsa.” A Vjt. 52. § b)–c) pontjai szerint a Vjt. mellékletei állapítják meg – egyebek mellett – „a megyékben és a fővárosban az egyéni választókerületek számát és területi választókerületenként a megszerezhető mandátumok számát”.

2.2. Az egyéni és a területi választókerületek kialakításával kapcsolatban tehát a Ve. és a Vjt. tartalmaz rendelkezéseket. A hatályos szabályozás szerint a választókerületek területének meghatározása a Kormány hatáskörébe tartozik, míg az egyéni választókerületek megyei megoszlá-

sáról és a területi listáról megszerezhető mandátumok számáról az Országgyűlés jogosult dönteni.

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az egyéni és a területi választókerületek kialakítására vonatkozó szabályok rendkívül hiányosak. A Ve. 9. §-a, amely szerint választókerületenként a lakosság számának megközelítően azonosnak kell lennie, lényegében csak a jelen határozat indokolásának II. pontjában kifejtett absztrakt alkotmányossági követelménynek megfelelő előírást tartalmazza. Korábban a Vjt. „A választókerületek kialakításának elvei” című, 1. számú melléklete egyebek mellett úgy rendelkezett, hogy: „Az egyéni választókerületek lakosainak száma megközelítőleg 60 ezer.” Az 1. számú melléklet a Ve. 155. § a) pontja hatályon kívül helyezte. (Hatálytalan 1997. XI. 6-tól.) Ma sem a Ve., sem más törvény nem határozza meg a választókerületek területének módosításánál irányadó szempontokat. Tisztázatlan, hogy a Kormánynak mit lehet és mit kell mérlegelnie, amikor a változtatásról dönt. Nincs törvényi szabály, amely a megengedett eltérés mértékéről rendelkezne, akár az egyes kerületek választópolgárainak száma közötti különbségek, akár az egyes kerületeknek az átlagtól való eltérése (és az esetleges kivételek) meghatározásával. Hiányoznak azok a törvényi garanciák is, amelyek azt biztosítanák, hogy a Kormány döntéshozatalhoz vezető eljárása megfeleljen a kiegyensúlyozottság és elfogulatlanság követelményeinek.

Az Alkotmánybíróság a törvényi szabályozás súlyos hiányosságának tekinti, hogy nincs előírás az egyéni választókerületek területének és a területi listákhoz tartozó mandátumok számának időszakos felülvizsgálatára. Az elmúlt tizenöt évben nem is került sor az alkotmányos átalakulás idején rögzített kerülethatárok és listás mandátumszámok átfogó felülvizsgálatára. A Vr. módosítása általában csak akkor történt meg, ha azt közigazgatási változás szükségessé tette. (Például, ha valamelyik település az egyik megyéből kiválva egy másikhoz csatlakozott.) Mindemellett törvényben kell meghatározni, hogy közvetlenül a választásokat megelőző időszakban milyen kivételes esetekben módosíthatók az egyéni választókerületi határok. Tehát a törvényhozásnak kell rendelkeznie az időszakos felülvizsgálatot végző intézményről, a felülvizsgálat idejéről, valamint a választások előtti beavatkozási korlátozásról.

A törvényhozás a választókerületekre vonatkozó szabályozás kialakításakor a választójoggal rendelkezők számához és a teljes lakosságszámhoz is igazíthatja a mandátumszámokat. Azonban tekintettel kell lenni arra, hogy a jelen határozat indokolásának II. pontjában kifejtettek szerint az egyenlő képviselet a választójoggal nem rendelkezőkre is vonatkozik. Ezért a választójoggal rendelkezők számához viszonyított mandátumszám csak akkor felel meg az Alkotmánynak, ha a választójoggal rendelkezők és a teljes lakosság aránya nem mutat érdemi eltérést az ország egyes területein. Ellenkező esetben nem csak a választópolgárokat, hanem valamennyi ott lakó személyt számításba kell venni. A választópolgárok száma és a lakosságszám arányait az Alkotmánybíróság jelen ügyben nem vizsgálta.

2.3. Az Alkotmánybíróság utólagos normakontroll keretében – indítvány hiányában – nem foglalt állást a hatályos szabályozás jogforrási szintjéről. A mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség vizsgálatakor az Alkotmánybíróság azonban figyelembe vette, hogy a mai rendszerben a választókerületek területe függ az állam közigazgatási tagozódásától. Az Alkotmány 41. § kimondja: „(1) A Magyar Köztársaság területe fővárosra, megyékre, városokra és községekre tagozódik. (2) A főváros kerületekre tagozódik. A városokban kerületek alakíthatók.” Az Alkotmány 19. § (3) bekezdés *l)* pontja, valamint a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 93. § (4) bekezdése alapján a megyék összevonásáról, szétválasztásáról, határainak megváltoztatásáról, elnevezéséről és székhelyéről, a megyei jogú várossá nyilvánításról, valamint a fővárosi kerületek kialakításáról az Országgyűlés dönt. Ugyanakkor az Ötv. 94. § *b)* pontja szerint a városi cím adományozásáról, továbbá a község alakításáról, egyesítéséről, a községegyesítés megszüntetéséről, a város, község elnevezéséről – az érintett önkormányzatok kezdeményezésére – a köztársasági elnök dönt. Mivel a községek, városok létrehozatala, egyesítése stb. kihat az egyéni választókerületekre, ezért – a hatályos szabályozás szerint – a változtatások általában a Vr. mellékletének módosítását indokolják.

Az Alkotmányból nem következik, hogy a községek alakítása, egyesítése, illetve a városi cím adományozása (amelyekkel összefüggésben az Országgyűlésnek nincs hatásköre) szükségképpen a választási rendszert meghatározó – kétharmados – törvények módosításának kényszerét vonja maga után. Ha az időről időre előforduló közigazgatási változásokat késedelmesen vagy egyáltalán nem követné a választási törvények módosítása, akkor a választások kivihetetlené válnának. Ezért a szabályozás rugalmasságának biztosítását az Alkotmánybíróság lényeges szempontnak tekinti.

Mindazonáltal alkotmányossági szempontból jelentős veszélyeket hordoz magában, ha a Kormány megfelelő törvényi korlátok nélkül határozhatja meg a választókerületek területét. Amint arra az Alkotmánybíróság jelen határozat indokolásának II. pontjában utalt, a választókerületek határaival való manipuláció, a választás eredményének a politikai erőviszonyok mesterséges átalakítását célzó előzetes befolyásolása minden körülmények között ellentétes az Alkotmány 71. § (1) bekezdésével. Az Alkotmányból az következik, hogy törvényi szinten jelenjenek meg azok a lényeges garanciák, amelyek megfelelően körülhatárolják a Kormány, valamint a későbbi – esetleg nem kétharmados többséghez kötött – törvényhozás mozgásterét, és biztosítják az Alkotmány 71. § (1) bekezdéséből következő egyenlő választójog elvének érvényesülését.

3. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a törvényi szabályozás ismertett hiányosságai az Alkotmány 71. § (1) bekezdésében rögzített egyenlő választójog alapelve és azon belül a szavazatok súlyára vonatkozó alkotmányos-

sági követelmények sérelmével járnak. Amint azt az Alkotmánybíróság a jelen határozat indokolásának II. pontjában hangsúlyozta, a választójogi szabályozás nem tehet indokolatlan különbséget a választópolgárok egyes csoportjai között. Másfelől közelítve: a körzethatárok és a listákról szerezhető mandátumok meghatározásának sem célja, sem eredménye nem lehet az, hogy egyes választói csoportokhoz tartozó személyek indokolatlanul hátrányosabb helyzetbe kerüljenek másokhoz képest.

Mivel a jelenlegi törvényi szabályozás nem tartalmazza az Alkotmány 71. § (1) bekezdésének érvényesüléséhez szükséges garanciákat, az Alkotmánybíróság hivatalból eljárva megállapította: az Országgyűlés jogalkotói feladatának elmulasztásával alkotmányellenes helyzetet idézett elő azáltal, hogy nem teremtette meg maradéktalanul az Alkotmány 71. § (1) bekezdésébe foglalt egyenlő választójog alapelvéből következő alkotmányossági követelmények érvényesülését biztosító jogszabályi feltételeket.

4. Az Alkotmánybíróság a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapításával egyidejűleg felhívta az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2007. június 30-ig tegyen eleget. A határidő megállapításánál a testület tekintettel volt arra, hogy alkotmányossági szempontból rendkívül aggályos, ha a választásokat közvetlenül megelőző időszakban kerül sor a törvényt módosításra és annak megfelelően az egyéni választókerületek területének és a területi listákról megszerezhető mandátumok számának átfogó felülvizsgálatára.

Az Alkotmány 20. § (1) bekezdése kimondja: „Az országgyűlési képviselők általános választását – az Országgyűlés feloszlása vagy felosztatása miatti választás kivételével – az előző Országgyűlés megválasztását követő negyedik év április vagy május hónapjában kell megtartani.” Ez alapján a következő – nem rendkívüli – országgyűlési képviselő-választásra 2006. április vagy május hónapban kerülhet sor. Így a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megszüntetése az országgyűlési képviselők Alkotmány 20. § (1) bekezdése alapján megtartandó választását követően megalakuló új Országgyűlés kötelessége lesz.

Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy határozata nem érinti azoknak az országgyűlési képviselő-választásoknak az alkotmányosságát, amelyeket a jelen határozatban előírt törvényt módosítást, valamint az egyéni választókerületek területének és a területi listákról megszerezhető mandátumok számának átfogó felülvizsgálatát megelőzően tartottak. A választási rendszert meghatározó jogszabályoknak hosszú távon, stabilan kell biztosítaniuk az Alkotmány 71. §-ában felsorolt választási elvek érvényesülését. Ennek kialakítására, a hiányzó rendelkezések pótlására a választásokat követően kerülhet sor. Az Alkotmánybíróság továbbá megjegyzi, hogy jelen határozatával az országgyűlési képviselő-választásokra vonatkozó szabályozással összefüggésben állapított meg mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet, de a határozat indokolásának

II. részében kifejtett elvi szempontok értelemszerűen irányadók az Alkotmány 71. § (1) bekezdésében nevesített többi választás esetében is.

5. Az Alkotmánybíróság az alkotmányos követelmény, valamint a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására tekintettel elrendelte a határozat Magyar Közlönyben való közzétételét.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszkyé
dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 4/B/2005.

Az Alkotmánybíróság 23/2005. (VI. 17.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos megállapítása iránt benyújtott indítvány, továbbá alkotmányjogi panasz, valamint – hivatalból eljárva – mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség tárgyában – *dr. Harmathy Attila* és *dr. Holló András* alkotmánybírák különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 77. § (3) bekezdése, illetve a 78. § (1) bekezdése alkotmányellenes, ezért azokat a határozat közzétételének napjával megsemmisíti.

2. Az Alkotmánybíróság hivatalból eljárva megállapítja: az Alkotmány 2. § (2) bekezdésében előírt, a népszuverenitás közvetlen gyakorlásáról szóló rendelkezést, valamint az 57. § (5) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogot sértő mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenes helyzet jött létre annak következtében, hogy az Országgyűlés nem szabályozta a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvényben a népszavazás lebonyolításához kapcsolódó – a választójogi általános szabályoktól eltérő – jogorvoslati határidőket, és ezzel nem biztosította a jogorvoslat-hoz való jog gyakorlásának a népszavazás speciális jellegéhez igazodó feltételeit és eljárásjogi garanciáit.

Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotói kötelezettségének 2005. december 31. napjáig tegyen eleget.

3. Az Alkotmánybíróság a Sárpilisi Helyi Választási Bizottság 1/2004. (IX. 02.) HVB határozata megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybírósághoz több olyan indítvány – köztük alkotmányjogi panasz – is érkezett, amelyek a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) egyes rendelkezései alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kezdeményezték. A Ve.-nek a jogorvoslati határidőről szóló 77. § (3) bekezdésével és a 78. § (1) bekezdésével kapcsolatos indítványokat, továbbá helyi választási bizottság határozatának megsemmisítésére irányuló indítványt az Alkotmánybíróság egyesítette, és azokat egy eljárásban bírálta el.

1.1. Az alkotmányjogi panasz előterjesztője szerint a Ve. 77. § (3) bekezdés második mondata és a 78. § (1) bekezdése alapján nem egyértelmű, hogy a jogorvoslati kérelemnek (kifogásnak) a sérelmezett döntést hozó választási bizottsághoz vagy az azt elbíráló bírósághoz kell-e három napon belül megérkeznie. Utóbbi esetben – mutatott rá a panaszos – a jogorvoslati határidőbe beszámítandó a választási bizottság eljárási kötelezettsége körébe tartozó felterjesztés egy napos időtartama is.

Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben a Baranya Megyei Bíróság 1.Kvk.50.067/2004/2. számú végzésével a kifogást érdemi vizsgálat nélkül – elkészttség címén – elutasította. A Baranya Megyei Területi Választási Bizottság 2004. július 16-án, pénteken hozta meg határozatát. A kifogás benyújtására nyitva álló három napos határidő első napja 2004. július 17-e szombat, tehát pihenőnap, második napja 2004. július 18-a vasárnap, tehát munkaszüneti nap volt. E két nap egyikén sem volt hivatali

idő a választási szerveknél, illetve a bíróságon. A kifogást ezért csak a határidő utolsó, azaz harmadik napján 2004. július 19-én, hétfőn lehetett benyújtani a választási bizottsághoz. A bírósághoz történő felterjesztésre a Ve. 77. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően (legkésőbb a beérkezést követő napon) 2004. július 20-án került sor. A jogorvoslati kérelem elbírálására jogosult megyei bíróság úgy ítélte meg, hogy a kifogásnak a döntés 2004. július 16-i meghozatalát követő harmadik naptári napon, azaz 2004. július 19-én kellett volna a bírósághoz megérkeznie.

A fentiek alapján az alkotmányjogi panasz előterjesztője azt a következtetést vonta le, hogy a Ve. támadott rendelkezései nem megfelelően szabályozzák a jogorvoslat-hoz való jogot, annak gyakorlási lehetőségét. Mindez ellentétes az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság szerves részét képező jogbiztonság követelményével és a (2) bekezdés szerinti népszuverenitás elvével, valamint sérti az Alkotmány 56. §-át, miszerint minden ember jogképes, továbbá nem biztosítja az Alkotmány 57. § (5) bekezdése szerinti jogorvoslat-hoz való jogot. Ugyanakkor az alkotmányellenes jogszabály konkrét esetben történő alkalmazási tilalma kimondásával kapcsolatban a panaszos nem terjesztett elő kérelmet.

1.2. Egy másik indítványozó a Ve. 78. § (1) bekezdésében meghatározott három napos jogorvoslati határidőt kifogásolta amiatt, hogy az idő rövideje nem teszi lehetővé az érdemi jogorvoslat gyakorlását. Ez szerinte sérti az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében foglalt bírósághoz való fordulás jogát és az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében biztosított jogorvoslat-hoz való jogot, továbbá ellentétes az Alkotmány 8. § (2) bekezdésével, miszerint alapvető jog lényeges tartalmát törvény nem korlátozhatja.

Ugyanezen indítványozó egyúttal kérelmet terjesztett elő arra vonatkozóan, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a Sárpilisi Helyi Választási Bizottság 1/2004. (IX. 02.) HVB határozatát. A nevezett határozat az indítványozó személyével kapcsolatban tesz olyan megállapításokat, amelyek szerinte sértik az Alkotmány 70. §-ának a választhatóságra és a közügyek vitelében való részvételre vonatkozó rendelkezéseit.

Eljárása során az Alkotmánybíróság beszerezte a belügyminiszter véleményét.

2. Az indítványok elbírálása során figyelembe vett jogszabályi rendelkezések a következők:

2.1. Az Alkotmány rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.

(2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.”

„8. § (2) A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.”

„56. § A Magyar Köztársaságban minden ember jogképes.”

„57. § (1) A Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

[...]

(5) A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jogot – a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan – a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.”

„70. § (1) A Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező minden nagykorú magyar állampolgárt megillet az a jog, hogy az országgyűlési képviselők választásán választó és választható legyen, valamint országos népszavazásban és népi kezdeményezésben részt vegyen.

[...]

(6) Minden magyar állampolgárnak joga van ahhoz, hogy rátermettségének, képzettségének és szakmai tudásának megfelelően közhivatalt viseljen.”

2.2. A Ve. rendelkezései:

„77. § (3) A panaszt és a szavazatszámoló bizottság döntése elleni kifogást az annak elbírálására jogosult választási bizottsághoz kell benyújtani. Az egyéb kifogást a sérelmezett döntést hozó választási bizottsághoz kell benyújtani, amely azt az iratokkal együtt legkésőbb a beérkezését követő napon felterjeszti az elbírálására jogosult választási bizottsághoz, illetőleg bírósághoz.”

„78. § (1) A panaszt és a kifogást (a továbbiakban együtt: kifogás) úgy kell benyújtani, hogy az legkésőbb a sérelmezett tevékenységtől, illetőleg döntés meghozatalától számított három napon belül megérkezzen. A kifogást elbíráló választási bizottság, illetve bíróság a benyújtott kifogásról a beérkezésétől számított három napon belül dönt.”

II.

Az indítvány megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság az ügy érdemi vizsgálatát megelőzően állást foglalt két előkérdésben, illetve áttekinthette a Ve. jogorvoslati rendszerével kapcsolatos eddigi gyakorlatát.

1.1. A Ve. támadott rendelkezései [77. § (3) bekezdés, 78. § (1) bekezdés] a választási eljárás általános jogorvoslati szabályai körébe (X. fejezet) tartoznak. A X. fejezetben belül, de a jogorvoslatok általános szabályaitól elkülönítetten határozta meg a jogalkotó a névjegyzék összeállítását.

sával, illetve a választási bizottság eredményt megállapító döntése elleni jogorvoslat szabályait. Ezeken túlmenően a Ve.-nek a különleges eljárásokról szóló részei (XI–XVI. fejezetek) többsége tartalmaz még az érintett eljárás jellegének megfelelő további jogorvoslati rendelkezéseket. Az egyes fejezetek felvezető rendelkezései – az adott fejezetben foglalt eltérésekkel – alkalmazni rendelik az általános szabályokat.

Az alkotmányjogi panasz alapjául egy helyi népszavazási ügy szolgált, amelyben a panaszos jogorvoslati kérelmét a bíróság érdemi vizsgálat nélkül – a beadvány kése delmes benyújtása miatt – elutasította. A bíróság kifejezetten hivatkozott a Ve. 132. §-ára azzal, hogy ezen rendelkezés folytán kell a Ve. általános jogorvoslati rendelkezéseit alkalmazni, így a kifogás benyújtására nyitva álló határidőket is a Ve. támadott rendelkezései alapján kell számolni.

A Ve. 2000. március 31-ig hatályos szövege (ezen belül konkrétan: a 132. §) valóban tartalmazta a X. fejezetre mint a helyi népszavazáson is alkalmazandó rendelkezésre történő utalást. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény, valamint az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény módosításáról szóló 2000. évi XXII. törvény 5. §-a azonban a Ve. 132. §-át úgy módosította, hogy az már nem utal az általános jogorvoslati rendelkezésekre, vagyis a Ve. X. fejezetére. A belügyminiszter nyilatkozata szerint a Ve. 132. §-ának ilyen tartalmú módosítására erre irányuló jogalkotói szándék nélkül, tévedésből került sor.

A fentiekkel kapcsolatban az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy a Ve. szabályozási rendszeréből fakadóan eltérő rendelkezés hiányában a külön erre történő hivatkozás nélkül is alkalmazni kell az általános rendelkezések körébe tartozó szabályokat az egyes eljárások során, ezért – erre irányuló indítvány hiányában – nem bocsátkozott annak vizsgálatába, hogy a jogtechnikai tévedés önmagában eredményezett-e alkotmányellenességet.

1.2. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatát áttekintve megállapítható, hogy a 24/1999. (VI. 30.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh1.) a népszavazási eljárás egyes kérdéseiben, ezen belül különösen a jogorvoslatra nyitva álló határidő tekintetében fejtette ki álláspontját. Határozatában hangsúlyozta, hogy alkotmányossági szempontból alapvető különbségek ragadhatók meg a választási és a népszavazási eljárás között. Míg a választási rendszer lényegéből fakadóan szükségesek és ezáltal indokoltak is a rövid (1 és 3 napos) határidők, addig a népszavazási eljárásban ez nem minden esetben indokolható. Rámutatott továbbá: „[...] a jogalkotónak a választási eljárásban olyan ésszerű határidőket kellett megállapítania, amelyek biztosítják egyrészt a jogorvoslatihoz való jogot, másfelől pedig azt, hogy a választás eredményének megállapítását a jogorvoslat minél kevésbé késleltesse, s ezáltal a választási eljárás szabályaiból következő egyéb határ-

idők betartását meg ne akadályozza [...]”. (ABH 1999, 237, 243.)

Az Alkotmánybíróság az Abh1.-ben arra is utalt, hogy „[a] választási eljárásban tudható, így előre kiszámítható, hogy mikor kerülhetnek sorra olyan döntések, amelyekkel kapcsolatban a jogorvoslat esetlegesen felmerülhet. A választási szervek elérhetősége biztosított, folyamatosan üléseznek, illetve készenléti helyzetben vannak.” (ABH 1999, 237, 245.)

Kifejezetten a Ve. 78. § (1) bekezdésével, illetve annak egy bizonyos szövegrészével az Alkotmánybíróság az 59/2003. (XI. 26.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh2.) foglalkozott. Az Alkotmánybíróság abban az ügyben azt vizsgálta, hogy a Ve. 78. § (1) bekezdésének „illetőleg döntés meghozatalától számított” szövegrésze – tekintettel a választási eljárás jellegére – eredményezi-e az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében biztosított jogorvoslati jog, illetőleg az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerinti jogállamiság alapelveinek sérelmét. (ABH 2003, 607.)

„A választási eljárásnak a demokratikus legitimáció biztosításában megnyilvánuló funkciója, valamint az eljárási rend sajátosságai [...] indokoltá teszi[k] a rövid jogorvoslati határidők és az ehhez kapcsolódó szigorúbb feltételek meghatározását. Az Alkotmánybíróság ennek alapján megállapította, hogy a Ve. 78. § (1) bekezdés ‘illetőleg döntés meghozatalától számított’ szövegrésze nem sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerinti jogállamiság alapelvét, továbbá az 57. § (5) bekezdésben foglalt jogorvoslatihoz való jogot sem, ezért az alkotmányjogi panaszt elutasította.” (ABH 2003, 607, 612–613.)

1.3. Előkérdésként vizsgálta az Alkotmánybíróság azt is, hogy az Abh2.-re tekintettel a jelen ügyben foglaltak nem minősülnek-e ítélt dolognak.

Az Alkotmánybíróság eljárásában a res iudicata azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróságnak olyan újabb ügyben kell eljárnia, amelyben az indítványt ugyanazon jogszabályi rendelkezésre vonatkozóan azonos okból vagy összefüggésben terjesztik elő, mint egy korábban elbírált ügyben. Ebből az is következik, hogy amennyiben az újabb indítványt más okból, a rendelkezésnek más alkotmányossági összefüggésére hivatkozással terjesztik elő, az Alkotmánybíróság az újabb indítvány érdemi vizsgálatába bocsátkozik. [35/1997. (VI. 11.) AB határozat, ABH 1997, 200, 212.; 17/1999. (VI. 11.) AB határozat, ABH 1999, 131, 133.] Az „ítélt dolog” fogalmát az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozata (a továbbiakban: Ügyrend) 31. § c) pontja hasonlóképpen határozza meg.

Az Abh2.-ben az indítványozó a Ve. 78. § (1) bekezdésének csak egy szövegrészére („illetőleg döntés meghozatalától számított”) terjesztett elő kérelmet, amelyet az Alkotmány 2. § (1) bekezdésére, illetve az 57. § (5) bekezdésére alapított. Az Alkotmány sérelmét abban látta, hogy a jogorvoslati kérelem benyújtására a Ve. túlságosan rövid

időt adott, amely szerint még az sem biztosított, hogy az érintett három napon belül egyáltalán tudomást szerezzen a döntésről. Ezzel szemben a jelen ügyben az indítványok a rendelkezés [Ve. 78. § (1) bekezdés] egészére kiterjednek. Az alkotmányjogi panasz ezenkívül kifejezetten normavilágossági problémát vet fel, miszerint – tekintettel a Ve. 77. § (3) bekezdésére is – nem egyértelmű, hogy a jogorvoslati kérelemnek a sérelmezett döntést hozó választási bizottsághoz vagy az azt elbíráló bírósághoz kell-e három napon belül megérkeznie.

Miután a jelen ügyben az indítványozók az Alkotmánybíróság által még teljeskörűen el nem bírált rendelkezések alkotmányossági vizsgálatát kérték, valamint az indítványokat más okból, a rendelkezésnek más alkotmányossági összefüggésére hivatkozással terjesztették elő, mint az Abh2. szerinti eljárásban, az Alkotmánybíróság az ügy érdemi vizsgálatát végezte el.

Az Alkotmánybíróság ugyanakkor a jelen eljárásában is irányadónak tekintette a korábbiakban kialakított álláspontját, vagyis azt, hogy a választási eljárásban a rövid jogorvoslati határidők a népszuverenitás elvének érvényesülése és a jogállam demokratikus jellegének biztosítása miatt indokoltak. Mindez egyúttal annyit jelent, hogy a Ve. 78. § (1) bekezdésében foglalt három napos határidő meghatározása önmagában nem sérti sem a jogállamiság alapelvét, sem pedig a jogorvoslatihoz való jogot.

Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben utal továbbá arra, hogy az Abh2. az indítvány elutasításával egyidejűleg kötelezte a jogalkotót mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megszüntetésére, amely arra irányult, hogy a közlés megfelelő szabályozásával a Ve. 78. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül a jogorvoslatihoz való jog maradéktalanul gyakorolható legyen. (ABH 2003, 607.) Az Országgyűlés jogalkotói kötelezettségének sem az Abh2.-ben meghatározott határidőben, sem azóta nem tett eleget.

2. Az Alkotmánybíróság a Ve. 77. § (3) bekezdése, illetve a 78. § (1) bekezdése alkotmányellenességének megállapítását az alábbiakkal indokolja:

Az indítványozó szerint a Ve. két rendelkezésének [78. § (3) bekezdés, illetve 78. § (1) bekezdés] összevetése alapján nem állapítható meg egyértelműen, hogy a három napos jogorvoslati határidőbe beleszámít-e a választási bizottságot terhelő egy napos felterjesztési határidő. Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően azt vizsgálta, hogy a Ve. 77. § (3) bekezdésének második mondatában meghatározott határidő, illetőleg a Ve. 78. § (1) bekezdésében írt határidő eredményez-e olyan ellentmondást, amely sérti a jogbiztonság alkotmányos követelményét, valamint ennek következtében a jogorvoslatihoz való jogot.

2.1. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a normavilágosság a jogbiztonság alapvető eleme. A normaszövegnek tehát minden esetben meg kell felelnie a jogbiztonság követelményének. A 26/1992. (IV. 30.) AB

határozat idevágóan a következőket tartalmazza: „[a]z Alkotmánybíróság elvi éllal mutat rá arra, hogy a világos, érthető és megfelelően értelmezhető normatartalom a normaszöveggel szemben alkotmányos követelmény. A jogbiztonság – amely az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság fontos eleme – megköveteli, hogy a jogszabály szövege értelmes és világos, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzon.” (ABH 1992, 135, 142.)

A 10/2003. (IV. 3.) AB határozatban elvégzett összegzés rámutatott, hogy a jogbiztonságnak része a világos, felismerhetően értelmezhető és egyértelmű normatartalom. A normaszöveg értelmezhetetlenségének, avagy eltérő értelmezést engedő voltának az a következménye, hogy kiszámíthatatlan helyzetet teremt a norma címzettjei számára. (ABH 2003, 130, 135.)

Alkotmánysértésnek csak az minősül – mondta ki elvi éllal az 1263/B/1993. AB határozat – „[...] ha a sérelmezett jogszabály tartalma olyan mértékben homályos, vagy rendelkezései olyannyira ellentmondásosak, hogy a tisztázatlanság feloldására a jogszabályértelmezés már nem elegendő, s a jogalkotási fogyatékoság az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság szerves részét alkotó jogbiztonság sérelmét idézi elő.” (ABH 1994, 672, 673–674.)

A jelen ügyben is releváns megállapítás szerint: „Alkotmányellenessé nyilvánítható az a szabály, amely értelmezhetetlen voltánál fogva teremt jogbizonytalanságot, mert hatását tekintve nem kiszámítható és címzettjei számára előre nem látható.” [42/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 299, 301.]

2.2. Az indítványozó által támadott mindkét rendelkezés a választójogi jogorvoslatok általános szabályai körébe tartozik. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza: a két rendelkezés megkerülhetetlen tartalmi összefüggésére tekintettel azok együttes értelmezhetőségét is vizsgálta a normavilágosság követelményének tükrében.

A Ve. 77. § (3) bekezdése nem a jogorvoslati határidőről, hanem arról rendelkezik, hogy a kifogást melyik szervhez kell benyújtani, illetve arról, hogy mennyi a jogorvoslati kérelem (az ún. egyéb kifogás) felterjesztésének a határideje. A Ve. 78. § (1) bekezdése határozza meg a jogorvoslati határidőt olyan formában, hogy a három napos határidő lejártát a kérelem megérkezéséhez köti. A kifogás határidejéről szóló rendelkezés ugyanakkor nem határozza meg azt, hogy a jogorvoslati kérelemnek melyik szervhez (a sérelmezett döntést hozó vagy az elbírálást végző szervhez) kell három napon belül megérkeznie. Amíg a „benyújtás”-ra vonatkozó rendelkezés a sérelmezett döntést hozó szervhez kapcsolódik, addig a „megérkezés” inkább (de nem feltétlenül) a jogorvoslati kérelmet elbíráló szervhez kapcsolható.

A szabályozási tartalom elkülönített vizsgálata alapján megállapítható, hogy a jogorvoslati jog gyakorlásával kapcsolatos határidők egyik vizsgált rendelkezésben sincsenek kimerítően szabályozva. Emiatt csak a két rendel-

kezés szabályozási tartalmának összevetése alapján lehetséges a jogértelmezés, amely nyomán viszont két – alapvetően eltérő – következtetést lehet levonni a jogorvoslati határidő tartamára. Az eltérő értelmezéstől függően a jogorvoslati határidő és a felterjesztésre nyitva álló határidő együttesen lehet három nap (ha a felterjesztésre meghatározott egy napos határidőt a három napos jogorvoslati határidőbe beszámítjuk), de lehet négy nap is (ha a két határidőt külön-külön számítjuk és összegezzük).

Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy a vizsgált rendelkezéseken belül a Ve. 77. § (3) bekezdés második mondata, illetőleg a Ve. 78. § (1) bekezdés első mondata olyannyira ellentmondásosak, hogy a tisztázatlanság feloldására a jogszabály-értelmezés már nem elegendő, s ez a jogalkotási fogyatékoság az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság szerves részét alkotó jogbiztonság sérelmét idézi elő.

Annak következtében, hogy a jogorvoslati kérelem előterjesztésére nyitva álló határidő meghatározása nem egyértelmű, sérül az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog is. Az Alkotmánybíróság az Abh1.-ben kimondta, hogy a jogorvoslati jog sérelmét idézi elő az, ha a határidő kezdőnapja egyértelműen nem határozható meg. A „[...] kifogás határideje kezdő időpontjának egyértelműen megállapíthatónak kell lennie, méghozzá úgy, hogy a jogorvoslat benyújtására jogosultak az esetleges jogorvoslat tárgyát képező döntésről értesülhessenek. Mindez pedig nem történhet másként, mint az OVB döntésének megfelelő módon való közzétételével. Ennek hiányában ugyanis nem biztosítható megnyugtatóan magának a jogorvoslatnak a lehetősége, illetve kétséges az arra nyitva álló időtartam kiszámíthatósága.” (ABH 1999, 237, 246.) A jogorvoslati határidő zárónapjának a vizsgált rendelkezések szerinti nem egyértelmű megállapítása ugyanezt a sérelmet idézi elő.

Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 40. §-a alapján, ha az Alkotmánybíróság a jogszabály alkotmányellenességét állapítja meg, a jogszabályt teljesen vagy részben megsemmisíti. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság a két szövegrész alkotmányellenességére tekintettel a Ve. 77. § (3) bekezdése és a 78. § (1) bekezdése teljes szövegének megsemmisítéséről is rendelkezett.

Az Alkotmánybíróság, ha a norma egy részének alkotmányellenességét állapítja meg, akkor többnyire csak a szövegrészt semmisíti meg, egyúttal megállapítja, hogy a megsemmisítést követően a rendelkezés milyen szöveggel marad hatályban. A jelen ügyben ennek a megoldásnak ugyan nem volna technikai akadálya, de azért nem alkalmazható, mert az alkotmányellenes szövegrészek nélkül az érintett rendelkezések értelmezhetetlenek maradnának. Az Alkotmánybíróság döntése ugyanis a Ve. szabályozási tartalmának olyan elemeit érinti, amelyek óhatatlanul kihatnak a rendelkezések egészére; nevezetesen: a jogorvoslatok általános szabályaira.

A 3/1994. (I. 21.) AB határozatban az Alkotmánybíróság leszögezte: Az Abtv. 40. §-a értelmében, ha az Alkotmánybíróság a jogszabály alkotmányellenességét állapítja meg, azt teljesen vagy részben megsemmisíti. Az elbírált esetben az Ütv. (a Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény) támadott 24. § (3) bekezdése részleges megsemmisítése a szövegösszefüggésekre, a jogszabálynak a gyakorlatban való alkalmazhatósága szempontjaira is figyelemmel nem volt lehetséges. Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányellenesség következményeit – az Abtv. 40. §-a alapján – az Ütv. 24. § (3) bekezdése teljes egészében való megsemmisítésével vonta le (...) (ABH 1994, 59, 62.) Ugyanerre a következtetésre jutott az Alkotmánybíróság a 33/2002. (VII. 4.) AB határozatban is. (ABH 2002, 173.)

A normaszövegnek tehát minden esetben meg kell felelnie a jogbiztonság követelményének. A jogbiztonság – amely az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság fontos eleme – megköveteli, hogy a jogszabály szövege értelmes és világos, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzon. Az Alkotmánybíróság a jogbiztonság követelményének érvényesítésétől saját működése körében sem tekinthet el. Amennyiben a jelen ügyben csak az alkotmányellenesnek nyilvánított szövegrészeket semmisítette volna meg, úgy jogbizonytalanságot teremtett volna az alkotmányellenességgel közvetlenül nem érintett maradék rendelkezések tekintetében. Az alkotmányellenesnek nyilvánított jogorvoslati és felterjesztési határidő hiányában a két rendelkezés leszűkülne egyrészt arra, hogy a kifogást hova kell benyújtani, másrészt arra, hogy a jogorvoslati kérelmet mennyi idő alatt kell elbírálni. Ezek a rendelkezések önmagukban nem állnának meg, a jogalkalmazásban értelmezhetetlenek lennének. Ezért – a jogbiztonság követelményére tekintettel – az Alkotmánybíróság nem mellőzhette a Ve. 77. § (3) bekezdése, illetve a 78. § (1) bekezdése egészének megsemmisítését.

A megsemmisítés időpontját az Alkotmánybíróság az Abtv. 42. § (1) bekezdésének megfelelően – a határozat közzététele napjával – állapította meg.

A 64/1997. (XII. 17.) AB határozatban az Alkotmánybíróság részletezte, hogy az ex nunc hatályú megsemmisítéstől csak akkor lehet eltérni, „ha jogbiztonság vagy az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke indokolja.” (ABH 1997, 380, 388.) A 66/1997. (XII. 29.) AB határozatban megerősítette, hogy az Abtv. 42. § (1) bekezdéséből következően „főszabály nem a jövőbeni, hanem az ex nunc, azaz az alkotmánybírósági határozat közzététele napjától történő megsemmisítés [...]” (ABH 1997, 397, 407.).

Az ex nunc hatályú megsemmisítés következtében a jogalkotóra hárul annak a felelőssége, hogy a jogorvoslati határidőkre vonatkozó, a jogbiztonság és a jogorvoslathoz való jog követelményeinek megfelelő rendelkezések mielőbbi megalkotásával biztosítható legyen bármely – a jö-

vőben megtartandó – választás vagy népszavazás eredményének megállapítása.

2.3. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint, ha az indítvánnyal támadott jogszabályt, vagy annak egy részét az Alkotmány valamely rendelkezésébe ütközőnek minősíti, és ezért azt megsemmisíti, akkor a további alkotmányi rendelkezés esetleges sérelmét – a már megsemmisített jogszabályi rendelkezéssel összefüggésben – érdemben nem vizsgálja. [4/1996. (II. 23.) AB határozat, ABH 1996, 37, 44.; 61/1997. (XI. 19.) AB határozat, ABH 1997, 361, 364.; 15/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 420, 423.]

Mivel az alkotmányjogi panaszban ténylegesen kifogásolt szövegrészeket a jogbiztonság, illetve a jogorvoslathoz való jog sérelme miatt az Alkotmánybíróság megsemmisítette, ezért az Alkotmány 2. § (2) bekezdése, 56. §-a és 57. § (1) bekezdése vonatkozásában mellőzte az érdemi alkotmányossági vizsgálatot.

III.

1. A Ve. X. fejezetében szabályozott jogorvoslati általános szabályokat – mint ahogy arra az Indokolás II/1.1. pontjában történt utalás – az egyes külön eljárásokban is alkalmazni kell. Az esetleges megszorításokat, illetve eltéréseket a külön eljárásra vonatkozó rendelkezések tartalmazzák.

A három választási külön eljárás közül kettőben (országgyűlési képviselői, európai parlamenti) viszonylag kevés az eltérés, a harmadikban (helyi választások) pedig egyáltalán nincs a jogorvoslatra vonatkozóan semmiféle külön szabályozás. Egy valamiben viszont feltétlenül egyezések a választási külön eljárási szabályok, nevezetesen: az általános részi jogorvoslati határidőket átveszik, azokat módosítás nélkül alkalmazni rendelik.

A két (országos és helyi) népszavazási külön eljárásban ezzel szemben a jogalkotó – az Abh1. nyomán (I. kifejtését az Indokolás II/1.2. pont alatt) – meghatározott speciális jogorvoslati határidőket. A Ve. 130. § (1) bekezdése 15 napos, (2) bekezdése 8 napos határidőről rendelkezik az országos népszavazás előkészületi (a népszavazás lebonyolítását megelőző) eljárásában. A Ve. 146. §-a úgyszintén 15 és 8 napos határidőket állapít meg a helyi népszavazás előkészületi szakaszában. Ezek a határidők alkalmasak arra, hogy a népszavazás-kezdeményezés aláírásgyűjtő íveinek hitelesítéséről, illetve a népszavazás elrendeléséről szóló döntésekkel kapcsolatban a jogorvoslati jog megfelelően gyakorolható lehessen.

2. Az Alkotmánybíróság a Ve.-nek az alkotmányjogi panasszal támadott rendelkezéseinek vizsgálata során észlelte, hogy a helyi népszavazás lebonyolítása során kizárólagosan az általános jogorvoslati rendelkezések körében

megállapított határidőket kell és lehet alkalmazni. Tekintettel arra, hogy az országos népszavazásra vonatkozó szabályozás sem tartalmaz eltérő határidőket, az Alkotmánybíróság megállapította: a jogalkotó a népszavazási külön eljárásokban csak az előkészületi szakaszban határozott meg speciális jogorvoslati határidőket, a népszavazás elrendelését követő időszakban (kampányidőszakbeli, kampánycsend idejére eső, illetve a szavazás napján történt jogsértésekkel kapcsolatos ügyekben, valamint az eredményt megállapító döntés ellen) elmulasztott speciális, a népszavazás intézményének megfelelő határidőket előírni. Ennek alapján az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – vizsgálta, hogy a népszavazási eljárás szabályozásában a speciális jogorvoslati határidők meghatározásának hiánya eredményezett-e mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet.

Az Alkotmánybíróságnak a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességre vonatkozó hatáskörét az Abtv. 49. §-a szabályozza, amely alapján erre akkor kerülhet sor, ha a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta, és ezzel alkotmányellenességet idézett elő.

„Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a jogalkotó szerv jogalkotási kötelezettségének konkrét jogszabályi felhatalmazás nélkül is köteles eleget tenni, ha az alkotmányellenes helyzet – a jogi szabályozás iránti igény – annak nyomán állott elő, hogy az állam jogszabályi úton avatkozott bizonyos életviszonyokba, és ezáltal az állampolgárok egy csoportját megfosztotta alkotmányos jogai érvényesítésének lehetőségétől. [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.] Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapít meg akkor is, ha alapjog érvényesüléséhez szükséges jogszabályi garanciák hiányoznak. [37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 231.]

Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányos sértést nemcsak akkor állapít meg, ha az adott tárgykörre vonatkozóan semmilyen szabály nincs [35/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 204.], hanem akkor is, ha az adott szabályozási koncepción belül az Alkotmányból levezethető tartalmú jogszabályi rendelkezés hiányzik. [22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 113.; 29/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 122, 128.; 15/1998. (V. 8.) AB határozat, ABK 1998. május, 222, 225.] A szabályozás tartalmának hiányos voltából eredő alkotmányos sértő mulasztás megállapítása esetében is a mulasztás, vagy a kifejezett jogszabályi felhatalmazáson nyugvó, vagy ennek hiányában, a feltétlen jogszabályi rendezést igénylő jogalkotói kötelezettség elmulasztásán alapul.” [4/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 52, 56–57.]

3. Az Alkotmánybíróság vizsgálata arra terjedt ki, hogy a népszavazási eljárásban a speciális, a Ve. általános részében szabályozottaktól eltérő jogorvoslati határidők hiánya

sérti-e az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében biztosított jogorvoslati jogot.

Az 5/1992. (I. 30.) AB határozatban az Alkotmánybíróság kifejtette: „[a]z Alkotmány a jogorvoslathoz való jogot az alkotmányos alapjogok között rögzíti. Az, hogy az 57. § (5) bekezdése szerint a jogorvoslati jogot mindenki a törvényekben meghatározottak szerint gyakorolhatja, utalás az eltérő szabályozási lehetőségekre az egyes eljárásokban arra, hogy a jogorvoslatnak többféle formája lehet. [...] a jogorvoslathoz való jog mint alkotmányos alapjog immanens tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy [...] ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége.” (ABH 1992, 27, 31.)

Rámutatott az Alkotmánybíróság arra is, hogy „[m]inden jogorvoslat lényegi, immanens eleme a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát.” [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.]

A választójogi kifogásra vonatkozó rendelkezés egyik szövegrészével kapcsolatos, a korábbiakban már hivatkozott eljárásában az Alkotmánybíróság kimondta: „[...] a jogorvoslati jognak a választási eljárásban is érvényesülnie kell.” Egyúttal azt is hangsúlyozta, hogy a jogalkotó garanciális rendelkezések beiktatásának kötelezettsége terheli a jogorvoslati jog gyakorlati érvényesülése érdekében. [Abh2., ABH 2003, 607, 614.]

A választójogi kifogásra nyitva álló három napos határidő alkotmányellenessége megállapításának elutasításakor az Alkotmánybíróság döntését alapvetően a választási eljárásnak a demokratikus legitimitáció biztosításában megnyilvánuló funkciójával, valamint az eljárási rend sajátosságaival indokolta. Ugyanezeket az indokokat a népszavazási eljárással összefüggésben nem lehet felhozni.

Az Alkotmánybíróságnak tehát – csakúgy, mint az Abh1. meghozatala során – „[...] azt kellett vizsgálnia, hogy a választási eljárás jogorvoslati szabályait a népszavazási eljárás során is alkalmazandónak rendelő előírás nem jár-e olyan következménnyel, hogy a jogorvoslati jog gyakorlása az alkotmányos határokat túllépő korlátozást szenved. A népszavazási eljárásban igénybe vehető kifogásra – mint jogorvoslatra – vonatkozó előírások nyilvánvalóan csak akkor lehetnek alkotmányosak, ha e jogorvoslattal a benyújtásra jogosult egyértelműen megállapított olyan szabályok szerint élhet, amelyek jogorvoslati jogát legfeljebb ‘a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan’ korlátozzák.” (ABH 1999, 237, 243.)

A népszavazási eljárásra vonatkozó szabályozásban számos olyan eljárási és jogorvoslati határidő van, amelynek meghatározásakor a jogalkotó figyelembe vette a népszavazás és a választás, illetőleg az ezekre vonatkozó eljárások eltérő jellegét. Az országos népszavazási eljárásban ez megmutatkozik az aláírásgyűjtő ív hitelesítésekor [Ve. 117. § (1) bekezdés: 30 nap], a döntés elleni jogorvoslatnál [Ve. 130. § (1) bekezdés: 15 nap], az Alkotmánybíróság jogorvoslati eljárásában [Ve. 103. § (3) bekezdés:

nincs határidő, csak soronkívülség az előírás], az aláírássok gyűjtésekor (Alkotmány 28/E. §: négy hónap), az aláírássok ellenőrzésekor [Ve. 119. § (3) bekezdés: 45 nap], a népszavazás elrendelésekor [az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nt.) 14. § (1) bekezdés: 15, illetőleg 30 nap], a döntés elleni jogorvoslatnál [Ve. 130. § (2) bekezdés: 8 nap], az Alkotmánybíróság jogorvoslati eljárásában [Ve. 103. § (3) bekezdés: nincs határidő, csak soronkívülség az előírás], a népszavazás kitűzésekor (Nt. 15–16. §: 15–90 nap). A Ve. XV. fejezete a helyi népszavazás előkészületi szakaszában úgyszintén számos speciális eljárási és jogorvoslati határidőt szabályoz.

A fenti ismertetésből egyértelműen megállapítható, hogy az általános választójogi határidőktől eltérő népszavazási előírások mindegyike a népszavazás elrendelését (kitűzését) megelőző időszakra vonatkozik, az azt követő eljárásban viszont a Ve. X. fejezetében meghatározott általános rendelkezések az irányadók. Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően azt mérlegelte, hogy a népszavazási eljárásban a panasz és a kifogás benyújtására (ideértve az eredményt megállapító döntés elleni jogorvoslatot is), valamint az azok elbírálására nyitva álló rövid (három, illetve egy napos) határidők indokoltak-e, vagy éppen ellenkezőleg: az eljárás jellegére tekintettel nincs olyan, az Alkotmányból eredő kényszerítő körülmény, amely ezek fenntartását szükségessé teszi.

A határidők a jogilag szabályozott eljárások olyan elemei, amelyek általában az eljárások, ezen belül különösen egyes eljárási cselekmények lefolytatása, illetőleg bizonyos jogosultságok gyakorlása vagy kötelezettségek teljesítése ésszerű időn belül való befejezését írják elő; megakadályozzák az eljárások parttalanná válását, ugyanakkor biztosítják – többek között – az alapjogok gyakorlásának lehetőségét. A népszavazási eljárás mindkét szakaszában – az elrendelést megelőzőben és az azt követőben is – indokoltak a határidők, mert egyébként a népszavazásra irányuló minden tekintetben megfelelő kezdeményezés egyáltalán nem, vagy csak indokolatlanul késedelmesen vezetne eredményre.

A jogorvoslati határidő megfelelősége önmagában az időtartam rövidege vagy hosszúsága alapján nem ítéltető meg, e tényező mellett más elemeket is figyelembe kell venni. (I. Abh1., ABH 1999, 237, 244.) A népszavazási eljárásban mindenekelőtt tekintetbe kell venni, hogy – szemben a választásokkal – hiányzik a rövid határidőket megalapozó kényszerítő körülmény, amelyet az Abh2. a következőképpen fogalmazott meg: „[a] jogorvoslati jog választási eljárásban való szabályozásának fontos szempontja, hogy az eljárás során minél hamarabb megszülessenek a végleges döntések. A Ve. 3. §-ában foglalt alapelvek szerint ugyanis a választás tisztaságának megóvása, a jogorvoslat lehetőségének biztosítása mellett a választás eredményének gyors és hiteles megállapítását is biztosítani kell; ennek érvényre juttatása a többi alapelvvel azonos fontosságú. Bár a vizsgált rendelkezés nem kapcsolódik

közvetlenül a választási eredmény megállapításához, a kifogások benyújtására megállapított határidő rövidségét, illetve a gyors elbírálás előírását érthetővé teszi a Ve. 79. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés. Eszerint, ha a választási bizottság, illetőleg a bíróság a kifogásnak helyt ad, a választási eljárás egészének vagy egy részének megismételtetésére is sor kerülhet. Az ésszerűtlenül hosszú ideig elhúzódó jogviták a választások eredményének akár utólagos (későbbi) megkérdőjelezését is lehetővé tennék, adott esetben akadályoznák a választott testületek megalakulását (tisztviselők betöltését) vagy kétségbe vonnák a már megalakult testületek (betöltött tisztviselők) legitimációját. Ez sértené az Alkotmány 2. § (2) bekezdésében foglalt népszuverenitás elvét, egyúttal ellentétes volna a jogállam demokratikus jellegével [Alkotmány 2. § (1) bekezdés].” (ABH 2003, 607, 612.)

Népszavazás esetén is fontos tehát, hogy az eredmény ésszerű határidőn belül megállapítható legyen; az is megkerülhetetlen követelmény, hogy az eljárások indokolatlanul ne húzódjának el, de az eljárás jellegéből adódóan nincs olyan sürgető körülmény, amely kényszerítően rövid jogorvoslati határidőket engedne. Míg az országgyűlési képviselői választások során alkalmazandó rövid jogorvoslati határidők indokoltságát az Alkotmány tételes rendelkezése [22. § (2) bekezdés: „Az Országgyűlés alakuló ülését – a választást követő egy hónapon belüli időpontra – a köztársasági elnök hívja össze;”] is megalapozza, mert megköveteli a jogorvoslatok gyors lezárását a választási végeredmény záros határidőn belüli megállapíthatósága érdekében, addig ugyanez a sürgősségi tényező a népszavazási eljárásban értelemszerűen hiányzik.

Mivel az Alkotmánybíróság a jogorvoslati jogot alkotmányos alapjognak tekinti, a jogorvoslati jogra vonatkozóan is irányadó az annak korlátozhatóságáról szóló, az Alkotmány 8. § (2) bekezdésében foglalt garanciális szabály, és az ezzel kapcsolatban kimunkált szükségesség-arányosság teszt. „Az Alkotmánybíróságnak a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban összegezett állandó gyakorlata szerint (ABH 1998, 91, 98–99.), az alapvető jog korlátozása csak akkor marad meg az alkotmányos határok között, ha a korlátozás elkerülhetetlen, azaz más alkotmányos alapjog, valamint alkotmányos érték védelme vagy érvényesülése, illetve az Alkotmányból következő feladat megvalósítása más módon nem biztosítható, továbbá, ha az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya arányban áll egymással.” (1234/B/1995. AB határozat, ABH 524, 530.)

A népszavazással összefüggésben nem merül fel olyan alapjog, alkotmányos érték vagy cél, amely megalapozná, alkotmányosan elfogadhatóvá tenné a népszavazási eljárásban is előírt rövid határidőket, és ezzel együtt a jogorvoslati jog korlátozását. Éppen ellenkezőleg: az Alkotmány 2. § (2) bekezdésében biztosított közvetlen hatalomgyakorlásban való részvételt nehezíti el, illetőleg teszi lehetetlenné a jogorvoslati jog aránytalan korlátozása. A ki-

fogás előterjesztésére előírt három napos határidő adott esetben (1. az alkotmányjogi panasz alapul fekvő konkrét esetét) a jogorvoslás lehetőségétől fosztja meg az érintettet. A három napos határidőre vonatkozó szabály alkalmazása során akár az is megtörténhet, hogy a kifogással támadott határozatot hozó szerv (területi választási bizottság) döntésétől függ a jogorvoslat további sorsa, nevezetesen, hogy a felterjesztésre nyitva álló egy napos határidőn belül konkrétan mikor továbbítja a kifogást a bírósághoz. Ez pedig teljességgel ellentétes a jogorvoslati jog lényegével, vagyis azzal, hogy a jogorvoslatról nem a határozatot hozó, hanem egy másik szerv dönt. A népszavazás eredményét megállapító döntés elleni kifogás egy napos határideje, valamint a kifogás (akár számos kifogás) elbírálására nyitva álló úgyszintén egy napos határidő indokolatlanul rövid, és ezáltal szükségtelenül korlátozza a kifogás benyújtását, illetve nem teszi lehetővé a jogorvoslati kérelmek érdemi elbírálását.

Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy a népszavazási külön eljárásokban a speciális jogorvoslati határidők szabályozásának hiánya mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet eredményezett, minthogy ezzel sérül az Alkotmány 2. § (2) bekezdésében előírt, a népszuverenitás közvetlen gyakorlásáról szóló rendelkezés, valamint az 57. § (5) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog. A kialakult alkotmányellenes helyzet oka tehát a megfelelően kimunkált és a népszavazás jellegének megfelelő, a választásokra előírt általános rendelkezéstől eltérő szabályozás hiánya, amely csak a jogalkotó által pótolható.

Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet megállapította, és az Abtv. 49. § (1) bekezdése szerint határidő tűzésével felhívta a jogalkotót, hogy szabályozási kötelezettségének tegyen eleget. Az Abtv. 49. § (2) bekezdése előírja, hogy a mulasztást elkövető szerv a megjelölt határidőn belül köteles jogalkotói feladatának eleget tenni.

IV.

Az egyik indítványozó kérelmet terjesztett elő arra vonatkozóan, hogy az Alkotmánybíróság semmisítsen meg egy helyi választási bizottsági határozatot.

Az Alkotmánybíróság hatáskörébe az Abtv. 1. §-a szerint jogszabály vagy állami irányítás egyéb jogi eszköze tekintetében azok alkotmányellenességének vagy nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálata tartozik, illetve az Alkotmánybíróságnak kizárólag az Alkotmány rendelkezéseinek értelmezésére van hatásköre. Az Abtv. és más jogszabály alapján tehát az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre helyi választási bizottság határozatának megsemmisítésére. Ezért az Alkotmánybíróság az indít-

ványt az Ügyrend 29. § b) pontjára tekintettel visszautasította.

A határozat közzétételére vonatkozó rendelkezés az Abtv. 41. §-án alapul.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszkyé
dr. Vasadi Éva s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 944/D/2004.

Dr. Harmathy Attila alkotmánybíró különvéleménye

Nem értek egyet a rendelkező rész 1. és 2. pontjával, valamint ezek indokolásával. Álláspontom a következő:

I.

1. Az indítványok alapján meg kell vizsgálni, hogy a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 77. §-ának (3) bekezdése és 78. § (1) bekezdése sérti-e az Alkotmány 2. §-át és 57. §-ának (1), valamint (5) bekezdését azért, mert a Ve. említett rendelkezései

- nem világosak,
- nem biztosítanak megfelelő időt a jogorvoslati kérelem előterjesztésére.

2. Az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a Magyar Köztársaság demokratikus jogállam. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a jogállam jellemzője a jogbiztonság, jogbiztonság pedig akkor áll fenn, ha a jogszabályok világosak, egyértelműek [11/1992. (III. 5.) AB határozat, ABH 1992, 77, 81, 84.].

A jogszabályok általános megfogalmazásúak, nem konkrét, eseti tényállásokra vonatkoznak. A jogszabályoknak az eseti ügyek szempontjából történő értelmezése a jogalkalmazás feladata. A jogbiztonság sérelméről akkor lehet szó, ha a jogszabály megfogalmazása annyira általános, hogy a jogalkalmazónak teljes szabadságot ad az

adott esetekre történő alkalmazásnál (1160/B/1992. AB határozat, ABH 1993, 604, 608.). Az a tény, hogy a jogszabályt a jogalkalmazónak értelmeznie kell, nem jelent jogbizonytalanságot, és az Alkotmánybíróságnak nem feladata a jogszabályok célszerűségének vizsgálata és minősítése (21/B/1994. AB határozat, ABH 1996, 476, 478.). Nem áll fenn tehát alkotmányellenesség azokban az esetekben, amelyekben a jogalkalmazók nem teljesen azonos módon értelmezik a jogszabályt és esetleg a Legfelsőbb Bíróságnak kell – az Alkotmány 47. §-ának (2) bekezdésében meghatározott feladatát teljesítve – a jogegységet biztosítani.

3. A Ve. 77. §-a (3) bekezdésének második mondata szerint a kifogást a sérelmezett döntést hozó választási bizottsághoz kell benyújtani. A választási bizottságnak az a feladata, hogy a kifogást legkésőbb annak beérkezését követő napon terjessze fel a bírósághoz. A 78. § (1) bekezdésének első mondata a kifogás benyújtásáról úgy rendelkezik, hogy a kifogásnak legkésőbb a sérelmezett tevékenységtől, illetőleg döntés meghozatalától számított három napon belül meg kell érkeznie.

A Ve. támadott rendelkezései nem bizonytalanok, nem adnak alapot olyan kiszámíthatatlan jogértelmezésre, amely a jogalkalmazás egységének biztosítását szolgáló eszközök hatókörét meghaladná.

Mindennek alapján nézetem szerint nem állapítható meg, hogy a Ve. támadott szabályai sértik az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdését.

II.

1. Az Alkotmány 57. §-ának (1) bekezdése – többek között – kimondja, mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogairól és kötelességeiről bíróság döntsön. Az 57. § (5) bekezdése biztosítja azt a jogot, hogy a jogokat vagy jogos érdekeket sértő bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen jogorvoslattal lehet élni.

Az 52/1997. (X. 14.) AB határozat rendelkező részében az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a népszavazás valósítja meg az Alkotmány 2. §-ának (2) bekezdésében a népszuverenitás egyik gyakorlási formájaként megjelölt közvetlen hatalomgyakorlást, és a választópolgároknak a népszavazással kapcsolatos joga politikai alapjog (ABH 1997, 331, 332.).

2. Az Alkotmánybíróság – a népszavazással kapcsolatban a Ve. 130. §-ának (1) és (2) bekezdésénél – a jogorvoslat kérdéseit az Alkotmány 57. §-ának (5) bekezdése alapján vizsgálva kimondta, hogy a jogorvoslati jog gyakorlásának feltétele a jogorvoslat benyújtásához szükséges idő rendelkezésre állása. Ugyanakkor azt is megállapította, hogy a Ve. 130. §-ában meghatározott háromnapos jogorvoslati határidő alkotmányossága önmagában nem ítéltető meg. Ilyen rövid határidő más eljárásokban is ismert. Ezért

az Alkotmánybíróság figyelembe vette egyrészt azt, hogy a vizsgált szabály nem rendelkezik a jogorvoslattal megtámadható döntésről való tudomásszerzésről. Másrészt vizsgálta azt, hogy a népszavazással kapcsolatos eljárás milyen szakaszában merül fel a jogorvoslat: az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntésével szemben kellett három napon belül benyújtani a kifogást. Ilyen körülmények között, az eljárásnak ebben a szakaszában az Alkotmánybíróság indokolatlannak tartotta a jogorvoslatra megszabott határidőt [24/1999. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1997, 237, 244–246.].

Az 59/2003. (XI. 26.) AB határozat az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdése és 57. §-ának (5) bekezdése alapján már megvizsgálta a Ve. 78. §-ának (1) bekezdésében meghatározott háromnapos határidőt. Az alkotmányossági elemzés elsődlegesen a határidő kezdőpontjára vonatkozott, de az Alkotmánybíróság kifejtette álláspontját az időtartam hosszúságáról is. Rámutatott arra, hogy a választási eljárás tisztaságának megóvása, a választás eredményének gyors és hiteles megállapításához fűződő érdek megköveteli az eljárás gyors lezárását. Éppen az Alkotmány 2. §-ából eredő követelményekre tekintettel jutott az Alkotmánybíróság arra a következtetésre, hogy a rövid jogorvoslati határidő indokolt, nem sérti sem az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdését, sem az 57. §-ának (5) bekezdését (ABH 2003, 607, 610–612.).

A jelen ügyben az indítvány a kampánycsend megsértéséről szóló határozattal szemben érvényesíteni kívánt jogorvoslatra vonatkozik. A népszavazással kapcsolatos eljárásnak ebben a szakaszában ugyanúgy a választási eljárás tisztaságának megóvása, a viták gyors lezárása a meghatározó, mint más választási eljárásoknál. Itt tehát nem az a sajátossága érvényesül a népszavazási eljárásnak, mint az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntésekkel szemben érvényesítendő jogorvoslatnál. Ezért véleményem szerint a jelen esetben is az 59/2003. (XI. 26.) AB határozatban kifejtett álláspontot kellett volna irányadónak tekinteni.

A fentiek alapján álláspontom szerint az indítványokat el kellett volna utasítani.

III.

Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 49. §-ának (1) bekezdése szerint, ha az Alkotmánybíróság hivatalból vagy bárki indítványára azt állapítja meg, hogy a jogalkotó szerv a jogszabály felhatalmazásából származó jogalkotói feladatát elmulasztotta és ezzel alkotmányellenességet idézett elő, a mulasztást elkövető szervet felhívja feladatának teljesítésére.

Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására kerül sor akkor, ha a hiányos szabályozás a jogérvényesítést akadályozza [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.], alapjog érvényesüléséhez szükséges

garanciák hiányoznak [37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 232–233.].

A Ve. szabályozásával kapcsolatban az Alkotmánybíróság ismételt kimondta a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet. A Ve. 78. §-ának (1) bekezdésében meghatározott háromnapos határidőnél azonban – a fentiekben kifejtettek alapján – nézetem szerint nincs olyan alkotmányellenes helyzet, amely a mulasztás megállapítását megalapozná. A 22/1995. (III. 31.) AB határozat a jogorvoslat korlátozásának alkotmányosságát vizsgálva azt fejtette ki, hogy az alkotmányossági szempontból elfogadható jogorvoslati lehetőségek teljes kizárása alkotmánysértő, de a jogorvoslati jog korlátozása nem ellentétes az Alkotmány 57. §-ának (5) bekezdésével (ABH 1995, 108, 113.).

A 28/1998. (VI. 16.) AB végzéssel lezárt ügyben felmerült a Ve. 78. §-ának (1) bekezdésével kapcsolatban a mulasztás kérdése, de az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat nélkül mellőzte a mulasztás megállapítását (ABH 1998, 523, 525.). A 2/1999. (III. 3.) AB végzés – a különvélemény ellenére – szintén a mulasztás megállapítása nélkül alkalmazta a Ve. 78. §-a (1) bekezdésének háromnapos határidejét (ABH 1999, 441, 442.).

A fentiek alapján nézetem szerint a mulasztás megállapítását a jelen esetben is mellőzni kellett volna.

Budapest, 2005. június 14.

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

A különvéleményhez csatlakozom:

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

A Kormány határozatai

A Kormány 1062/2005. (VI. 17.) Korm. határozata

**a Közép- és Kelet-európai Történelem
és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány,
az 1956-os Magyar Forradalom Történetének
Dokumentációs és Kutatóintézete Közalapítvány
és a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány
Alapító Okiratának módosításáról**

A Kormány

1. megtárgyalta és elfogadta a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány, az 1956-os Magyar Forradalom Történetének Dokumentációs és Kutatóintézete Közalapítvány és a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány Alapító Okiratának módosítását;

2. a) a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány és az 1956-os Magyar Forradalom Történetének Dokumentációs és Kutatóintézete Közalapítvány esetében felhatalmazza a nemzeti kulturális örökség miniszterét, hogy a módosítás bírósági nyilvántartásba vétele iránti eljárásban a Kormány, mint az alapító nevében és képviselőjében eljárjon, ezt követően pedig gondoskodjon a módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt Alapító Okiratoknak a Magyar Közlönyben történő közzétételéről;

b) a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány esetében felhatalmazza a nemzeti kulturális örökség miniszterét, hogy a módosítás bírósági nyilvántartásba vétele iránti eljárásban a Kormány, mint az alapító nevében és képviselőjében eljárjon, ezt követően pedig elrendeli a módosított Alapító Okiratot tartalmazó kormányrendeletnek a Magyar Közlönyben történő kihirdetését.

Felelős: nemzeti kulturális örökség minisztere
Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

Határidő: az Alapító Okirat módosítása bírósági bejegyzésének jogerőre emelkedését követően azonnal

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

VI. rész

KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

A Kormány törvényalkotási programja az Országgyűlés 2005. évi őszi ülészakára

1. Egyes munkaügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

2. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosítására vonatkozó törvényjavaslat

3. A mezőgazdasági termelést sújtó katasztrófa jellegű elemi károk enyhítéséről szóló törvényjavaslat

4. A kereskedelemről szóló törvényjavaslat

5. A vasúti közlekedésről szóló törvényjavaslat

6. A független közlekedési balesetkivizsgáló szervezetről szóló törvényjavaslat

7. Egyes szociális tárgyú és az esélyegyenlőséggel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

8. A megbízás alapján folytatott érdekérvényesítésről szóló törvényjavaslat

9. A bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosítására vonatkozó törvényjavaslat

10. A büntetőjog-ellenes cselekmények áldozatainak segítségéről és az állami kárenyhítésről szóló törvényjavaslat

11. A büntető jogszabályok módosításáról szóló törvényjavaslat

12. A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény módosítására vonatkozó törvényjavaslat

13. A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény, valamint az ügyvédekéről szóló 1998. évi XI. törvény módosítására vonatkozó törvényjavaslat

14. A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosítására vonatkozó törvényjavaslat

15. Az adókról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények 2006. évre vonatkozó módosításáról szóló törvényjavaslat

16. Az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény módosítására vonatkozó törvényjavaslat

17. Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosítására vonatkozó törvényjavaslat

18. A lakások és helyiségek bérletére, valamint az elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény módosítására vonatkozó törvényjavaslat

19. Egyes egészségügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

20. Az egészségügyi szakellátási kapacitás átalakításáról szóló törvényjavaslat

21. Az állattenyésztéssel és a géntechnológiai tevékenységgel, valamint a mezőgazdasági szövetkezetekkel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

22. Az ifjúsággal kapcsolatos egyes közfeladatokról szóló törvényjavaslat

23. A büntetőeljárásban folytatott közvetítői tevékenységről szóló törvényjavaslat

24. Egyes környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi feladat- és hatásköröket megállapító törvények szerkezetváltozással, illetve az európai közösségi jogi aktusoknak való megfeleltetéssel összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat

25. A Nemzeti Kulturális Alapprogramról szóló 1993. évi XXIII. törvény módosítására vonatkozó törvényjavaslat

26. Az oktatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

27. A Magyar Köztársaság 2004. évi költségvetéséről és az államháztartás három éves kereteiről szóló 2003. évi CXVI. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat

28. A Balaton Kiemelt Üdülőkörzet Területrendezési Tervének elfogadásáról és a Balatoni Területrendezési Szabályzat megállapításáról szóló 2000. évi CXII. törvény módosítására vonatkozó törvényjavaslat

29. A településügyről szóló törvényjavaslat

30. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosítására vonatkozó törvényjavaslat

31. A szellemi tulajdonjogokra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

32. A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény, továbbá egyes polgári jogi tárgyú törvények módosítására vonatkozó törvényjavaslat

33. A gazdasági társaságokról szóló törvényjavaslat

34. A cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló törvényjavaslat

35. A Magyar Köztársaság 2006. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat

36. Az állami vagyonról szóló törvényjavaslat

37. A helyi önkormányzatok címzett és céltámogatási rendszeréről szóló 1992. évi LXXXIX. törvény módosítására vonatkozó törvényjavaslat

38. A szövetkezetekről szóló törvényjavaslat

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2005. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel).

Az esetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni.

Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlönyboltban (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6.) lehetséges. (Levélcím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2005. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	89 148 Ft/év	Közlekedési Értesítő	22 080 Ft/év
Hivatalos Értesítő	13 248 Ft/év	Kulturális Közlöny	17 112 Ft/év
Határozatok Tára	20 424 Ft/év	Külgazdasági Értesítő	17 940 Ft/év
Önkormányzatok Közlönye	4 968 Ft/év	Munkaügyi Közlöny	13 800 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	17 112 Ft/év	Oktatási Közlöny	19 872 Ft/év
Bányászati Közlöny	4 416 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	27 600 Ft/év
Belügyi Közlöny	22 908 Ft/év	Statisztikai Közlöny	11 868 Ft/év
Egészségbiztosítási Közlöny	19 044 Ft/év	Szociális Közlöny	14 076 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	23 736 Ft/év	Turisztikai Értesítő	10 488 Ft/év
Ellenőrzési Figyelő	3 036 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	5 796 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	16 560 Ft/év	Magyar Közigazgatás	8 556 Ft/év
Gazdasági Közlöny	21 528 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alapprogram Hírlevele	4 416 Ft/év
Hírközlési Értesítő	5 796 Ft/év		
Ifjúsági és Sport Értesítő	4 416 Ft/év	Élet és Tudomány	9 936 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	14 352 Ft/év	L'udové noviny	2 484 Ft/év
Informatikai és Hírközlési Közlöny	19 872 Ft/év	Neue Zeitung	4 140 Ft/év
Környezetvédelmi és Vízügyi Értesítő	13 524 Ft/év	Természet Világa	5 520 Ft/év
Közbeszerzési Értesítő	94 700 Ft/év	Valóság	6 624 Ft/év

Kibővített Cégek Közlöny CD

2005 januárjától – előfizetői jelzések alapján – az elektronikus Cégek Közlöny olyan területekkel bővül, amelyeket az üzleti környezetben működő felhasználóink jelentős hányada a naprakész információszolgáltatás alapvető részének tekint és igényel.

A továbbra is heti rendszerességgel megjelenő lemez a **Cégek Közlöny** hatályos és hiteles céginformációs adatbázisán kívül ezután a **Közbeszerzési Értesítő** és a **Versenyfelügyeleti Értesítő** című hivatalos lapok információit is tartalmazni fogja.

A kibővített CD 2005. évi éves előfizetési díja: 25%-os áfával 111 900 Ft, fél évre 55 950 Ft.

A 32 éves Jogtanácsadó hagyományait viszi tovább 2005 januárjától a Jogtanácsadó.

Az új név és formátum olvasóink igényei alapján kibővített tartalmat, új rovatokat és nagyobb oldalterjedelmet is takar.

Szerzőink ezután is olyan elismert szakemberek lesznek, akik elméleti és gyakorlati kérdésekben egyaránt jártasak, a témaválasztásban pedig továbbra is szem előtt tartjuk olvasóink kívánságait.

Az új **Jogtanácsadó** 2005. évi éves előfizetési díja: 5796 Ft áfával, fél évre 2898 Ft áfával.

A HIVATALOS CD JOGTÁR hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2005. évi éves előfizetési díjai:

(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	72 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	186 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	120 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	249 600 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	150 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	436 800 Ft

Egyszeri belépési díj: 7200 Ft.

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2005-ös évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Hatályos jogszabályok online elérése: a naponta frissített adatbázis az interneten keresztül érhető el a **www.mhk.hu** címen. További információ kérhető a 06 (80) 200-723-as zöldszámon.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1—3.

Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a **www.mhk.hu/kozlonybolt** internetcímen.

2005. évi éves előfizetési díj: 89 148 Ft. Egy példány ára: 184 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +161 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközből emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

05.1604 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.

